Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

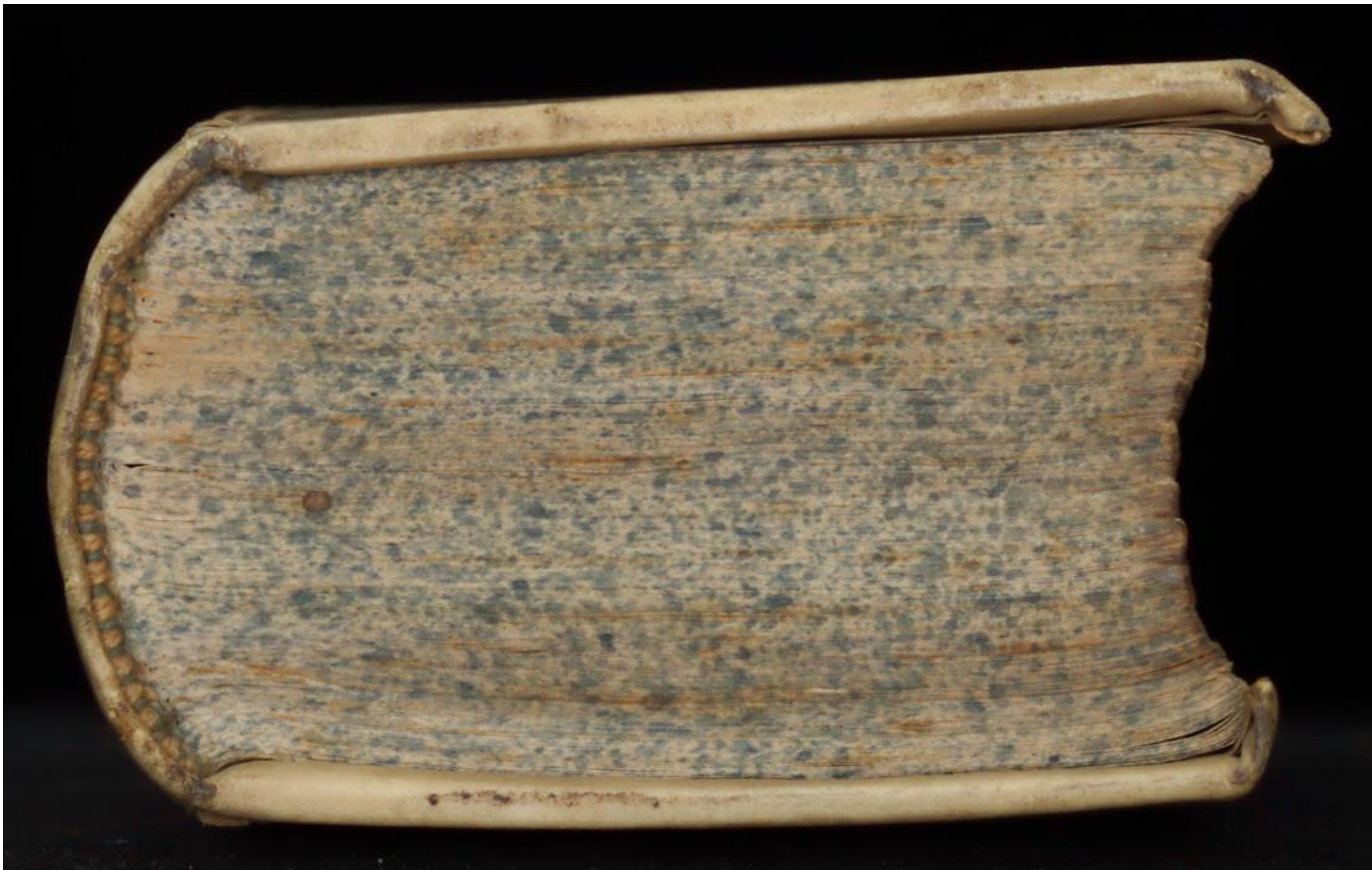

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Verzamelstuk Dubbel
met een ex. ongebonden
KM. P.J. Elgers

~~[illegible]~~
~~[illegible]~~

KW 224
B 13

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Jac. Balde plura, credo, quam
poëtarum Latinorum quiscunque,
scripsit. VIII ejus operum sunt volu-
mina Monachii anno 1728 edita. Ly-
rica omnibus praeminent; Bavaros
licet viderim, qui Satyras ejus prae-
tulere. Hexametro etiam carmine
Encomium scripsit Maciei, peculi-
ariter Monachii editum anno 1638.
Deque macie sua in plerisque ope-
ribus suis nunc jocatur, nunc
queritur, nunc gloriatur. Sed, quod
praecox illa ipse, et non salutaris
venerit, videatur. Anno enim vitae
LXV, saeculi LXVIII, macie in phti-
sin degenerante extinctus est. Pon-
tani et Drexelii stylum si, plus
quam fecit, respexisset, Horatius
Germaniae dictus, id nomen meri-
tus fuisse videretur.

Heerkens Italic. p. 46.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ger. Nicolai Heerbicus

COLONIÆ VBIORVM,
Apud Iodocum Kalcovium. cIↃ IↃcXLVI.
Cum Privilegio Cæſareo.

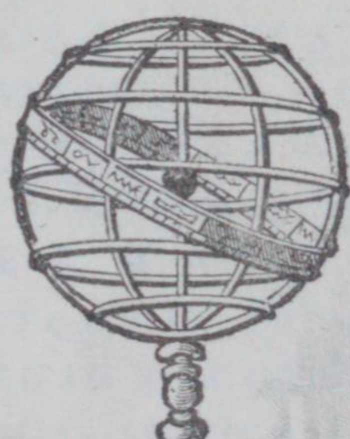
Koninklijke
Bibliotheek
te 's Hage.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

JACOBI BALDE
è
SOCIETATE JESU
LYRICORUM
LIBRI IV,
&
EPODON LIB. UNUS.

EDITIO SECUNDA,
auctior & emendatior.

COLONIÆ UBIORUM,

Apud JODOCUM KALKOVIUM,
M DC XLVI.

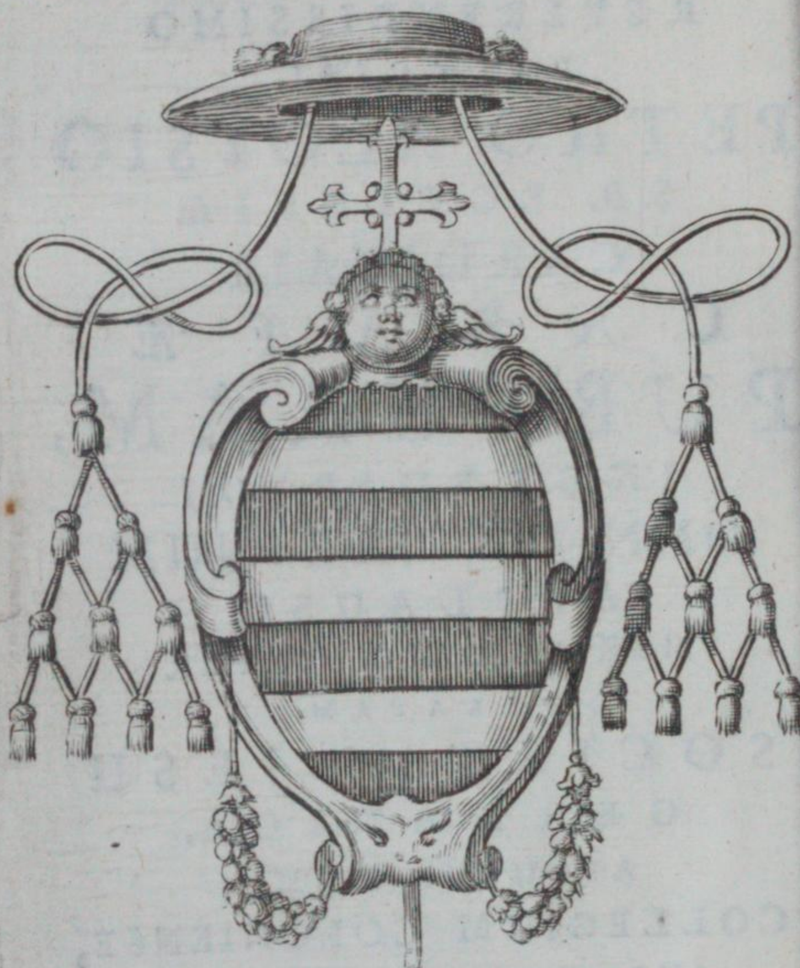
Cum Privilegio Cæſareo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

EMINENTISSIMO
AC
REVERENDISSIMO
PRINCIPI,
PETRO ALOYSIO
S. R. ECCLESIÆ
CARDINALI
CARAFÆ
PURPURAM,
INCREDIBILI
OMNIUM ORDINUM
APPLAUSU
MERITISSIMO NUPER
DELATAM,
SOCIETAS JESU
GERMANICA,
ATQUE IN PRIMIS
COLLEGIUM COLONIENSE,
SUBMISSISSIMO AFFECTU
GRATULATUR.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD EMINENTISSIMUM
&
REVERENDISS. PRINCIPEM,

PETRUM ALOYSIUM CARAFAM,

S. R. E. CARDINALEM,
Odæ quatuor.

ODE I.

IN *tua, non viſi, præconia ſuſcitat*
remotum,
CARAFA, *Rumor candidus*
Poëtam.
Ætherio qualis diſtantia quæque
tangit arcu,
Cum Sol ſagittas eminus coruſcat.
Rumpuntur nitidis cava nubila, faſciæque,
Et ſauciatus incaleſcit Aër. (*telis:*
Talis ab Auſonio late tua vibrat axe Virtus,
Noſtros volatu permeans Triones.
Trans freta, trans monteis, trans flumina
diſtulit ſonandum
Muſis & Orbi clara Fama Nomen.
Diverſoque colunt jam gurgite, conſoniſque
ripis,
Teutoque Rhenus, Italuſque Tibris.
Iſara Bojorum, quamquam minor alveo,
nec ulla
Sciens ſuperbæ vela ferre claſſis:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Iunge tuas voces, & quo potes ore, ludibundum
Admurmurantis fundè carmen undæ.
Sæpe tamen vilis piſcator, ut audiit marinos
Inflare cornu tauriforme Divos;
Fertur, inornatum viridi caput impeditus alga,
Tritona parvâ provocaſſe cannâ.

ODE II.
PETRI ALOYSII CARAFÆ Card. Purpura.

CVm Tu purpurei conſors legerere Senatûs,
A Vaticano Principe:
Non Regum communem humeris injecit amictum,
Et delibutum murice;
Illita nec tanti eſt veſtis ſplendore veneni,
Quod ora piſcis evomunt.
Digniùs accendit vivos precioſa colores
Virtus, decenteis ſanctiùs.
Corraſum eſt, quidquid lætiſſima ſidera rident;
Aurora plorat lutea:
Et qui puniceæ manant ex Iride flores,
Simul removit orbitam.
Acceſſit triplex radius, quo vellera Titan
Phryxea fertur pectere:

Vere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Vere novo, quoties partem melioris in Anni,
Conſueta tranſit paſcua;
Quoque ſui varias, fecunda morte renati,
Phœnicis alas inficit:
Ingenuuſque rubor, qualis ſolet eſſe roſarum,
Hyblæ favos olentium;
Aut potius, qualis caſtæ ſedet ore Iuventæ,
Vdo corallo concolor.
Hæc ſolers collegit Honor; quatienſque comatum
Bis terve ſtellis verticem;
Ex flavis, medio capitis fulgore reciſos
Septem capillos addidit.
Mox ſolidos igneis, & maſſæ nobile pondus,
Quantum manus conceperant,
Miſcuit afflatu, verbis & habentibus omen;
Marique merſit æneo.
Ecce recens, ſaturumque, è Fonte attollitur Oſtrum,
Viſu laceſſens lumina;
Cui neque Sidoniæ certent conchyliæ lanæ,
Nec quam Tyros ſudaverit.
Mulcet ſanguineum Trabeæ jubar hujus, & urit,
Blandoque ludit fulgure,
Irritatque capi. cepit digniſſimus illo.
Hæc eſt CARAFÆ Purpura.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Laudes

PETRI ALOYSII CARAFÆ CARDINALIS.

ODE III.

Est, ubi de tenero vel ſic bene judicamus
ungui.
Teſtatur Ales nata ferre fulmen.
Illa ſui vixdum nidi licet evoluta cunis,
Adhuc parentem, ſæpe olens & ovum:
Si potuit radios interrita ſuſtinere Solis,
Patique fronte judicem irretortâ:
Aſſeritur Fetus tabulis generoſus, & fit he-
res;
Totumque majus, debitamque falcem,
Denique ſceptra capit fumantia, quæ Iovi
Cyclopes
Torquenda, menſe Martio, laborant.
Te quoque ſidereos Natalibus à, CARAFA,
primis
Viroque dignos inchoaſſe Faſtos
Iam Iuvenem dicunt. primos ſibi vendicavit
annos,
Sacroque Virtus imbuit calore.
Iſta rudimentis illuſtribus excitans Alu-
mnum,
Ad ſumma duxit, Cardineſque *Mundi:*
Auſa Poli cupidum propioribus admovere
ſignis,
Strictique vires luminis probare.

Tu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Tu non degeneri Divam pede præviam ſecutus,
Ex fonte cœlum purius bibiſti.
Hinc nitidi ſenſus, & præcocis ingenI ſequaces,
Quà paret Æther, ad ſuperna pennæ.
Quæ non Parthenope miracula, Dardanique ſeptem
Videre montes, infremente Circo!
Pûlpita cum Roſtris, & Porticus, & Stagira certant,
Cui debearis, debeaſque palmam.
Malarum flammas lanugine temperare nondum,
Iam temperare cœperas Senatum.
Purior electro facundia defluente manat,
Gemmiſque vini flore maceratis.
Sollicitis ſemper facibus Pudor emicare viſus,
Munivit altum ſuſtulitque pectus.
Nunc quoque, cum meritum Te Gloria traxit in theatrum,
Abſolvis omneis ex decore ſcenas.
Tura manus caſtæ redolent pia. verticem coronant
Non otioſis infulæ ſmaragdis.
Intactus vitiis, ſuperas Lacedæmonum rigorem;
Sermone mitis, Atticos lepores.
Factaque ſic æquas verbis, velut utraque in ſevera
Bilance Mentis ante ponderares.

At,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

At, quamquam excubiis ſeptus caput, obrutuſque curis,
Cogare Regnis elocare ſomnos:
Alta tamen Pax eſt in pectore, nec ſinis quietem
Mergi profanæ fluctibus Maleæ.
Audes luce palam clareſcere; publicumque Solem
Aprica Romæ vita nil veretur.
Vſque adeo non inſtruitur tua legibus, ſed ipſis
Colentis illam moribus fit Aula.

AD PETRUM ALOYSIUM CARAFAM CARD.

ODE IV.

Principibus Viris maxime decoram eſſe HUMANITATEM.

LAudabunt alii Sipylis effulta columnis
Non vano ſine culmina ſumtu:
Tergaque, quæ radiant auro, teſtudinis Indæ,
Laurigeros ornantia poſteis.
Non ego. laudabo regnantem in ſedibus illis,
Qui vultu diffuſus amœno,
Inter opes, tituloſque, & magnæ nomina pompæ,
Innocuum ſpirabit honorem.
Cujus in excelſa nullius fronte videntur
Vel minimæ veſtigia rugæ.
Majeſtas jucunda placet; tumefacta ſuperbit,
Torva fugit, moroſa timetur.

Cel-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Celſiùs attollit, prono qui ſumma modeſtus
Inclinat faſtigia collo.
Plureis forma ligat. pauci terrore domantur.
Adſtringit Clementia Menteis.
Barbarus inſultet faſtu, cupiatque tyrannus
Othryſios æquare Cometas.
Sed Reges, velut aſtra micent obeuntia terras,
Cœruleo circumdata limbo.
His ſubter nemo trepidat. miramur amantes
Formoſæ ſpectacula noctis.
Omnia ſumma meant facili placidiſſima motu,
Sola tonant & fulmina terrent.
Ipſe tamen Phœbus quoties in nube tenetur,
Aut fratri ſoror obſtat opaca;
Terrigenas implet luctu. genus omne ferarum
Ac volucrum caligine marcet.
At ſimul emicuit, totus ſimul exſilit Orbis,
Ceu mediis redivivus ab umbris.
Grata quoque eſt cunctis pelagi vibrantis imago:
Quum vento ponente renidet,
Aſtratumque vadis, ceu ſomno deſide vinctum,
Tonſarum connivet ad ictus,
Tunc pueri ludunt, tunc confligente phaſelo
Luctatur ſecura juventus.
Non Zephyrus remis, non humidus Auſter aratro,
Non plauſtris optatior Eurus;
Ac Ducis eſt ex ore fluens vitale ſerenum.
Hoc Populus bene navigat aſtro.
Haut ita diligitur facies Marpeſia Regum,
Adſpectu ſcopuloſa ſevero:

Civi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Civibus ad Domini famuliſque inviſa minacis
Naufragium metuentibus ora.
Quis feret hoc Carmen Latiam feſtinus in Vrbem:
Inque manus oculoſque CARAFÆ
Deponet? Fateor: ſunt hæc immania vota.
Auſurum tamen incitat ardor,
Audacemque facit. quid enim ſalebroſa viarum
Aut nimium diſtantia culpem?
Non opus Vranie labente per æthera Romam,
Vt molleis mihi præparet aureis:
Non duce Mercurio, non Flacci præpete Cygno,
Non ala bipatente Caballi.
Si vel Hiems incana gelu, quam mittimus Oden,
Vel Boreas in turbine portet;
Admittit facilis Princeps. nec cætera jactat.
Humanum ſe præbet & Æquum.
Hoc reliquas dotes (quas qui comprendere tentat,
Tibri, tuas numerabit arenas,)
Obſignat. pulcer velut annulus indice gemmâ
Ornatur, digitale metallum.
Illum, ſeu patrias ex Rheno accitus in arceis
Italiæ vineta reviſat:
Anteit & ſequitur, ſtipatque fidelis & ambit
Candoris Germania priſci.
Seu repetat noſtræ jam cognita frigora Brumæ,
Teutonicas Legatus in oras:
Et Decor, & Virtus, & non odioſa Poteſtas,
Et fandi ſuaviſſimus imber;

Et

Et ſperata Salus, & ab imo pectore ducta
Sincera ſuſpiria Pacis;
Et ſimplex Animi facies, & Purpura duplex,
Et Pudor, & ſublimis Honeſtas;
Et ſcintillantes à puro lumine nictus,
Et madidi dulcedine mores;
Et frontis nitor, & miti ſurgentia vultu
Innubis duo ſidera cœli;
Et Ver, & tepidi fragrantior aura Favoni,
Et ſancti comitantur Amores.

FA.

FACULTAS R. P. PROVINCIALIS SOC. JESU per Rheni inferioris provinciam.

CVm Caſareo Edicto caveatur, ne quiſquam libros ullos à Noſtris Patribus editos aut edendos, intra Sac. Rom. Imperii fines, ſimili aliove charactere aut forma, ſive in toto, ſive in parte, recudere, vel aliò recudendos mittere, aut alibi etiam impreſſos adducere, vendere & diſtrahere, elam ſeu palam, citra ſupra-dictorum Patrum conſenſum ac teſtimonium, audeat vel praſumat: Ego JOHANNES PANHAUSS, *Societatis* JESU *per Rheni inferioris provinciam Prapoſitus Provincialis, concedo* JODOCO KALCOVIO, *civi ac Bibliopola Colonienſi, facultatem excudendi* LYRICORUM & EPODON *libros, à* R. P. JACOBO BALDE, *ex eadem Societate, compoſitos,* altera hac editione *auctos & emendatos, legitiméque cenſos ac probatos. Colonia,* XVI *Maji,* M DC XLV.

JOHANNES PANHAUSS.

JA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

IACOBI BALDE
E SOCIETATE JESU
LYRICORUM
LIBER PRIMUS.

ODE I.

ABDOLONYMUS, Regii Sanguinis Olitor.

Sive

Commendatio frugalis vitæ, & quieti animi.

In gratiam Cl. Viri

MAXIMILIANI PACIECI,

ex negotiorum foro ad ſacrum otium aſpirantis.

HORTO me ſolitus paſcere villici,
Ultrà quid cupiam? plus neque Iuppiter
In cornu Libyæ poſſidet aridæ.
Tota eſt ſumma, ſatis. Me cichorea, me
Malvarum foliis addita mollibus,
Haud paullò ſatiant gratiùs intyba,
Quàm lautis avibus Phaſis Achæmenem.
Hîc fons gramineo labitur ubere;
Et, cum viva manu tempero pocula,
Jucundo reſidem murmure præterit.

Hanc, ſub qua recubo languidus arbore,
Commiſi tepidis ipſe Favoniis,
Parvum ſemen agri: cujus origine
Vitæ certa meæ tempora metior.
Non ſtellis Arabum, nec Babyloniis
Intentus numeris, computo ſecula.
Adjectum toties frugibus indicat
Annum fida Ceres: horaque buxea
In quaſcumque notas forfice tonſilis.
Naturâ fruimur. Quotquot eunt dies,
Puro ſole micant. Somnus agreſtium
Lenis, ſponte caſas intrat & affluit.
Irrepit Tyriis parcior urbibus.
Pax & blanda quies rura perambulat.
Quid ſit cura Ducis, neſcio lætiùs.
Iſto continui pullulat otii
Radix alma ſolo. Purpura veſtiat
Infelix alios: me juvet unicè,
Quamvis Sidoniis Regibus editum,
Privatis tenuem vivere cenſibus.
Haud ignota loquor. Pauperies mei
Regnum majus habet. Ditior omnibus
Rex eſt, degeneres qui poſuit metus:
Qui, cùm poſſideat pauca, cupit minus,
Apponitque lucro. Non bibo Cœcubum;
Nec porrecta ſcyphis toxica gemmeis.
Non ſubter niveis velleribus cubo;
Nec mœſtus vigilo. terreo neminem,
A nullis pavidus. De ſolio tonat
Fatum. tuta ſalix fulminis, integram
Sedem præbet humi, nec violabilem.
Semper celſa tremunt: & capita ardua
Toto præcipitant ſæpius impetu:
Ut nunc ſumma meto colla papaverum,
Ne me, ne genitis vellite floribus,
Pellæi proceres. hîc moriar ſenex:
Hîc vixi juvenis. linquite jugera
Gaudentem placitis findere ſarculis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD GUILIELMUM LASUM GUELPHI LASI F.

Moderatoribus obtemperandum eſſe.

ODE II.

NE tibi, Guelphi LASE, ſit pudori;
Quòd ſeni páres juvenis Magiſtro.
Paruit primos vetulæ ſub annos
Romulus Accæ.

Paruit cani monitis Aceſtæ
Clarus Euandro genitore Pallas:
Sæva mandantem veritus colebat
Hoplea Tydeus.

Nulla non ætas moderante curſum
Indiget freno. ſocianda vis eſt.
Tutiùs navis gemino per undas
Remige currit.

Parvus, & nondum variare ſolers
Iuppiter formas, timuiſſe matrem
Fertur, & cæsâ rudis auſa culpæ
Pelle luiſſe.

Tunc ſoror, tantùm ſoror eſſe viſa,
Serta nectebat placitura fratri:
Facta, cuſtodem ſimul axe movit,
Denique conjux.

Si Iovi ſemper vigilaſſet Argus,
Inter aprorum fruticeta nunquam
Turpe peccaſſet, vetitus ferarum
Ducere vultus.

Rex ſui juris, prohibente nullo,
Aureus fluxit; ſibi ſumſit alas;
Arſit Europen; mediiſque taurus
Mugiit undis.

Quo per æſtivos puerile ſoleis
Luſerat telo, vir adultus atrum
Vertit in fulmen, proprioque fecit
Fulmine digna.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Nempe feſtinat puer interire
Pronus in lapſum, niſi fulciatur.
Altiùs ſerpunt ederæ, maritâ
Ilice nixæ.

Bacchus Indorum domitor, flagellis
Ante Sileni domitus; ſedebat
Ad ſenis limen gravido Tonantis
Poplite natus.

Horridæ leges! equitante Fauno,
Iuſſus in campos pedes ibat Evan:
Iuſſus urgebat remeare lentum
Patris aſellum.

Donec inventis redimitus uvis,
Marcidum thyrſo populante Gangem
Victor effregit, maculis nitentem
Nebrida cinctus.

Theſſalæ debes tua fata rupi,
Hector, everſo reſupine curru:
Inde vaſtator Priamo timendus
Venit Achilles.

Ille calcatis Aſiæ ſepulcris
Signa fixurus, puer imperantis
Sub Capri barba ferulaque vixit:
Credite Teucri.

Luſtra majorem nemorum coëgit
Et ſpecus fœtas penetrare Chiron:
Quo cubans prædam catulis leæna
Dividit antro.

Tela Centaurus docuit rotare,
Saxa moliri, ſuperare foſſas,
Stare Sperchium glaciemque contra, &
Siſtere flumen.

Feſſus ex ſilvis quoties redibat,
Cenſor inſpectis rigidus ſagittis,
Semifer ſparſum tigridis cruore in
Pc[illegible] Colla levavit.

Hîc vi[illegible]ſci cupias alumne
Gaudentem poſitâ pharetrâ,

Diſce

Diſce nunc cantus etiam, Lyræque
Fila ſonoræ.
Et fuit quidam lepor, intueri
Antè ludentem cithara bicorni;
Ponè motantem Satyrum ſequacis
Pendula caudæ.

ODE III.
Thomæ Mori conſtantia.

HIc ille MORUS, quo melius nihil
Titan Britanno vidit ab æthere.
Funeſta cum Regem Bolena
Illicito furiaſſet æſtu:
Audax iniquas ſpernere nuptias
Amore veri, propoſitum minis
Obvertit Henrici, tyranno
Fortior, indociliſque flecti,
Non carcer illum, non Aloyſia
Dimovit uxor: nec trepidus gener,
Nec ante Patrem Margarita
Fœmineo lacrymoſa queſtu.
Fertur monentem mitia Conjugem,
Sed non & iſto digna viro, procul
Abs ſe remotam, cum feroci,
Ut fatuam, pepuliſſe riſu.
Mox, qua fluentem ſe Thameſis rotat,
Ad deſtinatum funeribus locum,
Caſto coronandus triumpho,
Per medios properavit Anglos.
Ductum ſecutâ flente Britanniâ,
Non flevit unus; marmore durior,
Et certa deſpectante vultu
Fata tuens, hilariſque torvùm.
Atqui ſciebat, quid ſibi regius
Tortor paraſſet. non aliter tamen,
Quam laureatos Sulla Faſceis,
Ipſe ſuam petiit ſecurim.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Plenus futuri quo tumulo ſtetit,
Poſtquam paventem Carnificis manum
Mercede firmaſſet, cruento
Colla dedit ferienda ferro.

AD BENNONEM COSSAM.

Seni cantum non convenire.

ODE IV.

NOn, ſi quid juvenem fingere Laſcarum,
Et te, COSSA, decet; cui rigidus ſedet
Hirtâ fronte December,
Nix incana tegit caput.
Illum multa ſinas ludere, ſeu lyrâ,
Seu malit crotalo. te refugit ſenem
Calvum flavus Apollo:
Te putrem, quia putris es.
Non dens, non oculus, non cerebrum ſapit,
Infans naſus hebet, dimidio minor,
Multo mucidus imbri,
Nullo gratus acumine.
Ut rugas taceam: ſcrobs hiat unicus
In vultu. quid habes illius, illius
Clamantis, pater Evan!
Clamantis, pater Evius?
Fruſtra ſollicitas, frigide, Cynthium.
Odit flamma gelu: nec vetulus, bene
Certas cum Tegeæis
Vervex currere capreis.
Eheu! deſine diffindere tibias.
Terres funereo Melpomenen ſono;
Pſallit ſuavius ales,
Noctem qui mediam fugat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD PETRUM HILDEBRANDUM S. I. PROFESSOREM MATHESEOS,

Quum ſoliditatem cœleſtium Orbium propugnaret.

Exemplo Chriſtophori Columbi, ſe novum immenſæ vaſtitatis Oceanum perluſtraſſe.

ODE V.

Cœlum liquidum.

ARcana Mundi, Numine percitus
Proferre cogor. credite Vatibus.
Non omne Cœlum rupis inſtar,
Aut ſolido riget ære fuſum.
Datur natari. Nuper inivimus
Campos aquarum; ſed radiantium,
Campos liquenteis. totus Æther
Irrigui madet ignis imbri.
Criſpata claris vidimus æquora
Ardere ſquamis. vidimus aureis
Delphina luctari ſub undis,
Et nitidos vomere ore rivos.
Sunt ſtagna Cœlum mollia, navibus
Sulcanda veris. vidimus alteram
Argo, coruſcantem ſecunda
Ætherio dare vela ponto.
Caſtorque, & ovo natus adulteræ
Pollux eodem, per pelagi minas
Nixi, procelloſumque lumen,
Aſtrigeris ſecuere remis.
Regno Secundi cæruleo Iovis
Vix Aula Primi diſtat, in aëre.
Quod nos opinamur triſulcum
Fulmen, habet faciem Tridentis.
Quaſſata cujus ſpicula, fulgura;
Æſtus marinos, rauca tonitrua

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Vocamus ignari locorum,
Eminus impediente nube.
In ludibundo gurgite, mobilem
Fulvi per æthram ſolis equi movent
Se more Phocarum. priore
Parte ſui Pyroiſque, & Æthon,
Phlegonque tollunt altiùs ungulas:
Membris flagrantem poſterioribus
Solvuntur in piſcem, & fluentis
Signa fugæ rutilante caudâ
Impreſſa delent. Heic & Aquarius
Triton recurva lampade perſonat.
Heic Luna Tethis, Plejas Ino,
Erigone Galatea viſa;
Martiſque Siren puniceas Venus
Tranare limphas. Nereidem choro
Hinc inde Stellarum meante,
Perſpicui micuere fluctus.
Incenſa ſplendent omnia. luteus
Scintillat humor. ſe penetrabilem
Cryſtallus indulget carinis,
Et manibus liquefacta cedit.
Vero profundo cancer, & igneis
Inſerpit undis; veraque flumina
Manant Olympo. teſtis arva
Eridanus per aprica torrens,
Dum concitati vortice luminis
In axe late vibrat, & inſulas
Molitur illuſtreis pyropis;
Pòſt croceum ſubit hauſtus æquor.
At nec ſereni monſtra maris truces
Deſunt Cometæ: parva, quibus procul
Venire conſpectis, rubentem
Sidera diffugiunt in algam.
Quamquam hos & ipſi Terrigenæ pavent
Longe remoti: Larva ſimul polo
Illuxit, & barbata Cete
Terribilem variant figuram.

Balæna

Balæna flammas non aliter ſecat,
Quam mullus Iſtrum: nam rapidum jubar
A fronte, ſpumoſæque lucis
Exſiliens jaculatur amnem.
Hæc HILDEBRANDO, Muſa, refer meo.
Fortaſſe nolit credere. candidam
Tum lactis, intritique magna
In patera, cita, panis offam
Bis terve gyra turbine pollicis.
Sic aſtra, dices, in liquido natant
Permiſta cœlo. credet ille
Protinus Alſatiæ Columbo.

AD MATHIAM RASONEM.

Animi generoſi Libertas.

ODE VI.

SI circumſpicias te, RASO, non tua;
Paucis dives eris. quæ data, pertinax,
Fortunæ fragilis munera reſpuis,
A te pleniùs impetras.
Gaudet Diva quidem mobilis appeti,
Servilemque trahit vulgus ad ambitum:
Ut quas Cæca nuces ſpargit, aventibus
Turbis diripiant manus.
Sed tu pelle procul. neu tremulum velis
Incurvare genu: neu Laribus vagam
Dignatus Dominam. ſuppliciter pedes
Turpi ſtringere baſio.
Sin fractis humilem cumque ſubiverit
Portis ipſa domum; ſeu trabeas ferat,
Seu cæſtum; pariter cedere neſcius
Dic ad limina januæ:
Quas promittis opes, jam teneo. meum eſt,
Quidquid ſperno tui. Nil cupientibus
Et nil deeſſe poteſt. ex ſolido bona
Mens ſemper ſibi ſufficit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD SIMONEM ISSUM.

Pravi Amoris indoles.

ODE VII.

RES *Amor* mira eſt. videt, ISSE, cæcus.
Cæcus eſt, quamvis oculo vidente
Natus. abſenteis Amor urit abſens,
Proximus exſul.
Siccus in venis, madiduſque vultu:
Siccus humectat, madiduſque flagrat;
Fervidus tectæ geliduſque flammæ,
Ardet & alget.
Quando feſtivas quatit igne Tædas,
Lumen exſtinguit: niveique floris
Prædo, pallenti violas viciſſim
Pingit in ore.
Non habet frontem: tamen eſt venuſtus.
Navigat terras: volat abſque pennis.
Vilis ac parvus puer, heu! feroceis
Sternit Atreidas.
Qui caret peilis, metuenda vibrat
Tela; non longas jaculatur haſtas:
Pectori plagis acus inferendis
Sufficit una.
Miſſilem linguam capit ex pharetra
Oris, & figit jecur ulceroſum.
Stulta plebs arcu putat & ſagittis
Grandibus uti.
Ille (ſic monſtrat Cytherea mater)
Non boum tendit ſinuare cornu:
Sed manus junctas utriuſque Amantis
Curvat in Arcum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Equus Trojanus.

AD ANDREAM ALCIMUM.

Germaniam ſuis cupiditatibus perire.

ODE VIII.

SIc eſt: peritur non ſine ſumtibus,
Funeſta multo Marte pericula
Quæruntur, & curis. labore
Damna ſuo pretioque conſtant.
Noſtris volentes uſque doloribus
Favemus ipſi. Quanta ſub Hectore,
Felix & inconcuſſa Troja
Staret adhuc, Priamique regnum,
Si noluiſſet criminæ decipi!
Ingens Epeî machina ſiſtitur,
Mons fœtus armis, & latenti
Myrmidonum Dolopumque nube.
Equum Iuventus Dardana ligneum
Viſura, longo protinus agmine
Diviſit, emovitque portas,
Læta malo propiore muris.
Urgente Fato, Fata quis arceat?
Præſagiebat Laocoon dolum:
Sed in cavernas, nempe, fruſtra
Impulerat moniturus haſtam.
Iamque omnis ætas miſta ſenum ruit
Virûmque, diris fervere gaudiis.
Utrimque ludentes puellæ
Ingeminant puerique carmen.
Pars vincla nectunt ſtupea: pars jubas
Formidoloſi plaudere roboris
Nituntur in ſcalis: ovanti
Pars ſimilis, pedibuſque lapſus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Et provehenteis ſubjiciunt rotas;
Fatale donec conſtitit arduâ
Lateque deſpexit catervas
Palladium ſuper Urbe monſtrum.
Heu! digna perdi Dardaniæ domus,
Captis Ulyſſem mœnibus invehis!
Sic notus, ô cives, doloſi
Vultus & ingenium Sinonis!
Hinc verſa fumant Pergama funditus.
At ſi fateri non pudet, ALCIME;
Inſana plureis culpa tangit.
Serò Phryges ſapuere quondam:
Nunc noſter Orbis ſerò nimis ſapit,
Æquanda ſtultæ Patria Teucriæ.
Non ſolus aut primus nepotes
Rex fatuos generavit Ilus.
Europa nullum non habet Ilion.
Ubique Xanthus ſanguine decolor;
Ubique Germanos videbis
In fluvios Simoënta volvi.
Nutrimus hoſteis in medio ſinu:
Suecos fovemus. Rex Alemanniam
Vaſtator intravit vocatus.
Splendidiùs periiſſe, lucrum eſt.

AD LEONTIUM CRINALLUM.

Noſce teipſum.

ODE IX.

TE magnum volo conſulem,
Non urbis Latiæ, vel Lacedæmonum
Cauſſas noſcere, ſed tuas.
Te, CRINALLE, tibi lynceus inſere,
Dum tecti latebras ſinûs
Omneis excutias; nec ſinat amplius
Thule pectoris ultima;
Et Natura ſuis obvia Gadibus,

Juſſum

Iuſſum ſiſtere Navitam
Plus ultra vetet. hinc ducat in otium
Puræ mentis, & inſulam
Clamoſo populi ſepoſitam freto.
Quid vicinus agat Ligur;
Quid Serranus aret, quid ſerat ac metat;
Quot nævis facies Titi
Signetur, quoties Pantolabus bibat;
Securus bene neſcias.
Prudens multa domi crimina tranſilit.
Lictores ſine tetricos
Verrucas populi figere, triſtium
Ad ſubſellia Iudicum,
Plebejiſque diem dicere moribus:
Tu noctem vigila tuam;
Indignumque puta, flagitio frui.
Delator, licet utilis
Credatur vitiis tendere retia;
Semper ſe magis inquinat.
Sit belli ducibus proditio bona:
Numquam proditor optimus.
Odit Poſteritas nunc quoque Tantalum.
Illo deterius nihil,
Qui ſe ferre malum, non alios poteſt.

Ad Generoſum Dominum
ANDREAM MARONIUM,
Viduum, de ſtatu vitæ deliberantem.
SAMSO RESIPISCENS.
ODE X.

PEr fretum Scyllæ, Libycaſve Syrteis
Fide fallaci, fugitive, vento.
Fide, quantumvis fremat unda: ſed ne
Fide puellæ.

Illa nōn uno ſinuoſa tractu,
Mille naturâ variante fraudeis
Circinat retro; totidemque in orbem
Damna retorquet.
Larga verborum, ſed avara veri,
Emicat quovis dubitanda nictu.
Vultus ut mendax, ita quæ ſequuntur
Gaudia vultum.
Turget in dotem, reſeranſque ſpondet
Candido plenas animo mamillas:
Interim fallax & iniqua putri
Ubere lactat.
Urit, & flammæ cinerem doloſum
Verſat in venis. etiam pudica
Injicit curas: etiam modeſta
Fallit amantem.
Cum ratum credes geniale pactum,
Spes tuæ toto thalamo dehiſcent.
Nupta vicinum propiore tædâ
Sæviùs urit.
In ſua felix ſibi viſa culpâ
Crimen obliquat. quod amare jurat,
Odit; &, juris ſibi pejerati
Conſcia, ridet.
Hujus inprimis oculos caveto,
Sed magis lævum. nocet illud aſtrum
Plurimùm menti; tacitumque fulgur
Palpebra condit.
Quidquid auctumnus croceique Flora
Veris adſpirat, nihil, heu! colori
Anguium diſtat. decor ille blandis
Sibilat hydris.
Supplicem formam fuge, quæ capillos
Sparſa procumbit. tenero peritur
Flentis à queſtu, lacrymæque pondus
Fortius addunt.
Hîc labant turres. etiam virile
Pectus his tandem precibus liqueſcit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Hîc ſuas vireis, ſua novit arma
Sexus inermis.
Dum tacet, clamat facies venuſta:
Dum negat, poſcit. dolor eſt diſertus.
Ah! loqui fruſtra prohibebis ullam:
Muta perorat.

Mollior cerâ Mulier fluente:
Durior ſaxis eadem marinis,
Flectit aut frangit: violenta durum,
Lubrica mollem:

Donec optatâ potiatur horâ;
Donec arcanum penetret mariti;
Nec ſibi parcit, nec in Orbe quidquam
Linquit inauſum.

Ni vetes tangi, moriere cæcus.
Quot tibi crineis maleſana demit;
Fila tot vitæ, geminâ tot annos
Forfice tondet.

Fœminæ certum ſinus eſt pheretrum;
Funis, amplexus; tumulus, cubile:
Verba ſunt Leſſus; glaciale letum,
Inſana voluptas.

Teſtor expertus mala. teſtis horum
Noſtra *Thamnitis*. properate Diræ
Vindices: SAMSO, geme! teſtis, eheu!
Dalila noſtra.

ODE XI.

Commendat Flavii Leonis vinum.

VInum Falerno nectare dulcius,
Et quale numquam protulerit Rhodos:
Aſſueſce cryſtallum ſubire
Lenè fluens, phialaque fundi.
Velis ſolutum compede dolii,
Menſam LEONIS viſere crebriùs.
Hoc Caſtor & Pollux amici,
Hoc avidi LUPICEIUS orat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Comes MELICHI. tu neque nubila
Fundo minaris: nec capiti graveis
Inducis umbras: nec feroci
Bella geris metuenda thyrſo.
Sed mite duci prolicis hoſpitem,
Quamvis paventem. te penes & joci,
Caſtæque Muſarum Camœnæ,
Et teneri ſine lite riſus.
Te Juno furtim; forſan & inſcia
Junone, lætus Iuppiter hauſerit:
Malitque Bacchus ſe relicto
Te bibere, & ſuus hinc renaſci.

AD AMPHORAM CEREVISIARIAM.

PARODIA ET PALINODIA,

Ex Q. Horat. Flacc. Carm. l. III. *Od.* XXI.

ODE XII.

O Nata Capri ſidere frigido,
Seu tu querelam, ſive geris minas,
Seu ventris inſanum tumultum, &
Difficilem mala teſta ſomnum;
Quocumque ſervas nomine toxicum,
Numquam moveri digna bono die;
Averte nolenti Poëtæ
Promere languidius venenum.
Non ille, quamquam Gorgoneis madet
Aſſuetus undis, te bibet horridus.
Narratur & Bojus Menalcas
Sæpe tuo doluiſſe aceto.
Tu triſte tormentum ingenio admoves
Plerumque leni. tu ſapientium
Et pectus oblimas, & ora;
Ne retegant animum fidelem.
Te peſtilentem negligit anxius
Dives: ſed addis cornua pauperi;
Poſt te, neque iratos trementi
Regum apices, neque militum arma.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Te Meſſor, & quæ cocta aderit Ceres,
Segneſque nodum ſolvere ruſtici,
  Unctæque producent lucernæ,
    Dum rediens fugat aſtra Phœbus.

AD LINUM VVISONETHUM.

Iacturam divitiarum Sapienti non æſtimandam eſſe.

ODE XIII.

SI quid perdideris, veto
    Turpi cum gemitu dicere: Perdidi.
Sed; Fortuna ſuas aves
    Noctu, neſcio quò, tranſtulit: avolent.
Nec mœſtum facit hæc fuga:
    Nec, ſi divitiæ mox revolaverint,
Inventis ero lætior.
    Iamque ipſum abjiciam cum grege perfido
Nidum degeneris ſpei.
    Fruſtra eſt ampla domus, ſi capit incolam
Totum quilibet angulus.
    Hæc tellus, ubi ſto, ſubjicitur mihi;
Non, quam nomine metior
    Abſens, vel digitis eminus indico.
Curarum impatiens caſa
    Virtutiſque capax, exiguo licet
Circum limite finiat,
    Dicetur ſtadiis major Olympicis,
Tarpejoque Palatio,
    Quod tantùm vitiis eſt habitabile.
Aulam regia, liberam
    Urbem, quæque ſibi libera mens facit;
Quæque obnoxia carcerem.
    Longè nobilior vocibus his, LINE,
Quam ſi mollis Arabs tibi
    Regnantique duplex pareat India,
Et fulvi glaciem Tagi
    Confundat rutilis Lydia fontibus.

PYLA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

PYLADIS HORTUS.

Symbolum Amicitiæ.

ODE XIV.

EXſuli quum ſe Pylades Oreſti
Iungeret, caris geminandus annis:
Duxit, hæc fatus, per amœniorem
Phocidos Hortum.

Frater, ô fragrans animi medulla,
Pars ſacri major meliorque Veris,
Ex meo diſcas utinam vireto,
Quid ſit Amicus!

Fraudis expertes violæ leguntur?
Candidum pectus referant liguſtra:
Germinant nigræ, tamen optimæ vac-
cinia famæ.

Flos Amor, flos eſt juvenilis horti:
Quem creat Virtus, redolet ſereno
Pulcer adſpectu, placiduſque longum
Durat in ævum.

Ecce, fons merſos penitùs lapillos
Pervio veri retegit liquore:
Quidquid in fundo latet amnis imo,
Prodere garrit.

Fontis in morem penetrale nuda:
Neuter arcanum tacitus recondat:
Corde cryſtallus fluat ex aprico,
Clara videri.

Cur diu celes animi dolorem?
Prome: diſperſus minuetur extrà.
Qui tibi luget, tibi gaudet; hic eſt
Verus Amicus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Iocus Saturnalitius

AD HIERONYMUM NAUTAM.

Cum illi Agathyrſum, ſive Oden, inſcriptam
SOLATIUM MACILENTORUM,
ipſis Bacchanalibus mitteret.

ODE XV.

AT tu ſupino craſſus in otio
Curas nitentem, NAUTA, cuticulam,
Gravare non ſegnis vehendum
Ventris aqualiculum ſaburrâ.
Conviviorum perpetuus fluit
Euripus, & te portat in amphora
Velut phaſelo; ſtrata primùm
Littora depoſitis legentem
Noctu culullis. manè frequentius
Rurſus ciebit remigium dies
Spumantis in vini procellas,
Et pelagus geniale Bacchi.
Non vultus idem, non eadem mihi,
Amice, mens eſt. Ut palearibus
Diſtentus, armenti maritos
Helvetici bovis inſtar æquem?
Nativa longi linea corporis
Et umbra nobis; qualis imaginum
Primâ colorandam figurâ,
Projicitur rudis in tabellam,
Suffecit olim: nunc quoque ſufficit.
Tantum opto pulpæ, quantum oculus poteſt
Obtuſus, ad Lunæ lucernam,
Auxilio vitreo tueri.
Pingueis tabernas par animus ſubit,
Et ipſe pinguis. Mens bona ſepibus
Vel oſſeis contenta vivit,
Et modicos ſtatuit penateis

Frugalis hoſpes. quanto habitet loco,
Nil intereſt. mox ſe ſpeculabitur
Immenſam, & æternos in orbeis
Non humileis feret alta curas.
Sed tu ſaginâ perge Sabellicum
Æquare porcum: perge capaciùs
Dolere, Trojanumque magnis
Sumtibus ædificare corpus.
Me, me hirta pellis, me facies juvet
Paphnutianis horrida vallibus,
Multumque ſidens; & vel ipſis,
Ni fugiant, metuenda Faunis.

ODE XVI.

LAUS R. P. IEREMIÆ DREXELII E SOCIETATE IESU.

ILLE & ſecundis flavit Eteſiis,
Facturus Orbi delicias dies,
Grataque tempeſtate florum
Vindelicos madefecit agros,
Quo te, liguſtris, alba, cadentibus,
AUGUSTA, pulcræ filia Gratiæ,
De Matre, DREXELI, cadentem
Sidereis bene preſſit ulnis.
A fonte lucis, non pueriliter
Jam tum petebas lac ſapientiæ;
Nutricis Aſtrææ liquorem,
Et niveum Pietatis uber
Suxiſſe certus. Diceris influens
Hauſiſſe nectar Caſtalidum puer:
Lyramque, & arguto Camœnas
Pollice ſollicitaſſe noſtras;
Jam tum fragrantis mella ſcientiæ
Legiſſe felix. Qualis adhuc olens
Prægnantis involucra ceræ,
Prata tamen genioque gratum

Æſtate prima quærit amaracum,
Roſaſque flanteis, ac Zephyri crocum;
Ut delibutas rore flavo
Stipet apis reditura cellas.
Hinc ille libris dulcis ineſt thymus.
Hinc tot replentis pocula, quem tuæ
Favum propinavere pennæ.
Virgineo bibit ore charta;
Sitimque plenis copia paginis
Exſtinxit Orbi. Quis potior viam
Virtutis, aſtrorumque plebi
Purpureas aperire valvas?
Mulcent paventem non ſoliti metus,
Formidoloſæ cùm ſonitu tubæ
Æterna profers ad ſuſurros
Lenè Dei trepidare prona
Mox omnis ætas ſubſilit, & dolos
Fortunæ, & altæ fulgura Gloriæ, &
Famæ tonitru, & fulmen iræ,
Et pluvias pede calcat haſtas;
Fatumque, caſumque, & retinacula
Moleſta curarum, & dubias vices
Tranſvecta: qua late coruſco
Seraphicos equitantis igneis
Quadriga Solis fertur in æthere.
Qui ſole tantò clarior altero,
Per CHRISTIANI ſigna tendit
ZODIACI duodena curſum;
Olim beandis nobile mentibus
Metatus ævum. Talia plurimus
Tecum volutabas in umbra,
Pacis amans, placidæque ſcenæ.
Hìc & theatrum ſolus eras tuum,
Et actor, & ſpectator, in intimo
Tui receſſu. Vita puræ
Inſtar aquæ, ſine labe fluxit.
Os verò Delphis relligioſius,
Vultusque pallens, & Macie ſacer;

Ima-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Imago tam dulcis videnti,
Quam gracili veneranda metro.
Eheu! cinis nunc ſub tumulo jaces.
Quò Muſa, ſultè flebilis? improbam
Compeſce chordam. cujus importuna necem gemis, ille dormit.
Monenda jam nunc, ut tacito pede
Juxta ſepulcrum molliter ambules.
Senis fatigati quietum
Parce ſono violare ſomnum.

AD CL. VIRUM CHRISTOPHORUM CARUM,

Cùm ad regendi Principis curam evocaretur.

ODE XVII.

In Monarchis quid miretur & optet.

NIl vulgare canam Regibus. in munere publico
Frõs privata placet, Menſq; potens ferre potentiã.
Mirabor juvenem, non avidum, non nimium ſui;
Dum ſuadet ſegetes ſternere falcata licentia, &
Igni vena calet. Quod rubeat ſanguine piſcium,
Gemmis vina bibat, ſub Tyria dormiat iride;
Tanti non mihi ſit. ſcire peto, CARE, quid imperet
Regnans Aſcanius: num reliquis omnia; nil ſibi.

AD VALERIUM LORCAM.

Cœlibem vitam agere deſtinanti, gratulatur.

ODE XVIII.

INgens, LORCA, periculum
Evaſiſſe puta te, bene nuptias
Mutantem ſterili toro.
Mentem tam ſolidam Dii dederunt tibi.
His felix monitoribus,
Præfers tædifero pulcra Cupidini

Ceræ lumina Virginis.
Sic cæcum per iter noctis, & horrida
Venris triſtibus æquora,
Fixis ſideribus fidere certior,
Errantem Venerem fugis.
Quod pridem tabulâ debuit æneâ
Teſtari paries ſacer:
Vitaſti ſcopulos, ac Cyprii maris
Feſcennina ſonantia
Ut nullo metuas naufragio mori;
Delectent, age, Conjugem,
Appendix thalamis fixa jugalibus,
Proles, cura, labor, metus?
Et, quam ſola queat reddere mors, putrî
Libertas oculo; quies,
Eheu! perpetuis vendita jurgiis?
Cunæ cùm tibi vagient,
Et res dotis egens cœperit atteri:
Pullis grana petentibus,
Quâ vellas capitis parte miſer pilos?
Sin & tigridis è ſpecu
Uxor prodierit, non ſine clavibus;
Malis tunc Scythicas ſequi
Infelix acies, caſtraque Biſtonum,
Aut frangi laqueo gulam.
Non eſt obſidio militis arctior
Mœſti conjugio viri,
Optantiſque fugam & brachia Dædali:
Non victoria lætior,
Quàm cùm rupta trucis vincula fœminæ,
Solvunt munia comparis.
Ortus VVeſtphalicâ ſtirpe TIGESTIO,
Deſponſæ Eumenidis ſatur;
Poſtquam Tiſiphonen expulerat foras,
Victor ter recinens, iô,
Quernis implicuit tempora frondibus:
Ceu ſervaſſet atrocium
A flammis Senonum mœnia Romuli.

GOTE.

GOTEFRIDI HENRICI PAPPENHEMII, CELEBERRIMI HEROIS, GERMANI,

Inclyta Mors in pugna Lycia.

ODE XIX.

FAMA, quid narras? *Cecidit:* nec ultra
Se feret campo. *fuit* ille veſter
HERCULES FRANCO: *fuit*, & triumphos
Intulit umbris.

Pone plus juſto, mulier, loquaci
Peſſulum linguæ; mala Fama, faſtum
Pone. quid vanis aliena verbis
Fata laceſſis?

Heu pudor! ſemper meritos honores
Deterit vulgus: neque bella juſtâ
Lance metitur, Ducibuſque Livor
Digna rependit.

Gloriæ nullo minuenda caſu,
Alta ſublimi manet ore Virtus:
Sola percuſſis labefacta nervis
Corpora ſidunt.

Stare ſi qvondam vetat in duello
SORS virum, non & vetet incubare
Grandibus factis. ſitus hic jacentem
Altiùs effert.

Qualis Alpino ruit icta ferro
Quercus, & poſtquam pedibus ſolutis
Colla dejecit, medio fragore
Provocat Auſtros.

Sic Alexander Libyci Tonantis;
Sic humi Tydeus Danaûm quievit,
Strage Thebana, nimioque leti
Pondere feſſus.

Rebus adverſis animus probatur,
Num ſibi conſtet. fremat hoſtis arma;
Vera libertas medios per igneis
Vadit, & enſeis.

Nil

Nil moror plebem. jacet ille magnus,
Qui cadit magnus. celebrat ruina,
Non premit fortem; titubatque pulcrâ
Truncus in ira.
Vulnus armatum decorat cadaver.
Comit hoc rupti ſacer oris horror;
Et cicatrices, & adhuc ferocis
Rudera vultus.
Fracta labenti ſenio vetuſtas
Sæpe majorem titulum meretur,
Quam recens murus. monumenta priſcæ
Conſule Romæ.
Crebra famoſam faciunt ſepulcra.
Arduam vento quatiente molem,
Cum mare & litus Rhodii replerent
Fragmina monſtri;
Solis in ſeſe recidens Coloſſus,
Advenis æque jacuit ſtupendus:
Donec impoſtum grave funus ave-
xere Cameli.
Tranſiens illac aliquis viator,
Dixerit viſa digiti columnâ:
Hic Vir erectus feriebat aſtra,
Major Olympo.

CARMEN SATURNALITIUM.

AD EDMUNDUM RAGUSIUM.

ODE XX.

Solatur egentis deſideria.

QUid fles, RAGUSI? cur madidum fricas,
Tergiſque lumen? quod trieterida
Emenſus octavam, triennem
Ore tenus referas puellam?
Tantumne credis Numen inutili
Subeſſe barbæ? vilis opinio

Accendit immatura vota, ut
Pica puerperiis moleſta eſt.
Deſiſte nudo quærere penſilem
Ab ore lanam; quam manus involans
Obliquet, obliquamque tractim
Mulceat, ac decies repectat.
An non tremendum ſe Bromius Deum
Glaber probavit triſtibus Indiis?
Glaber, laboratoque vitro
Lævior eſt Patareus Apollo.
Caſtas ſorori Jupiter Anxurus,
Et non pudendas elicuit faces.
Barbatus idem, ſemper irâ,
Semper adulteriis flagravit.
Imberbe molles ſunt Zephyri genus.
Myſtax ſeverum degravat Africum:
Appenſa labris Caurus atro
Vellera fert glaciata nimbo.
Tritona totum pæne tegunt pili:
Tamen reluctans Cymodoce fugit.
Sed Acis, & glaucus Palæmon,
Quod pueri, placuere Nymphis.
Deſiderabis, dic, age, floridi
Vultûs Latronem? gratior hac nive
Luces, & oſtro: qualis ibat
Non tibi Parthenopæus impar,
Hirſuta buccæ Sympulus, ah! ſine,
Faunique jactent, & Satyrûm chorus:
Vel ſi quis alter fronte portat
Grandem oculi Polyphemus orbem.
Quænam illa tandem gloria, depilis
EDMUNDE, mento ferre, quod omnium
Fœtens capellarum maritus
Geſtat, in opprobrium virorum,
Peculiari non ſine nomine?
Aruncus omnis cauſſa Tragœdiæ.

Nec rex Ahenobarbus Hircum
Setigero ſuperabit ore.
Sin dira ſævæ rixa cupidinis
Prurire pergit; ſpes patitur moras:
Subſtringe ſaltem triſte curis
Pectus, & in meliora differ.
Nondum videmus ſecula Neſtoris.
Adhuc in ipſo limine vivitur:
Adhuc in ipſa meſſis herbâ
Lactis eget, tenerique roris.
Perrumpet olim flos virideis genas:
Quæ nunc pruinas atque hiemem timet,
Pleno ſuperfundetur agro
Flava ſeges, juvenilis æſtas.
Non parva tantum ſe fruticatio
Trudet; ſed ingens ſilva, frequentibus
Fortaſſe ramis ſparget umbram,
Inferiùs reſonante luco.
Numquam antevertit planta diem. ſuas
Dodona ſenſim ſurrigit ilices:
Immiſſa paullatim tenacem
Mordet humum ſolidanda radix.
Et Barbaroſſis tempora deſtinat
Natura rerum. fortiter interim
Implume prorita labellum,
Mitè ferox, digitiſque mulge.
Immane quantus mox caper effluet.
Tondenda crebræ cura novaculæ
Undabit; audacique vultu
Tota ſoror, genitrixque cedent,
Ibis ſonantis magna Panætii
Æquare ſetas. ibis, & æmulum
Canæ Vetuſtatis ſaligna
Porticus excipiet Cleanthen.
Juvate Muſæ. quod video repens
Monſtrum? anne ludor? quam mea fertilis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Testudo! ſi barbas vel incan-
tare poteſt; vel inertioreis,
Promique tardas elicere ex ſcrobe
Flores, Ragusi: jam fatui micant
Ignes pilorum; bella jam la-
nugo tepet, faciemque fuſcat.

AD BALTHASAREM MELONIUM.

Suſpicioſum & querulum demulcet.

ODE XXI.

Si quando mihi lubricus
Inter verba jocus melle madentia,
Aut ſalſus lepor excidit;
Væ, quam terribilem ſimus agis caprum!
Quam moroſus obambulas!
Flavent ictericis ora coloribus;
Frons nimboſa fugit retro,
Et ſparſum maculis ſanguineis jubar
Lugubres oculi rotant.
Sin pergam tribulos inſerere, & piper,
Toto corpore ſubſilis,
Tabentique natas mœſtus in ulcere: &,
Belli ſigna domeſtici,
Limaces calidis naribus excoquis.
Atqui non ego te, Pepo,
Admorſu tigridis frangere perſequor.
Cur naſi cinis igneus
Transfumat tacitis ſuſpicionibus?
Non, me ſi ſatis audias,
Criſpari renues. proſtituis virum
Imbelli querimonia.
Sarcaſinos clipeo pectoris excipe.
Verbo nil levius volat.
Curſu, ni retrahas, præterit alite:
Jactatumque per aëra,
Ventorum patriam cum Borea ſubit.

AD

AD TREBATIUM FEROLETTAM, *Quæſtiones Philoſophicas, de Anima, propugnaturum.*

CIRCULUS PLATONIS, ſive HUMANA MENS.

ODE XXII.

QUid verò prodeſt aureus in ſuis
Humi cubantis naribus annulus?
Utamur, utamur, TREBATI,
Mente data; Superûmque munus,
Non fœda ſtrati membra ſub ilice, &
Glandeis avari frangere Chaonum,
Nec in volutabro vomentis
Illecebras, olidæque Circes,
Exerceamus. veſcimur æthere,
Et hoſpitalem particulam DEI
Habemus, immenſi capacem.
Illius, unde fuit ſub ortum
Deſecta, gyros & jubar, illius
Quæramus orbeis. mira Potentiæ
Figura MENS in ſe reflexæ,
Præpetibus ſuper aſtra pennis,
Non pœnitendo nititur impetu:
Et circumactum Numinis alveum
Micante natura capeſſit,
Sidereos imitata tractus.
MENS curioſas lucis imagines
Venatur extra: quaſque capit, ſinu
Complexa luſtratque, & quieto
Interiùs ſubigit ſereno.
Hinc & colores, atque carentia
Colore novit. *Novit* & hoc ſuum
Noviſſe: & iſtud *Noſſe*, rurſus
Circuit, ac meminiſſe gaudet.
Curvum reductæ ſpira ſcientiæ
A fronte lumen ſpargit, & alterum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Fulgoris expandit theatrum
Terga tuens, graditurque retro.
Panthera qualis, cum catulos eques
Abegit antro, ſe rotat obviam
Veſtigio prædonis, & ve-
ſtigia per ſua ſcit reverti.
Hic ille magni Cecropidum Sophi
PLATONIS ambit CIRCULUS omnia;
Sagacis exporrecta Iani
Menſque biceps, Animuſque bifrons;
Incerta certis, atraque candidis
Conferre ſolers; *Præteriti* memor,
Euntis actor, & *Futurum*
Præripuiſſe doloſus Ævum.

AD ANSELMUM MASIUM.

Novam Batrachomyomachiam, tuba Romana cantatam, editurus in lucem, Anno Chriſti M DC XXXVII.

ODE XXIII.

NOn, quod Mneſthea, & Antheum,
Sergeſtumque, Lycumque, & validum Gyan,
Et Sarpedona Dardanum,
Atque Anchiſiaden ingeminet MARO:
Butenque, & Bytiam, & Capyn,
Immanique trucem corpore Pandarum;
Culmen Phocidos occupat:
Sed quod ſemideos, captaque Pergama
Æquarit parili tubâ;
Surgit Pieriæ gloria Mantuæ.
Non quæ quiſque canat, MASI,
Sed quo bella modo ducat ad exitum,

Refert.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Refert. ſeſquipedalia
Et noſtro reſonant nomina claſſico.
Quantis littoribus fremunt
Audax HYPSIBOAS, & CALAMINTHIUS!
Vallum PELOBATES luto
Munitus ſubitis objicit hoſtibus;
Vaſtum LIMNOCHARIS lacum.
Triſtem ne metuant caſtra famem, meus
In ſpicas Cereris ruens,
Toti SITOLOGUS providet agmini.
Si nox inſidias ſtruit,
Monſtrabit tacitas TROGLODYTES vias.
Subvertenda cuniculis
Obſtant ſollicito mœnia militi?
Monteis TYROGLYPHUS cavat,
Metas Helvetiæ rumpere fervidus.
Quid proſint celeres doli,
Cui furtum noceat, quod ſpolium juvet;
Diſcas ex MERIDARPAGE:
Quo dux nobilior nec Stenelus fuit.
A parvis animantibus
Magna exempla capi poſſe, Davidides
Olim de ſpecula monet.
Hinc formica pigros ducit ad horreum.
Terrarum dominos, apum
Rex regnare docet. Civibus imperat
Nullo ſævus aculeo.
Ipſis tuta movet ſigna Quiritibus:
Et Cannenſe piaculum
Diſſenſu gemini Conſulis editum,
Varronis rapidi memor,
Uno ſe Duce, ſe Conſule, corrigit.
Numquam tenuia ſpreveris.
Num barris minor eſt Muſca Philoſtrati?
Cygno, Virgilii culex?
Multum debet adhuc Lesbia paſſeri:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Quædam Noctua fert diem:
Nonnulli favet & Pallas Araneæ.
At tu, Phœbe pater, pater,
Quo tandem rapies? deſine vilium
Bellorum ſtimulos tui
Vatis magnanimo ſubdere pectori.
Da, ſi quid placeo, Phryges
Dignos his animis, aut Agamemnona.

AD PHILIPPUM ARAMANDAM.

Animum à militia, ad Iurisprudentiæ ſtudium transferenti, incorruptæ mentis æquitatem commendat.

ODE XXIV.

ERgo revolves vaſta volumina
JUSTINIANI? ſed placitam Themin
Ducturus uxorem, cavebis,
Ne pluvio violetur auro.
Majore cura, quàm Danaën pater,
Include Sponſam turribus. intimo
Nummatus illam quiſque clauſtro
Forſitan eliciet colonus.
Quicumque caſtum *Ius* violaverit
Lenocinantis fraude pecuniæ,
Legum eſt adulter. Non & auri
Eſſe velis, ARAMANDA, magnes;
Ut te decebat, dum cecinit tuba,
Traxiſſe ferrum. Propoſiti tenax,
Urgebis indagare *Punctum*,
Quod reperit celebratus IVO.
Non in crumena Cæſarei latent
Arcana Iuris. Dignius *Vtili*
Præſens *Honeſtum*, mentis arcem,
Non loculos habitat rapaceis.
Urunt videntem dona potentius;
Objecta primis nutibus amove.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Si miles in campo fuiſti,
Juſtitiæ gladio probabis.
Ut ære totum rus ſpolies, time
In longa litem ducere ſecula:
Malumque, quod Prætore coram
Una dies poterat levare,
Exaſperandum tradere menſibus.
Feſtina mulcet gratia. ſi dolo
Longas in ambages reductus,
Mille fluas refluaſque technis:
Nec Zaſii, nec ſcrinia Bartoli
Reum juvabunt; quæque, tumentibus
Buccis, ad horrorem citabis
Sacra tui monumenta Baldi.
Amat forenſeis lis Podalyrios;
Qui, cum laborat Vena calumniis.
Sermone pertentant, ut ægrum
Auſoniis medicentur herbis.
Vidi eloquentem ſæpe Machaona,
Prodeſſe Cauſſis jam capularibus:
Phthiſinque, jejunique febrim &
Pauperiem pepuliſſe Codri.

ENTHUSIASMUS,

ANNO M DC XXXVIII.

Exauditum ſe à Phœbo, multa futura didiciſſe.

ODE XXV.

EVan! quam feror in ſpecum?
Audivit mea vota Aonidum Deus,
Audivit. feror in ſpecum
Plenam fatidicis fluctibus. Evoë!
Toto numine turgidus
Incumbente tremo. quod patior, novum eſt,
Jucunduſque dolor. juvat
Inſanire; juvat cum Furiis novem,

Et Muſis tribus, Evoë!
Latonæ ſoboles me mihi ſurpuit:
Immenſum tamen in chaos
Rapto, Fata Pater præſcius indidit.
I pubes Alemannica,
I felix aciem ſternere Balthicam.
Eheu! tarda venis. ſubit
Collectis potior Suecia viribus.
Quis Lunæ reſidis procus,
Turcas Odryſiis finibus evocat?
Hoſtis tendit in Auſtriam.
Curſum belligeri ſiſtite Pannones.
Vaſtantur Babylonii:
Thraces Suſa premunt. cur refluit Tagus,
Aurum trudere debilis?
Spumoſos agitat Sequana vortices,
Torrens ire ſuperbior,
Et permiſta tubis arma minax vomit.
Jam Rheni trepidant aquæ.
Victum, ni properes, Dux cave Saxonem.
Martis vertitur alea.
Tu captus traheris viſere Franciam.
At, famoſa quis Italus
Villæ prævehitur ſepta Theoniæ?
Forti res geritur manu.
Vindex Cæſarei ſtrenuus agminis,
Mactatas ſuper hoſtias,
Inſecit gladios ſanguine Gallico.
Trunci cum jugulis cadunt.
Sectis ſparſa jacent Lilia crinibus,
Meſſis denſa cadaverum.
Dunkerckana natat Claſſis in æquore,
Hollandoſque fugat, fugat.
At non Cattigenæ prociduum mari
Submiſere genu, neque
Deſpondent animos. damna Britannico

Compenſant ſua littore.
Vos Tarteſſiaci currite remiges,
Dum clemens favet Æolus.
Sed cur negligitur flebilis Alſata?
Qui ſalvum cupis Imperî
Immotumque caput; protege patriâ
Urbem in rupe ſitam. fames
Expugnat, ſed &, ô triſtibus, Anglia
Mœrens, fluctibus innatas!
Quo te corripiet Scotia turbine!
Belli, credite Teutones,
Nullus finis adhuc. nam Catalaunia.

GAUDIUM BONÆ MENTIS.

Carmen geniale, decantatum Warenbergæ.

ODE XXVI.

NUllo notari crimine, nil ſibi
Conſcire, Diis eſt ante diem frui:
Potare totis plena ripis
Gaudia, non modica phaſelo.
Illum Syene torrida frigidis
Obnubit umbris, & Meroë tegit
Luco; migraturumque vernus
Trans Scythiam comitatur aër.
Frons læta ſemper, puraque nubium:
Gratique riſus, & decor, & ſales
Docto verecundi Falerno,
Et facili Lyra tacta nervo,
Suadent amicum dicere Cynthium.
Seu fracta cœli porta tonet ſuper
Cervice, ſeu ſubſidat Orbis;
Stat tamen in media ruinâ.
Mandante Sulla, qui ſubit innocẽs
Curvi volanteis æquoris inſulas,

Mutabit Ægæum Lucrino,
Jam patriæ melioris hoſpes.
De pane furvo ſcinditur attagen.
Manant lutoſis vina paludibus.
Civis ſui, ſorbebit exſul
Socraticas hilaris cicutas.

AD ISIDORUM SCHMIRCKIUM.

Ut ſenex promto animo mortem admittat.

ODE XXVII.

SExageſima jam Ceres
Maturum capulo vidit, & Æaco.
Auctumnus toties novus,
ISIDORE, tuam fluxit in amphoram.
Nondum pulſa tamen ſitis:
Plus ætatis adhuc, plus cupis aëris:
Nec vitæ ſatiat quies,
Optantem vapido de ſenii cado,
Heu, fæcem bibere ultimam!
Centum annis inhies, ut doleas diu!
Quæ te intemperies agit?
Ceritus manifeſtum helleborum furis.
Multæ ludibrium necis,
Quanto plura tuo tempora funeri,
Et faſtidia præparas;
Tanto ſupplicium longius extrahis.
Jam felicior aurea
Ætas terga dedit. quæ ſuper, hiſpidam
Tormentis faciem gerit.
Reſtagnant oculi: turpè manus tremunt;
Naſus Vergiliis madet:
Et, quam diſſecuit ruga, binominis
Totum frons caput occupat.
Reſtat Febris adhuc continuæ gelu, &
Talpis addita ſurditas.
Poſt grando, pluviæ, nix, tonitru, vapor,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Et quidquid miſerabilis
Limoſo veniens è ſtomachi lacu
Tempeſtas coquit imbrium.
Eheu! quæ cerebri fulmina ſenties!

AD PAULLUM VVALTENHOFIUM.

Narciſſum dehortatur à Philautia.

ODE XXVIII.

MAter Venuſtas plena ferociæ,
Crinita flavi verticis annulis;
Suas honoratura doteis,
Quam fragili malè fidit ævo!
Dum floret, omneis deſpicit, altior
Quocumque morbo; ſeque licentius
Procatur, & vivo renidens
In ſpeculo ſibi nubit ipſi.
Sed ſtulta formæ copia mutuæ,
Quid præter umbras gignere mutuas
Poſſet? quid Iphis ex Iänthe
Nupta ſua generavit olim?
Utcumque ſoli, PAULLE, tibi places;
Amas amantem, non tamen alterum:
Errore quam grato juventæ,
Tam ſterili, vacuoque laudis.
Proli creandæ ſint duo, conjuges.
Sexum requirit mas ſibi diſparem.
Ne pulcer eunuchus vocere;
Sideream paritura Famam
Ducenda VIRTUS. huic thalamo tuos
Committe vultus: hujus in aureis
Optanda naſcetur lacertis
Gloria, & indubiam ſecutus
Honor ſororem. tunc adeo meo
Dicere verſu nobilis: & canam
Fuiſſe tanti, non fuiſſe
Degenerem, facieque turpem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Virtutis expers Forma quid impetrat?
Qua ſpe ſuperbit, poſt breve lilium
Perire, vel languere juſſa,
Triſte gravis ſpolium ſenectæ?
Hæc bruma vernas, hæc ſubigit roſas.
Ledæa certe Tyndaris angitur,
Et mœret intricata rugis;
Biſque rapi potuiſſe, ſecum
Miratur, eheu! multa putans anus.
Famoſa quondam, dum ſteterant genæ,
Et flamma venalis Corinthi,
Ingemuit nive ſparſa Lais.

AD JULIUM THAMESINUM.

Non delectari ſe fracto & molliore cantu.

ODE XXIX.

O Scines ſectos, THAMESINE, laudas,
Colla torquatos, oleo nitenteis
Guttur ac vocem; numeroſque ſtricta
Concipis aure.
Utque te credam minus imperitum
Judicem, juras; nihil eviratis
Dulcius cygnis, etiam Cayſtri
Reddere ripas.
Non ego mollis cathedræ patronus.
Viva naturæ placet, & virilis
Vox mihi: non quæ Phrygis uſta ferro,
Fractaque tinnit.
Illa, ſeu noſtras imitata chordas,
Seu tuam ſolers, Philomela, Muſam,
Implicet queſtus, & amœna flens ſu-
ſpiria libret;
Præfero veræ gemitum columbæ.
Oris imberbes citharas, & emtum
Carmen argento teneri Spadonis
Mollius odi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD CANUM VIRNIAM.

Tectum, & multiplicem agendi modum reprehendit Auctor: damnato exemplo Guilielmi Orangii Naſſavii. Ex Hiſtor. Belg. Fam. Stradæ S. I. Dec. 1, lib. 11.

ODE XXX.

TU plaudis tibi, VIRNIA,
Arcano taciti pectoris in ſinu:
Introrſumque reconderis,
Et gaudes habitare in cochleæ modum.
Sermo, quem timide jacis,
Secretum redolet triſte cuniculi,
Talparumque cubilia.
Fors dici cupies alter ORANGIUS,
STRADAE portio nobilis.
Namque illum penitus ſepoſitam ferunt
Mentem, telaque conſilî
Celaviſſe decem cratibus abdita.
Vaſto *navis* in æquore
Perſulcantis aquas, & *volucrum* via,
Reptatumque jugis iter
Deprendi poterat certiùs *anguium*.
NILI & NASSAVII caput,
Ejuſdem, populis impenetrabile,
Credebatur originis.
Hærebant latebris verba tegentibus:
Et, ceu Phidiaca manu
Cordi inſculpta forent, præter ORANGIUM
Nemo gutture moverat.
Virtus hæc nimia eſt, & vitium propè.

Malis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Malis in medio ſitus
Diſpenſare tuum, CANE, ſilentium;
Ut numquam muliebriter
Pertuſo liquidus currere dolio:
Sic nec pectoris æneі
Cuſtodire tenax omnia mœnibus.
Nullam Mens bona januam,
Nullum limen habet. publica regibus
Spectari metuat nihil:
Audax in medio ſtare ſatellitum.

AD NICOLAUM FERONIUM.

Quædam ſapienter tacenda, fortiter eſſe diſſimulanda.

ODE XXXI.

BAcchus probetur vitreus inſpici:
Non tu, FERONI. provida nobili
Natura non fruſtra negavit
Perſpicuas Animo feneſtras.
Velanda quædam nube ſilentii,
Intra Senatum. putria, fervido
Secura ſunt ſub dente verba;
Lubrica, deſtituunt loquenteis.
Miſcere ſermonem, eſt popularia
Miſcere telis prœlia tinnulis.
Periculoſum crede ſævi
Alloquium genus eſſe belli.
Ne garrientem ſpicula ſaucient,
Canat ſubinde & lingua receptui.
Fors mille fraudeis in reductis
Hannibal inſidiis locavit.
Sit præſes oris Sigalion tui.
Cavebis illud dicere: *ſub Roſa.*
Quod ipſe nequidquam ſilebas,
Scilicet, id taciturus alter!
Non & quibuſvis auribus Arcadum,
Secreta pandes tædia. pectoris

Clau-

Clauſi ſepulcrum, vincit omneis
Turis opes, violæque odorem:
Humata ſub quo probra, calumniæ,
Injuriæque, & dedecus ultimum,
Iræque, vindictæque fœtent
Funera, & invidiæ cadaver.

AD ARISIUM MOSCHUM.

Ætatem factis, non annis, extendi.

ODE XXXII.

HVnc ſenem dices, ARISI, beatum:
Cana non cujus numeratur ætas,
Sed velut conchæ lapis æſtimatur,
Rarus Iaſpis.
Integras parvus lapis iſte rupes,
Plurimas unus, precioſa vincit
Gemma: nam doteis breviore gyro
Contrahit omneis.
Sic dies vitæ ſapientis una,
Mille ſtultorum ſuperabit annos:
Sic anum prudens fatuam puella,
Uva labruſcam.
Eſſe multorum eſt, & habere corpus:
Vivere ad paucos venit. hujus uſum,
Sola mens cæco ſcelerum tumultu
Libera præſtat.

AD ANDREAM BRUNNERUM, SOCIETATIS IESU.

Iephthen Tragœdiam exhibiturus, Ingolſtadii,

ANNO CIↃ IↃC XXXVII.

ODE XXXIII.

IEPHTHEN daturo ſpiritus incidit,
Vrgere ſcenam flebilibus modis,
BRUNNERE; qualem noſtra ſuadent
Tempora, deteriora priſcis.

Olim

Olim in theatrum ſex modios ſalis
Terentiani ſparſimus; & molam
Verſare cum Plauto coacti,
Movimus in podio cachinnos.
Spleni litatum jam ſatis. ilia
Laboret alter rumpere Comicus.
Major Tragœdum cura, major
Ordo movet. juvat eſſe triſtem.
Inſana (nam quid diſſimulo?) juvant
Lamenta. totum Corduba me ſuo
Pervaſit Annæo: nec Umber
Jam placet, aut Thymele faceta.
Non eſt voluptas nulla, dolentium
Audire queſtus. huc, Puer, ocius
Affer cothurnum, deme ſoccos,
Funde merum, ſpeculumque Othonis
Majus coruſca: quod varias mihi
Antiquitatis vibret imagines;
Rerumque & aſpectus locorum
Luminis objiciat repulſu.
Hîc Maſpha circùm palmiferum caput
Inter comatas erigat arbores:
Hîc molle vitrum trudat Arnon,
Mox fluvius lacrymis rigandus.
Proh quantus iræ turget, & in minas
Deſpumat Ammon! prælia matribus
Ploranda funeſtat rapinis.
Tunc pavidis, meus ille JEPHTE,
Quæretur exſul civibus in Ducem;
Quamvis rogatus tardior annuat.
Pugnatur. inſignem triumphum
Iſaciæ meruere dextræ.
Bene ominato ſternitur impetu
Calcatus hoſtis. Quam dubios natas
Victor per eventus! honeſto
Profuerat tibi Marte vinci.

Ah!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ah! in reverſi, Filia, Filia,
Fatale Patris laberis obvia
Fatale Votum! cur repentè
Caſtra fremunt ululata luctu?
Vertuntur haſtæ: nulla ſonat tuba:
Stat muta belli gloria. laureæ
Feralis inſerpſit cupreſſus.
Dira tibi ſtimulos cupido
Foras ituræ, JEPHTIAS, addidit.
O nuptialeis interea domi,
Futura neviſſes in auro,
O utinam tibi, Sponſe, veſteis!
I Virgo fruſtra nubilis. i dolor
Parentis orbi: cumque Sodalibus
Erra per Hermonis virentem,
Exſequias præitura, lucum.
Cum bis in orbem Luna recreverit,
Redux ad aram victima, patrium
Enſem cruentabis. ſed iſtud
Lege rata peragetur intus:
Ne Syrma riſus flebile polluat,
Error nocenti triſtitiam joco.
Flaccus lucernas, & doloſa
Sanguinei ſimulacra colli,
Fictoſque geſtus, & caput illitum
Odiſſe fertur. ruſtica diſplicet
Imago pompæ: ſumtuoſa
Pauperis ingenii ſupellex.
Crudelis intus te feriet Pater.
Crudelis autem? quin potius Deo
Inſtinctus auctore, & jubenti
Grande reus ſolüiſſe Votum.
Ingens in ævum, Filia, mitteris.
Tu naſcituro, nobilis Hoſtia,
Dicere præluſiſſe CHRISTO,
Sorte tui precioſa Fati.

Hæc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Hæc acta coram qui referant, erunt.
At non puellis ſerta ferentibus
Prodire moroſus negarim.
Dulce decus cumulare vadant
Florum coronis. pars jaciant crocum:
Pars è quaſillis expediant roſas.
Ploratur, æternamque famæ
Materiem parit ipſe Leſſus.
Heu! nulla linquis pignora, JEPHTHIAS,
Prærepta cœlebs! heu! ſterilis cadis,
Omneis Galadinis per annos
Virginibus lacrymanda Virgo!
Sed jam decoro cerno madentium
Submiſſa fletu lumina dejici:
Mœrore Spectator liqueſcit
Multa putans, animoſque miſcet.

AD MACIEM.

IN DIE NATALI.

Cum æſtivis feriis Eberſpergæ moraretur.

ODE XXXIV.

SOror Galeni, vivida Sanitas
Tibi dicati corporis, huc ades,
Huc Gratiarum quarta, Divis
Juncta tribus, MACIES, ſonoros
Molire paſſus. Oſtia pandimus
Dilecta priſcis vatibus, ac Deo
Spirante, facundoque plena.
Flecte, meum ſubitura limen,
Huc flecte currus. Nil vetitum tuis
Videbis uſquam legibus. omnia
Ex arte reſpondent Magiſtræ.
Molle nihil, tenerumve tactu:
Non nidor ex abdomine, non adeps
Cubilis ullo gliſcit in angulo.
Conſurgit ex tophis ab imo,
Inque cavum ſinuatur arcum

In-

Ingreſſus antri. cætera pumice
Ornantur albo. cardinibus crepat
Abjegna mortis porta: paſſim
Calva jacet; ſolidumque ſaxum eſt
Pulvinar ingens. Querna, vel oſſea,
Vel nulla ſedes. Ipſe ego corneus,
Et pæne tralucens, futuri
Anticipo cinerem ſepulcri,
Prælargus Umbræ. Non ego neſcio,
A te probari tale palatium.
Inviſe. jam carmen ſubactis
Diſpoſui geniale chordis.
Neu terrearis turbine cimicum,
In me ruentum lege ferociæ.
Mordere ſi poſſunt, acutos
Et poterunt hebetare denteis.
Intra: quid hæres? tu Polyhymnia,
Tu dulcis olim Terpſichore mihi:
Nunc major ipſamet Minervâ, &
Delicium gracilis Poëtæ.

AD PAULLUM RIVERNAM STOICÆ SECTÆ.

IN FUNERE ALBERTI RIVERNÆ CARISSIMI F. PRIMOGENITI.

ODE XXXV.

Conſolatio Stoica.

PAULLE, ne fallas animi dolorem:
Vince. ſi totum caput irruenti
Offeras, nec te maculoſa ſignet
Lacryma, vinces.
Fallitur tantùm gemitu paternus
Mœror incluſo, minuique fingit:
Interim pelli negat, & medullas
Obſidet imas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Mater, amiſſo velut orba fœtu
Tigris, obſtanteis furit ire contra,
Mater iratis metuenda funus
Imputet aſtris:
Dumque ploranteis oculos reſolvit,
Ac ſupra ripas ſinit evagari;
Vana leniri putet, & repentem
Cedere luctum.
Tu pater, tu vis, meliorque conjux,
Nec nihil noſtris madefactus undis,
Majus in mortem, ſubitoſque caſus
Robur habeto.
Si vel abjectum genus, atque ſexu
Molle ſolarer, vel ineruditum;
Tecta plebejo quoque mitigarem
Vulnera panno.
Diluit fletus mala, non trucidat.
Strenuis quondam generoſa cincte
Corda præceptis, age, PAULLE, toto
Mergere Fato.
Umbra ne turbet reditura ſomnum;
Incuba Stoæ, placidumque dormi.
Qualis Alcides latus audet accli-
nare leoni.
Hæc vigil tecum: Quid enim mearum,
Cœlites, rerum ſtomachatus unquam
Subtraho vobis? patet omnis arca;
Inſuper ipſe.
Veſtra ſunt, quæ nunc mea dico, veſtra,
Venit à vobis ſoboles, & uxor:
Dos, opes, fundi, focus, ara, veſtrum,
Omnia, munus.
Utimur. ſed ſi data, qui dederunt,
Unico reddi voluere nutu;
Antequam cogat rigidus ſatelles,
Reddimus ultro.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Lex diem cunctis ſtatuit ſupremum.
Ergo mortalem genitum ſciebam.
Ergo me proles mea non fefellit,
Fida parenti.
Quò ſub occaſum fluet omnis ætas,
More torrentis rapidi, præivit.
Per tuos Maneis tumulumque, Fili,
Sponte ſequemur.
Qui mori non vult, moriente mundo,
Stultus, aut vitæ nimis eſt avarus.
Hanc, DEUS, teſtem tibi me reſigno
Nudus ad Aram.
Tolle, vel dona: refer, aut omitte:
Qui nihil contra meditetur, adſum.
Damna, ſeu juſtum pariter capaci
Annue lucrum:
Lancis in parteis utriuſque vergo.
Vis, ut hæredem generis relinquam?
Opto. ſi mavis, cariturus omni, &
Fortiter orbus.
Talis audiri ſolitus, RIVERNA,
Fata terrebis. dolor involucrum
Rumpet, & triſtes inimica vertent
Agmina curæ.
Ipſa, quantumvis levis, erubeſcet
Torva Fortunæ facies ſiniſtræ:
Teque migrabit quatiens relictæ
Limina portæ.
Mene contemtam? gemuitne Leti
Preſſus ærumnis, oculumve flexit?
Cedo. quid ſurdis Sipylum flagellis
Verbero ſaxum?

AUCTO-

AUCTORIS MELANCHOLIA.

Quum è campis redux, audiret, Briſacum à Duce Vinmario occupatum.

ODE XXXVI.

HORATIANAM da Citharam, Puer,
Unco refixam parietis : alteram
Vocalis argenti : nec illam,
Munus arundineum Menalcæ.
Relinque buxum. quam propior modò,
Bœote, tangis, diripe poſtibus.
Neſcis tot exploratus annis,
Quas lacrymans, animique mœſtus
Amem Camœnas! Tum foribus quoque
Clauſis memento ducere peſſulum.
Nolis apertum, me gemente
Triſtia, veſtibulum patere.
Leſſum dolori molior. URBS NISI
CUSTODIATUR PRAESIDIO DEI;
VALLUMQUE, TURRITAEQUE FRUSTRA
EXCUBIAE STATUENTUR URBIS.
Ergo BRISACUM, Teutonici Iovis
Tarpeja Rupes, decidit in manus
BRENNI! Puer, quis fila ſolvit,
Et numeros male feriato
Turbavit ungui? nil ſibi conſonat.
Fideis reducat natus ad Aufidum.
Me tædet inſani laboris.
Fer Cyathum, & Citharam repone.

AD GERMANOS.

Cum ſub ipſa Bacchanalia, Suecus Germaniam vaſtaret; & Turca, occaſione belli Civilis, in Hungariã Auſtriamq; irrupturus timeretur.

ODE XXXVII.

AVdemus armis quærere perdita?
Non ille certe, qui prope dolium,

Spu-

Spumantis ad ſumum lagenæ,
Et patriam ſedet unctus offam:
Haud amovendus, dum ſibi canthari
Pernæque conſtant; & Cereris vitrum
Inſigne nodis, & capacis
Struma ſcyphi nova vina fundit.
Hæc bella paſſim cerno madentibus
Pugnata menſis. bella ſed, heu! nimis
Pudenda, nec multum Gothurno,
Aut Geticis nocitura Verpis.
Ni verioris militiæ ſeges
In tela creſcat: qualia novimus
Vibraſſe Marſos, & valentem
Siſtere Pulidamanta currus:
Aut quanta Noſter torſerat, à NIGRO
Qui MONTE nomen fulmineum tulit:
Priſcique SCHVVEPPERMANNUS ævi
Bis gemino ſatiandus ovo.
Heu! ſurge tandem, pejor avis nepos.
Vides, ut Iſtrum barbarus inquinet;
Ut cuncta ſubvertant Alani:
Et ſolidi nihil enſis audes!
Inſurge in haſtas. Non acipenſerem,
Mappiſque fuſos hoſtis apros, neque
Crateras, imbellemque thyrſum,
Aut vitrei timet arma Martis.

AD AQUILAM ROMANI IMPERII,

ODE XXXVIII.

SUrge, Romani Iovis & triſulci
Fulminis cuſtos, aviumque Cæſar:
Prœliaturas acies minatur
Ala rebellis.
Vulturi Sueco ſociant frequentes
Signa bubones, acuuntque roſtra.
Totus hoſtili legione circum-
texitur æther.

Stringe jam notos, neque differ, ungueis.
Arma concuſſa ſonuere nube.
Siſtit in cœlo veterem tibi Phar-
ſalia campum.
Pelle Finlandos, age, pelle corvos:
Ora Stymphali vacuetur Hunnis:
Milviis ningat, laceriſque Lappis
Fluctuet aër.
Victor optantem redeas VIENNAM,
Alitum ſacra comitante turma.
Impleat Mavors ſpoliis volantum
Caſtra Quiritum.

TRES HEROES

Ab auctore in exemplum Bellicæ laudis propoſiti, & Germanis, contra ſuos hoſtes decertaturis, imitandi.

HEROS I.

GEORGIUS CASTRIOTUS SCANDERBEGUS, PRINCEPS EPIRI.

ODE XXXIX.

EXempla verbis præfero. ſcindite,
Obſcura ſomni ſcindite nubila,
Umbræ triumphales, & armis
Elyſiam reſerate noctem.
Deſueta pridem pectora Teutonum,
Formidoloſos tundere Biſtonas
Exſuſcitaturi, ſepulcris
(Sic Superi ſtatuêre) veſtris
Prodite Manes. rumpite vincula
Fatique leges. tu prior omnium,
Regnator EPIRI, Moloſſis,
Et Macetum celebrate Genti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Qualis ruebas in Geticos canes!
Minore velox Semifer impetu,
E monte decurrens paventeis
Labdacidas agitavit orno.
Hic ille bellis clarus Achaicis
Eſt CASTRIOTUS: cujus *acinacem*
Contemſit hoſtis: ſed tremendam
Sæpe manum, validique ſenſit
Pondus lacerti: cùm medios fremens
Globos ſecando, Dux equitem ſimul
Equumque, conſertos in unum,
Divideret penetrante ſumma
Et ima ferro. ſeſſor, & unico
Inſeſſus ictu ſordida quadrupes
Cruore porrecti per arva,
Continuum ſubiere letum.
Suiſmet idem mœnia mœnibus,
Portiſque portas fregit aheneas:
Et ſaxa præmunita ſaxis
Obruit, Æmoniaſque late
Vaſtavit urbeis. At patrios Lares
Quantus tueri! Thrax acie ferox
Æquante flaventeis arenas,
Quot Libycis jacuere campis;
Parvam (pudendum) non numerabilis
Crojam premebat. jam laceris famem
Muris, & obſeſſo pavorem
Intulerat mala Fama civi.
Acceſſit aſtus, frauſque periculum
Motura donis. illecebræ volant
Ad ſumma vallorum, & doloſo
Ingenium leve ludit auro.
Sed expeditis cuncta GEORGIUS
Perrupit armis. arma, ferocior
Deliberata morte, miles,
Arma para; freme, miles, arma.
Præcedo vel ſic. Hæc ubi gloriæ
Severus emtor; vendere laudibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Vitam paratus pandit Arcem;
Perque Getas, piceamque nubem,
Et fœta cæco Marte tonitrua,
Fuſumque aheno ſulphur, & ignei
Torrentis horrendos fragores,
Relliquiis comitatus exit,
Damno minantum. Sic Libycus Leo,
Quem dormientem ſaltibus aviis
Clauſere paſtorum catervæ;
Prima fames ubi ſuſcitavit,
Miratur, & quamquam undique ferreas
Sepes tuetur, turbidus emicat:
Viaque facta frangit Afri
Oppoſitas animoſus haſtas.
Quos ille pugnax disjicit objices!
Importuoſæ ſe ſuper agmina
Effudit in morem procellæ:
Quæ decimo revoluta fluctu,
Immugit aſtris. fertur ad ultimum
Urgente triſteis milite ferias,
Demens AMURATHES ſuperbùm
Dentibus inſtrepuiſſe, coram
Baſſis, ab ira collacrymantibus:
Fiſſiſque labris, & digitis ſibi
Ceſſiſſe præmorſis; dolore
Inque fugam rabiemque verſo.
Tantum ſupremis icta periculis
Virtus, honeſtum dum petit exitum,
Pulcerque deſperantis ardor
Cordis habet, ſtimulique acuti.
Unam duello fortior altera
Neceſſitatem ſæpe neceſſitas
Abſorbet: & probrum timenti,
Difficile eſt metuiſſe Letum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

HEROS II.

JOHANNES AUSTRIACUS
CAROLI V F.

Navali pugna & victoria, ad Echinadas, contra SELIMUM SECUNDUM *Turcarum Imp. celeberrimus.*

ODE XL.

AT non marinis AUSTRIACUM tubis
Latè ſonandum terruerant Getæ;
Quamvis aduncis plena roſtris
Silva, ſagittiferumque pontus
Vectaret hoſtem. Chriſtiadum phalanx,
Iô triumphe, ſparſit Echinadas
Tabo Gelonorum: caduca
Sanguineus rotat arma vortex.
Circumſonanteis vix maris alea
Tentata naveis miſcuit, ac viros:
Cum barbarorum vis repreſſa.
Et domiti cecidere faſtus.
Accenſa virtus nec numerum timet.
Multo tremendus remige Concanus
Fugatur à paucis, & horret
Æquorea fluitare valle.
Quis, Luna fractis livida cornibus,
Sub nube mœſta tunc animus fuit,
Claſſem pharetratam videnti,
Ad gelidum properare ſtagnum
Tetri Charontis: iamque aliis regi
Velis, & aura non ſimili! Senex
Inſtat, per obſcurumque Lethen
Fruſtra vehit reditura numquam,
Ac ſi veneno Theſſaliæ nurus
Te polluiſſent; diceris indiga

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Pelvis canorum tinnientis,
Funereo rubuiſſe rhombo.
Cùm molle Nereus interea fretum
Enaviganti ſterneret AUSTRIO:
Summoque donatum Tridente
Obvius exciperet quadriga.
Hoc Bætis, hoc & maſculus Adria
Tybriſque novit: qui viridi ſedens
Tapete riparum, hinc Iberos,
Hinc Venetum cecinit Leonem.
Tunc Roma ſeptem ſubſiliens jugis,
Pictuſque rubris membra coralliis
Triton, jocoſo per fluenta
Ære ſtrepens Aniena luſit:
Tuſcæque conchis verſicoloribus
Plauſere Nymphæ. tunc Zephyri pater
Eurique, feſtivoque currus
Hippotadis ſonuere nimbo.

HEROS III.

JOHANNES HUNNIADES,

TERROR TURCARUM DICTUS.

ODE XLI.

ET tu ferocem, Pannoniæ decus,
Vultum ſub auras, HUNNIADES, refer,
Quo ſtante vivo, tuta numquam
Odryſii ſtetit Aula regis.
Regnare toto creditur æthere
Per ſola notus fulmina Iupiter:
Sed te Muſulmanni ſciebant
Vivere, funeribus ſuorum
Expergefacti. Te capulo tenus
Fixis ſuperſtans hoſtibus, alterum
Jovem probaſti: tam profundo
Corda metu glaciante Thracum,

Ut & fugaceis exanimaverit
Incuſſus imis viſceribus pavor;
Et mater infanti moleſto
Turca tuum minitata nomen,
Terrore fletum provida ſiſteret.
Qualis Cometes, ſanguineum genus,
Si forte ſtellarum coorta
Seditione, tumultuoſum
Invaſit axem; territat omnia
Late minaci fronte Palatia;
Magis tyrannos. ô SALUTIS
STELLA, tuo memoranda Civi,
Ortuque felix, HUNNIADES, jubar!
O triſte Turcis omen, & ignei
Fatale ſalve Martis aſtrum!
Quòd toties Othomannus omni
Horrere viſus vertice Boſpori,
Seſe cavernis turpibus abdidit
Pallens; ut exſternatus anguis,
Cùm ſubitæ tonuere nubes.
Ille, ille *caudæ multiplicis Draco*,
Quod jactitabat, ſed *Capitis Draco*
Unius; illiſis cerebri
Procubuit ſuper arma nervis.
Qualem triſulca terrigenam juba
Lætum, & Pelaſgos mille volumina,
Spiraſque, per ſaltus trahentem,
Explicuit Capanea pinus.
Iſto, Quirites, ſe probet æmula
Ductore virtus: & gladios, velut
Ad enovaturam retuſos
Exacuat rediviva cotem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD VVILIBALDUM EHRENMANNUM.

Se deinceps D. Virginis Vatem, & Encomiaſten fore.

ODE XLII.

Est & hoc Nomen, VVILIBALDE, tanti.
Me ſuum VIRGO jubet eſſe Vatem:
VIRGO cantanti GALILAEA molleis
Applicat aureis.
Illa verſuro lituos in hoſtem,
Mitte ſectari modo caſtra, dixit.
Strage deformes alio loqueris
Tempore pugnas.
Nunc tamen mitis, nihil inquieto
Debeas Marti. Sit oliva lauro
Nexa, non cornus. volucreis capillis
Detrahe criſtas.
Sin & in præſens, animum furentem
Tanta bellorum ſtimulat cupido;
Noſtra permiſtis quoque fixa ſignis
Adde tropæa.
Noſter es, noſtris agitande flammis,
Nos canes primum. celebris ſequetur
TILLIAS, magnam meditata famam, &
Arma Virumque.
Jam fluant ſacri fidibus calores.
Ipſa, te chordas quatiente, blandum
Inſeram numen, numeroſque dulci
Arte juvabo.
Hæc ubi: gratum jaculata lumen
Adſtitit coram; ſimul evoluta
Nûbe, crinaleis radios ab omnî
Parte retexit.
Utque ferratam manibus tenentem
Repperit pennam, gladiique acumen.
Et tubæ cornu; galeamque, & haſtam excuſſit in auras.

AD

AD DIVAM VIRGINEM.

Delectari ſe ejus Laudibus canendis.

ODE XLIII.

QUem, REGINA, tuo ſemel
Afflaris Zephyro, non aliis velit
Ventis ille vehi, ſuper
Undas Pegaſei fontis, ubi ſacram
Venæ lætitiam bibat,
Et facunda redux carmina temperet.
Nec, cum Pieriam chelyn
Arguto fidicen pollice moverit;
Formoſam Lalagen canet,
Vultumque, ac niveæ colla Licymniæ,
Aut nigras Glyceræ comas:
Sed doteis potius, VIRGO, tuas lyrâ,
Emirabitur aureâ.
Et nunc, ſive caput Sole ſerenius;
Seu Lunæ timidum jubar
Subjectæ pedibus dicet, & igneas
Zonæ ſidereæ roſas.
Nunc, ut virgineo caſtus & integer
Partu detumuit ſinus;
Matris non ſolitæ nomen, & oſcula
Lætis humida lacrymis.
Vagitumque Dei: tum liquidum melos
Cœli, & non rude gaudium.
Nunc formam Pueri: ſive nitentibus
Gemmanteis oculis faces,
Infuſumque diem crinibus, ac genas,
Mali fragmina Punici,
Et coſti madidos unguine dactylos;
Seu quæ plurima ſerior
Ætas bis geniti Numinis edidit;
Narrabit fide Teïâ
Vates Partheniam vectus in Inſulam.

O ergo facilis veni,
Nec te, DIVA, tuis ſubtrahe laudibus:
Quas ſi dura mihi neges;
Non opto lyricis Vatibus inſeri.

JA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

JACOBI BALDE

E SOCIETATE JESU

LYRICORUM

LIBER SECUNDUS.

CELEUSMA MARIANUM,

Sive

Laudes D. Virginis

Ex SS. Litt.

ALLEGORIA.

ODE I.

REGINA: nam quo nomine te vocem?
Cui mille Naves laudibus aſperæ,
Honoris in portu quieſcunt:
Mille novæ ſubiere pontum,
Trans clauſtra Chinarum, & Iapones feros,
Encomiorum non popularium
Gazam relaturæ ſuperbam.
Omne fretum tibi, DIVA, ſervit
Remiſque veliſque, & ſuper æthera
Late refuſo gurgite Gloriæ:
Quà Sol ſupinos, quaque pronos
Tollit equos, abeunte curru.
At illa Navis, quæ Galileidos
Inſcripta ſacro nomine Virginis,
Favoris adſpirante vento,
Oceanum penetravit immenſum;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

O quas profundo fertur ab æquore
Reverſa merceis, quos cumulos opum
In Naſarenos, unde primum
Solverat, evolüiſſe portus!
Electa ſicci cinnama corticis,
Myrrhamque, & ingens pondus aromatum,
Crocumque, nardumque, & fragranti
Balſama deproperata rivo.
Non tale quidquam protulit India;
Non ex Sabæa decidit arbore:
Nil tale Medorumque meſſis,
Aut Cilices oluere nimbi.
Sed & geniſtis pendula Punicis,
Ardore miro mala rubentia,
Ne preſſa marcerent, in oſtro
Virgineæ jacuere Proræ.
Cedros comanteis è Libani jugo,
Et propter amnem tot Platanos ſitas;
Summoque divulſas Sionis
Monte quis enumeret cupreſſus?
Divina totis littoribus Ceres,
Plenæ per oras ſparſa crepidinis,
Surgebat in grandeis acervos,
Non aliquo minuenda demto.
Fluxere conchis vina capacibus,
Peculiaris vina notæ, botro
Expreſſa Cypri: qui Calænæ
Chryſolithos ſuperabat uvæ.
Proh quantus auri fulgor, & ignium
Dives marinorum irrubuit ſinus!
Advecta cum gemmis eburni
Copia quam precioſa dentis,
In Regis Aulam ſectilis, & torum!
Collata tecum ſe Salomonia
Claſſis fatetur, DIVA, vinci.
Quas variis opulenta ripis
Natura ſparſit, colligis omnium
Complexa doteis. totus in unicam

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Defluxit Æther. parva pulcri
Eſt facies quoque magna Mundi.

MILO CROTONIATES SENEX.

Humanæ Imbecillitatis Monitor.

ODE II.

QUiſquis ætati juvenilè fidis,
Et tuos jactas temerè lacertos;
Robur exemplo tenuare cani
Diſce Milonis.
Qui bovem pugno violentus olim
Cernuum vulgo metuente ſtravi,
Ipſe me mirans penitus ſolutis
Langueo nervis.
Nempe tunc nullam tenui ſecurim
Nudus armorum: manus ipſa ferrum,
Ipſe ferratus fueram, nec ullo
Ligneus ictu.
Dexteræ ſuppar humeriſque, totum
Venter abſumſit, mea bella, taurum:
Indus occiſum Phaëthon, ſepultum
Vidit Iberus.
Nunc ubi vires, ubi tantus ille
Frater Antæi? pudet eſſe notum.
Publicæ quid jam cumulata proſunt
Munera luctæ?
Strage famoſus rapida leonum,
Jam lupos vito. pudor, heu, ſenectæ!
Terret aſſuetum vacuare ſilvas
Obvia vulpes.
Sæpe dimenſum virideis ad annos
Corpus expendo, nec in hoc Milonem
Cerno quæſitum: mihi ſæpe multa
Mentior ipſi.
Forſan à memet tacite receſſi.
Credar immotis pedibus ſtetiſſe,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Vir manu preſſa retinens inexpu-
gnabile Pomum!
Erro figmentis, dubiaque vulgi
Laude deceptus: neque me juvenco
Ulla luctantem maculiſve pardi
Sparſit arena.
Quid roſas ſemper querimur fugaceis?
Quercus in nigro ſua fata luco
Sentit, & tandem ruitura toto
Vertice nutat.
Fortis eſt, qui ſe negat eſſe fortem:
Aut ſuas certe meliore vireis
Lege diſpenſat, propere ſequenteis
Cautus in annos.

PÆAN BOICUS,

AB AUCTORE CANTATUS,

Cum intra octavum diem omnium Sanctorum, Monachii, Victoriæ Pragenſis memoria iteraretur.

ODE III.

HÆc illa lux eſt, quæ pepulit metum,
Et atra belli nubila candidis
Diſcuſſit aſtris: cum ſub uno
Imperii Latialis ictu
Fortuna ſtaret. Torva Bohemia,
Albi minaceis concutiens jubas
Leonis, in Flavum ruebat,
Sanguineo metuenda rictu.
Qua belluoſi *Stella* cubilia
Præſignat Horti, verius imminens
Pragæ Cometes; dira motis
Signa tubæ cecinere caſtris.
Clivo rebellis miles in edito,
In valle noſter. quamquam adeo palus

Tardabat, uligoque putri
Craſſa lacu, mediique pontis
Obex: morantem tranſſiliit pedes.
Hac eſt eundum, Dux prior increpat,
Adverſa ſuſtollens in hoſtem
MAXIMUS ÆMILIANUS arma.
Tum vero crebris icta tonitruis
Mugire tellus: fulminei Ioves
Stridente torqueri metallo.
Vox, gemitus, ululatus, iræ
Miſcentur una. Sic geminus ruit
Torrens ab Æmo, quiſque ſuam rapax
Spumare brumam: donec alter
Per ſcopulos, per & arva victor
Curſu feratur jam ſua libero.
Mars tela telis, & manibus manus,
Et ſcuta ſcutis miſtus æquat.
In galeas aliena ſurgunt,
Caduntque criſtæ cornua proximæ.
Proh quantus enſem ſtringit in agmine
BUCQUOIUS; &, quamvis laboret
Vulneribus, fodit ora ferro!
Immane nixus quot cuneos ſecat,
Supraque toto vertice TILLIUS
Intorquet haſtas! non tot hœdi
Caurus agit pluvialis imbreis.
Jamque omne bellum, nomine perdito
Fit vera ſtrages: tantus amor necis.
Stat miles in rupem, & minanti
Terga negat, faciemque præbet.
Nudata Letum ſcandit ephippia,
Paſſimque nudat. cæſa cadunt velut
Armenta; neglectiſque Parcis
Tres Furiæ ſecuere fila.
Iô! dehiſcunt undique copiæ,
Et turpe mordent degeneres ſolum.
Sublimis ad BOIOS volat VI-
CTORIA, pulvereamque pennis

In-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Inſcribit auram. Quid juvat æreas
Præferre parmas? omnia proterit
  Virtus, ANHALTINUMQUE fracto
    Detrahit exanimem caballo.
TURNUS ſuperbi nominis ambitum
Jactare viſus, denique repperit
  Majoris *Æneæ* lacertos.
    Verte pedem, FRIDERICE, retro,
Rex, heu! caducæ fabula gloriæ.
Campum petebas, ceu Megaleſia
  Romana ſpectaturus, inter
    Artificis ſimulacra ludi.
Diſcede Circo. ſeria (non vides?)
Hoſtile ſpirat prœlia claſſicum:
  Fruſtraque nitenteis reverti
    Mergit equos equiteſque Molda.
Ergo incitata cornipedis fuga,
Seſe paventum protinus abſtulit
  Per plana, per ſaltus; in Urbem
    Non alio rediturus anno.
Soluta lævo crure *Periſcelis*
(Pudor!) Britanni perditur in via
  Favoris ornatus: repertum
    Ludibrio diadema multo.
Jactent feroces ſe numeroſius
In bella faſtus: ſpes crepat improba
  Tandem ſiniſtrorſum, & triumphat
    Laurigero bona Cauſſa curru.
Illam miniſtris auxiliaribus
Circumdat æther: &, medias licet
  Feratur in flammas, obumbrat
    Aligerûm clypeata nubes.

AD

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD MATREM AMABILEM.

ODE IV.

QUiſquis ô mitis, tua teque, MATER,
Non amat, triſti niger eſt veneno:
Et ſoporantis furiale virus
Suxit echidnæ.
Illum & in ſaltu, fera ſæviorem
Tigris à veris catulis removit,
Lacte depulſum; timuitque dirum
Paſcere fœtum.
Illum & inſani timuere fluctus,
Ore ſpectantis priùs excitati:
Illum & horrebit venientem ad Umbras,
Janitor Orci.

AD OTHMARUM DANDIRAM,

ADAMI DANDIRAE F.

De Poſteris primi Adami,

ODE V.

SI verum excutimus ſinu,
Ex quo fatidica primus in arbore
Suſpendit Genitor gulam;
Heres ſtultitiæ non dubius nepos,
Infelix patrimonium,
Maneis quiſque ſuos ac furias habet.
Ipſis debitus in ſuas
Sectus particulas *As* Pueris datur.
Hinc jam cymbala, patrii
Juris ſigna petunt, & quatiunt nolas.
Dulce eſt deſipere in loco:
Factis quiſque ſuis clamat Horatius.
Raro vertice non ſcatet
Seu cornutum aliquid, ſeu bene mobile
Et par auriculis Mydæ.
Fruſtra diſſimulas, DANDIRA DANDIRAE,
Et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Et dici fatuus fugis.
Ah! non te fugies: ſive Boryſthene,
Seu defluxeris Iſarâ.
Fatis res agitur: Fata Nepotibus
Inſtant. deſuper ingruit
Convulſis cerebrum debile tegulis
Urgens imbricitor Notus:
Ventoſumque caput Gorgone ſibilat.

AD CAROLUM VVETTERAVIUM, IN MAGNI PRINCIPIS OBSEQUIA ET AULAM TRANSITURUM, PROPEMPTICON.

ODE VI.

I, Quò vocaris, Carole; ſed prius
Politiori fac Patientiæ
Immane votum. diſce blandum
Ferre jugum, & lepidos dolores.
Eſt *Aula* pontus. Spes tua naviget
Vicina ripæ. qui pelago nimis
Fidit quieto, larga præceps
Immodicis dare vela ventis;
Calumniarum ſæpe Cerauniis
Illiſus, eheu! cum gemitu ratem
Ad ſaxa non vitata franget,
Triſtiùs Immanuele Soſâ.
Sparſæ natabunt ludibrium trabes,
Ridente portu, quo malè ſolveras
In altum: & eluctata raro
Fruſta ſuum Dominum reviſent.
Quod turbulentum ſenſeris, edoma.
Menteis hiulcas Gloria tranſſilit,
Faſtidit imas. vive nulli
Aſperior, tibi durus uni.
Sit magna famæ cura; ſupercilî
Sit nulla: faſtum palpebra neſciat.

Utcum-

Utcumque ſors mutanda ludit,
Non cupias cecidiſſe ſemper
Ad vota talos. Purpura, quam geris,
Mutat colores. Sidera nunc micant,
Nunc nube ſubjecta teguntur;
Perque vices variatur Annus.
Felicitatis pars, puto, maxima eſt,
Felicitati fidere parcius.
Qui non latens latere mallet,
Ille poteſt ſapuiſſe dici.
Neſcis? in *Aula* ſunt vitrei gradus.
Scandes deorſum crebrius, & cades
Surſum; repentinoque terræ
Terga dabis reſupina motu.
Sed temetipſum diſpice: cætera
Permitte Fatis. rodit inutilis
Exulceratum cura pectus;
Seque dolor cumulat dolendo.
Cœlum minatur fulmina? SUSTINE.
Præſens voluptas allicit? ABSTINE.
Fortuna blanditur? recede.
Vana minax fremit arma? ride.
Places? favorem cautius occupa.
Jaces? triumpha tutus in otio.
Levaris? exſulta modeſte.
Deprimeris? patiare flecti.
Inſultat hoſtis? diſſimula. dolet?
Gravare noli. plura quid impero?
Virtute ſtabis. Sola *Virtus*
Et facit, & faciet beatum.

VO-

VOTUM
PARTHENII SODALIS.

Ex ſollemni Formula:

Propono firmiter, ac ſtatuo; me numquam te dereličturum, neque umquam aliquid contra honorem tuum dicturum, aut factum, *&c.*

In gratiam nobiliſſ. Adoleſcentis SEBASTIANI VENATORIS, *Carol. Andr. Venatoris F.*

Cum in Album Sodalium B. V. referretur.

ODE VII.

IUngentur lepori canes,
Et pardi capreis, & timidi latus
Adſternent ovibus lupi.
Piſces aërios tranſſilient Notos:
Et ſupra juga montium,
Balenæ choreas cum vitulis agent.
Cervi ſubter aquas, ſua
Deponent liquidæ cornua Najadi.
Quæ ſaltus per & avia
Silvarum volitans, pennipedes apros
Laxis retibus induet.
Hæc poſſunt fieri, VIRGO, meum decus.
Ut te, vel tua, deſeram?
(Sic me, DIVA, juves) haud fieri poteſt.

EXCLAMATIO,

In funere Divitis, cum ſepeliretur.

CARMEN EXTEMPORALE.

ODE VIII.

ADeſte, magni Carceris incolæ,
Parvoque claudi diſcite carcere.

Hanc veſtra Libertas Seriphum,
Hos Gyaros ſubit exſul Orbis.
Poſt fata cunctis ſufficit angulus,
Et parvus aſſer. turrigeris ubi
Innixa Maurorum columnis,
Ac minio variata moles?
Aut lata per quæ jugera milvius
Volans, citatas tot ſtadiis tamen
Laſſavit alas? nunc avitis
Nomen ubi fluitare bullis
Sparſum, & cruenti ſanguis originem
Fœtens tyranni? nunc lituis ubi
Eliſus, & Rumor vapore
Aſtra ſuper populoſque vectus?
Venter puſillus, grande negotium
Quò jam receſſit? Quis leget oſtrea
Gaurana pranſuro? ligatæ
Quem veteri ſaturabit uvâ
Fuligo teſtæ? Pomiferis ubi
Auctumnus implens arboribus nemus?
Funeſta creverunt *Adami*
(Inſere nunc, Melibœe,) *poma*.
Ingratus heres cætera poſſidet,
Te flente ridens. Ille palatii
Metator, inſultat ſepulcro,
Calve, tuo, tituloſque calcat.
Fert ille torqueis, & Tyrii vomit
Spumas aheni: te redimiculis
Cingent inornatum lacertæ.
Heliadum bibit ille cruſtis
Tandem ſolutis Cæcuba clavibus,
Mappamque tingit: te nec aqua, *Cinis*,
Luſtrare dignetur. Quietem
Sub placido capit ille cygno:
Te ſaxa preſſant. Ille reconditæ
Talenta gazæ promet, & intimæ
Avarus immigrabit Arcæ:
Funereo tibi nec triente

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

In os repoſto. Si lacrymas dedit,
Cum dulce pondus, *carum Odium* extulit;
Credantur emtæ; vel Charontis
Immemorem redolere Lethen.
Proh fluxa rerum, fluxa potentia,
Opumque ludus! ſomnia, ſomnia
Emiſſa per rimas eburnæ,
Mox iterum revocanda Portæ.

DE JOHANNE BABYLA
Suevo, quinquies viduo.
ODE IX.

CRedet hoc quiſquam? BABYLAS maritus
Conjugis quintæ, ſimul occupatam
Litibus, ſecum rapuere triſteis
Fata ſub umbras;
Ducit & ſextam vetulus juvencam.
Unde tam diros, precor, hauſit igneis?
Eſſe dicamus ſuper omne regnum
Majus amoris.
Qui maris fluctus ſemel enatauit,
Non bis accuſat mare: ſed madenti
Veſte ſuſpenſa Galateæ ad Aram,
Abſtinet undis.
Neſciunt ſtulti ſibi non nocere.
Quinta quem nullis domuit lupatis
Uxor, in pœnam Dominas meretur
Ducere centum.

AD PAULLUM RIVERNAM ET CANUM VIRNIAM, STOICOS.
De moribus & natura Sapientis.
ODE X.
Sub Porticu cantata.

FRuſtra querelis conterimus diem.
Jam nunc inaneis mittite, STOICI,

Rixas;

Rixas; locuturumque verba
Pieriis ſocianda chordis
Audite Vatem. Quis SAPIENS? ſibi
Sat ipſe ſolus. quem neque dimovet
A jure libertas, nec enſis
Purpurei violens tyranni.
Regnare dicas: qui poſuit metus,
Hic ſceptra ſumſit. nobile cùm Dei
Templum, ſit Orbis; digna templo,
Pectus erit SAPIENTIS, Ara.
Nec Rhenus illi gurgite Patriam
Signat, nec Iſter. Roma ſit Auſonum,
An Schonga Bojorum, profunde
Diſſimulat generoſus hoſpes,
Mundi inquilinus: mœnibus ac domo,
Quam ſol eundo circumit, igneâ
Contentus, includi lutoſâ
Urbe negat, brevibuſque muris.
Nullius idem ſollicitudinis,
Quo natus anno, quo genitus patre:
Vulgo requirenti fatetur
Luce palam, ſine fraude tantùm
Se noſſe recte vivere. Vivere,
Non eſſe ſolo veſcier æthere:
Sed laude, virtutiſque fructu
Egregiam ſatiare mentem.
Vt quiſque cœlo decidit optimus,
Eſt ejus annus. tempora, craſtinum
Ignorat heſternumque mane,
Cum Superis hodieque vivit:
Et puncto in uno totum agitat ſui
Collectus ævum. linquere ſarcinam
Et ferre mortalem paratus:
Quamque piger cupiiſſe multa,
Tam curioſis luminibus vigil:
Vt temperatum pectoris alveum,
Concinna tranquillo Voluntas
Naviget, inſideatque, vento.

Non

Non Ira fluctus, non Amor excitet;
Frangatve remos impatiens Dolor:
Aut incitatæ vela Mentis
Deſtituat Timor in Charybdi.
Hic liber eſt, qui ſe ſibi vindicat:
Suiſque ſemper nobilior bonis,
Caduca, quæ late patentem
Trans Animi jacuere ripam,
Indigna curis grandibus æſtimans;
Quocumque caſu perdita, quàm parum
Segmenta tonſæ ſparſa barbæ,
Reſtitui ſpoliatus optat.
Jam qualis inter proſpera? nubilus,
Rebus ſecundis, ſi nimiæ fluant,
Oblatrat, infigitque dentem.
Fluctibus exagitatus, inter
Adverſa tanto lætior exſilit.
Fortuna mollis pugnet, an aſpera,
Haud curat, utriuſque victor.
Ferreus in vitream cadendo,
Frangit gementem pondere: Ferreæ
Luctator obſtat laneus, ac rudes
Conſopit ictus, & fatigat
Arte pari jaculantis artem.
Hac ille tutus, non premitur malis;
Sed major uti gaudet, & ultimam
Exſpectat inconcuſſus Horam:
Qua Superi voluere lege.
Si certa capti Mors animi fuga eſt;
Cur expaveſcat compedibus Geta
Solvendus? Auctorem ſequatur
Me quis, & ad populum ſilentem
Citatus, *adſum*, clamet, & irruat
Feſtivus Umbris: ſeque petentibus
Reddat, nec accuſet neganteis
Plura Deos iterare luſtra.
Nulli querentes ſecula corripi,
Calumniantur Fata protervius;

Quàm

Quàm qui merebantur recondi
Ante diem, properante Fato.
Heic fila ſolvo. Quid mihi, VIRNIA,
Quid PAULLE dices magnificentius?
Jam nunc quieſcamus ſub alno:
Cras aliam feriemus Oden.

AD D. VIRGINEM,

In SILVA QUIETIS, *vulgo* Waldraſt/ *altiſsime Tyrolenſium montium jugo propitiam.*

Cum Auctor ad eam inviſeret.

ODE XI.

DIVA, quam circum ſpatioſa latè
Hinc & hinc creſcit nemoralis arbos;
Et ſupra nubeis procul acta ramis
Sidera verrit.
Ut libens dignas habitare ſedeis
Cerno ſublimem! nebuloſa quamvis
Saxa præcingant, amor egit altum
Viſere Montem.
Cui Therapneæ metuant Amyclæ
Terga conferri, viridiſque Cynthus:
Quæque famoſos agitata paſcunt
Mænala cervos.
Verticem ſupra, mediuſque cœlum
Inter & terras humileis jacere,
Arva deſpecto penitus remota,
Proximus aſtris.
Heic moror. Vos, ô Socii, redite
Indices voti. Stat in hoc Receſſu
Emori: nam quo tumulo reponam
Dignius oſſa?
Spirat ex antris pietas, & horror
Conſcius Nymphæ. Locus ipſe gratùm
Terret ac mulcet, Superique per præ-
cordia fuſi.

Sive nimboſas quatit Auſter alas:
Sive brumali Boreas minatur
Ninguidus cornu: Niveæ tenemus
Virginis Aulam.

Hinc ut avellar? prius ima Valli
Incidet Rupes, pedibuſque dorſum
Et caput junget: prius ipſe fontem
Deſeret Oenus.

O QUIES ſemper memoranda SILVAE,
O tuum vere meritura Nomen:
Da frui feſſis aliquando vera,
Silva, quiete.

ODE XII.

Fuge Dilecte mi, & aſſimilare Capreæ, hinnuloque Cervorum, ſuper monteis aromatum. Cant. VIII.

MIſerarum eſt, nec amori dare finem;
Nec amantis tamen æſtum tolerare
Propiorem; nec amando cruciatam ſatiari.
Fuge Proles Genitoris ſine matre:
Libani quà ſacra veſtit juga cedrus,
Age, præceps ſalientum fuge ritu caprearum.
Fuge præſens, mea Lux: nam nimis uris.
Flagro, qualis liquefactâ pice tæda:
Simul igneis agitatos levè venti jaculantur.
Age Proles Genitricis ſine Patre,
Fugienteis cata cervos imitari:
Super altos redolentum fuge monteis Zephyrorum.
Ubi nardo ſocialis crocus halat.
Ubi ſpirat Solymææ nucis Arbos:
Ubi thuris bene largus generoſi fluit imber.
Fuge, ſed reſpiciens huc refer ora.
Iterum ſævit ocellus. fuge tandem
Neque velox, neque tardus: fuge ritu caprearum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

MERCURIUS MONACENSIS
RERUM NOVARUM PRAESES.

De ALBERTI WALLENSTEINII, *Fridlandiæ Ducis, ejuſdemque Sociorum, tragico exitu.*

ODE XIII.

OCius greſſum celerate, Cives.
Nuncius Maja generatus adſum;
Cui per infernas ſuperaſque lucet
Semita ſedeis.

Huc recens Egra venio, per auras
Lapſus, ut ventos agilis ſecarem,
Addidi pennas tunicatus, & ta-
laria plantis.

Bis nimis raptim properantis angues
Sede concuſſi cecidere ſceptri.
Bis reclinatus medio galerus
Vertice fluxit.

Imus ad Fontem DUCIS: inde mira
Major audiri referam duella.
Omnium noſtris onerata monſtris
Tinniet auris.

Ordiar. linguis, populi, favete.
Cuncta FRIDLANDUS violens, ab imo
Imperî peſſum ſolio daturus,
Credite, vixit.

Ordinem fati ſeriemque pando.
Ponè ſe Pilſnâ timide relictâ,
Multa volvebat nocitura mœrens
Solus in arce.

Proditis ergo moriemur armis?
Mene deceptum reditu GALASSUS
Luſit, & vanus titulos honoris
CAESAR ademit?

Sunt tamen vires, quibus ima ſummis,
Summa miſcebo metuendus imis:
Eſt adhuc nervus, gravidaque nummis
Miles in arca.

Largus argenti ſuper arva ſparſi,
Colligam plenis aciem maniplis:
Quanta ferratæ crepitare numquam
Cœpit ariſtæ.

Quanta Medorum neque viſa campis:
Sive captivam bibit Amphitriten;
Seu diem denſis glomerata turmis
Abſtulit Orbi.

Auſtrios Bojis, Laribus Penates,
Patribus natos furibundus una
Cæde confundam, penitùs revulſa
Stirpe nepotum.

Inter hæc, noctem roſeus ſupremam
Veſper emiſſis revocabat aſtris:
Sole ſub terras abeunte, feræ
Tempore Brumæ.

Quando (ſic Divi voluere) pulcræ
Lucis Heroës, animæque magnæ,
Dulcè conjurant, tacitoque claudunt
Pectore fœdus.

Fida BUTLERI manus, & valentis
Certa GORDONI penetrare aënas
Tegminis ſquamas, celebriſque comi
LESLIUS aſtu.

Iſte FRIDLANDO catus obſequenteis
Duplici nutus ſimulare vultu;
Clam cruentandis epulum paravit
Funebre menſis.

Huc Thyeſteæ properant ad aram
Victimæ: pingui bove major ILO,
TERSKII venter, NYEMANNUS audax,
KINSKIUS acer.

Jamque bellaceis animos movebat
Vena diffuſo calefacta vino;

Et voluptatis ſtimuli ſubibant
Martis amorem:

Cum GERALDINI ſubito caterva
Lenè ſuſpenſo pede venit, & quà
Flexa poſtico via dimovetur,
Irruit aulæ.

VIVAT AUGUSTUS, fremuere, FERDINANDUS, ET REGNET! ſimul enſe tota
Solvitur ſtricto ſcelerum quadriga, &
Sanguine rorat.

ILO, dum contra ſurit ire ferro,
Membra conciſus. reliqui nocentem
Spiritum, venti trucis inſtar efflant,
Qua data porta:

Sic quoque audaces, & adhuc protervi.
Hæſit in vultu moriente terror:
Qualis adſpectâ facies timetur
Torva Meduſâ.

Vaſa cum fractis crepuere vitris:
Multiplex unà ſonus è cadentum
Vulnere, & miſtus rediit cruore in
Pocula Bacchus.

Mox ad ALBERTUM. Caput addituro
DEVERO Fatis, dolus, anne virtus,
An Deus? certè bene fortuitam
Præbuit haſtam.

Talis infeſtum Garamas Leonem
Vadit exſultans jaculo ferire.
Dum timet, gaudet tamen ira magni
Conſcia voti.

Ter pede illiſo tremuere poſtes:
Ter pedem illiſum repulere poſtes.
Ceſſit inſultu patefacta late
Janua quinto.

Heic ſupra lectum reſidere viſus,
Ille Germanæ Catilina Romæ:
Qualis immani jacuiſſe fertur
Cacus in antro.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Proditor! (ſed mox gelat horror artus:
Stant comæ, muti pavor errat oris.)
Tunc Romanum, maleſane, perdes
Funditus Orbem?
Dixit: & contra meditatus ictum,
Qua poteſt, tota latus hauſit haſtâ.
Ille ſingultans animam ſtupentem e-
jecit ad Umbras.
Vos, iô, mecum celebrate ludos!
Aura communi ſonet icta plauſu!
Læta feſtivum freme, turba, leſſum!
Beſtia vixit.
Cæſarem quondam malè Roma cæſum
Vidit à Bruto: bene nunc viciſſim
Tota ſervato videt Egra cæſum
Cæſare Brutum.
Omnis hoc ſemper patitur tyrannus:
Aut enim ferro perit, & veneno,
Aut metu: Iudex ſuus ipſe, pœna
Dignus utraque.
MERCURI, quò te celerem repente
Proripis? motis ſecat, ecce, claras
Brachiis nubeis, liquidaque corpus
Remigat aurâ.
Sic vola, ſic ſæpe redi, novarum
Arbiter rerum. tibi prona ſemper
Auris, & noſtræ Citharæ vacabit
Longior uſus.
Vatibus felix ego dicar olim;
Cujus obtuſo licet, & ſtrepenti
Barbito, luſit Fidicen decorâ
Plejade natus.

AD

AD DIVAM VIRGINEM.

PROPEMPTICON VENATORIUM,

pro Sigiſmundo Lecanta Radagiſio.

ODE XIV.

O Quæ Mænalia, VIRGO, potentior
Venatrice Dea, collibus accubas
Umbroſis; & in omneis
Exerces pharetram feras:
Silvarum ſtudiis aſperioribus
Nutritum Juvenem protege; qui canes
Cras educet in aprum,
Majorem Calydonio.
Quot jam ſtravit equos bellua dentibus!
Roſtro vaſtat agros, & ſata proruit.
Deflent damna coloni,
Et brutam metuunt famem.
Sed LECANTA modum ponet, & improbam
Crudelemque gulam, fortior Hercule,
Cum venabula ſumſit,
Toto funere porriget.
Multum, DIVA, tuis, ut memorat mihi,
Fidens auſpiciis: queis etiam tigrim,
Barbatumque Leonem,
Auſit cominus aggredi.
Non is ſollicitis ambit Oreadas
Dianæ precibus: nec gelidis vovet
Eluctatus Amyclis,
Aram ponere frondeam.
Diſcedant veteres Taygeti Deæ:
Flavas ſparſa Noto Nebrophone comas,
Et famoſa Lycaſte,
Et Theron jaculis minax.
Illi tu potior: cui viridem ſolet
In ſilvis petaſum ſternere Præſidi;

Manè & veſpere pronus,
Et cum ſtat medius dies.
Fonteis cervus amat, juniperum lepus,
Vulpes antra, favos urſus, aper jugum,
Summas caprea rupeis:
Te, VIRGO, RADAGISIUS.

AD MARQUARDUM NASTURTIUM,

Inter Iudices adlectum.

URNA MINOIS, ſive IUSTUM IUDICIUM.

ODE XV.

VEto duellum Judicis ac Rei:
Quod iſte ferro debilis, hic ferox
Abſolvit argento. quot enſeis,
Heu, ſimilis malè fregit haſta!
Evolvo Sphyngem. Pollicitis veto
Vendi favores, munere calculum.
Submovit Oſtraciſmus olim
Judiciis Ephoros iniquis.
Pix omne munus. caſta manus picem
Non tangat umquam. quiſquis olet rubrum
Stillantis unguentum metalli,
Tartareum gravè fœtet hircum.
Illime nomen pulcrius eſt Scypho,
Quem limus Hermi proluit aureus.
Prætoris in parvo ſalino
Pauperies animoſa ſplendet.
Quò pondus urget, nudaque Veritas;
Examinatis Cauſſà bilancibus
Pendens feratur. tum quieſcat
Triſte forum, pelaguſque raucum.
Et huic mari ſtent littora; quod bona
Tot Liberorum rapta querentium,
Plenaſque pupillis carinas,
Et viduas inhiante naveis

Demer-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Demerſit alto. providus arbiter
Scrutare Cauſſas, inſpice ſanguinem,
Incide venam, noſce morbum, &
Semina principiumque Litis.
Nec Manlianum judicium probo,
Nec Lælianum. Dii medium tenent.
Clementiam terrore muni:
Atticus & Cato miſceantur.
Quod Theta figis, cum gemitu leges.
Neu rumpe funem, neu propera caput
Obnubere, abruptamque curſu
In medio jugulare Cauſſam.
Humana cervix, & Scythico Foro
Digna æſtimari. funera condimus
Labore nullo: ſed profectos
Difficile eſt revocare maneis.
Quondam in catino Symmachus exſilit
Formidoloſa piſcis imagine;
Terretque convivas, & atris
Anguibus exagitat tyrannum.
Ergo Videntem cuncta vereberis,
MARQUARDE, qui Jus dicet ab Iride.
Connivet interdum: ſed ultor
Supplicio graviore penſat.

MARIA ÆGYPTIACA
POENITENS.

In gratiam Gen. Domini JULIANI WEI-TENHOFII, *qui eidem Divæ, in memoriam defunctæ Conjugis*, MARIÆ WASLI-NIÆ *Aram poſuerat.*

ODE XVI.

TRiſtis voluptas, flebile gaudium,
Fuliginoſas, ó Lacrymæ, genas

Et pectus ubertim lavate.
Illa ego ſum Veneris probroſæ
Exuſta fœdis Terra caloribus.
Rigate vultum; currite, currite;
Ægyptus in me ſicca ſquallet:
Vos, Lacrymæ, meus eſte Nilus.

PÆAN PARTHENIUS

Boicarum Virginum, quæ pro defendenda Caſtitate, contra Suecorum irruentium furias, viriliter decertarunt.

ODE XVII.

NOn ſola jactet Roma Lucretias,
Caſtum cruorem fundere prodigas;
Ferroque tranſacto decorum
Magnæ Animæ reſerare pectus.
Et noſtra vidit Tarquinios ſuos,
Ac vicit, ætas. digna legi cano
Tropæa, Nympharumque bella,
Strymoniis memoranda peltis.
Non una noſtris Hippolyte ſtetit
Famoſa terris, impatiens probri:
Turmaſque, & impermiſſa tangi
Agmina, Penthesilea duxit:
Contra ſeverum nuper euntibus
Hunnis pudorem certa reſiſtere;
Vulnuſque tractando ſuperbum
Auſa mori, juguloque ſanctum
Præferre florem. Credite Poſteri:
Nativa caſti frigora pectoris;
Niveſque ſinceras in ipſis
Virginitas Alemanna flammis
Servavit: ipſos Clœlia Teutonum,
Ad, Boja, Portas, ANGLIPOLIS, tuas,
Tranavit amneis, perque caſtra
Attonitum patefecit Iſtrum;

Stri-

Stridente dirum in littore Porſenâ,
Non & ſequaci. Sic Pholoë nemus
Deprenſa Fauno, vel fluentum
Objicit, occuliturque cannis.
Sic ſæpe viſum Nais in æquore
Tritona torquet lubrica flexibus:
Et vincta jam jam, ſe lacertis
Solvit, aquas facilis ſubire.
Nefas inaudax! ô bene, *Lappia*,
Deluſa, mollis! retro, age, barbare,
Armate retro cede leno.
Diſce alias habitare thermas,
Profundiori territus alveo.
Suam ſequeſtro gurgite Filiam
Jam Rhenus exploravit olim
Patrius, & reperit Sibyllam.
Quo vero cantu proſequar, aut tuas
LANDSPERGA morum nobilis, aut tuas
Formoſa LANDISHUTA pugnas,
Fœmineo ſtatuente ſexu?
Proh quanta veſtris, ſive ferocia,
Seu vis, puellis! quam rigidus pudor,
Juſteque ſævus, dum retundit
Tela manu bene pertinaci!
Minor leænæ pro catulis furor.
Nos immerenteis luridus opprimat
Gothunnus, hærentemque ſcindat
Immerito capiti coronam?
At non Lacænæ degeneres ſumus,
Servire natæ. qui voluit diem
Vixiſſe ſupremum, neganti
Audeat applicuiſſe vultum.
Sternetur, obtruncabitur, occidet.
Itum eſt in enſeis. triſtè procantium
Rejectus horror. mille quamvis
Circumeant, ſtat amara Virgo;
Et, ceu furenti turgida Libero,
Incontinenteis terribilis manus

Avellit. inſultus repreſſi,
Dum reprimi potuere ſaxis,
Pugniſque, & ore, & dentibus, ac pede;
Non facto ad unguem legis Ionicæ,
Sed Chriſtianæ. per minaceis
Hæc gladios animoſa vadit;
Hæc Dædaleis fidere brachiis,
Labique præceps: illa ſequi comes
Mortiſque & auræ: nulla ceſſat
Debile ſollicitare ferrum.
At dirus hoſtis Thermodoontiis
Pares puellas, lilia meſſirit
Cruenta collo. quæ cadebant,
Stante tamen cecidere vultu.

AD VIRGINEM MATREM, PUERUM IESUM IN SINU TENENTEM.

ODE XVIII.

VIRGO, neſcio quid micas
Claris plus ſolito lætitiis, ſimul
Strinxit te roſeus PUER.
Amplexu veterem non ligat arctius
Quercum centimanus frutex.
Hæres ILLA Tuo nexilis, HIC ſuæ.
Ut ſuſpenſus in oſcula,
Materni Zephyrum ſugit anhelitûs!
Tu cedente premis gena
Dilecti faciem; totaque myrrhei
Stillas ore bibis Dei.
Una eſt, una anima eſt Filius ac Parens.
Vitæ, VIRGO, tuæ Puer:
Vitæ tu PUERI dulce coagulum.

PECUNIA SERPENS.

ODE XIX.

CÆrulæ qualis maculoſa ſquamæ
Mulcet, ac pulcro ferit anguis ore:

Talis

Talis aurato micat & nocet PE-
CUNIA collo.

Tecta formoſum ſimul in metallum
Repſit; humanam faciem ſuperba
Induit Regis, tituloſque circum:
Cætera SERPENS.

Serpit in vulgus. Sed enim venenum
Quis ſub argento radiare credat?
Quis timet Nummum tua mentientem
Ora, Philippe?

Allicit fallax, oculoſque viſu
Multa ſperanteis precioſus urit.
Mox & arcano nociturus igne
Geſtit haberi.

Aſt ubi paullum manibus fricari
Cœpit, aut ruga caluit crumenæ:
Virus effundit, tacitaque Dipſas
Cuſpide mordet.

Unde mutato color ore flavet;
Et ſitis creſcit, velut albus hydrops:
Quam nec infuſo vagus error Hermi
Eluat auro.

Ipſa ſedandas alit unda flammas:
Plus ſemel poti ſitiuntur amnes.
Splendidis ſemper novus in procellis
Æſtuat ardor.

Sæpe diſcordi quatiens tumultu
Turbat emotam furor ille mentem.
Neſcit, inſani quid agat, vel optet
Pallor avari.

Alba ſecundo velut ales ovo,
Incubat gazæ; neque dimovetur:
Quamlibet fulmen jaculatus æther
Irruat Ollæ.

Spe lucri natos, geniumque fraudat:
Servus Uxoris tolerat flagella:
Vapulat gaudens, dominæque figit
Baſia Doti.

Denique immenſos ſceleratus arcæ
Infodit cenſus; ut habere poſſit,
Quod ſupra Functi ſaliens ſepulcrum
Rideat Heres.

PENSILES HORTI VISENDI MONACHII, in Aula SERENISSIMI ALBERTI, *utriuſque Bavariæ Ducis.*

ODE XX.

ALBERTE, juxta me comitem ſinis
Impune terram deſpicere, & frui
Novæ ſuperſtantem columnas
Penſilibus Babylonis hortis?
O aura frondens! ô Zephyri domus!
Huc devoluti Cœlicolæ, nemus
Sublime noctu ſæpe viſunt,
Cum lepidæ coiere Stellæ.
Hic ipſe ſtellis fragrat olentibus
Floralis æther. en, topiaria
Lucent in alto flamma vernat,
Et roſeos calathiſcus igneis
Hians odoro laxat in aëre.
Hortante Majo jam tremuli ſinus
Vitalè connivent, & udos
Rore lavant oculos amelli.
Regnat venuſtas diſcolor. Hîc nives
Luctantur in culmum: hîc temere jacent,
Illinc comanti germen oſtro
Induitur, gremioque matris
Abire geſtit. plurimus emicat
Onyx in herbas. areolas virens
Partitur, inſignitque buxus.
Sparſa nitent aſarota circum.

Quam

Quam pura vivæ proſilit è cavo
Aurora limphæ! fons medius toros
Perſultat, humoriſque lucem
Irriguum jacit in duellum.
At non & arbor nulla canentibus
Demittit aureis. Vidi ego ſibilo
Criſpante ramos, colla ramos
Flectere, & alloquio moveri.
Sentit Poëtas mitius arborum
Genus, ſacri non immemor Orphei.
Agnoſcit ex illo Camœnas
Nutibus, & foliorum acuto
Suſurrat imbri. connubialia
Vidi Lyæum tendere brachia:
Viteſque deſponſas, ad ulmum
Viminibus viduam ligari.
Hîc otioſis mollior Africis
Gratum teporem Jupiter annuit.
Hîc ſomnolentus ſpirat Eurus,
Imperio gracilis Favonî.
Sed & calorem proxima decipit,
Frangitque ſoles bruma ſub algido:
Apelle multo plena, multam
Cornibus objiciens Dianam.
Utcumque ſtricto dente Canicula
Incenſa mordet, vel Leo flammeus
Irrugit axi; temperato
Frigora conciliantur æſtu.
Non prata Cydni, non nemus Antii,
Aut Tuſculanum prætulerim gelu;
Sacrumque Præneſte, & ſupinam
Tyburis, Heſperidumque Villam.
Et vos beatis cedite, Theſſala
Tempe, viretis: tuque ſororia
Ad fratris exſtincti ſepulcrum
Silva, Padum fateare vinci.

AD

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD ARSACIUM MAMIRODAM
MUSICUM, TESTUDINIS PERITISSIMUM,

Quum feſto die S. Cæciliæ, Auctorem ad Symphoniam invitaret.

LYRA PYTHAGORÆ.
ſive
Animus temperatis affectibus concors.

ODE XXI.

QUid juvat Vatem Citharas amantem,
Mortuam plectris animare buxum?
Verior noſtro *Lyra*, MAMIRODA, in
Pectore cantat.

Illa, ſi neſcis, gravis ac ſonora,
Conſtat undenis fidibus, movendis
Lege Naturæ; niſi docta Virtus
Temperet arte.

Spe, Metu, Votis, Odio, Dolore,
Gaudiis, Ira variamur omnes.
Corpus his nervis, Animuſque certo
Contremit ictu.

Inter argutas reſonare chordas
Eſt Amor princeps. age nunc, & artem
Diſce ludendi. capies magiſtro
Certiùs Uſu.

Digna ſi ſperes, cupias honeſtum,
Oderis culpam, metuas timenda,
Diligas Numen, modereris iræ
Lætus & inſons:

Mulceas ipſos homines, Deoſque,
Orpheo major, pecudeſque & ornos.
Totus aſtrorum chorus explicatas
Arriget aureis.

Sin ames pravum, fugias petenda,
Pejor adverſis, hilaris protervùm,

Sævus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Sævus iraſci, timidus dolere,
Turpiter audax;
Diſſono, væ, quàm vitiata cantu
Corda ſtridebunt! tua quale carmen
Muſa diſperdet, Stygii Camœnis
Apta tyranni!
Cum ferox Raptor ſpoliaſſet Ætnam;
Jamque de nigro revoluta curru,
Triſtis infernas Cereris ſubiret
Filia ſedeis:
Ante conſiſtens Hymenæus Orcum,
Hac Lyra mœſtam voluiſſe Sponſam
Fertur, & Maneis hilarare: ſed Pro-
ſerpina flevit.
Nuptias, eheu! miſeranda noſtras,
Rapta clamabat. reſonare malim
Antra Vulcani, Siculæque rupis
Nubere fabro.

ARTIFICIOSUM SIMULACRUM

PUSIONIS,

IN ADITU HORTI PENSILIS ALBERTINI.

ODE XXII.

PUELLE, ſeu te progenuit novus
Fictrice vivum Pygmalion manu:
Sive ipſa prægnantem roſarum
Poſtquam uterum Dea FLORA ſolvit,
In hujus HORTI depoſuit toro:
Matremque ut ipſo munere diſceres,
Priore Cuſtodem remoto
Penſilium dedit eſſe florum.
Vincis capillis Earini comas,
Et ore Nyſum. Sangarius tibi
Suaque deceptus figura, &
Ladmius, Idaliuſque cedunt.

Tam

Tam delicatæ verus Imaginis
Optet vocari Praxiteles pater:
Suoſque perluſtrans Amores
Pinniferum Citherea credat.
O, ni loquelæ Fata tibi, Puer,
Uſum negaſſent; quæ mihi panderes
Arcana ſtellarum, recepta
Auribus, & Satyrorum acuta!
Nam ſcis, & audis, qualibus area
Dilecta noctu ferveat incolis:
Vides Napæarum choreas
Inſtitui, ſaliente Luna.
Sic perge dulcis Sidereum Nemus
(Et iſtud audes) ingredientibus
Ad limen arridere. perge
Sic teneri nive pollicis præ-
libare floreis, pulcer ianthini
Pincerna Veris. Te Zephyritidum
Fratrem, coronabit quotannis,
Et violæ linet AURA ſucco.

AD ROCHUM CALLIRABIUM,
Cum Auctor ægrum inviſeret.

ODE XXIII.

Mortem æquo animo ſubeundam eſſe.

HÆc dico Vates: Qui moriens ſibi
Occurrere audet, nec timet ultima;
Mortem lucratur. ille maneis
Lætus adit, ſociatque dextram.
Et tu ſepulcrum, CALLIRABI, times?
Heu! cerno luctûs degeneres notas.
Fleviſſe Natum, nemo culpat.
Tunc miſeræ velut imperito
Vitæ, ſub ortum, Dii veniam dabant:
Fatumque ocellis æquius uvidis

Igno-

Ignovit ultro. ſed pudendis
Nunc lacrymis tua tingis ora:
Poſtquam dolendi continuo puer
Probatus uſu, totque malis ſenex,
Extrema defles; & relinquis
Cum gemitu moribundus Orbem;
Æterna quo te ſecula tempore
Ætatis, immenſo accipient ſinu.
Gaude reformari labore
Letifero, properaque in auras.
Te morbus Ævo parturit alteri.
Eſto, putreſcat corpus: & obſtetrix,
Primæva naſcentis ſevero
Vincla ſecat peritura cultro.
Tunc liber infans exſilit in diem,
Hauritque cœlum. tu quoque faſciis
Ad aſtra membrorum ſolutis,
Bis genitus volitabis Æſon.

AD D. VIRGINEM.

Multæ Filiæ congregaverunt divitias;
Tu ſupergreſſa es univerſas.
Prov. XXXI, v. 29.

ODE XXIV.

PAtriis, Virgo, citharis canenda;
Si quid indulges aliis, ſonoras
In tuæ laudis ſegetes ituro
Annue Vati.
Non parem felix habuiſſe Mater,
Unicum Sarae, geminos Rebeccae,
Et Liae natos utero triumphas
Fertilis omneis.
Cur tibi Stellis oculata Rachel
Comparo lippam? nihil illa ploret,

Quam

Quam DEO plenam voluit DEUS ri-
dere Parentem.
Pulcrior, quæ te ſimulaſſe pulcrâ
Fertur HESTHERA: neque enim Videntem,
Aureo quamvis ſpeculo recepta,
Æquat Imago.
Vix ſuum toto valuere vultu
Mille Dilectum retinere Nymphæ:
Qui tui ſiſtit tibi crine colli
Saucius uno.
Vera manſuri SULAMITIS Ævi,
Liqueris SPONSI teneros in igneis.
Jam tuos omnis ſuper Axe novit
Collis amores.
DEBORA Vates animante major
Caſtra Baraci: pariter JAHELE
Fortior, Ditem Siſaram trabali
Figere clavo.
Qualis exſultim quatiente flavos
Curribus pictis Pharaone campos
Pompa procedit, medioque fulget
Terror in oſtro:
Talè munitæ ſpecioſa formæ,
Arduam Regi faciem coruſcas.
Adſpici gratus decor ille toto
Militat ore.
Caſta JUDITTAE manus, & ferire
Docta cervices; Holoferne cæſo,
Laureis vinctum tibi fortiori
Tradidit enſem.
Quæque Ieſſidæ gladium repreſſit
Improbi Conjux celebrata *Saxi*:
Eloqui prudens tibi, *Virgo pruden-
tiſsima*, cedit.

AUCTO-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AUCTORIS EXCLAMATIO

Adverſus OCTAVIANUM CÆSAREM AUGUSTUM: *quum Schleishemii*, M. TULLII CICERONIS *marmoream effigiem contemplaretur*.

CARMEN EXTEMPORALE.

ODE XXV.

INgratus hic, & barbarior fuit
Lictore, qui te, MARCE, reliquerat
Lictoris infami ſub ictu.
Popilio quoque parricidâ
OCTAVIANUS pæne nocentior.
Numquam Curulem preſſerat auream:
Si non tuliſſes tam diſertam
Conſul opem; populos & Urbis
Supra levato Dardaniæ caput.
Sed cum procacis leno Volumniæ,
Sicariorum fretus armis,
Te premeret, gladioque ſervi
Cædi juberet: num repulit manus
Antonianas Romulei potens
Alumnis oſtri? num cruentos,
Quâ poterat prohibere dextrâ,
Collo Patroni ſollicitus ſui
Avulſit enſeis? ille tyrannidi
Crudelè connivebat hoſtis,
Imperio Caput immolanti.
Heu! TULLIANAE pulcra PHILIPPICAE
Præſecta cervix, ludibrium foro
Pependit in Roſtris. feroci
Eloquio datur iſta merces.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD

S. P. Q. M.

Cum in medio Foro D. Virg.

erecta STATUA *dedicaretur, adjuncta ſequenti Inſcriptione :*

DEO. OPT. MAX.
VIRGINI. DEIPARÆ. DOMINÆ. BENIGNISS.
PROTECTRICI. POTENTISSIMÆ.
OB. PATRIAM. URBES. EXERCITUS.
SEIPSUM. DOMUM. ET. SPES. SUAS.
SERVATA.
HOC. PERENNE.
AD. POSTEROS. MONIMENTUM.
MAXIMILIANUS
COM. PAL. RHENI. UTR. BAV. DUX.
S. R. IMP. ARCHIDAP. ET. ELECTOR.
CLIENTUM. INFIMUS.
GRATUS. SUPPLEXQUE. P.
M. DC XXXIIX. VII. IDUS. NOVEMB.

ODE XXVI.

VIdetis? ut ſe nubila dividunt!
Quamvis aquoſam evolvere faſciam
Minentur Auſtri; mitigato
Pura tamen ſubit aura cœlo.
Io! revulſis ſolvite vinculis,
Captiva, Cives, ſolvite gaudia:
Et magnus, & Major Sacerdos,
Et Proceres bona verba dicant.
Hæc DIVA, veſtri Gloria PRINCIPIS,
Poſthac & URBEM, & TEMPLA tuebitur:
Quæ nuper Arctoum dicatis
Depulit à Laribus tyrannum.
Infuſa poſtquam Balthis inhorruit,
Ac ſe minacem miſcuit Iſaræ:
Heu! turbulentis Boja late
Fluctibus inſonuere ſaxa;

Toto-

Totoque Mavors intonuit Foro.
Num ſera credet Poſteritas, locum,
Quo ſtamus, impleviſſe Suecos?
Hîc epulans ululavit Hunnus:
Hîc fulgurabant arma PANERII.
Hoc caſtra clivo fixerat HORNIUS:
Et ſolis HEBRONUS ſub ortum
Biſtonias agitavit haſtas.
Rex ipſe fictùm riſit, & aureos
Sparſit doloſa per populos manu
GUSTAVUS imbreis, corda veris
Callidus exonerare monſtris,
Terrere vanis; dum placide jubet,
Ludenſque ſævit: non tamen exſule
Pejor Palatino. favillæ
Et cineri *Niger* ille totam
Devovit Urbem. ter penetralibus
Suppoſtus Aulæ, ter refugus nefas
Eluſit ignis; terque caſſam
Flevit atrox FRIDERICUS iram.
Auferte Fatum: neu leve garrula
Fortuna nomen jactet. ab æthere
Refulſit improviſa virtus.
Virgo faces Nazarena, Virgo
Avertit enſeis; Virginis eſt opus.
Virgo canatur: dicite Virginem
Nuptæque, & innuptæ puellæ,
Et patrium geminate carmen.
Salve cruentis aſpera Regibus,
Clemens benignis. tu mihi carior
Fauſtina, Caſtrorumque Mater.
En, Pario tibi cæſus altam
De monte (ſupplex obſequium DUCIS)
Erexit Aram: nec Latiis minor,
In aſtra conſurgens ab imo,
Grandè ſecat OBELISCUS auras.
Stas læve ſupra marmor, in aureo
Fulgore veſtis. crine humeri latent:

Caput

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Caput coronatum triumphat.
Luna pedes ſubiecta lambit.
Aurora Mundi, proſpicis alteram
Mundi minorem. Sol Puer inſidet
Ulnis, renidenteiſque blando
Ore tibi radios propinat.
Huc advolantum exercitus ignium,
Formoſa noctu deferet oſcula.
Sedem fatigatis quietam
Sideribus dabit una cervix.
Huc & tabellas (auguror) æneas,
Ceramque vulgus ponere geſtiet:
Tædaſque lucenteis vovebit
Turba ſacri ſtudioſa vultûs.
Tunc prova curvo poplite Civitas,
Emiſſa tectis ad ſonitum tubæ
Sternetur, & clamore ſummas
Læta fremet feriente nubeis.

AD GERVASIUM SUMMARAM

Alſatam Exſulem.

EPISTOLA LYRICA.

Amicum, turbine Vinmarianæ tempeſtatis ejectum Briſaco, ſolatur: & in Helvetia Soloturi, ſuam calamitatem deploranti reſpondet.

ODE XXVII.

SI noſtram potes eminus
Exaudire Chelyn, Summara, Martiis
Aureis Idibus arrige.
Solers Threicii carmine barbiti
Retro vertere flumina;
Auſim & Danubii non novus accola,
Rheno mergere tibiam:
Summaſque in ſcopulis Helvetiæ caſas

Cam-

Campo nectere Boico.
Cur deſideriis me ſtimulas tuis,
Importunior Africo?
Fruſtra VINMARII juſſa Damaſtoris
Accuſas, tibi mollior,
Quam Fortuna velit. diſce placentibus
Vel ſic deſtitui bonis,
Maternoque ſoli fertilis ubere.
Uvam bis decimam recens
Mutavit Bromius, ſertaque ſpiceo
Divulſit capiti Ceres;
Ex quo diſtineor finibus Alſatæ,
Nec muſtum patriæ bibo.
Me, ſi Fata volunt, accipiat lacus
Trans Mœotida nigrior.
Ultra Sauromatas deferar ultimos,
Et canæ juga Phaſidis.
Qua convexa patent ætheris atria,
Vaſtam poſſideo domum.
Hic ſum natus, ubi ſum. celebrem loco
In quovis Patriam, Viri
Fortes inveniunt, vel faciunt ſibi.
Eheu! plus nimio memor,
Natalem quereris perdere glebulam:
Tranſportatus es ex tuo,
Non ejectus agro. crede coloniam
Romani tibi militis
Conceſſam. Veteres Auſoniæ Duces,
Spretis montibus Italis,
Quod vincunt, habitant. Corrige triſtia.
Cœlum, quo tegeris caput;
Terram, quæ profugo ſubjicitur pedi,
Nemo auferre poteſt. *Vale.*
Mirum! ſponte fides ter recinunt, *Vale.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

ENTHUSIASMUS.

Cum Auctor ex Theatro tragico Franciſci Roſſeti, quædam non ſine horrore & indignatione perlegeret.

ODE XXVIII.

EXempla legi, quæ Furias quoque
Terrere poſſint, factaque Februis
Purganda nullis, quæ nec ipſo
Eluat Oceanus profundo.
Credetis? eheu! credite Vatibus
Verum locutis. FRANCIA, FRANCIA,
Teſtante ROSSETO, Theatrum,
Heu! tragicum patefecit Orbi.
Ægyſtus illic plurimus ambulat:
Cumque impiata Byblide Salmacis.
Adſunt Clytemneſtræ, & timendo
Phædra rubens odioſa fletu,
Plus quam novercæ. Femineis proci-
Mutant virileis endromydas ſtolis.
Reperta Bellonæ miniſtra,
Uſque adeo piceata Phryne
Arſiſſe Galli corpus adulteri:
Ut mœcha nullis conditionibus,
Vel arte divelli, miniſque
Triſtibus, interituque poſſet.
Amore qualis percita funebrem
In arce Dido diſpoſuit pyram: &
Crudelè deſperata riſit,
Seque dedit ſuper ipſa vivam.
Patranda ſi ſunt crimina, ſtrenuis
Hic ſexus armis præſtat Amazonas.
Virtutis in cauſſa liqueſcit
Molle genus, tenerique ceram
Prætendit ævi. proh ſcelus, & pudor!
Daturne leno matris, avi gener,

Rivalis

Rivalis exſtincti parentis?
Non ſolito ſtimulatus igni
Ænigma quidam progenuit novum,
Nulloque certos nomine liberos
Diſcriminari. nupta fratreis,
Nupta ſibi peperit maritum.
Quid viva miror corpora turpibus
Arſiſſe flammis? ipſa cadavera
(Proh luxus, inverſique mores!)
Polluit in tumulis libido.
Jam vera priſcis adſtruitur fides
Et certa monſtris. quò fugis, OEdipe,
Ignare lucis? quò tenebras,
Et mediæ duo fruſta mortis
Portas, abactis ſolibus? audias
Invitus iſtud, peſſimus omnium
Audire nequidquam mereris:
Nec ſcelerum tibi palma danda eſt.
Superbus errore, ambitioſius
Tua eruiſti lumina: ceu palam,
Virtutis occiſæ triumphum
Nequitia potiore ferres,
Inviſus æthræ. Sunt alibi quoque
Jocaſta, Lajus, Sphynx, Etheocleos
Iræque & enſes. ipſe Cadmus
Vivit adhuc, aperitque Thebas.
Fuſo cadentum ſanguine naſcitur
Armata meſſis. flebile præmium
Plerumque fatalis duelli,
Heu, mulier ſedet una campo!
Huic ſæva tauri prœlia mugiunt!
Nec ante ceſſant rumpere cornua,
Quam victor exſultans, repulſo
Compare, bos habeat juvencam.
Hæc intueri te rear, aureum
Cum, Luna, vultum nubibus exſeris!
Noctu verecundis ab Aſtris,
Certa fides, etiam minores

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Claudi feneſtras, ne videant probra.
Ex quo retraxit ſol volucres equos,
Spectare prandentem Thyeſten
Territus, ac thalamos Mycenis:
Nec Stella porrò talia cernere
Veſtalis audet. Sæpe tamen Poli
Nutant, & obliquata toto
Sidere contremuere cœlo.

AD MATREM VIRGINEM.

Cum Præſes majoris Congregationis Annunciatæ, officio decederet, Monachii,
ANNO M DC XXXVIII.

ODE XXIX.

CEdo. quid refert, ubi me reponam?
Verba cui mandem Mariana campo?
Naribus doctis ſatis eſt litatum
Ture Latino.
Ne tamen furtim, metuensve probri,
Dicar inverſis abiiſſe ſignis:
Heic palam ſupplex, manibuſque puris
Rite precabor.
DIVA, quam noſtris utinam medullis,
Torta per nimbos ab amoris arcu
Cuſpis inſcribat, volitante pennâ, &
Sanguine tincta!
Si tui nobis, bona Virgo, quidquam
Dulce vel charum, tibi vero noſtri:
Si piis gaudes precibus Clientum,
Cerea flecti:
Verge mananteis oculos olivo,
Aſpici lenis; niveaſque grati
Luminis ſtillas, placideque totam
Annue Matrem.
Mota, ni fallor, trepidavit ARA,
Auxilî Sedes. Caput, ecce, Nymphæ

Largius vibrat, radiiſque pulcrum
Sternuit omen.
Succuti viſæ mihi ter comarum
Fuſiles palmæ: quater ante pectus,
Cærulum nodo cohibens amictum
Riſit Achates.

AD MAXIMUM CAMPIANUM, MAGISTRATUS ROMANUS.

ODE XXX.

ADmote ſacris, MAXIME, Faſcibus,
Clamante Jano, diſce potentiam
Condire Romanam benignis
Moribus, ingenioque noſtras
Decente Legeis. Si, quibus imperas,
His & minorem te geris; imperas.
Elata frons, & plena faſtu
Ruga, ſubeſt; animumque vilem
Invita prodit. tum vigil excuba,
Ne jacta ventis in ſcopulos ruat
Syrteiſque Navis: quod monebit
In Siculo Palinurus alto.
Torquere clavum puppibus additus,
Rarò quieſcat: ſæpe tamen ſinet.
Dormire Proram. ſudat, alget
Verus Honor, reperitque ſemper
Curas, vel affert. Proxima pectori
Compone primum, teque recollige:
Nulloque compones labore
Membra tui ſociata regni.
Servit ſuperbe, qui ſibi ſubdere
Neſcit, quod ipſe eſt. tot dominos habet,
Quot mentis errores. Poteſtas,
Debilior nimio fit uſu.
Legem rogabis? quid jubeas, vide;
Et primus exple. Regis enim pedem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Plebejus à tergo ſequetur.
Bella, ſuo præeunte miles
Ductore, promtus fertur in omnia.
Numquam Coloni tota bipennibus
Vineta ſtraviſſent, ſecurim
Ante tuam, metuende, Baccho,
Lycurge, viſam. conſilium monet,
Exempla cogunt. Sic tibi Subditi
Solerter explora receſſus;
Ne metuas tamen ipſe toti
Patere Mundo. certius eminet
In corde Virtus, & proprio ſinu
Inventa; quam quærenda multis
Gaza latens aliena luſtris.
Mihi cruentam, mollem aliis manum
Præbere, & omneis blandius alloqui,
Laudabor, ex æquo modeſti
Officio Sapientis uſus.
Sin delicato mollis in otio,
Mandem labores Herculis alteri:
Cogam fatigatos ſitire,
Ipſe bibam, velut Afra ſerpens:
Non exſtet uſquam bellua tetrior.
Rerum potentes tollite barbarum
Morem; verecundoſque nobis,
Ac facileis reſerate vultus.

OLEUM THAUMATURGUM
DIVI IGNATII LOIOLAE,
in Templo S. Michaelis, Monachii.
ODE XXXI.

IGNATIANAE Gloria LAMPADIS,
Altrix ſereni, qua rear arbore
Fluxiſſe mirandum liquorem,
Cui medicas ſcit anhelus æger

In-

Innare vireis? Tu miſeris ſalus
Inemta luces. tu rigidas manus,
Pedeſque fractos, & ſtupentem
Dulcè foves animaſque nervum.
Quos obſoleti ſquamea ſideris
Pupilla grata deſtituit die,
Abſtergis: exemtoque fungo
Imbuis, irradiaſque noctem.
Auditur & qui non prius audiit.
Tu viva morti funera ſubtrahis,
Levaſque prægnantum dolores,
Et facilem linis ire partum.
Radice quamvis ex oleagina,
Sincera glaucæ filia Palladis
Non hos in uſus bacca fudit;
Obſequii tamen altioris
Sortitus uſum, cuncta ſupernatas
Humana: poſtquam te proprium ſuæ
LOIOLA ſecrevit Lucernæ,
Et precium ſibi dedicati
Irrorat ignis. Se pugilum licet
Ceroma jactet, vivaque balſami
Virtus, odoratumque nardi
Unguen, Achæmeniique coſti;
Aut quidquid herbæ ros Clymeneïæ
A ſole ducit: Tu quoque mitium
Diceris humorum, & potenteis
Hippocratis ſuperare ſuccos.

AD D. VIRGINEM.

AUXILIUM CHRISTIANORUM,

ODE XXXII.

PUlcrior Luna coëunte Virgo,
Cujus in nota ſtatione vultûs
Aſtra reſpirant, metuuntque pelli,
Feſſa laboris.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ante quam te quis fidei doloſus
Deſerat, quamvis Phalaris juberet;
Expedit vivæ cineres opertos
Tangere flammæ.
Expedit, raucæ patulis Maleæ
Faucibus merſum, ſub hiulca ferri:
Aut feris cinctum canibus Sicanam
Paſcere Nympham.
Orbis immanem ſine te ruinam,
DIVA, momento periturus uno
Duceret; noſtris pedibuſque tellus
Hiſceret ima.
Tu reo demis ſcelerum catenam.
Nube tu celas nivea nocenteis:
Filii fulmen rapidum morari
Callida Mater.

CHOREÆ MORTUALES.

ODE XXXIII.

SAltemus: ſocias jungite dexteras.
Jam Maneis dubius provocat Heſperus.
Per nubeis tremulum Cynthia candidis
Lumen cornibus ingerit.
In lodice ſenes non bene pendula
In ferruginea cyclade Virgines;
Sed picta violis grex tener inſtita,
Alternos facimus pedes.
Heic & Pontificum ture fragrantibus
Rus paſtoris olens pileus infulis,
Et Regum Tyriis pænula veſtibus
Miſcentur, ſine nomine.
Nullus de tumulo ſollicitus ſuo
Aut pompæ titulis, invidet alteri.
Omneis mors variis caſibus obruit,
Nullo nobilis ordine.
Nobis noſtra tamen ſunt quoque ſidera,
Sed formoſa minus: ſunt Zephyri, licet

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Veris diſſimiles, auraque tenvior,
Cupreſſiſque frequens nemus.
O dulces Animæ, vita quibus ſua
Eſt exacta, nigris ſternite floribus
Quam calcamus humum: ſpargite lilia
Fuſcis grata coloribus.
Aptos ut choreis inferimus pedes!
Ut nullo quatitur terra negotio!
Demta mole leves, & ſine pondere,
Umbræ ludimus alites.
Ter cantum tacito murmure ſiſtimus.
Ter nos Elyſium vertimus ad Polum.
Ter noctis tenebras (ſtringite lumina)
Pallenti face rumpimus.
Nos quicumque vides plaudere Manibus:
Cantabis ſimileis tu quoque nænias.
Quod nunc es, fuimus. Quod ſumus, hoc eris.
Præmiſſos ſequere, & Vale.

AD VVERNERUM NUSIUM
Stoicum.

GAUDIUM SAPIENTIS.

ODE XXXIV.

QUis ergo felix, ſi Sapiens miſer?
Diis talis ipſis invidiam movet.
An pauperem dicemus, auſum
Triticea ſaturum polenta,
Et caule, menſas ſpernere regias?
Quamquam ille ſolus prandet in angulo:
Habere convivas fabarum
Nemo magis queat obſequenteis,
Fidoſque, NATURAM, & STOMACHUM, & FAMEM,
Et quæ VOLUPTAS naſcitur è penu
Inemta; non longe petita
Fruge, ſupervacuoque ſumtu.
Mens lactis inſtar candet, & intimo
Fulgore vibrat. dulcè ſuo ſapit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

In fonte rivus. gratiora
Vite fluunt generata verâ,
Quàm facta pomis vina, vel inſcio
Expreſſa Baccho. Lætitiam quoque
In corde, vitalique natam
Dulcius experiere cellâ,
Amice Nusi. quæ levis extimis
Natat labellis, in nebulæ modum,
Mœrore non ſolvit bibentem;
Vixque gulam ſubit, & recedit.
Severa durant gaudia: fictilis
In ore riſus frangitur hydriæ
Ritu, fatiſcentiſque teſtæ,
Saxa ſuper putealis oræ.

DIRÆ.

IN CATARRHUM.

ODE XXXV.

SEntina vitæ, terrigenum lues,
Seu te gravantem Cerberus exſpuit
Triceps, & allatrare raucus;
Seu Phariæ crocodilus Algæ
Flevit, propinquo lætus in hoſpite;
Seu viperinas miſcuerunt jubas,
Unoque certatim paluſtre
Eumenidum chorus ejulatu
Riſere monſtrum; labere, rumpere
Innata peſtis, rumpere carnifex,
Viſcoſa pulmonum teredo, &
Pernicies, Erebique ſpuma.
Quid in Poëtas immeritos furis,
Heu! prædo vocis? nos graciles ſumus,
Genuſque Divûm. nil caducis
Imbribus, aut humili pruinæ,
Ferruminati corporis oſſeus
Macerque debet. pinguibus ingruat

Limoſa tempeſtas, & Auſtri
Proluvies mala tuſſientis.
Illis ſupremum dic adeo diem
Mortis ſatelles. ſcilicet audior!
Graſſatur in memet, vel intus
Stare tenax, vel aqüoſus ire
Humore lento per cava faucium, &
Ludit medenteis. Quot videas viros,
Ab exſecrata labe tactos,
Laſſà ſolo poſuiſſe colla!
Dum Cymba vitæ ſe juvenilibus
Remis adurget, clam ferus irruit
Pirata, detorquetque proram
Gutturis, Oceanoque mergit.
Fruſtra timemus jam mare, naufragi
Terris futuri. funeribus tument
Portus ſepulcrales, & omnis
Foſſa ſuum queritur Catarrhum.
Te ſemen Orci, ſidere peſſimo
Pomum nefandæ prodidit arboris:
Tu pejor hydrops, vincis atrum
Virus equæ graviore Leto.

AD SOMNUM,

Quum inſomniâ laboraret.

ODE XXXVI.

MAnſuete Mortis frater, eburneæ
Dynaſta Portæ, non niſi palpebra
Labente, tranquillaſque clauſis
Per tenebras oculis vidende;
Curas potentem demere mentibus,
O SOMNE, ramum certius admove:
Et hinc & hinc perfunde tempus
Rore, ſoporiferaquè virga.
Tu numen almum, mitibus influis
Succis in artus, tu grave tædium

Abſtergis, inſtauraſque vireis
Mane recens habileis labori.
Jam lætus igneis elicit Heſperus:
Jam nox ephebos ordinat ætheris
In agmen, & Phœbo ſororem
Subſtituit propiore curru.
Jamque in pharetras plumigeras avis
Arguta vocis tela recondidit,
Glebiſque laſſati terendis
Curva boves referunt aratra.
Stat mutus Orbis: grata ſilentia
Exhalat aër: me tamen unicum
Quietis expertem fatigat
Triſtè dolor, piceæque feſſo
Hærere curæ. Quid, placidiſſime
Divûm, moraris? ſi tua vel volens,
Vel irretorta fronte ſprevi
Dona ſciens; (neque enim recordor)
Pœnas ſceleſtus jam meritas dedi.
Placate tandem, SOMNE, revertere,
Et innocenti ſparge Lethe
Irriguos Vigilantis artus.
Effunde plenis frigora cornibus,
Mitique ſiccum lumen inebria
Cœlo, reclinatumque corpus
Oſſa ſuper line dormientis,
Sed abſque rhoncho. Sic tibi Tarquinî
Parcente dextra, plura papavera
Creſcant in hortis. ſic opacet
Silva caput, chlamydemque & arcam
Natura blandis repleat otiis.
Sic illud antrum, cui Deus incubas,
Non turbet Umbrarum caterva
Triſtis, Atlantiadeſque Ductor.
Sic nulla crudi flamina murmurent
Apeliotæ: nulla tonitrua,
Stridensve nocturnæ volucris
Penna ſonet, penituſque ſeptas

Offen-

Offendat aureis: ſed fuga rivuli
Per prata gratum mobilis obſtrepat;
Et lenis audiri ſuſurrus
Sub platano trepidantis Auræ.
Proh vota! cujus damnor inertiæ!
Totus labaſco: vix lubet hiſcere:
Piget moveri. Sella lectus
Eſto; puer, Citharam repone.

Ad Cl. Virum
DOMITIUM BASCAUDUM
STOICUM.
Cum de ALBERTI WALLENSTEINII, *Fridlandiæ Ducis, funeſto exitu verba feciſſet.*
ODE XXXVII.
Malo Viro nil prodeſſe.

NOn quantum, DOMITI, nec quid in omnibus
Poſſeſſis habeas; ſed quibus arbiter
Qualemcumque diotam
Ornes uſibus, intereſt.
Uſu gaza patet. peſſimus optimam
In damnum jugulat: nec patitur ſuæ
Infelix bona ſortis,
Gratas ſpargere copias.
Seu Fortuna neget; ſeu det, ut auferat;
Ex magnis opibus nil juvat improbum.
Exaudita nocebunt
Votis Numina proſperis.
Hunc nec forma decet: nec titulis Honor,
Nec Bellona bono ſoſpitat omine.
Et, ſi laurus obumbrat,
Perdit continuò comas.
Qui turpi maculat crimine ſanguinem,
In Crœſi ſolio pauper habebitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Regem & purpura fœdat:
Quæ bis tincta, bis arguit.
Sceptrum non aliter, quam Stygius gerit
Contum, lenta ſecans flumina Portitor.
Pondus nobile mitræ
Indignum caput opprimit.
Eunuchum faciat Gloria Conſulem:
Faſceis ipſe ſuo tergore conteret;
Et torquata ſuiſmet
Franget colla ſecuribus.
Hauſtu, CRASSE, jaces ebrius aureo.
Vindex HANNIBALEM perdidit annulus:
Et nolens bene perdi
Clarum gemma POLYCRATEM.
His, ALBERTE, viris annumerabere;
Bellorum vapor, ac fœda cataſtrophe:
FORTUNAE PILA QUONDAM, ET
MAGNI FABULA NOMINIS.
Implentem tumidis ambitionibus
Sejani ſtadium, nempe & *Equus* tulit
Sejani; properatis
Collapſus male paſſibus.

PANEGYRICON
De laudibus
Virgineæ Matris, ſine macula conceptæ.
CARMEN VOTIVUM.

ODE XXXVIII.

QUam mihi ſumo celebrare Nympham?
Hanc mihi ſumo ſine labe NYMPHAM;
Quæ malum Culpæ Genialis & CON-
CEPTA triumphat.
Exſulis primi procul eſte Diræ!
Ante Naturæ Chaos evolutum,
Ante libratam ſtatione Terram
Pura refulſit.

Ante

Ante quam Titan volucrem domare
Sciret Æthonem; teneroque plena
Fratre ſignaret redimita Phœbe
Tempora cornu.

Alta ſe nondum juga ſurrigebant:
Nec cavæ valles, famulique clivi
Ponè lambebant dominis cadenteis
Montibus umbras.

Nullus undanti vaga monſtra freno
Nereus cingens cohibebat æquor:
Nec maritali Thetis uda lucta-
batur in alga.

Cum Deus pictas per inane cœli
Tenderet pelleis, radiiſque denſos
Stringeret villos, radiata juſſos
Aſtra vocari:

Ipſa tum ſtellis, Gedeone clarum
Vellus admovit: ſimul ipſa rerum
Adſtitit Fabro, removere nigram
Candida noctem.

Dicitur vaſtos ſpeculata campos,
Barbaro vecteis poſuiſſe ponto.
Dicitur ruptis ab inhoſpitali
Rurſus Adamo;

Dexteram NATO moderante, lora
Semper æquali tenuiſſe curſu:
Et ſupra noxam male fluctuantem
Signa tuliſſe.

Quando confuſis tumuere nimbis
Clauſtra terrarum, pelagique ruptum
Fœdus, & toto latuit profundo
Naufragus Orbis;

Una communi procul à ruina,
Neſcio mergi fabricata ligno,
Montium pinnas ſuper & cacumen
Arca natavit.

In rubo nullis temerata flammis
MATER, illæſas rutilare frondeis

Juſſit,

Juſſit, & lumen viridi pudicum ac-
cendit in auro.
Virga Jeſſæo generata fundo
Fraxinos inter, tamen abſque nodo:
Inter & quercus, tamen abſque duro
Cortice ſurgit.
Servat exemtum caput, & perenni
Flore concluſus decoratur Hortus.
Lilium ſpinas negat inter ullo
Pollice carpi.
Omnibus lex ſit metuenda mortis
Lata; ſed non eſt nocitura Sponſæ
Regis Aſſueri. latitans in angue
Pendeat Ammon.
Filiæ ſacri graciles Sionis,
Ite ſpectatum niveam videri,
Ite Reginam. liquido coruſcat
Semita paſſu.
Vos quidem multas ſtudioſa gemmas
Turba legiſtis, celebremque mundum:
Sed latet major penes hanc repoſtæ
Gloria gazæ.
Quæque diſperſis ſibi ſola fulget:
Iſta collectos micat inter igneis,
Prænitens cunctis; Superûmque prodit
Publica cura.
Dente non uno facies, nec unguis
In manum peccet, minimusve nævus.
Tota formoſa eſt, maculamque neſcit,
Tota decora.
Plurimæ, Zona renuente ſolvi,
Virgines circa glomerantur Agnum:
Una Dilecta eſt, thalamique conſors,
Una Columba.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

ENTHUSIASMUS.

In Cœmeterio conſiderantis Mortem, ac Functorum oſſa. ANNO M DC XL.

ODE XXXIX.

UT ſe feroces denique littori
Stravere fluctus! compoſitis minæ
Velis, & humani modeſto
Æquore detumuere faſtus!
Marcent quieto cuncta ſilentio.
Non ira venti, non ſonus imbrium
Auditur in portu. profundo
Monſtra jacent maris ipſa ſomno.
Huc illa demum ſpuma ſuperbiæ,
Frangenda triſteis ad ſcopulos cadit.
Huc pompa tempeſtatis acta
In medio crepat, & ſolutos
Effundit utres. protinus omnia
Injuriarum flamina concidunt:
Subſidit aularum procella,
Et tumor, invidiæque gurges.
Quid ſimus, eheu! ſola tacentibus
Mors muta nobis, atraque candide
Fatetur, ac demonſtrat: HOC EST
OMNIS HOMO. CINIS ATQUE PULVIS.
Omnes ſubimus non revocabile
Debere Fatum, ſerius, ocius,
Ut quemque ducit, vel rebellem
Attrahit imperioſus ordo,
Manes ſub unum cogimur atrium.
Diu timemus, quod cito deſinit,
Et ſtamus in caſum repentem.
Naſcimur, ut moriamur orti.
Vitæ ſub ipſo nomine Mors latet.
Vix major annos impulit, & puer
Se mactat infantem: tenellus
Dum tenero ſibi cedit ipſi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Pellit juventus læta puertiam,
Prætexta rallam. Vir juvenem necat
Creſcente barba: quam ſenectæ
Jam nimia madidam pruina,
Unaque mentum demetit Atropos.
Sic & rapinam vivimus, & fugam,
Noſtri latrones, & prioris
Uſque gradus ſpatiique fures,
Ac curioſi in ſecula transfugæ:
Qui ſemper ætatem induimus novam;
Ipſique numquam & ſemper ipſi,
Inque dies alii, ſequente
Mutamur hora. vertere, vertere,
Formoſe Proteu: cum faciem Deo
Jubente pones, adque Galbas
Veneris auriculis carenteis;
Deformis unum Larva teneberis
Servare vultum pauperis Ibici.
Non heic lupinis æra diſtant;
Non validæ ſcapha parva navi.
An ſis vetuſto nobilis ab Lamo,
An uſque priſco dives ab Inacho,
Hiems an æſtas; infidelis
Scilicet hoc Libitina curat!
Quæ dextra ſceptrum, quæ fuerit ligo;
Quæ falx & enſis: forfice quod caput
Raſum, coronatumve gemmis,
Unde ſciam? jacet incubantum
Confuſa ſtrages. non roſeus color
Sublucet ulli, non cutis extima.
Ut flante Cauro, tota vernis
Silva comis viduata mœret.
Diſcrimen hoc, quod cernimus, unicum
Eſt, eſſe nullum. cujus enim genæ
Pinguntur oſtro? quæ polito
Frons ebori nivibuſque certat?
Quis crine vertex, quæ violis comæ
Ornantur? eheu! non oculi micant

Ful-

Fulgore nativo, nec uſquam
Flamma domi. latebras amoris
Scrutata ſerpens, Idalios cavo
Exhauſit ignis. Vah ſpecus horrida,
Truncæque nares: vah ruina!
Oris hiat lacerata ſepes,
Gingiva linguæ ſtirpitus erutæ.
Prædator hortum vermis edentulum
Vaſtare repit. vah palati,
A colubris jugulata radix!
Ergone tanti forma fideliæ
Cenſeris albæ, cretaque putrium
Fallax puellarum, & caducis
Allita fraus ſpecioſa malis!
Labore quanto femina comitur,
Solvenda in atras denique viperas?
Licet venuſtatis canoræ
In ſpeculis radietur echo,
Suamque præſens quærat imaginem
Abſentis inſtar; dumque reflectitur,
Irritet adſpectu placentis:
Non potitur tamen ipſa ſemet.
Adeſte; quarum vivere, nil agit
Præter videri. Splenia certiùs,
Et lac aſellarum, pudendæ
Functa ſuâ ſimulacra vitâ
Fronti admovebunt: turpè rigentibus
Ventoſa rugis Calva medebitur:
Legem capillis Calva ponet.
Musa ſiles? ubi me relinquis?

AD JODOCUM VVERNEMANNUM.

Quomodo ſperandum.

ODE XL.

QUi ſpei ſeſe nimis obſequentem
Præbet, aut ſervit miſer, aut, Jodoce,

Serviet.

Serviet. malim Mediocritatis
Ferre tenorem.
Prodigus mentis, ſuper omne littus
Fertur, & largis fluit uſque votis:
Cautior ſiſtit, ſapienſque ripæ
Alligat amnem.
Ille vult magnus nimiis haberi
Rebus: hic, rerum quia plenus uſu,
Sobriam mentem modicis coërcet,
Major habetur.
Pectoris fluctus, & utramque liber
Temperat ſortem, paribuſque miſcet.
Quæ dari poſcit, ſibi novit idem
Poſſe negari.

AD D. VIRGINEM
SALUTEM INFIRMORUM.
Cum Auctor Febri tentaretur.

ODE XLI.

MATER ſalutis, tempus in ultimum
Manſura mecum; quo mediam dies
Inclinat in noctem: tepenti
Pelle nocens ſtomacho venenum,
Ægrique tabem corporis igneam.
Jam flamma mixto contremuit gelu:
Jam frigus alternans calorem,
Excubias vice plus quaterna
Mutavit. ô quæ diceris omnium
Amara morborum eluere efficax:
Si non mei, laudanda ſaltem
VIRGO tui miſerere Vatis.
Quid in propinquo concinit angulo?
An ſponte motæ ſunt Citharæ fides?
An febris immigravit illi?
Atque ideo Lyra palpitare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Audita filis acre trementibus!
Amplector omen: proſilio toro.
Si nec vacillanti labat pes:
Signa patent manifeſta rerum.

AD HENRICUM BRANDINUM
ASTROLOGUM.

Irridet Genethliacos.

ODE XLII.

HENRICE, dic per omneis,
Te precor, ſtellas, mihi cur Hydrochoũ minaris?
Quis Deus alligavit
Liberam mentem rapidi legibus, ede, cœli?
Scilicet, alba frontem
Luna, vel pallens, cerebro Terrigenûm moleſta
Certiùs imperabit,
Quàm ſibi præſens animus! num, quoties replevit
Plenior ora furtim
Igne fraterno, pariter me reparare macros
Coget opaca vultus,
Mollium pulpa leporum; vel Numida volucri,
Vel petaſone rapto?
An velut murem catus, & bos vitulum, minaci
Cynthia jactat Orbem
Hinc & hinc cornu? ſed enim cur timidi ſub aſtro
Armipotente Martis
Sæpe naſcuntur? ſtolidi ſub bene literati
Arcadis, & rapaces
Sub Jovis ſigno? Neque ſi quem Venus alma natum
Viderit ex Olympo;
Urget infantem facibus continuò petulcis.
Jus Animo ſuum ſtat
Semper immotum, ſuper altam Babylona vecto.
Diſplicet iſta fecis
Turba Chaldææ, rabidi cede ſenex Anubis

Lini-

Liniger, & Sacerdos
Iſidis. nullum mihi Fatum potes explicare.
Sola fames magiſtra
Fertur hanc artem maleſuadi reperiſſe ventris:
Callida deinde Memphis,
Siderum motus, numeris & radio notatos
Diſpoſuiſſe. fruſtra.
Si meum, Divæque ſibi conſona Nazarenæ
(Dent ſuperi, quod opto)
Aſtra conſpirant: ſatis eſt. tunc ego, ſeu Syenen
Carcinus igne torrens;
Seu minax cauda feriat Scorpius expeditâ:
Seu Capricornus, Horæ
Vendicet natalis aquam, frigore congelatam;
Riſero ſuſpicacem
HENRICUM. tunc nec Lycius, nec Petoſiris obſit.

ODE XLIII.

Neronem Cæſarem, inſatiabile omnium cupiditatum mancipium, divitibus documento eſſe poſſe; ut ne ſe pravis animi deſideriis tranſverſos agi patiantur.

ENTHUSIASMUS.

In Antiquario Sereniſſ. Electoris

MAXIMILIANI, ANNO M DC XL.

LAxare quiſquam frena libidini
Vel poſt NERONEM peſſimus audeat?
Favore Fortunæ ſecunda
Cui nimium tumuere vela;
Felicitatem ni timeat, poteſt
Timere id ipſum. parce frequentibus,
Regnator, indulgere votis:
Æolio preme monte ventos;

Et ſpes, & iras pectoris improbas
Antro coërce. QUAM MISER EST, SIBI
NEQUAM FIDELIS? qui negare
Eſt animo nihil auſus umquam!
Teſtatur annis pejùs euntibus
Triforme monſtrum: quale nec Arcadum
Stymphalus olim, nec tremendus
Fulmineis Erymanthus apris,
Scatenſque Lerne, nec Nemee tulit.
Si ſumma noxæ quæritur ultimæ;
Occidit, inſpexitque Matrem.
Si mediæ leviora vitæ;
Nupſit puello. diluit hoc probrum;
Duxit ſpadones. nulla cupidinis
Intacta permanſit ſagitta,
Nulla Venus; ſatiata numquam.
Quam ſævus idem! jus ſceleri datum
Non flexit ætas, non viridis decor.
Lanugo, cani, barba, ſtricto
Carnificis cecidere ferro.
Quicumque dives, jam fuerat reus,
Decuſſa Luna eſt patricio pedi.
Repente mutavit colorem
Auſonio ſtola mixta clavo.
At ô tyrannum cernite pauperem!
Noctu lucernis ac facibus caret.
Paratur illi cœna, certe
Non alias habitura tædas,
Quam Chriſtiano de grege corpora,
Accenſa torti ſulphuris in modum.
Stant ante menſam. guttur unco
Figitur, & digiti relucent,
Unctique crines, ac piceum caput.
Vivus flagrando cereus ingemit:
Fumoque pinguis lacrymoſo
Stillat adeps ſtatuæ rogalis.
Cæſar querenti lumine paſcitur,
Gaviſus, eheu, nubila torridis

Stri-

Stridere candelabra membris.
Hoc epulum ſapit: his Cometis
Monſtrata lætus fercula corripit,
Ac vina libat. non Hyperionis
Præponat, admotamque Phœbes
Lampada flebilibus pyropis.
Sint hæc jocoſæ plena ferociæ:
Magiſtra quænam de Furiis tribus
Crudele venantis NERONEM
Edocuit ſtudium Dianæ?
Homo ſub urſæ pelle Libyſtidis
Eviſcerandas aſſimilat feras,
Fit cervus Aſtæon, fit urus,
Præda canum, populique riſus.
Stat Foſſor Iſthmi ludicrus, & truces
Efflat cachinnos. ſed miſerabilis
Uxor domi Poppæa plorat,
Vulnifici pedis icta calce.

AD VIRGINEM DEI MATREM
Pro Sereniſs. Principe
FERDINANDO MARIA
FRANCISCO IGNATIO VVOLFGANGO,
Sereniſs. Electoris
MAXIMILIANI
primogenito.

CARMEN VOTIVUM.

ODE XLIV.

NAm quid vetabit, quo minùs offeram
Tibi PUELLUM? non adimo ſuæ
Matri: ſed inſontem foveri
Præſidio melioris opto.
Admitte Pignus, MATER AMABILIS,
Et prima vitæ flecte crepuſcula:

Ut flos tenellæ lucis halet
In gremio redolentis Horæ,
Tuique NATI ludat imagine.
Tum creſcat ore & fronte meridies;
Venæque ſpiranti ſereno
Dulcè tremant; ſeniique veſper
Puræ quietis provehat otia.
Cor urat *Æſtas*; *Ver* animum; genas
Auctumnus; albentique pingat
Virgineam nive *Bruma* mentem.

AD MAURITIUM ROSAM,

TRIBUNUM BELLI.

ODE XLV.

QUalis intraſti, ROSA, nudus Orbem,
Talis exibis: propior nocenti
Hoc tamen furi, rapies ſub umbras
Lintea tecum.
Et vacas lucris, & adhuc recentem
Adjicis prædam veteri rapinæ!
Nec tuum ſentis opibus malignis
Creſcere damnum?
Quidquid acceſſit cumulo priori,
Demitur menti. minuit cupido
Parta, non auget. petis eſſe dives,
Abjice merces.
Non nocet nullas habuiſſe gemmas,
Clamat ad ſtivam reſidens Arator;
Conſul agreſtem ſubito vocatus
Ante juvencum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD LUCAM FERONIUM, NICOLAI FERONII Fr.

Non jactandam proſapiæ nobilitatem; ſed ejus cauſſam, virtutem, retinendam eſſe.

ODE XLVI.

CEras aviti Stemmatis indices,
Et plena fractis atria vultibus,
Barbamque Majorum, FERONI,
Parce tuis onerare noxis.
Neu monſtra jactes in clypeo ſacri
Cælata Patris: neu gravè tinniat
Calcar, peregriniſque late
Icta ſonent orichalca ſtellis.
Quid belluarum nomina fortium
Mentimur Orbi, ſi lepores ſumus?
Fruſtra feroceis magna pardos
Scuta tenent, galeæque conum
Criſpant avitæ fulmina gloriæ:
Si non in Hunnos fulminei ruunt
Pardi nepotes: ſi columbam
Arguerint aquilæ parentes.
Spondes Ulyſſen: ſis Briareus prius.
Repleta verbis Curia quem ferit?
Mucrone linguæ nullus hoſtis
Transfoditur: nec acumen oris,
Sed enſis olim ſtraverit Hectora.
Quos nominamus degeneres, Avi
Venaſque fibraſque, unde vitæ.
Pura dies animuſque manat,
Totumque Eoum pectoris ignei,
Haurire torvis obtulerant Getis:
Et cæde facta, non inulti
Barbaricas ſecuere turmas.
Nos verò fortes ſtrenua dicere,
Patramus uſu mollia. cerei,

De

De ferreis narramus annis
Prœlia, Vandalicaſque ſtrages.

AD JULIUM ORSTENAM.
De more ungendorum cadaverum.

ODE XLVII.

REfert ſcilicet, ORSTENA,
Quo manes precio ſub tumulos eant
Defoſſi: quibus oblinas
Succis, & religes funera linteis;
Non ſenſura Canopici
Heredis vacuam laude ſuperbiam.
Clementeis tenebras petit
Mors contenta loco quolibet. angulus,
Jam regale Palatium eſt.
Quæ Natura parit, functa recolligit
Communi gremio; neque
Diſtinguit cineres Terra noviſſimos.
Trunco ſex ſpatium pedum, &
Cippus cum modico ceſpite, ſit ſatis.
Luxum cætera barbarum
Spirant, & nimiæ fruſta ferociæ,
Indignantia ferreis
Fatorum tabulis. Quid magis aſpides,
Et longam cupidi famem
Invitet colubri; quàm capulo tenus
Uncta & lota cadavera?
Coſtumque, & caſiam, & malobathrum Syrus
Membris imbibat omnibus:
Pollinctumque ſuper funebris India
Plenis ſumtibus ardeat:
Si non & precio fama fragret ſuo.
Fruſtra ſpargit amaracum.
Fœtebit ſub humo tetriùs inſulis
Ejectantibus oſtrea, &
Neptuni vomitum putris ab æquore.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Naſum cinnama non movent
In Sullæ cineres jacta, nec efferunt
Crudeleis animas rogo.
Pauper Fabricius, quem Populi favor
Alto pectore condidit:
Et Brutus Deciis additus, & Cato,
Gypſatuſque Britannicus,
Haud nardum redolent: turicremis tamen
Præſtant mille Neronibus.
Virtus eſt feretri nobile balſamum.

AD SICILIANUM BOMBYCEM.

Moriendum eſſe.

ODE XLVIII.

FAtis aguntur Terrigenæ ſuis,
Formoſe BOMBYX. ortus ut occidas
Cum Sole, cur primis repugnes
Auſpiciis, dubiamque reddas
Neceſſitatem? quæ tamen omnibus
Corona rebus ponitur ultima.
Quod ſtas, quod is, quod vivis; hinc eſt:
Quodque itidem morieris, hinc eſt.

AD CASCIUM GAMBARAM.

Cum illi ſuos Scazontes ad Saturnalia mitteret.

ODE XLIX.

SCAZONTA ſervum cornipedem meum,
Amice CASCI, quem tibi deſtino
Mandata laturum jocoſa,
Excipies, ut opinor, ore,
Vultuque, qualem ruſticus obtulit
Jovi Philemon. ne tamen anxius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Cogas fatigatum ſedere;
Mitte ſupervacuos honores.
Genus Stylitæ eſt. Stat, nec ab hoc ſitu
Diſcedit unquam. Sic quoque dormiet.
Sed mirus illi, flante bucca,
Oris ineſt animique candor.
Cretos eodem ſanguine Bilbilis
Habebat olim, cum ſtrueret focum:
Et MARTIALIS fel amaræ
Incoqueret piperatus offæ.
Quanquam iſte Noſter ſimplicis eloqui
Vitæque purus malit, ut audies,
De gente GAZEA videri,
Caſtalio ſatus ANGELINO.
Vt cuncta noſcas, iſtud habet vitî:
(Immune nam quid ſole ſub eſt vitî?)
Ferocit irritatus inſtar
Tigridis, aſperior leone:
Traxitque ab ipſis has furias avis.
Quandoque lato calce ſuum ferit
Et me Magiſtrum. ſæpe flexi
In melius: rediere mores.
Natura quamvis vapulet, hoc erit
Pulſata furcis, quod fuit antea.
Permitte SCAZONTEM vagari,
Inſita quo rapiet cupido.
Tunc obſequentem, GAMBARA, ſenties,
Nec non creandis riſibus utilem.
A tabe præſervat lienem,
Et nebulis cerebri medetur.
Vt pronioreis claudicet ad jocos:
Porci triennis mane tomaculum
Offer, remiſſurus Kalendis
Grajugenûm, fugiente Bruma.

LAUS POSTHUMA

R. P. JACOBI KELLERI, S. I.

olim Rectoris Colleg. Monac.

defuncti ANNO M DC XXXI.

Ab Auctore piis manibus primum impenſa,

ANNO M DC XL.

ODE L.

AC ſi hodie videam: poſt tot mihi ſiſteris annos
Flende piis, JACOBE, Camenis.
Non obſcura tamen, ſed amabilis Umbra recurris,
Ac nulla ferrugine tincta.
Qualis eras olim noſtras moderatus habenas,
Sublimi venerabilis ore:
Et liquida Mentis perfuſus imagine vultum,
Et ſenii vivacior uſu.
Publica cum regeres privatâ fronte retentâ,
Curarum jucundus in æſtu.
Cum te non digitus tantum, ſed tota probaret
Sæpe manus regnare coactum.
Judicii matura ſeges, penetrabile rerum
Ingenium, doctique lepores
Miſcebant æquale decus. prudentia pondus,
Et Virtus afflavit honorem.
Utque acies belli, ſe protendebat in omneis
Conſiliis Mens lucida parteis.
Portus eras, Bavaræque Pharos ſpectanda Carinis
In pelago luctantibus Aulæ.
Utraque diffuſo fluxit facundia fonte,
Danubio Tyberique probata.
Qui niveus canis, ac toto vertice cygnus,
Orantis quoque gutture ſedit.
Præſertim noſtri prolatus origine cœli,
In noſtram proclivior artem,
Verba catenabas regalè ſonantia gemmis,
Pindarico ſuccinctus amictu.

Tu

Tu facileis ſolitus numeros dictare, meumque
Auſpiciis ſtimulare calorem:
Audebas titulos, & plenum laudibus ævum,
Et magnos promittere menſeis.
Te duce nequidquam dignati repere, Montis
Aonii conſcendimus arcum,
Non lento paſſu: (neque enim tardare ſinebas)
Sed volucri quaſi fulminis alâ.
Qualiter aërium Capaneus iter arbore menſus,
Se victam ſuper extulit urbem.
Stabas inferiùs, donec de rupe rediſſem,
Concuſſus præcordia Phœbo.
Aſt ego, pendenti capite inter nubila merſus,
Enavi peregrina viarum.
Mox virgulta jugis, hederamque & laurea ſerta,
Et pennam de ſtante Caballo,
Fragminaque ex alto mecum Parnaſſia jeci;
Ut ſcires ſuperaſſe cacumen.
Quo tunc amborum ſalierunt pectora motu,
Lætitiæ ſpirantia flammas!
Sicut adhuc ſteteram, rigidumque horrore comarũ, &
Ætheria fuligine ſparſum,
Protinus in dulci ſudorem abſtergere Cirrha,
Atque alio ſudore jubebas.
Acceſſere boni vultus ſuper omnia, & iſtis
Dona tuos imitantia moreis:
Aut tuba cantatrix Heroum, aut fiſtula pacis,
Et ruri teſtudo locuta.
Heu mihi! quam longis à te nunc paſſibus itur,
Euxini prope littora ponti.
Nam poſtquam undantis cerebri te lubrica moles
(Præſagum tamen ante procellæ)
Suſtulit, & plenos ducis jam numine ſomnos;
Lapſa ruit ſpes maxima tecum.
Ad paucos chorus eſt Sueco Prætore redactus.
Sub cultro ſtat gloria VATUM.
Quanquam Vandalicus tantum non obſuit hoſtis,
Igne & Aqua, ferroque miniſque;

Quantum hirſuta nocet multorum inſcitia Muſis,
Vaſtatrix vocalis amœni.
Nomina Cultorum Thebanis comparo portis;
Plura tepens habet oſtia Nilus.
Sunt, qui Pierides malint à ſtirpe reciſas
In Grajum migrare ſepulcrum.
Eloquio LATII præfertur barbara *Memphis*.
Conjurant ſilveſcere Fauni:
Quod nequeunt ipſi, reliquos prohibere parati
Ne pulcro certamine poſſint.
Interea, quidquid ſacro de Culmine reſtat,
MANIBUS his properare decorum.
Sterne Poëta ſolo veſtigia: ſunde coronas
Irrigua Permiſſide lotas.
Te virides luci, te Phocidos antra canoræ
Fleverunt, ô nobilis UMBRA.
Te ſine Caſtaliam metus eſt areſcere limpham;
Sicca vado tralucet arena.
Inſuper & DAPHNE bis migratura timetur,
Atque aliâ mutanda figurâ.
Ad NOMEN tamen illa tuum ſuſpiria ducit,
Ac ſeſe demittit amari.
Ipſi etiam ſubitis veſtiti floribus amnes,
Incipiunt ridere per hortum.

JA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

JACOBI BALDE

E SOCIETATE JESU

LYRICORUM

LIBER TERTIUS.

AD SABINUM FUSCUM TYROLENSEM.

Invitatur ad contemplationem rerum cœleſtium.

ODE I.

SABINE, Matris pars melior tuæ,
Signate grata FUSCE nigredine:
Hæremus Halæ? ſcande monteis,
Rumpe moras, & aprica mecum
Capeſſe mollis frena Favonii.
Jam rara vernis nubila ſolibus
Diviſa cedunt, & patenti
Aura levis monet ire cœlo.
Simul capiſtrum Pegaſus induit,
Terramque fixa percutit ungula,
Exſudat: & glebæ roſarum
Puniceo rubuere Nilo.
Neu te retardet *ſtare* Copernici,
Aut Archimedis *lambere pulverem.*
Confunde arenas: ſcripta dele
Signa, Syracoſiumque gibbum
Extende cœlo. quid vitrei juvat
Atlantis uſus? quid Siculi Senis
Mentita cryſtallus Triones,
Oceanum vetitos ſubire?

Veros licebit tangere veritus:
Luſtremus axes. nomen, & ordinem
Docebit aſtrorum, Thaliæ
Uranie ſociata noſtræ.
Qua parte primum flectimus orbitam?
Hac, qua frementi murmurat alveo,
Pontemque dedignatur Oenus:
An niveo ſaturatus imbri
Qua flumen ingens Danubius vehit?
Ut obſoletis, deſpice, cornibus
Argutat obſcurus latere?
Degeneris mala fata Rheni,
Captumque mœſto gurgite ſordidus
Deflet Briſacum. totus inhorruit
En, campus armis; & minaci
Nuda ſeges crepat icta ferro.
Ningitne, an albis aëra Liliis
Mavors inundat! ſtant Aquilæ truces
Ad ſigna, vindictamque ſtricto
Armigeræ meditantur ungui.
Sublimè motis aura Leonibus
Percuſſa rugit. plena tument Noto
Vexilla, criſpanturque flexu
Per refluos ſinuoſa gyros.
Hinc Belga pugnat miles Iberiæ:
Hollandus illinc ſulphure pectoris
Accendit iras, & doloſo
Ambiguum coquit igne bellum.
Arctata vaſtis æquora molibus,
Silvas, & urbeis, & medios ferunt
Monteis, Batavorumque claſſem
Sollicitam maduiſſe Gange.
Hic Orbis ille eſt tantulus adſpici,
Diſcordiarum cauſſa recentium:
Vah bruta deformiſque tellus,
In minimum tenuata punctum!
At nos in altum provehimur. placet
Venti levantis grata protervitas.

Hac

Hac officinâ prodit Aulæ
Terror & exitium, Cometes
Vapore natus. non procul excubant
Fumoſa multo fulmina pulvere:
Pars furva mentum, pars retortas
Rubra jubas, facie Sicambri.
Quæ Virgo nobis dirigit obvia
Crinale telum, Solis ait ſoror
Dici. pharetram frater implet
Igne ſuo, jaculiſque lucis.
Jam permeamus Mercurii domum:
Volvi procacem jam Veneris globum.
Hæc porta Phœbi: quam Gradivi
Caſtra premunt. Jovis iſta Sedes
Velata quercu. ſumma tenet pater
Effeta torpens membra ſenex gelu
Saturnus, algentemque Zonam
Servat, Hyperboreumque tractum.
Enavigemus. fallor: an audio
Per aſtra carmen? carmina credidit
Jucunda, concentumque moto
Pythagoras reſonare cœlo.
Quæcunque, certe non inamabilis
Inſania hæc eſt. cum ſonitu poli
Vertuntur. audis inſtrepentum
Agmina luxuriare vocum?
Et vero cantant! omnia ſunt chorus;
Stellæque Muſæ, dum rota volvitur,
Et ſcena picturata tranſit,
Ætherias modulantur odas.
Quis iſte Cygnus gutture dividit
Aliſque leſſum? flamina quæ Lyræ?
Orphea Teſtudo canorum
Mille rapit thyaſos in orbem.
Quam ſe citato circumagit pede
Præceps Orion! En nova Pyrrichæ
Saltationis vibrat arma
In numerum, rutilique flammas

Educit enſis, non ſine ſiderum
Riſu ſequentum: quæ bene baltei
Mirantur ingentis catenam,
Et phaleras, & acuta coni.
Non ipſe Cepheus abſtinet, & ſuæ
Lætus choreis conjugis annuit,
Clangente vultu: non ligatam
Perſeus Andromedam relinquit.
At nec Bootes illepidus: gradu
Velit citato currere, ni fera
Retardet. ergo cædit Urſam,
Et ſcutica metuendus urget.
Huc, FUSCE, ventum eſt. ulterius nequit
Audax Poëſis. provehet altius
Alata Virtus. ô venuſti,
O Salii, meus ardor, ignes!
O ludus, ô ſpectacula in aureo
Cœli theatro! ô Patria, Patria,
Si ſic pavimento coruſcas,
Qua facie radiabis intus!
Sed jam fluenteis leniter attraho
Redux habenas: ne Phaëthontio
Errore ſignemus quadrigam,
Aërium per inane lapſi,
Hinc, ex Olympo, fertur & Appia
Ad uſque terras ſe via pandere,
Secura, Romanæque ſuppar;
Nec tumidis inamœna clivis.
Illam penetrans, te (quid enim times,
SABINE?) glaucas mollis ad Iſaræ
Depono ripas. necte Vati
Serta tuo, viridemque laurum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD D. VIRGINEM ÆTALENSEM.

Cum ex Tyroli in Bavariam profectus illac præveheretur.

ODE II.

MOntium Præſes, nemorumque Virgo:
Cujus Ætalæ meminere valles.
Silva cui circum viret, & comanteis
Imputat umbras.
Quam tuam lætus, propiore paſſu,
Eminus viſam venerarer Ædem.
Sed viæ tardant, neque lentus audit
Currus habenas.
Ergo, quod ſolum ſupereſt amicis,
Quos iter jungi vetat: O & abſens,
Ter quater pulcris cumulanda votis,
Sic quoque ſalve.
Tu quoque abſentem jubeas valere.
Mutuas ut dum damus, atque voceis
Reddimus; ſacræ per opaca ſilvæ
Inſonet Echo.

AD PYRRHUM FEUDIUM.

ODE III.

TE nemo vilem verſet ut amphoram,
Anſamque nullo crimine præbeas:
Qua, PYRRHE, deprenſus per omneis
Fabula circumagaris aureis.
Ignava terror pectora proterit,
Movenda quovis murmure civium.
Virile nunquam fama ſternit.
Mitte levi trepidare probro.
Quid vana curas nomina, non tua?
Contentus eſto te potius, neque

Cæcos reformida tumultus,
Aut ſtrepitum popularis auræ.
Amara rerum non potes omnium
Vitare flexu: plura tamen potes
Eludere ictu. perge agendo
Fortia, diſplicuiſſe multis.

GENOVEFA,

SANCTA VIRGO PARISIENSIS,

Deſiderio videndi in cœlo Chriſti, Mortem, Sponſum ſuum nominare ſolita.

Canebat Auctor in ſolatium religioſi Iuvenis ANDREAE FRONDISII, *in extremo morbo, ad cœleſtem Patriam adſpirantis.*

ODE IV.

VErgente vita, rapta cupidine
Vitæ perennis, fertur amabilem
Singultum in has rupiſſe voceis,
Francigenûm GENOVEFA ſidus.
Atqui moraris MORS mea vita, nec
Promiſſa ſervas! pronubus, en, Dolor
Et Morbus ornavere ſponſam:
Serta fragrant, oleoque Lampas
Veſtalis ardet. Non ſolitis ego
Mollis juventæ torreor ignibus.
Me forma Brumæ, me pruina,
Me glacies potiore flamma
Letalis urit. MORS in amoribus,
MORS in medullis atque oculis natas.
Te, Sponſe, ſi neſcis, in Horto
Pacta mihi mea mater EVA,
Diis invidenda carpſit ab arbore
Dotale Pomum. te Generum ſibi
ADAMUS electum momordit:
Et mihi tunc, *moriere*, dixit.

Hac

Hac dote felix nubere geſtio,
Natura rebus quam dedit omnibus.
Debetur & nobis parentum
Terra levis, modicuſque pulvis.
O Larva vernâ pulcrior iride:
O Umbra puro ſidere clarior!
O corpus, ô vivum cadaver:
O tenebræ, mea Lux, amicæ!
Ah quando junges oſcula Virgini?
Nam conſecravi me tibi virginem.
Intacta florem ſervo. noſtri
Nullus habet ſpolium pudoris.
Nondumne ſerum ventilat Heſperum
Veſpillo? nondum Sarcophagi torum
Stravere Manes, & virentis
Sparſit Hymen folium cupreſſi?
O nox beata: ô ultima frigora,
Primi calores! ô mea funebris,
Et nuptialis Tæda luce.
O thalami, tumulique noſtri.
Lucente buxo me Solymitides,
Vacciniis me pingite Gallicæ:
Nigramque, formoſamque Nympham,
Flammeolis operite fuſcis.
Pallent amantes: non ego palleam?
Demantur ori viva corallia:
Incingat albam vitta frontem, &
Populeis Libitina ramis.
Feſtiva ludant carmina Præficæ,
Dulcemque Leſſum. Sponſe veni: Tua
Te quærit, exſpectatque mœſta
Supplicibus GENOVEFA votis.
Seu te Sepulcri Regia nobilis
Late imperantem; ſeu nova Pyramis,
Vaſtove Mauſolea monte
Saxa tenent: famulique circum
Pectunt lacertas vertice mobileis:
Dorſique ſpina, aut orbibus è cavis.

Scru-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Scrutantur angueis, ut reclinent
Funereum diadema calvæ.
Seu fila vitæ texta noviſſimæ
Luſtras, & ævi penſa recolligis:
Seu meſſe jam poſcente falcem,
Vectus equo per anhela peſtis
Campoſque, & urbeis, & populos metis,
Denſiſque ſtipas cladibus horrea:
Huc flecte curſum, tot Marite
Nominibus tituliſque noſter.
Neu Franca Virgo, neu tenuis, precor,
Faſtidioſo diſpliceat caſa.
Facunda ſurdo, pulcra cæco
Non ſatis eſt opulenta Conjux?
Quondam & tabernas pauperis ingredi;
Subterque tectis ſtramine conſitis,
Immenſa laudabare parvo
Atria poſthabuiſſe ruri.
Ergone ſolis divitibus nemus
Recludis atrum: quod pede libero
Manes coronati pererrent
Cum citharis, choreaſque plaudant?
Et nos mereri poſſumus aureæ
Pondus pharetræ. profer arundinem,
Dilecte, figendamque vibra.
Vulneribus patet omne pectus.
Quanquam ipſe vulgo crederis oſſeus:
Dicere nobis totus eburneus.
Dicere frondoſo celebris
De Libani properaſſe ſaltu.
Amemus. urat mutua febrium
Vis blanda venas. Me bene languidam
Compone ſomno. necte myrtum,
Necte tuæ violas Puellæ:
In valle qualeis Elyſia madens
Ferrugo tingit. Jam morimur: bene eſt.
MORTEM fefelli: necte CHRISTE,
Necte tuæ VIOLAE coronam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD VIRGINEM MATREM.

ODE V.

DIVA formoſis vigilata flammis
Hinc & hinc circum: cui Luna ſuras
Oſculo mulcet, famuluſque ſol ve-
ſtigia lambit.
Proſit hoc Vati ceciniſſe, quod ſis
Diva formoſis vigilata flammis.
Nil negat NATUS tibi, nil negari
Poſſe, fatetur.
ILLE, ſuſpenſus, quoties ocellis
Dulcè connives, & amoris ignem
Viſa ſuſpiras: toties PARENTI
Dulcè renidet.

AD RUDOLPHUM VOGTIUM,
NOBILEM ALSATAM.

Vt Patriæ calamitatem moderate ferat.

ODE VI.

CUm vix egentem vomeris aream
Fecunda ſpicis integeret Ceres:
Cellæque, Lenæique fontes,
Indomito fremuere muſto:
Tunc te beatum, tunc tibi candidos
Fulſiſſe ſoles crediderās: velut
Regnante Saturno, videres
Secula prætereuntis auri.
Nunc arva poſtquam meſſuit hoſticus
Enſis Gothunni, & bruta ſitis tuas
Vaſtavit uvas: væ, ſevero
Quam tetricum ruis imbre vultum,
Mœſtoque jam jam lumine flebileis
imaris umbras. deſine triſtium,

VOGTI,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

VOGTI, querelarum, dolorem
Cauſſa levet, Patriæque dulcis
Commune damnum. corrigere eſt nefas
Quodcunque luges. procubuit ſeges:
Succiſa vitis, ſparſa rupto
Vina cado: jacet Arx, & hortum
Villaſque, & agros, & ſata duplices
Uſſere Sueci. cætera ſubruit
Vicinus intactas amicus
Relliquias Danaum ſecutus.
Cui vero dices impatiens diem?
Stultum eſt querelis Fata laceſſere;
Culpare Fortunam, probroſum.
Si Domino caput obligaſſet,
Profeſſa numen ſe famulum fore:
Citare poſſes. Sed levis eſt DEA,
Leviſque dici tota gaudet:
Idque negat meretrix negare.
Ibis Gradivum ſiſtere Judici?
Sed omne miles jus capulo dedit.
Hic crimen objectum refellet
Enſe; tubæ ſonitum diſerto
Opponet ori. Qui melior manu,
Victor perorat. nunquam adeo bene,
Armata VIS, & LEX inermis
Conveniunt. feret omne punctum
Vagina Martis. perge miſer queri,
Non audiendus. Conſule me tamen
Silebis ærumnas, & alta
Mente premes. Superatur omne
Malum ferendo. Sæpe beatius,
RUDOLPHE, cenſu paupere vivitur,
Et rebus anguſtis. quid ambis
Divitias? ſatis ille dives,
Quem fortuitis ex opibus nihil
Irritat. ingens eſt patrimonium,
Cupido nullius caduci; &
Fervida diminuiſſe vota.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD D. VIRGINEM ASSUMTAM, IN EIUS PERVIGILIO.

ODE VII.

Quæ eſt iſta, quæ adſcendit de deſerto, deliciis affluens, innixa ſuper dilectum ſuum?
Cant. VIII. vers. 10.

QUo die, terris properans relictis,
Tota migraſti ſuper aſtra VIRGO:
Liliis ſtratum tibi tergus incur-
vavit Olympus:
Dulce, te viſa gradiente, cœli
Carmen auditum reſonare: Qualis
Iſta, per nigræ loca ſenta ſilvæ, &
Horrida teſqua,
Qualis adſcendit Dea! tota pulcra,
Gaudiis gemmat liquidis, ſuoque in-
nixa DILECTO, volucreis per auras
Floribus halat!
Talis in ſeram, ſua regna, noctem
Luna cum venit, tenuatur Arctos;
Pallet Arcturus, poſitoque ferro
Languet Orion.
Talis electi ſpecioſus oris
Phœbus, Aurora lacrymante, ridet:
Quando criſtatis avibus coruſcum
Mane precatur.
Inter has voceis, magis elevata
Brachiis NATI, ſuperas id omne,
Quod DEUS non eſt; animumque toto
Numine mergis.
Merge: dum dulci maris è profundo,
Quod ſuperfuſum bibis, una ſaltem
Gutta diſtillet, lacrymaſque noſtri
Temperet Orbis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

SACRA TEMPESTAS
EXUNDANTIS OENI.
ſive
FLAVII POLLIONIS
ſalutaris ac vehemens Concio de
ÆTERNITATE;
habita Oeniponti, exeunte Vere: quo tempore, longe lateque fluvius Oenus, hibernis nivibus tumens, reſtagnavit.

ODE VIII.
ALLEGORIA.

ERgo, nefaſto quo cecidit loco,
Fatalis Auſtri cæſa bipennibus,
Arſura flagrabit perenni &
Viva rogo morietur *Arbos!*
Gelboa toto mente cacumina
Implete valleis. vos Libani ſacræ
Lugete ſilvæ. me vel Othrys,
Vel Rhodope tegat involutum
Mundi ruina. me profugum freto
Malea mergat: me Libycæ fames
Raptum leænæ, me recondant
Ventre cavo ſcopuloſa cete.
Vix hæc diſertus POLLIO: cum repens
Pervaſit omneis turbine pectoris
Commiſſus horror. flare venti,
In pluvias reſolutus æther
Sonora Roſtris volvere murmura.
Huc deinde lapſis auctior imbribus,
Qua parte nubeis evocatus
Cæruleas equitavit Auſter,
Omnem loquendi vertere copiam.
Orator OEni. nunc ſubiti ruit

Tor-

Torrentis inſtar de nivali
Vertice: nunc medio volutus,
Et ire præceps ſiſtitur aggere;
Tantoque ſpumat verba ferociùs
Alliſa ripis: Tulliani
Se medio velut unda Tybris
Templo intuliſſet. flumina grandium
Sententiarum, plebis in obviæ
Funduntur aureis, cum profunda
Dedecorum ſcelerumque ſtrage.
Quo more rivos æquoris, humido
Ejectat arcu, terror euntium
Balæna nautarum. refuſo
Mox animi maduere ponto:
Hauſtique miri fluctibus alvei
Flevere culpas, & lacrymis aquam
Auxere. nigranteis arenas
Diluvies precioſa fundo
A cordis imo torquet, & eruit.
Ploratus ingens exoritur, ſimul
Facunda tempeſtas, revulſis
Intumuit per aperta clauſtris.
Jamque omne crimen gurgite mergitur:
Et irreperto littora deſinunt
Vado videri. jam teguntur
Culmina, turrigerique faſtus:
Jam ſumtuoſæ tecta ſuperbiæ,
Monteſque honoris ſub pelago latent:
Idemque cum furtis iniquæ
Naufragium ſubiere merces:
Pictæque veſtes, & chlamydum fluunt
Cinctus, & omnis gaza pecuniæ:
Factumque & infectum metallum, &
Dimidii periere vultus.
At vero fractis ingemuit Venus
Libidinoſæ pontibus Inſulæ.
Vis nulla Germanum valebat
Nullus obex cohibere Araxem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Hæc unde novi? cùm fluerent nives,
Late ſonantem tutus *Aquarium*
(Nam *Phœbus* adductum tegebat
Nube cava) ſpeculabar. *ohe!*

AD SIMONEM LAVENDULAM.

Se, in excolenda Macie, mirum in modum proficere.

ODE IX.

TAntæ molis erat, denique corporis
Tota deſtitui mole, LAVENDULA.
Ipſos exuor artus:
Ipſis exuor oſſibus.
O gratare mihi. jam penitus macer
Depono reliqui rudera carceris.
Paullum reſtat arenæ: &
Totus ſpiritus emico.
Nec porro lanios horreo, nec forum,
In quo vænit adeps, vito Boarium.
Securus licitantum
Nullis à Braſilis emar.
Nulla parte mei bellua, flammeis
Mentem ſideribus protinus inferam.
Ceu Maja ſatus, inter
Umbras & Superos eo.
Jam jam liber iô (terra putris vale)
Defecatus iô (congeries vale
Inſincera: valete
Ventres) tollar in æthera.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD FRANCISCUM RAGUSIUM.
Edmundi Raguſii Fr.

SYMBOLA PYTHAGORAE.

ODE X.

Vile ne fiat tibi Numen uſu,
Cum nihil majus generetur ipſo:
Ne DEUM *cæles, digitoque portet*
Annulus hærens.
Fervidam ſpumis, cave, læſus ollam
Concites. non eſt fodicandus ignis
Enſe. Sopita cineres quieſcunt
Tutius irâ.
Dura conſtanti ſupera labore.
Cœpta ſucceſſu properanter urge:
Vt nihil fecis bibiturus in cra-
tere relinquas.
Vrbium nolis minui coronas.
Legibus pulcre redimitur Ara:
Lege firmantur ſacra: Lege cives,
Lege ſenatus.
Publico nunquam gradiere calle.
Nam minus peccat minus uſitatus.
Plebis exemplo via trita ſemper
Fallit euntem.
Emta cùm luctu noceat Voluptas;
Criminis ſerum fuge pœnitere:
Ne quidem guſtes epulans nigras ha-
bentia caudas.
Allium raro, pia farra ſæpe,
Cor edes nunquam. remove dolorem
Lætus, & diris jecur ulceroſum
Linque Mycenis.
At nec infamis tibi fœda menſæ
Lucra, nummorum ſapiant avaro:

Nec

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Nec manu ſumas aliena quondam
Pocula lavâ.
Impiger curſûs, cave tranſilire
Antè ſuſpenſam pedibus ſtateram.
Triſte Fas læſum. nihil eſt iniquo
Judice pejus.
Lætus arride ſpeculo, nec horre.
Quod negat Natura, velis negatum.
Invidens hoſti, tamen abſtineto
Vellere barbam.
Diis merum liba. bene Dii precantur
Mentibus gratis, cumulantque dona.
Cum tonat cœlum, venerans memento
Tangere terram.

AD B. VIRGINEM.

Iturus Ebersbergam.

ODE XI.

DUm me ſeveris feſſus in Exedra
Exſolvo curis: & volucri rota
Per arva vectum, cinget Ebers-
berga cavo nemorum receſſu;
Tuere ſanum Lætitiæ Parens:
Vultu ſereno diſcute nubila.
Spirare clementeis Aprilis
In Zephyros tenuetur aër.
Quod ſi propinquæ cærula Doridos
Tentabo cymba: da placido Lacum
Sopore ſternendum, quotannis
Emerita peragrare quercu.
Nec vero gratis. fors habileis agam
Remos, amœno non ſine carmine:
Navim ſalutaturus illam,
Quæ titulum gerit Inſtitoris.
Dicére Nymphis ditior omnibus,
Vexiſſe frugeis, ætheriis procul

Cam-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Campis reſectas; & trementi,
VIRGO, famem pepuliſſe Mundo.
O ergo noſtri Præſes in æquore
Formoſa Stagni, Vatibus annue.
Sic glauca verbenis & ulvâ,
Cymodoce, tibi ſerta nectam.

ODE XII.

Auctor à celeberrima Secta Stoicorum deſciſcit.

QUid mihi vobiſcum eſt latebræ fœtentis alumni,
Deucalione ſati?
Mobile lignorum genus, & viventia ſaxa:
Quæ tamen Ogygiam
Amphion nullus cithara traxiſſet ad Urbem,
Pondere fixa ſuo.
Jam tandem deprenſa mihi fraus omnis, & error.
Penè ligatus eram.
Stupea ſed valido disrupi vincula nervo,
Ceu putrefacta ſitu.
Eſtis, iô, rigidi Cultores eſtis Honeſti,
Uſque ſevera Tribus.
Non turgent oculi lacrymis; non gaudia riſu;
Non tumet igne jecur:
Nullaque ſedatum tempeſtas pectus inundat.
Omnia pace vigent.
Credite Piſones: at non ego. credite Verpi,
Gens inimica Deo.
Credere me triſtis vetat experientia rerum,
Nec ſinit eſſe rudem.
Auditis? quorum virtus olet horrida cæpas,
Totaque Vita ſedet:
Multum veſicæ vobis, & majus inane eſt.
Faſtus ubique ſonat.
Hinc abeo verſis aliud mare currere velis
Liberioris aquæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Qualis in Adriacis Venetûm ſecura faſelus,
Et mea ludet aquis.
Decurrat placidis innubila moribus ætas,
Temperiemque ferat:
Non ſuſpecta metu, non importuna tumore,
Non odioſa minis.
Tempus erit, lætus riſum cum poſcet amicus;
Splene feremus opem.
Tempus erit flendi: veris manabit in uda
Fletibus ora dolor.
Denique verus homo; non *Truncus* inutilis agri,
Nec *Lapis* eſſe volo.

LUDUS PALAMEDIS,
ſive
LATRUNCULORUM, VULGO
SCACCHUS.

In gratiam nobiliſſimi Iuvenis
STANISLAI CHOSCII HOPHSKÆ
Poloni, quo ſpectante luſerat.

Invitat illum Auctor, ad contemtum terrenarum rerum, ſub Fortunæ ludibriis, brevitate, ac viciſsitudine vaneſcentium.

ODE XIII.

CUr ſpiſſos foliis dividimus libros,
Ut magni pateant ſomnia Socratis?
DE NUGIS HOMINUM, SERIA VERITAS.
UNO VOLVITUR ASSERE.
CHOSCI: nonne vides, quos variet modos,
Quas FORTUNA vices mobilis imputet?
Eheu! ludimus & ludimur: impares
Signis, interitu pares.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Adverſis validæ ſtant acies viris:
Hinc TROS, hinc RUTULI, verſicoloribus
Incincti ſagulis. TURRIGERI latus
Defendunt geminum BOVES.
Paullum caſtra ſilent, nec tuba protinus.
Miſcetur dubius conſiliis timor:
Secretoſque Ducum, quos acuunt, dolos
Diſpenſat patientia,
Et ſperatus honor. mox, ubi claſſica
Diduxere ſonum, res geritur manu:
Ac ni conſideant ſub galea comæ,
Stent altùm rigidæ metu.
Dum campus medio panditur æquore,
Decreſcunt ſubitis agmina cædibus.
Veſtro, ſi memorem funera, RUSTICI,
Stat victoria ſanguine.
Vos commune malum, vos luitis ſcelus.
Veſtris, quotquot egent, in vitulis arant.
Ex veſtris gladium fingere falcibus
Solers, vos metit & ſata.
Quidquid magnanimo crimine fortiter
Delirant proceres: plectitur ultimus
In pago Corydon. noxa palatii,
Exurit ſterileis caſas.
Aude & tu facinus vilis homuncio;
Ne ſemper Ducibus victima mugias.
Agreſteis etiam quondam animoſior
Fungos Gloria reſpicit.
TAMBERLANUS erat paſtor, idoneus
Permutare pedum frondibus aureis.
JUSTINUS trabeas Auſonii tulit
Armentarius Imperî.
Sed quis de medio CAPRIPEDUM choro
Improviſus adeſt? quàm tacito pede
Tranſmiſſas, camuris non ſine cornibus,
Obliquat ſalebras viæ!
Parthorum celebrem diſſimulat fugam,
Ponens inſidias. Iſte nigerrimus:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Hunc Romane cave. Sternit, & arietat
Hirquis læva tuentibus.
Malit quiſque tamen non humili manu
Ajacis, FATUI quam trabe ludicra
CURSORIS perimi. vulnera ſæpius
Clava MORIO dividit.
Noſtri bella queror triſtia Seculi:
Sub quorum clypeis omne genus furit
Stultorum. vitiis laxat atrocibus
Mars impune libidinem.
At REGINA gradu fertur Amazonis,
Quo ſe cunque movet: collaque (Feminis
Eheu, cuncta licent) demetit obvia,
Alis fulminis ocior.
Non obſiſtit eques, non peditum phalanx,
Non frendens elephas. Porus & Hannibal
Succumbunt Veneri. cuncta domat Venus:
Una eſt fortior omnibus.
Non & quanta valet, ſemper in hoſtium
Permittenda globos ire cadentium.
Obſervatur enim fervida prœlii:
Aruns non datur unicus.
Magnas vertit opes Sexus iniquior,
Inconceſſa petens, & nimius ſui.
Nam deſiderio quem ſtatuit modum,
Flammis icta Cupidinis?
Nunquam plena ſalus, cum mulier regit,
Nunquam tuta ſatis. quæ modo provida
Apparet Tanaquil: mox temeraria
Prodet Fulvia conjugem.
REX ADRASTE, pedem tu quoque promove.
Incauto nocuit credere militi
Majeſtatis onus. qui reſidet domi,
Abſens plurima neſciet.
Turmas ipſe ſuas duxit Iulius,
Epirique potens: ipſe pericula
Cingentum medius reppulit hoſtium,
Belgarum Leo Carolus.

Dum

Dum mandata damus, dum Fabii ſumus
Tantùm dimidii: dum madidi mero,
Unguentiſque roſiſque otia vendimus:
Jacta eſt alea Teutonum.

Sed jam tempus equûm frena reſolvere.
Luſi: coge meos, HOPHSKA, Triarios.
Et Thecæ modico compoſitam ſinu
Buxum conde Laconicam.

Uno pompa loco, ludicra Conſulum
Lictorumque jaces. Hic capit alveus
Cum gemmis ſilices, & radiantia
Miſtis ſceptra ligonibus.

Cur MUNDI titulis captus inanibus
Sub vano, Juvenis, nomine militas?
Cujus ſpes fragilis, res brevis, & vitro
Ampullæque ſimillima.

Non, ſi victor ovas, major eris cinis:
Non, ſi deprimeris victus, eris minor.
Omnes in tumulo vile ſilent genus.
LUDUS VIVITUR, ET SUMUS.

ARGONAUTÆ.

ODE XIV.

IUs ſacri læſum refero TRIDENTIS.
Per truces fluctus, & opaca ponti,
Theſſalam Graji docuere Nautæ
Currere pinum.

Huc Ovis flavæ ſcabies avaros
Impulit. tanti fuerat, timere
Fulmen, & ſpumas, & equos, & ærei
Flammea tauri!

Ergo telluri locus & ſepulcra, &
Aſſeres deſunt, quibus inferantur
Oſſa! de fundo pelagi petendæ
Funeris urnæ!

En Reos. parcam Lacheſin queruntur
Penſa de vili glomerare lana:

Nec Colum totam dubitant trementi ad-
nectere malo.
Unus in remi quoque forſan uſum
Fregit, ut ſtanteis agitaret undas:
Alter intextæ data vela vitæ in
Carbaſa vertit.
Dii maris! cur non prius obruiſtis,
Quam reverſura Minyæ carina
Magna diſſecti traherent in unum
Fœdera mundi.

AD REGINAM COELI.

Cum eam Sereniſſima Electrix MARIA ANNA, *ad ejuſdem* STATUAM *in Foro Monacenſi erectam, publicis votis, feſtoque Symphoniæ apparatu, ſub occaſum Solis, pie deveneraretur,* ANNO M DC XL.

ODE XV.

DEſcende cœlo FILIA PRINCIPIS,
Pulcroſque greſſus figere Boicis
Dignare terris: qua vocatæ
Auſtriacas MARIANNA palmas
Tendit, Columnam VIRGO ſupervola.
Tecum ſolutis alma Salus comis,
Et Pax ligatis, ac verendo
Cana Fides, Pietaſque vultu,
Comeſque vadat publica Fauſtitas,
Et plena cornu divite Copia:
Quam naris emunctæ Voluptas
Inter eat graviore paſſu.
Venit. ſerenum fulgure ſcinditur.
Venit. canoras jungite tibias:
Albaque dignatam videri
Nube ſuper, celebrate læti

Cives

Cives Patronam. ſeu rapidus calor
Exurit agros: ſeu nimio ſeges
Humore ſuffocata ſtertit:
Seu penitus glacialis imber
Meſſis juventam ſtravit, & ultimis
Afflixit oris: ſeu fera cladibus
Bellona veſtram, ſeu veneno
Atra lues populatur Urbem:
Quæ tecta peſtis cunque ſubiverit,
Morbis, & armis DIVA medebitur:
Sævumque vel diffinget enſem in
Sarcula, frondifluamque falcem:
Vel in feroceis Maſſagetas retro
Suecoſque vertet. mox melioribus
Ridebit aſtris purus aër,
Et Zephyrus recreabit arva.
Tum vero grandeis efferet altius
Ceres ariſtas: mellaque lubricis
Labentur è truncis, & omneis
Sparſa ruent peragrare vicos.
Ripas inaudax Iſara tranſgredi,
Intra modeſti fluminis alveum
Tenebit undas: ni refuſo
Lacte fremat, tumeatque muſto.
Audimus hæc, & ſupplice Præſidem
Nondum ſonamus carmine Virginem!
Iô, tubarum clangor æra
Rumpat, iô reſonent choraulæ!
Ordimur; ô cui dimidii ſumus,
Genuque ſtrati fundimur in Forum
Late coronatum lucernis,
Veſpere jam numerante ſtellas:
Occurre votis, & BAVAROS DUCES
Affla benigni Numinis halitu.
Tu robur, afflictæque ſcutum, &
Dulce decus, Patriæque Mater,
Juditta noſtræ pulcra Betuliæ:
Tu ſpes Senatus: tu Populi ſalus,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Duciſque, Natorumque, & Urbis
Gloria, lætitiæque cauſſa.
Te Gotthus hoſtis, te mare Balthicum
Mariſque Rector barbarus horruit.
Cantamus audiri per axes
Ætherios, & utrumque Solem.
Te mollis Indus, te Braſili quoque
Noſcunt, & auri dives Arabia,
Inops & umbrarum Syene.
Te ruber Oceanus tepenti
Adorat unda: te canit ultima
Et prima tellus. te colit Æthiops
Criſpum renodatus capillum, &
Ora niger, niveuſque dentem.

AD MOLARDUM BUCCONEM.

Cur à Stoicis ſeceſſerit.

ODE XVI.

MUſa quid exhorres? res eſt vulganda Camenis:
Ne plureis malus inquinet error.
Prodimus arcanum, pudet, ah, pudet edere; cujus
Nuper eram pars magna, MOLARDE.
Inter SESSORES & nos conſedimus illos,
Qui preſſa cervice laborant.
Me BRUTI effigies, & vox audita CATONIS
Nil animo ſervile ferentis;
Et duo præbentes ANNAEI colla Neroni
Impulerant admittere gibbum:
Sic tamen, ut poſita Fortunam Fataque ſupra
Cuncta vehi formidine mallem.
Optabam fronti duplices inducere rugas,
Biſque macer, torvuſque videri.
Inque modum Statuæ, qualem vel Cecropis olim,
Vel cives poſuere Quirini;
Altior è populo cornutum tollere faſtum,
Et tuſſim jactare ſonantem.

Dum

Dum SENECAM volvo, & magnæ ſolatia mentis
Promittit LUCILIUS, eheu!
STOICUS intravit tacito præcordia lapſu,
Et fixis radicibus hæſit.
Quidquid conabar, fuerat ſententia: ſaltem
Spuma fuit verboſa loquentis.
Jamque ab EPICTETI factus niger ora lucernâ,
Gaudebam fuligine tingi.
Tunc primum tetricas auſus contingere barbas,
Hirſutis ſociebar amicis.
Percute MUSA Lyram. retro veſtigia torſi,
Cum vidi contraria votis.
Credideram nullo præſtantia pectora motu
Turbari, ſubitave procella.
Hi ſunt, quos intus jactantior Æolus Euris
Pulſandos committit, & Auſtris.
Sæpe, nec in Siculo tam ſævum carcere bellum,
Quam vapido ſub pectore fervet.
Hi ſunt, qui cupiunt, terrentque, audentque, paventque:
Quos odium, dolor, ira, flagellat.
In placido regnat formoſa Neapolis ore:
Corde flagrat fumante Veſevus.
Quid? quod & in faciem furor exit, & intima toto
Ex animi ciet æquora fundo.
Flant Boream nares, & pleni ſulphure vultus
Fulmineis arſere cylindris.
Tunc lingua in vappa, denteſque in vulnere ſtrident:
Tunc crabro circumvolat aureis.
Sunt aliqui tantum propter faſtidia nati.
Hac anima ſeptemplice vivunt;
Inter Ariſtarchos ut ſint urtica minaceis,
Et magnum laudentur inane.
Interea raro, quanquam intonuere profunde,
Reſpondent præconia factis.
Vallibus irrepunt, alto de monte locuti:
Fraga jacent, Cedrique videntur.
Fortiter Herculeis invadent omnia rhonchis:
Somnus erunt, quæ cætera tentant,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD LUDOVICUM SONNAM.

Inconſtantia rerum humanarum.

ODE XVII.

ALterna miſtis gaudia lacrymis
Ubique cernas. diſſocies licet,
Rurſus coibunt, ſe ſequuntur
Et fugiunt, vicibuſque certis
Mutant habenas. ſæpe oculo ſimul
Sedent eodem. Tu Charitum prius
Trium reſolves, SONNA, nodum;
Quam trepidas ab honore curas,
Et nexa lætis triſtia ſepares.
Qui dulcis ori riſus inambulat,
Mox flebit, uxoremque caram
Inter opes pueroſque linquet.
Hæc Fata certe nuper ALONIUM
Urſere noſtrum. qui citharæ ſciens,
Et dives, & pulcer, repente
Heu, viduam juvenis reliquit.
Pejora narro. Filia SCANDOLAE
ROSINA, Majis Idibus edita.
Et ducta Majis; nocte prima
Brachia deſtituit mariti.
Adhuc fremebant carmina nuptiis:
Cum Sponſa toto frigida corpore,
Ut funus aſſediſſe menſæ,
Dicitur exanimis reperta.
Albam Voluptas ſæpe togam dabit,
Quam ſumet ater Luctus, & induet:
Bacciſque non iſtos in uſus
Diſpoſitis ſua colla cinget.
Nectente florum ſerta Thalaſſio,
Inviſa ſpinas adſuit Eumenis:
Somnoque mortem Parca jungit,
Delicias onerare præſens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Sic Tæda nigros in cineres abit:
Et in Cupreſſum flammea vertitur
Votis tot exoptata pinus:
Siç Venerem Libitina pellit.

AD D. VIRGINEM.

ODE XVIII.

NE tibi Servi ſit amor pudori,
Plurimo quamvis vitio rubentis:
Culpa ſi MATREM mea te ſecundi
Fecit Adami.
Ter quater felix fuit illa Culpa.
Non nihil certe bona VIRGO primæ
Debeas Evæ. memor uſque ſcis, &
Scire fateris,
Inde tam dulces veniunt ſagittæ:
Corda quæ pleno ſcelerata figunt
Impetu nervi, vacuantque totum in
Crimina pondus.
Inter inſonteis niveoſque vitæ
Unice nolis habitare cygnos:
Plus tibi corvi dederunt honoris
Moribus atri.

AD FLORENTIUM CEDRUM PEDEMONTANUM.

Commendat illi ſua Lyrica.

ODE XIX.

NE ſperne noſtras, CEDRE, ſuperbior
Arbos myricas. quanquam animo ſupra
Colleis Poëtarum, in ſupremum
Phocidos emicuiſſe montem,
Teſtatur omni MELPOMENE jugo:
Demitte vultum, & ſacrifica manu

Attolle reptantem per herbas,
Saxaque relligioſa Pindi.
Te ſerta FLACCI molliter ambiunt,
Gaudentque crineis lambere conſcios
Horroris, erectique Phœbi:
Te ſatura tegit umbra lauro.
Olim & canentem callida Patriæ
Agnovit Echo: nunc ſacer Alipes
Salutat hinnitu, & patenteis
Bellerophon tibi cedit alas.
Dum non, in alto ſtans, pede proteras
Imos, negata difficilis viâ:
Nec Hippocrenen ſolus omnem
Evacues phiala tyranni.
Commune malis, quo frueris, bonum.
Fons vivat Orbi. Sic age, PINDARE:
Aſſueſce poſſeſſor Deorum
Pauperibus placuiſſe Muſis.
Catulliano Mantua Paſſere
Non indigebat: Virgilio tamen
Verona miſit. Luna ſtellis
Cingitur: exuvias ferarum
Diana nullas reſpuit: Appulo
Spicam offerenti, dives opum Ceres
Arridet: & ſolvunt in æquor
Ionium fluvii minores.

AD IOH. BAPT. ROREMUNDUM,

Alſatam, ſub Sueco exſulem, in Helvetia.

ODE XX.

Mitte quam calces, ROREMUNDE, terram;
Quære, quid cernas. oculos in altum
Tolle: non diſtat magis hoc ab illo
Exſule cœlum.
Luna, Sol, ſtellæ celeres rotantur
Semper in gyros rapido meatu,

A qui-

A quibus vivens alimenta ſumis.
Diſce moveri.

Peſte non motus vitiatur aër.
Stante Neptuno pelagus putreſcit.
Noxiùm languent pigra dormiente
Corpora vento.

Bella damnoſam prohibent quietem:
Segnium purgant ſcelus incolarum.
Patrio fixum nocet eſſe fundo,
Arboris inſtar.

Quin & hæc ramos poſuiſſe læta,
Dejici clivis, Phrygione luco
Geſtit; ut velis vaga curioſis
Æquora luſtret.

Saxa Getula quoque cæſa rupe,
Exteri fineis aditura regni,
Trans maris Gadeis per aquoſa Triton
Cærula vectat.

Te piget cunis Aviæ relictis
Inter ignotas habitare genteis!
An ſuper non eſt alibi beatam
Vivere vitam!

ALSATIS tantùm favet aura cœli!
Mollis hiberno viret herba campo?
Dulcè maturi tubet uva Bacchi?
Omnia rident!

HELVETAS, felix ſua Sors, in altis
Montium clauſtris, etiam beavit.
Mellis & preſſi tibi manat illic
Copia lactis.

Spumeis torrens niveus coloſtris,
Mutat undantis vada flava Rheni.
Ductilis lentùm natat in tenaci
Caſeus offa.

Sed meo pulſus Lare cogor, inquis,
Vilis in pagi ſtabulo latere.
Sacra non Ædes ibi: nulla turris,
Nullaque Muſa.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Sive ſub plauſtris habites Trionum;
Sive deſertæ prope belluoſos
Africæ ſaltus; ubicunque VIRTUS,
Heic, puto, Templum eſt.

AD LUDOVICUM ILBIUM,
Nobilem Auſtriacum.

ODE XXI.

Sueco evaſtante Germaniam, admonet periculi.

ALLEGORIA.

VIdes: ut omni Mars Alemanniæ
Incumbat, ILBI. jam caſa Baucidis
Acronianæ, tota ſedit
In cineres, Jove nil vetante.
Captiva Boii Regia Romuli,
Diu ſub ictu conſtitit Attilæ;
Experta librantem tyrannum
Vulgi animas, Senonumque lancem.
Romam requirens, Alſaticas novus
Alpes aceto ſubruit Hannibal:
Et jam catenato paventem
Ire Pado-Tyberim laborat.
Carthago triplex, bella Bohemiæ
Reſumit armis. Scipio Balthicus
Inſtat Numantinis. tenetur
Et Tenedos: Priamo timemus.
Portas Viennæ claudite Dardani.
Ridemur. hoſtem non metuit Dymas
Securus, & cratera vino
Iphitus ac Pelias coronant.
Caſſandra dormit: Deiphobi domus
Exſultat. eheu! Deiphobi domus
Dedit ruinam: nec cavebit
Proximus Ucalegon favillas?

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD D. VIRGINEM.

Cum, ſub vernum tempus Anni M DC XLI, *ſæva lues timeretur.*

ODE XXII.

DIVA proſtrato facilis Clienti:
Quæ pio mulces pia Vota nutu,
Et preces fuſas miſerorum, avara
Ebibis aure.
Aëris crudum remove vaporem,
Heſperum mortis. placida venenum
Luce caſtiga, radiiſque iniquos
Diſcute ſoles.
Sic tui laudeis generis, tibique
Semper hærentem PUERUM canemus;
Læta pallenteis violas daturi
Tempora circum.

AD BERNARDUM LABRUCIUM.

Adſpiranti ad Cynico-Stoicorum Sectam, diſficillimæ rei ſummam dignitatem proponit.

ODE XXIII.

SI vis, LABRUCI, vivere Stoicus:
Inquire primùm munia nobilis
Moreiſque Sectæ: ne ſiniſtram
Clazomenes tibi vellat aurem.
Seſſor futurus perpetuùm, nigra
E fronde taxi deprime Porticum.
Nec, ſiquis ingenti liburno
Manlius, hexaphorove vectus
Lucullus adſtet; vel Macetum Deus
Regalè ſpirans prætereat, Jovi

Sur-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Surges. apricanti rogabis
Cedere, dimidioque ſoli.
Squalore deges obſitus, & ſciens
Fœtere docte. Veſtis, Achaicæ
Lodex abollæ: pera, qualis
In ſcapulis Cynici pependit.
Vis & trinodi fuſte nocentius
Prodeſſe vulgo? ſutile Dolium,
Tuique teſtam vix capacem
In poplites duplicatus intra.
Clamoſus ex hac omnibus immine
Conviciator. moribus aſperis
Accedat impexuſque crinis,
Et facies carioſa rugis:
Quales anilis ſimia ſcalperet
Sidente bucca. præterea Ceres
Semeſa, flos farris canini:
Muſque nigræ paraſitus Ollæ, &
Quæ prima dos eſt, intolerabilis
Contemtus auri. Sin lubet egredi:
Moroſus emolire paſſum,
More domum Cochleæ ferentis:
Claroque ſolem quærere de die
Uſus lucernæ ſubſidio ſtude.
Sed cur fatigeris? viator
Currat ARISTOTELES Athenas:
Multo ſedebis tutior, & ſitu
Saxum cavabis. poſt, ubi ſpongiæ
Affixus in morem cavernæ,
Senſeris intumuiſſe gibbum;
Stupere diſces. Hic labor, hoc opus
Punctumque honoris. Nos faciem malis
Mutamus, alternis beati
Ac miſeri, patimurque maneis.
Fletus cachinnum, gaudia poſthumi
Pellunt dolores: ſpem minuit metus,
Auget cupido. vincit ira ac
Vincitur, & redeunt amores.

Cum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Cum plebe triſtes, ac madidi ſumus;
Cum plebe ſicci. ſi ſoboles perit;
Apparet in vultu parentis:
Si pater; ingemuere nati.
Vulgaris eſt obnoxia fluctibus
Natura, & omni vertitur Æolo.
At tu, LABRUCI, ſemper idem,
Semper eris lapidoſus *Hermes*,
Et *Truncus intractabilis*. Omnia
In anteceſſum præcipe: dextera
Fortuna cognata eſt ſiniſtræ.
Sæpe bonis avibus recedens
Male ominatos miſcuit alites.
Naſcetur infans, natus & occidet.
Moleſta vivet: dulcis ipſos
Ante oculos morietur uxor.
Sed lacrumari marmoreus vetat
CHRYSIPPUS; & SPEUSIPPUS ab hiſpido
ZENONIS induratus ore,
Nec gemitum pede preſſus edit.
Inter tonanteis tu quoque machinas,
Lapſumque fulmen ſtabis, ut antea,
Immotus, & perſtabis uſque, immobilior Siculo Peloro,
Ceu viva rupes. ſeu jaculis pluat
Seu ningat haſtis: impavido necis,
Et tauriformi cuncta vultu
Deſpicies, metuendus ipſis
Quandoque Fatis. fortis opinio
Necat dolores. finge proboſcidem
In tempus impactam, aut equino
Verbere contremuiſſe coxas;
Dices: quis, ohe, me lepidus culex
Momordit? ictu læſus arundinis,
Qua vim luporum paſtor arcet;
Scirpus, iô, habet iſte nodum,
Conſtans ſevera fronte jocaberis.
Nimbo madentis ſub ſcaphii quoque

Para-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Paratus impleri; vel inſtar
Andabatæ tenebras ſecantis,
Tranſibis imbrem multa loquentium,
Et officinas Litis; inobſequens
Angore, vel cura gravari.
Hæc animo: bene mî dederunt
Zenoniani vivere. nil amo,
Nil concupiſco: non gemo, non fleo,
Non expaveſco. Dii beati
Haud aliter ſuper axe vivunt,
Divumque Rector. Si potes, & tuum,
BERNARDE, jam nunc propoſitum cupis
Urgere, reſcribes. quotannis
Conveniam, & *Silicem* videbo.

AD ANDREAM FALCONEM.

Oculorum cuſtodia.

ODE XXIV.

NAtura caſtis ſolibus imbuit
Rudes ocellos. Prima Venus ſuos
Infecit igni: prima fumo
Virgineum vitiavit aſtrum.
Ex quo repertas ſuſtulit Idalis
Damnoſa tædas; & faciem ſibi
Deſcripſit armandam Voluptas
Illecebris: in amore, FALCO,
Ictûs periti ſunt OCULI duces,
Timenda belli ſunt duo Fulmina.
Et hi ſuas, quamvis puſilli
Scipiadæ, jaculantur arcu
Frontis ſagittas. quam procul avolant
Periculoſæ miſſilium faces!
Graſſatur à viſu venenum,
Inque jecur maculas refundit.
Ne plena noctu Cynthia verberet,
Claudis feneſtras. ſplendidius nocet

Diurna,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Diurna, quæ Propertiano
Cynthia digreditur cubili.

AD HIERONYMUM CASANELLUM.

Terrenis opibus neminem beatum fieri.

ODE XXV.

NE tuos jactes, CASANELLE, cenſus,
Dona Fortunæ leviora. Quivis
Divites inter queat eſſe felix:
Nemo beatus.

Dos, opes, fundi, pecus, aula, faſces
Nuptiæ, vulgi bona ſunt: ſed illa
Inter & temet ſpatioſus inter-
cedat Olympus,

Meta votorum. cave, ſumma dicas,
Quæ rubro ſpiſſus vomit Hermus amni.
Copia rerum miſer eſt, petitis
Quiſquis abundat.

Qualis in ponto natat umbra montis,
Ipſe mons nunquam: comitatur aurum
Et voluptates levis umbra gaudi,
Gaudia nunquam.

Verius gaudere cupis? ligatus
Scinde curarum laqueos: paventeis
Noſtra nos reddunt, aliena triſteis:
Utraque vanos.

PANEGYRICON.

RUSTICANÆ PUELLÆ BAVARÆ,
miro ſtrategemate Pudicitiam ſuam, adverſus Suecos defendentis.

ODE XXVI.

RUs ire mens eſt. Tu quoque florido
Decore ſimplex, heu ſine nomine

Ca-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Canenda VIRGO, linque triſtem
Sandapilam, melioris ævi
Sponſo dicatis digna cubilibus.
Quæ Diva pulcros edocuit dolos;
Comeſne venatrix Dianæ
Opis, an ingenioſa Clio?
Virtute certe te memorabilem
Ignota reddis. Cum trucis Attilæ
Bellona ſæviret, dolendam
Virginibus meditata ſtragem:
Procul coactis ire ſodalibus,
Puella noſtri gloria ſeculi
Reſtabat in pago, decora;
Sed ſubito Getici tumultu
Præventa Martis. pauper, & innocens,
Formæque cuſtos quid faceret pudor?
Ne vi minarum, vel protervo
Militiæ caperetur aſtu,
Turpi futurus præda libidini:
Se ſe feretro compoſuit, cata
Latere vel ſic inter oſſa, &
Terrificas AMARYLLIS Umbras:
Parceque ductum naribus halitum
Avara preſſit. Dixerat: hoc toro
Dum caſta vivam, cur recuſem
Funereum ſimulare ſomnum?
Subi cavernam, VIRGO, ſubi; neque
Horreſce Maneis, & Superos tuos
Sollerter indulge ſepultis.
Sunt, & habent aliquid beati
Squaloris Umbræ. certius effugis
Hoſtem jacendo. tutior invia
Servaris arca. funus extra
Invidiam furiaſque ſerpit.
Quæremur? eſto. Caprea fervidis
Latrata votis inveniar licet:
Inventor abſentem putabit;
Quo propior, minus impudicus.

Lectica

Lectica Mortis nil Veneri facit.
Præoccupavi Fata. neceſſitas
Abſolvet inceptum cadaver.
Poſſideo ſacra jura Leti.
Sic conquievit. Vis canis interim
Odora Sueci per ſcelus omnia
Supinat, indagatque cervas:
Una latet. ter operta ligno,
Inambulantem non ſine murmure,
Adeſſe ſenſit: ter facie loci
Abire deluſum. feruntur
Funera vix tenuiſſe riſum.
Huc huc reſectis labere crinibus,
Supraque caſtam flos AMARYLLIDA
Lætare diſpergi: caducos
Huc violæ reſerate nimbos.
Non bellis abſit, non caſiæ ſeges,
Spicæque nardi, & germina Perſiæ:
Mariſque rores, & perenni
Forte virens Amarantus ævo.
Hæc fixa ruri gloria, poſteris
Miranda ſurgat. Quid precer urbibus?
Quarum puellæ rubra geſtant
Dona maris, tereteſque collo
Candente baccas, & Tyrianthina
Jactant ſeveram in cyclade virginem;
At non & audaces procantem
Fallere, depoſuere ſerta.
Huc huc aduſtis conſita carduis
Urtica, lappæque & tribuli, novum
Stipate. cæpis necte, Clotho,
Stramen, & his propera coronam.

ODE

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

ODE XXVII.

Lyrica ſua, in ſilvis amiſſa, indicio volantis Spinuli, ſub arbore populo reperta eſſe, lætatur.

SUnt VATES Superis, iô,
Curæ. vos Socii plaudite: *Repperi*
Centum carmina victimis
Conſtatura mihi: qualibus Atticum
Mactat Pythagoras Jovem.
Magna parte mei non ego gaudeam
Inventa? fugiunt dies:
Soles intereunt. Sub celeri rota
Ævi, quadrupedantibus
Velox Tempus equis proterit omnia.
Cœlo Muſa tamen beat,
Vatem Muſa ſuum grata vetat mori.
At tu, SPINULE, quem vagis
Mutantem nemus ac nubila ſaltibus
Sectato, bene reddidit
Seu Fortuna ſuam, ſeu Deus, arborem;
Quæſitam meritis feres
Laudem: nec minimarum ex avium grege
Indonatus abiveris.
Quanquam nulla tibi gratia ſimias
Aſſandi volucres; neque
Certas flumineis parvus oloribus:
Tantillus tamen, & places,
Et major reliquis ſemper habeberis.
Neu ſe Pica, loquax genus,
Sturnuſque aligerûm conferat hiſtrio:
Aut quæ Biſtonium ſoror
Luget flebilibus queſta modis Ityn.
Felix SPINULE. Tu quoque,
In cujus jacuit depoſitum ſinu,
Subter florida brachia;
Fies nobilium POPULUS arborum.

Hinc

Hinc jam ſerta mihi petam
Lauro poſthabita: quando nec Herculem
Proſtratis puduit feris
Albenti folio cingere tempora.

AD VIRGINEM MATREM *in Foro Monacenſi.*

ODE XXVIII.

MATER illimi generaſſe partu
Læta majorem Genitrici Natum:
Huc ades, qua te ſimulat Columnæ
Stantis Imago.
Semper interſis Populo benigna,
Quem Foro multum medio tueris;
Aureum lucens, & amicta purâ
Veſte diei.

AD INFANTEM JESUM *in Bethlemio ſpecu.*

ODE XXIX.

O Nate in uſum lætitiæ PUER:
O Matre pulcra Parvule pulcrior;
Eburna cujus colla, vivæ
Labra roſæ, violæque crines,
Et bina gemmæ lumina flammeæ,
Palàm latentem virginea Deum
Sub nube produnt. ô venuſtas
Clara Patris, liquidique Vultûs
Innube Verum. Quis, PUER, impetus
Ab uſque cœlo, quæve potentia
In vile rupis traxit antrum,
Ad pecudes ſtipulaſque, brumâ
Heu flante nudum! Quid dubiùm taces,
Udiſque fletu nictibus abſilis?

Cela.

Celare ſperaſti Paternum
Poſſe Genus, genitumque Numen
De Luce Lucem? ſcimus, ut Africum
Eurumque, & Auſtros & Zephyros ſuper
Auriga Mundi, tam per igneis,
Quàm medias equitaris undas.
Tu vaſta ponti, ſcimus, & arida
Terræ repleſti. frugibus uberes
Riſere campi: ſquama flumen,
Penna leveis agitavit auras.
Tu, cùm ſereno ſecula fuderas
Ex ore; longis tractibus æthera
Metatus, aſtrorum decenteis
Diceris explicuiſſe turmas:
Fulviſque Solem, ſed niveis genas
Signaſſe Lunæ purpureas notis.
Tu Mentis æternæ Figura, &
Candor, inocciduique Pulcri
Caligo lucens. Noſceris, ó PUER,
Nec emicantem diſſimulas Patrem:
Ah digne non iſto cubili,
Digne Puer meliore lecto.

AD
Illuſtriſsimum Dominum
LIDUINUM PICCOLOMINIUM.
Dies Alcyonii, ſive læta Vita.

ODE XXX.

ITe flantibus Notis
Nautæ Columbi, Noniique Blaſci.
Ultimum, licet, fretum
Laborioſo permeate ſumtu,
Nobiles Promethei:
Jovis Secundi. primus ille prædo
Nubium, ſacros manu
Detraxit igneis, miſcuitque limo!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Vos nivalis invia
Secreta ponti, fluctuante pinu,
Abditoſque gurgites
Luſtratis, auri gloriæque fures:
Longa poſt pericula,
Ipſimet olim belluis futuri
Nereoque victima.
Sed tende velum gens avara pœnæ;
Grata me juvet quies,
Et innocentis blanda cura Plectri.
Tutiùs domeſtica
Per ſtagna Puppis ambulat Minervæ,
Quàm remota Tethyos.
Cur rubra ponti verberatur unda
Remigum tot ictibus?
Cur tranſtra ſudant, & frequens Iberus
Cærulum ferit bovem:
Superque vino fuſileis procellas
Exta porricit? niſi
Ut ſternat æquor, turgidaſque gemmis
Grandibus puerperas
Piſcetur, audax imminere conchis.
Dulcis hic furor ſitim
Accendit: hæc ad invias cupido
Vota ducit Inſulas:
Impletque veris vana corda monſtris.
Hæc rudi docet trabe
Spes ferre fluxas, & timere mortem.
Stulta plebs amat ſui
Cauſſas doloris, limpidumque toto
Axe gaudium fugit,
Ignara dono turba lucis uti.
Non & Indicis ego
Dignabor oris applicare cymbam.
Vixerim beatior;
Si memetipſum navigare pergam,
Proximi ſinum maris:
Simque ipſe Tiphys, clavus, aura, portus,

Ipſe ſolus omnia.
Nullis gravabo mercibus ſaburram,
Littorumque brachia:
Nec indigebo. pauperes requirunt
Multa, divites habent.
Inops fatetur eſſe, quiſquis optat.
Non rubebo murice;
Nec erubeſcam. qua foras lacernâ
Prodeam, quid intereſt?
Pictuſne tauri ſordido cruore,
Purpuræne ſanguine.
Uterque pomi lividus veneno
Arguit reos color.
Abeſte curæ, ſqualor, ira, luctus.
Solis in tenerrimas
Jucunda ſenſim Vita ſtillet horas:
Ut, quod eſt ſatis, velim;
Quod plus, recuſem. non acuta pectus
Lancinet moleſtia:
Non urat vicus invidi, nec uram;
Fata quo loco ſita,
Sinam jacere: corruente Mundo,
Semper integer meus.
Mecum, quod albo narrat ore Fama.
LIDVINE, ſi facis:
Magnetis uſu, commove *Tridenti*
Ferrei notas ſtyli.
Ego *Monaci* literas, & orbem
Arte dividam pari.
Sic ſenſa mentis, excitata cuſpis
Indicabit eminus.
Aut, ſi POETA non tacere mavis,
Theſpias fides, age,
Simul colorem prima ſparſit Eos,
Italâ feri manu.
Mox noſtra reſpondebit ad ſonantis
Iſaræ vadum Chelys.
Utrumque dulcis alloquetur Echo:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Et monebit ALCYON,
Fori tumultum poſthabere Muſis,
Otioque Pindari.
MENS PURA SEMPER VIVIT IN SERENO.

Ad Illuſtriſsimum
PHILIPPUM BREVANUM.
Cum Auctori antiqua numiſmata monſtraret.

ODE XXXI.

UTcunque glebâ ſubter Achaicâ
Crepat refoſſi lamina Cæſaris
Detrita, Romaniſque nummus
Squalidus eruitur ſepulcris;
Noſtrate gaza cariùs æſtimas:
Placetque gemmis gratior omnibus,
Conciſus in vultus minutos
Materiæ veteris tyrannus.
Flammatus, inquis, ſic oculos NERO,
Sic HADRIANUS, ſic pater ÆLIUS,
Sic antecedentes ferebant
Ora TITI Solymis timendi.
Bos JULIANUM cornibus indicat,
PHOCAM ſecuris. Quàm bene barbari
Faſtus, & atroces in auro
Stant animi! juvat intueri
Rubiginoſas ſævitiæ notas,
Vinctæque laurum frontis, & aſperi
Stellas renidenteis capilli,
Et trabeam, volucremque conto
Supervolantem. Quadrijugos agit
En, NERVA currus victor, & ætheri
Sublimis immittit triumphum.
Ipſe ſedet, minioque pictus
Jucunda plebis jurgia digerit,
Spectante Roma. triſtis, & adſpici

Depreſſus horret ſigna Dacus,
Ante Jovis feriendus aram.
Hæc curioſo nuper imaginum
PHILIPPE, viſu multus obiveras.
Inſcripta mirabar metallis
Signa quidem, facieſque priſco
Horrore fractas; TE potiùs tamen,
Ex quo loquentem magna BOETHIUM,
GRACCHOSQUE, & antiquum CATONEM,
Ac FABIOS mihi Conſulares
Audire viſus, nil preciosius
Deſiderabam. pectore in unico
Se tota ſpectandam VETUSTAS
Exhibet, hiſtoriiſque ludit.
Verendus annis jam propioribus,
Siſti, ſonantem Diis animam bonis
Fers in ſenatum, viva SCAURI
Effigies, THRASEAEQUE magni.
Namque & benignus candor, & inclytæ
Serena Mentis copia fulgurat;
Ruptura per quaſcunque nubeis
Conſiliis, agilique telo
Sagacitatis. Tu bene perſpicax,
Ventura tangis pollice Delphico:
Doctuſque conjectare verum,
Luce frui potes obſerata.

AD JOHANNEM TARANDAM.

Iuvenem ſe ſcribendis Satyris operam dediſſe.

ODE XXXII.

ILLE ego primis Jaculator annis,
Certus audaci *Satyra* ferire
Punicas aureis, inimica tandem
Peila recondo.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

In ſuas traxit JUVENALIS olim
Fervidum parteis: rabieque ſacra
Imbuit venam, velut acta tædis
Volſca Mimallon.

Robur & vireis, animoſque & iras
FLACCUS addebat ſale maceratas:
PERSIUS bilem ſtimulavit & LU-
CILIUS atram.

Cui laceſſitas timide peperci?
Quem tuli noſtros malè provocantem
Zoilum nervos? quot ad uſque reſtim
Pænè coëgi?

Semper armatus, gradiebar inſtar
Hyſtricis, retro meditantis ictum:
Omnibus membris in arundinetum &
Spicula verſis.

Nunc in obliquum celereis Iambos,
Et Lycambeo madidos cruore;
Nunc in adverſum redeunte penna,
Vulnera fixi.

Mitiùs quondam furit orba tigris,
Ante ſpeluncam: minùs Urſa major
Jam bipes ſævit. minùs icta calce
Vipera mordet.

Flevit ultrici furialè MUFFO
Taurea cæſus, vomuitque flammam:
Sæva per craſſas micuere NELLI
Fulgura nareis.

Riſit iratus MARACIPSA mœſtùm,
Vique ſepoſti ſtupuit doloris:
Et femur ſupra poſuit trementis
Vincula ſuræ.

VAPPIUS noſtros ubicunque vultus
Nunc quoque incurrit, fugitivus horret;
Atra ceu triſti Nemeſis ſequatur
Terga flagello.

Dum novum morti ſpeculatus hoſtem,
Cote liventeis acuo ſagittas:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ecce, vindictæ ſubitò reſedit
Dira cupido.
Defluunt arcus, ſubeunte molli
Pectoris coſtas animumque ſenſu:
Et repentinum lupus, ô TARANDA,
Mutor in agnum.
Non libet duros iterare cæſtus:
Languet exermi genuinus ore.
Rixa cùm primis calet orta verbis,
Cedimus ultro.
Semen irarum removere velox,
Nil *Volaterris* modo, nil *Aquino*;
Arduis totum ſed enim *Sabinis*
Debeo plectrum.
Quod cano, flos eſt, vel amica VIRGO:
Vel nemus ſacrum, riguique puris
Fontibus colles, & amans ſororis
Gratia nodum.
Vivo me plenus, nihil appetendo,
Neminis ſternax: & utramque Sortem
In ſinu porto; neque jam timendus
Vitor ab ullis.
Inter admiſſus Socios, cuivis
Læſus ignoſco: licet immerentis
Sæpe latratum caput obſtrepens Ca-
lumnia pulſet.
Candidus morum, quoties amaros
Audio riſus! quoties ad arma
Tardus irritor, veterem monendus
Stringere Verſum.
Abnego ferrum tamen, & duella.
Omnibus cæcum videor cadaver;
Quod viri juxta puerique pronum
Impunè ſupinent.
Hic manu naſum trahit: ille barbam
Vellit ac crineis; Maciemque magnæ
Conſciam Famæ pavidus tueri
Cominus audet.

Qualis

Qualis Androdi leo manſuetus,
Fertur Albanos habitaſſe monteis:
Arva ſecuro grege caprearum
Præter eunte.
Scilicet probris oneratus, omni
Dormiam vulpi! patiarque plebis
Improbæ Maneis, tacituſque nulli
Juſta reponam!
Surge *Samſones* imitate VATES;
Et Philiſteos ſuper ire Momos,
Hinc & hinc, uno geminas tumultu
Sterne columnas.

AD DIDACUM VVALORSCIUM.

Humana vita, laborioſa navigatio.

ODE XXXIII.

Delicatum & timidum ſenem irridet.

RES eſt ſeria, VIVERE.
Si neſcis, pelagus, DIDACE, navigas.
Naulum, ſeu veheris, dare;
Temet ſive vehis, pendere cogeris
Vectigal domino maris.
Hæſuras animo pende moleſtias:
Quo te cunque feret notus,
Mortis pende metum. diſce malis miſer
Occalleſcere nauticis.
Semper vita fuit triſte negotium.
Ipſo quin adeo, licet
Ad LITTUS CINERUM jeceris Anchoram,
In Portu tumulaberis.
Tecum & fracta ratis, *corpus inutile*, &
Membrorum laceræ trabes:
Roſtratum *caput* ac remigium *manûs*.
Sentinamque *uterus* trahens,
Cum prora, & vacui puppe *cadaveris*.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Scribetur ſuper aſſerem:
HAC FOSSA SITUS EST NAUTA VVALORSCIUS:
Unus quem ſuperaverat
Squalore ac macie terribilis Charon.
Is contemtor opum fuit;
Sed vitæ pariter ſordidus Euclio.
Ævique inſatiabilis.
Quum Fatum tacitis paſſibus ultimum,
Ægri reperet ad pedes:
Queſtus multa Deos, ingemuit rapi
Immaturus, & annuam
A duris petiit Cœlicolis ſtipem:
Accepitque biennium.
Atqui luſtra ſenex bis tulerat novem
Curvo vertice depilis.
Tandem diſperiit non ſine lacruma.
Ergo ô quiſquis amicior,
Hujus ſæva freti littora præteris:
Viſo fragmine funebri,
Urge flebiliter riſibus heic ſitum:
Et moto malè cæſpite,
Obſtructis tumulum deſpue naribus.

AD EXSULES ALSATAS.

Mala quævis fortiter ferenda eſſe.

ODE XXXIV.

ERgo aut ſupinæ ſaxa Tyroleos,
Hirtaſque rupes nobilis ALSATA:
Aut inter errabis propinquos
Helvetiæ miſerantis agros!
Heu, ipſe quondam gentibus horreum
Commune natus: cum licuit ſuper
Pendentis Auctumni racemis
Ducere purpureum liquorem,
Ad rubra labris vina crepantibus.
Arante *Suevo* jugera Patriæ,

Me-

Metente *Burgundo*, ſedebas
Ipſe tui placide quietus
Spectator anni. proh miſeras vices,
Et Fata rerum! ne Cereris quidem
Lacuna pallentis, recocta
Fruge, ſitim lutulenta pellit.
Jam non in umbra, ſub Platanis anum
Rangenſis urit Vinea pauperem:
Nec Tuſculanæ dulcis uvæ,
Qua propior ſua cuique vitis,
Accendet ullas flamma cupidines.
Eheu, Saguntum, & dira Numantia,
Fameſque, Letumque, & cruentus
Ante oculos populator errat.
It torvus exſul VINMARIO fugam
Mandante: qualis colle Lucretili
Depulſus, aut qua valle primùm
Cornua circumiere nata,
Taurus reducto paſcua ruminat
Linquenda viſu. Stat prope candida
Conjux, & armenti magiſter
Attonitus. nemus omne mugit.
Ne vos, Quirites, lacryma polluat:
Neu queſtus oris femineus ſonet.
Frenate fontem: nemo veſtro
Inde bibens gemitu fruatur.
Caſus iniquos, & Niobe docet
Vinci ferendo poſſe. miſer, ſui
Victoris ictus lambit enſem,
(More canis ſibi vulnerato
Medentis) & ſub verbere ſupplicat.
Neſcimus, eheu, degeneres pati:
Contraque Fortunam triumphos
Ex populo reperere pauci.
Hæc tota ſi non irruat in caput,
Corpuſque verſet, qualiter arduus
Verſavit Entellus Dareta,
Ante bovem ſuper arva fuſum;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Nondum periſti, quiſquis es Alſata.
Reſume vires, extrahe ſpicula,
Contemne proſcribi: memento
Omne ſolum patriam eſſe forti.
Tuæne lato vis Ithacæ focum
Præferre Mundo? rumpere pertinax
Adverſa, ſervatos Penateis
Fer per aquas cinereſque tecum.
Hoc creber Anglus ſole Britannico
Diductus, hoc & Dux Telamonius
Tentavit, Anchiſæque ſanguis
Per Tyrios Rutuloſque ſparſus.
Quiſquam paterna deſtitui gemis
Tellure? nunquam vir bonus exſulat.
Vindemia? Sed dulce muſtum
Intra animos fluit, atque venas
Liquens Honeſtum volvere turgidas.
Hæc ſumma: Virtus quem comitabitur
Abire compulſum Briſaco,
Exſul adhuc retinet Briſacum.

AD SIMONEM RUSSUM.

UTOPIA.

Sive Somnium de Felicitate Mundi,

ANNO MDCXLI.

ODE XXXV.

POrtor in Regnum genialis Ævi:
Vallibus pronis ubi complicatæ
Imminent Silvæ, reteguntque magnos
Jugera campos.

Quidquid optarunt avidi parentes:
Quidquid in primis habuiſſe votis
Fertur indulgens Epicurus; unum
Fluxit in Hortum.

Sponte ſe tellus aperit viretis
Læta, nec durum patitur ligonem.

Arva

Arva Naturæ manus elaborat
Abſque labore.
Omnis in frugeis Veneremque turget
Gleba fecundo ſatiata rore.
Uxor Auctumni, gravidis tumet Vindemia mammis,
Illa maturo redimita ſerto,
Pinguibus quamvis fluidam racemis
Provocat Lesbon, Rhodiumque Solem, &
Molle Tarentum.
Quodque mirabar: manibus, vel ore
Palmes inciſus, minui negabat.
Purpuram ſectæ nova ſemper uvæ
Induit uva.
Æquor undanteis Cereale ventis
Commovet ſpicas: tumidoſque meſſor
Navigat culmos, reſecatque flavas
Falce procellas.
Fontium vidi genus inſolentum
Vitreis audax pedibus ſalire:
Et ſuper, lætùm vitulante limphâ,
Paſcua ferri.
Implet exundans alibi paludem
Immemor trunci favus: unde centum
Stagna, nequidquam minuenda, craſſo
Nectare pallent.
Trans lacum mellis, riguoſque ſaltus,
Edito clivus tumulo ſuperbit
Arva deſpectans, virideiſque tollit
Vertice criſtas.
Conſitus cedris locus ac cupreſſis,
Arduum dextro caput iliceto
Jactat obverſum; gracilique cœlum
Umbone ſalutat.
Quò ſimul pennis (agitare pennas
Mobileis ſomnus dabat) evolavi:
Colle devexo lepidæ tuebar
Regna Napææ.

Rauca mugitu ſonuere ſaxa:
Quæ ſub umbroſis habitata ſilvis
Buculas ſervant, placidique feſſos
Sideris hœdos.

Quo vagos lætus fero cunque greſſus:
Viva pinguntur, varioque prata
Flore pubeſcunt; oculuſque vernat
Plurimus Argi.

Spina ſecuro ſimul ungue tacta,
Mitis ejecit, roſa facta, bilem:
Nec ſui Cypris potiora liquit
Signa doloris.

Pervios vento ſubeunte ramos,
Muſici cantu ſtrepuere luci.
Addidit flexus, liquidamque vocem
Daunias ales.

Cujus intentus veteri querelæ
Tereum toto reſonantis agro:
Ceu tuis ſolers, Ariadna, filis
Ducor in Aulam.

Nixa centenis Nomadum columnis,
Tota ſurgebat Domus in ſmaragdos.
Lucidi vultum referebat auri
Lævis imago.

Obviæ dicta Charites ſalute,
Sericam Menſæ poſuere mappam:
Menſa beryllis, ſolidoque ſcintil-
labat ab Hermo.

Larga, ſucceſſu ſuperante votum,
Vina fluxerunt, maduere nardi:
Anſer, & circùm volitavit ora
Toſta coturnix.

Russe, vis finem? fueram beatus.
Quando me Morpheus abiit relicto:
Heu, ſimul Divûm citharis canorus
Vanuit aër!

Qualis humanæ fugit umbra Vitæ!
Somnium læti vigilamus omnes.

Obruunt

Obruunt mentem peritura vano
Gaudia fluctu.

AD BERNARDINUM GRAFFAM.
Amneſtia.

ODE XXXVI.

LEthen bibendum ſuadeo, non Styga.
Oblivionis ducere poculum;
Et cum remordentes laceſſunt
Invidiæ, pepuliſſe ſenſum
Injuriarum; fortiter utile eſt,
Pulcre ſeverum. femina triſtiùs
Irata vindictam veneno
Incoquat, hippomaneſque ſævum
Medea tentet. parce tenacibus
Vir prima clavis figere vulnera.
Læſus furentem contumaci
Propoſito crucia ſilendi.
Exulceratur plaga nocentiùs
Infoſſa fibris: quam ſimul eximis,
Simul manum placatus offers,
Ore nitens, hilarique riſu.
Culpatur olim Juno profundiùs
Odiſſe Troas. manſerat altiùs
Pomo negato ſpreta forma, &
Judicium Paridis repoſtum.
Tu, GRAFFA, nolis cruda remandere
Amarulenti ſemina corticis.
Nolis querelarum feracis
Aſſiduus meminiſſe morbi.
Sed, aut in udo gramine lividum
Falles dolorem, dum Zephyri tepent:
Aut cordis inſanum leonem
Arte mea, citharaque ſiſtes.
Hoc more Brutum vicit IULIUS.
Hic FERDINANDOS evehit ad Deum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Superbus ignoviſſe, ſolùm
Se ſtimulat, timidiſque votis
Indulget amens. ſurdus ad aſpera,
Audire laudeis jam meritas poteſt.
Diis conferendis calcat Orbem,
Qui penitus ſepelivit iram.

AD PAULLUM CURMIONEM.

Cum Milites abditam ejus pecuniam, indicio virgulæ magicæ repertam, effodiſſent.

ODE XXXVII.

QUòd Suecus aurum portitor abſtulit,
Raptique lamnas claſſibus integras
Avexit argenti: ſonoro
Aſtra feris ululata queſtu,
Addicte lucris CURMIO: rectiùs
Facture nunc, ſi trans mare Balthicum &
Sævum relegares dolorem,
Atque metus, graciletſque curas.
Si cum Molorchis lætus egentibus
Malles honeſta pauperie frui.
Avulſerit Pirata nummos
Barbarus, abſtuleritne; refert.
Quid damna defles? ille beatior,
Non qui capaci plura tenet manu:
Sed cui petenti pauciora,
Imò nihil, videatur Orbi
FORTUNA prorſus numen inutile.
Offert Coronam? ni cupias, habes.
Deſiderata qui potitur,
Pænè caret. cupiiſſe magna,
Magna eſt egeſtas. Nil pete, & optimum
Æquas Deorum. Quidquid id eſt, tuum
Te, PAULLE, theſaurum, retenta
Mente bonâ, nego perdidiſſe.

ODE XXXVIII.

Sollicitudo Auctoris de nomen B. MARIÆ *Virg. ſuis lyricis inſerendo: poſtquam in ejuſdem Sodalitate,* SALVE REGINA, *decantari audiverat.*

SÆpius Nymphæ mihi dulce NOMEN,
Sed nimis velox metuenſque ſiſti
Conor amplecti, roſeiſque Vatum
Stringere vinclis.

Heu, meam ſortem! toties fugaci
Ocior Daphne, properante paſſu
Vota prævertit, celerique gyro
Eludit hiantem.

Utque deprenſum rear, & canendi
Gloria plenus MARIA alta clamem:
Exſerit Tethys caput, & vocari
Se *Mare* credit.

Conde, deluſus repeto, marita
Conde Neptuni fluitantis aureis.
Maximo fruſtra titulo ſuperbis
Credula NAIS.

Alteram luctor cohibere pictis
Carminum ſertis. licet uſque tardent
Litteræ flecti, fugiatque noſtras
Syllaba legeis.

Quod magis mirer: tamen illa Virgo
Mitis incedit: neque contumaceis
Aſperat vultus, neque dedicatis
Vatibus obſtat.

Adde: quod noſtras aliæ Camenas
Ambiunt famæ celebris Puellæ;
Et ſuum gaudent faciles petenti
Mittere Nomen.

Adde: quod dotem mihi pollicentur:
CAECILIS plectrum, BASILISSA regnum,

MAR-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

MARGARIS gemmas, teretemque baccam, &
Germina conchæ;
MUSA cœleſteis hederas, pudici
Pectoris laurum generoſa COSTIS:
Et librum forti minio rubentem, ac
Pumiec raſum.
CLARA promiſit diadema Solis:
EUPHRASIS ſtacten, oleique bullam
Caſta VVALPURGIS: grave Vellus auro
Nobilis AGNES.
An tuum Mater Iaculum TERESA
Alitis ſacro rutilum pyropo;
An tuæ malim volucreis Sagittæ,
URSULA, pennas:
Muneris tanti bene reddor anceps.
Me juvat ſaltem memorare gratas
Virginum palmas: juvat annuentum
Laudibus uti.
Una ſe nullis ſinit illigari
Liberam metris, Helicone major.
Una centenas gerit inter intra-
ctabile Nomen.
Fortè vult cogi. Quid agis Poëta?
Sæpe, quod nunquam pudor aſſecutus;
Cœpit audendo violens amator,
Ruris alumnus.
Hoc placet. nolo nimis eſſe comis.
Vos novercales tetricæque Leges
Ite; quas olim citharæ ſeverus
Sanxit Apollo.
Quamlibet Graji Latiique Vates
Rideant, dicam: mihi cumque ſalve
Ô PIA, ô CLEMENS, ô in ore DULCIS
VIRGO MARIA.

ODE

ODE XXXIX.

M. P. VVIGONIS

graviſſimas Conſiderationes de tranquillitate Animi, doctrina S. Paulli firmatas; Epicteti, aliorumque Stoicorum verboſis ſententiis præfert.

SI PAULLUS GLADIUM dedit;
SERVI ridiculus quo mihi PUGIO?
Qui vultus nitidos cupis
Naturæ, vacuis diſcere ſenſibus;
Et rebus malè ſplendidis
Fallacis folium demere bracteæ;
VVIGONEM lege. neu mihi
Occurrant ſolito murmure STOICI, &
Simi *Cochleolas* Phrygis,
Fumantemque nigro lumine *Lampada:*
Neu caſſas cerebro nuces
Barbati Pueri ſpargere geſtiant.
Odi torva crepundia, &
Pompam ſtultitiæ nominis additam,
Et ridenda tonitrua.
Cæci Tireſiæ, Pythagoræ truces,
Vano nomine Pittaci:
Vitam Cecropiis ſordibus inclutam, &
Ventoſum ſiliquæ genus,
Incoctæque fabis vaſa ſcientiæ,
Et fronteis adamantinas
Contra FATA crepant, non ſine lurido
Faſtu, nec tolerabili.
Iidem degeneres oris, & horridi
Culpis mollibus, arduam
Virtutem reſonant, ſed vitiis tument.
Irritarier ignei, &
Sopitam faciem fingere callidi,

Ætiiam

Ætnam mente coquunt: ſimul
Intra tabifica bile nigrantia,
Vindictæ canis appetens
Exercet rabiem viſcera Sirius.
Calvi cedite Stoici.
Non & VVIGO meus talis ad æthera
Fertur, per nebulæ globum.
Pura luce micat: lenis & efficax,
Et verbis placide potens,
VERUM grande monet. certiùs arguit
Errores præeuntium:
Accenditque facem ponè ſequentibus.
Contentus medio tamen,
Riparumque memor ſemper, & Icari,
Nec rerum nimius fluit,
Nec ſtillat modicus: nec volucrem Polo
Curſum dirigit altiùs.
Veras, inquit, ama divitias, DEI
MENS immanè capax: opes
Te dignas, & eo, cujus imaginem
Jam Divis propior geris.
Cur larvis inhias? quid cupide vaga
Vilem ſpargeris in pilam,
Fruſtis, qua recidit, diſſilientibus?
Felix, qui nihil æſtimat,
Nil mortale petit: perpetuùm ſuus,
Nunquam ſubditus infimis.
Voto deme tuo, quod cupis additum:
Brutas ſiſte cupidines.
Intra te melior pars Aſiæ jacet:
Et cum littoribus maris,
Europæque ſinum claudis & Africæ,
Dives cenſibus integris;
Quos olim, ſtabili jure, fideliùs
Pendes ipſe tuus tibi,
Quàm Fortuna daret fallere pervicax.
Paucis accipe plurima.
Si quid majus habes, quam quod es; omnia
Uno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Uno ſub radio tenes.
Sin illud minus eſt; pauper es omnium.

IN PUERUM JESUM, ET EIUS VIRGINEM MATREM CARMEN SECULARE, *cantatum Calendis Ianuariis.*

ODE XL.

FOrmoſum, Pueri, dicite FILIUM,
MATREM virgineam dicite Virgines:
Dignatoſque ſonari
Summis tollite laudibus.
HUNC lætum foliis vertice conſitis:
Nam palmæ virideis aſſimulat comas,
Fragrantemque racemis.
Et myrrha bene flebili.
ILLAM nexilium ſtemmate ſiderum
Ornantem, & roſeis tempora tæniis.
Et ſtillantis inunctam
Nardi divite ſpiritu.
HIC vobis, Pueri, Chryſolithum dabit,
Candentemque *novo Nomine* Calculum:
Veſtris ILLA, Puellæ,
Ridens annuet oſculis.

IN FUNERE *Sereniſsimi Principis* JOHANNIS FRANCISCI CAROLI, UTRIUSQUE BAVARIAE DUCIS; *Sereniſſimi Alberti F. primogeniti.*

ODE XLI.

IBam te meritis, CAROLE, laudibus
Exornare: ſed, heu, verſa (quid ominer?)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

In luctum ſubito diſſiluit mea
Abruptis fidibus Lyra.
Vix ingreſſus iter, prata ſubiveram
OETINGAE Veteris: quum mihi nuncius
Fatum triſte refert, & velut hoſtica
Aureis cuſpide vulnerat.
Quos non tunc gemitus pectoris edidi?
Ergo flende jaces? nec Cithara queas
Admota tumulum rumpere floridum, &
Surdis Manibus eripi?
Multis, ah, nimium flebilis occidis:
Nulli flebilior, CAROLE, quam PATRI.
Is totam ſolita luce carentia
Frontem in lumina contrahet.
Nam quem non moveat nomen, & indoles
Tam cari capitis? cui pudor, & fides,
Et morum facilis temperies, decus
Rari miſcuerunt DUCIS.
Virtus ipſa fleat. fige tamen modum
Mœrori, GENITOR: deſine funebris
Jam nunc triſtitiæ, & pone tumentibus
Tandem littora lacrymis.
Præmiſſus placito FILIUS ordine,
Non amiſſus obit: nec revocabilis;
Seu luctum ingemines, ſeu querula Chely
Tentem Fata recludere.
Ac, ſi vera ſequar, non redeat libens.
Felix ille diem nunc alium bibit:
Et lætus pluvias, atraque nubila
Sicco ridet ab æthere.

AD

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD SEPTEMVIRALEM EXERCITUM SERENISSIMI DUCIS BAVARIAE.

Ut D. IGNATIUM LOJOLAM *Patronum militiæ eligat.*

ODE XLII.

QUo prœliamur, TEUTONES, auſpice?
Diviſa cujus nomine teſſera
Præfertur in caſtris Tribuni?
Quis gladios acuit retuſos?
MARTINUS armis Pannoniæ favet;
Se LUDOVICIS Francia devovet:
JACOBUS Hiſpanis triumphum,
Viſus equo jaculator albo
Terrere Mauros, annuit. ô tibi,
Quicunque pugnas, addere præſides
Divos memento; nec cruenta
Sacrilego gere bella ferro:
Sed expiatam Cœlitibus manum
Committe fidens. neu Capaneus tuos
Velis adorari lacertos.
Impius hæc malè culta jactat
Contemtor olim numina, fulmine
Punita fixo: quod medius Poli
Excepit, incumbenſque ſcalæ
Ogygias ſuper uſque turreis.
Quod ſi Patronum quæris idoneum,
Germane miles: dejice Biſtona
Scutis Gradivum. major illo,
Cantabricis oriundus oris
LOIOLA, fauſti plenior ominis
Dùx eligatur. ſcimus, ut edita
In Arce decertarit, ipſi
In media quoque viſus ira
Laudandus hoſti. ſive patentibus
Conferta campis agmina rumpere:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Seu murum, inacceſſaque cauteis
Egregio ſuperare ſaltu
Deliberaſti: provehet inſitæ
Virtutis igneis; & patulas viam
Monſtrabit ad portas ſequenti.
Ille truces animos calore.
Suique flamma pectoris imbuet:
Contraque nimbos ſulphure fuſileis,
Ac tela perſultantis Hunni,
Marmoreas dabit eſſe fronteis.
At non volucri grandine ſaucios
Curare neſcit, vulnere tardior
Et ipſe quondam, Pompelone
Genva Ducis feriente ſaxo.
Ergo ferocem quiſquis anhelitum
Thorace preſſo, vel galea trahis:
Moturus in Suecos, prius BEL-
TRONIADEM venerare ſupplex.
O cui recepto ſidera militant,
Enſemque Orion commodat aureum:
Poſtquam ſacramento ſolutus
Emeritum, tua bella, ferrum
Criſtaſque, & iras ponere lætior,
Sacrata Magnæ cingula Virgini
In Monte Serrato dicaſti:
Si veterem propiore vultu
Dignaris artem: da modo frangere
Superba Finni cornua: da fugam
Cedentis ex pugna videre;
Tergaque, pulvereoſque tabo
Fœdare crineis. Sic Gedeon meis
Scribere ſignis: ſic ſpolium tholo
Virtutis appendam, quod omni
Teutoniæ memoretur ævo.
Conſurge miles: ſat precibus datum.
Intende nervos, conſere dexteram,
Invade proſtanteis Alanos,
Et gladium cave ferre ſiccum.

In

In læta vergit Cantabet omina.
Secunda Cœlum prœlia ſoſpitat.
Tu rite promiſſum tropæum, &
Munera cras referes ad Aram.

ODE XLIII.

DE SPINULO SUO.

QUod nec Pſittacus audeat,
Nec Phœnix patrii de cineris rogo
Heres ipſe ſui: neque
Junonis volucer gemmeus impetret;
Audes Delicium meum,
Me turbare canentem imperioſiùs,
Siren ruſtica, SPINULE:
Ales nequitiæ dulcis & ingeni.
Seu furatus amygdalam
Pennis, cum repeto, ſtridulus emicas:
Seu roſtro digitum adpetis
Infuſum Citharæ: nec ſinis ultimas
Primis jungere vocibus;
Et quandoque tuam protrahis eclogam:
Seu te gurgite proluis.
Et mox unguiculis molle fricas caput,
Ut collo redeat lyra,
Et plumæ veteris temperies metri,
Concinno ſuper æquore.
Quanquam pectine dum comeris, annus eſt.
Tantum forma negotium:
Fluctus tot ſubigis, rurſus ut excites.
Huc ô noſter ades, nihil
Virgati metuens carceris oſtium.
Non captivus enim domi,
Sed ſaltu teretes per radios vago
Laſcivis in arundine.
En florem mylii: corripe ſemina,
Ruris innocuas dapes,
At ſecura necis grataque fercula.

Sic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Sic vivas avibus bonis.
Poſt cum non rigido candida pollice
Pennam vulſerit Atropos:
(Parcæ & veſtra ſecant ſtamina, ſi vetus
Smyrnæ fabula creditur)
Componam violis mollibus, & ſacris
Funus Pieridum roſis.
Addam perpetuùm ſerta virentia:
Donec Melpomene ſoror
Parnaſſi riguis collibus inferat.

AD JULIUM TAMERINAM.

Ephebo Aulæ conditionem & officia ſectanti, animi demiſſionem commendat.

ODE XLIV.

QUando ſors montem tua ſcandit altum:
Ne tamen valleis animus relinquat,
Tutus in plano, TAMERINA, vives:
Tutior imo.
Qui ferit jacto per inane plauſu
Aëris campos, ſtolide laborat.
Auream meſſem licet ex novali
Speret Honoris:
Fallitur. nunquam levis aura ſemen
Tale maturat. lolio remiſtum
Dedecus creſcet, vel egens opimæ
Laudis ariſta,
Certiùs falcem jacit imperanti
Terga ſubmiſſus. metet ille pulcras
Gloriæ criſtas, cui nulla toto
Vertice ſurgit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ad Sereniſsimum Principem

ALBERTUM SIGISMUNDUM

UTRIUSQUE BAVARIAE DUCEM.

Cum electus COADIUTOR *in Epiſcopatu Friſingenſi renunciaretur.*

ODE XLV.

Laus vitæ paſtoritiæ.

ET ante Phryxi nobilis aureum
Vellus, ſorori non bene ſubditum,
Balantis increvit per agros
Cura gregis, numeroſa cenſu,
Secura vitæ. Nulla beatior
Paſtoris ævo, nullaque tutior
Fortuna: quam Pax, & ſerenâ
Pura Quies comitatur aurâ.
Non Martis illum claſſica, non fori
Terrent ſeveris limina jurgiis.
Urbs, ſolitudo magna: totus
Orbis, ei nemus explicatum.
Stat in viretis Curia mitior,
Curaſque pellit litibus invia.
Evincit umbroſum cubile
Herba tenax, redimitque ſomnum.
Hîc Solis arcum vitat, & imminens
Telum retundit: dum rota fervida
Declinet à fagis, & altos
Veſper equos moneat relabi.
Ipſe in lacertis vel ſalicum jacet:
Vel lene ſacræ propter aquæ caput;
Nullo lacunari gravatus,
Nec ſubitæ metuens ruinæ.
Dapes inemtas, fraga rubentia,
Spumanſque preſſo lacte coagulum:
Hoc præbet uber, iſta tellus
Sponte ſua, nec avara doni.

Silvanus unum numen, & unicum,
Et exiturum cum grege candido:
Simul liquenti cana rore
Arva madent, animoſque tollunt,
Quà pinguis humor præfluit Iſaræ.
Hic jam calori cedere, jam pecus
Merſare pellitum ſecundo
Amne juvat, pavidæque fœtum
Præferre matri. Clariùs interim
Ventis loquuntur flantibus arbores.
Quercum ſalutat prona quercus,
Contiguam ſoror alnus alnum.
Aves amico fœdere conſonant.
Exercet omnis filia carminis,
Quod matre nidorum docente,
Mane novo didicere roſtra.
Si vera lactant gaudia; talibus
Priſcos opinor deliciis avos,
Quanquam tenerent ſumma rerum,
Ad pecudes potuiſſe cogi.
Paſcebat agnos alter Adamides,
Vocalis ABEL gloria ſanguinis.
Ducebat ad fonteis, decora
Quem nimio facies Rachelis
Amore torſit. cuique Deus ſua
Semper cupido eſt. Ille binominis
Gener Labani, cordis æſtum
Æſtibus oppoſuit diurnis.
Formoſa merces! ô quoties ſibi
Deſponſa flagrans præmia, dixerit,
Cum ſera nondum nox ſubiret;
Ite domum ſaturæ bidentes.
Quin ipſe MOSES ludere fiſtula,
Moſes avenam ſcindere diſparem
Norat, ſuos paviſſe felix
Et ſoceri Raguelis hœdos.
Dicam & DAVIDEM ſæpe ſub arbuto
Diſtenta caprarum ubera regiis

Preſſiſſe

Preſſiſſe palmis. ille canna
Mænalium tenuare ventum
Sollers, amœna ſcilicet ecloga
Fallebat horas: non ideo lupos
Arcere ſegnis, tam leoni,
Quàm rapidis metuendus urſis.
O ergo MAGNI NOMINIS INFULAM
Sumture PRINCEPS: cum tibi fertilis
FRISINGA ſilvarum comantum, &
Irriguo pecoroſa ſaltu,
Paſtoris ingens annuerit Pedum:
ALBERTE Sexti, PASCE TUAS OVES.
Neu ſit pudori, langüenteis
Impoſitas humeris tuliſſe:
Neu viperinum pellere vividis
Morbum ſcatebris. Hoc quoque CAROLOMANNUS ſub exemplo perennat,
Et patriis celebratur Oris.
Illum Menalcas & Corydon adhuc
Thyrſiſque cantant. illius inclytum
Florere nomen Celta vidit
Siderei foliis in Horti.
Dum ſtant virentis Taygeti juga, &
Nullis Amyclæ collibus invident:
Illum Paleſque, Panque, & omnes
Arcadiæ ſonuere montes.
Sed & tuarum germina Cedrinis
Laudum PHILAGNES & titulos libris
Jam notus incidet; regenti
PARTHENIOS tibi qui SODALES
Prælusit olim. forſan & Italis
Cantatus odis ſerta merebere
Romana: ſupremuſque DAPHNIS
Purpuream dabit ire *lanam*.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD JOSEPHUM CASTULUM.

Faſtidire ſe, quæ vulgus appetit.

ODE XLVI.

Est & neſcio quid vitî
In rebus nitidis. & phaleræ movent
Et criſtæ mihi tædium.
Delectant aliquos cymbala Gloriæ, &
Splendens murice pagina:
Ut ne vota quidem diſſimulent ſua.
Gratos *clàm* juvat alterum
Venari titulos, & reſonantia
Famæ murmura tinnulæ.
Laudari fugiens, non renuit, cupit:
Atque hoc ni facias, furit;
Solers inſidias, pulcraque retia
CLARO tendere NOMINI.
Frons atrox patulis obſtat honoribus,
Nec lenocinium foras
Mittit, cauta ſui. totus in intima
Mentis ſede latet procus.
Sunt, quos non dubiis utile cladibus,
Delatoris onus levat.
Obſervant alios, ut faciant nefas
Formoſum pueriliter.
Buccis res agitur non mediocribus,
Argutoque ſilentio.
Gaudentem populo vendere claſſica, &
Cœli non humileis minas:
Nullis dimoveas conditionibus,
Æternùm cochleam ſuæ
Hæſuram Cathedræ. fervidus Imperi
Plureis faſcinat ambitus.
Huc fingit faciem, navigat huc cliens,
Ventorumque rogat patrem:
Ne præter gracileis ullus Eteſias

Salſn

Salſo ſpirit in æquore.
Naxon rector, iô, ſic placide ſubit,
Clavum vertere callidus.
PORTUM tangit, iô Fata, BONAE SPEI
Votorum reus. hinc ligat
Malum & pampineis carbaſa floribus.
Ara in littore ſternitur,
Mactaturque caper victima Libero,
Inter feſta celeuſmata.
Atqui non ego ſic. præfero, CASTULE,
Quernam ſedibus aureis.
Tanti ſit ſolium, & flebile ſuſpici!
Et claves madidæ mero,
Spes ignobilium lubrica mentium!
Et poſt velivolos metus
Mendicata mari ſtante triennia!
Fallax cede Potentia,
Moroſiſque ſcatens Pompa negotiis.
A Curis habitem procul,
Nunquam ſollicitus ſceptra capeſſere.
Subdi velle placet. regit
Rex, Cæſarque ſui. qui bene paruit,
Tantò latiùs imperat;
Permittitque DEO credulus omnia.

ENTHUSIASMUS.

Auctor prope Cairum, conſcenſa prima magnitudinis Pyramide, veterem novamque Ægyptum contemplatur.

ODE XLVII.

VEſtro, Camenæ, Veſter in ardua
Tollor ſupinus munere culmina:
Auraſque paullatim & tenaceis
Scindo vias, ſubeunte vento.
Quis iſte currus? jamque adeo ſuper
Prærupta totum deſpicio novus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Stylita regnum. dulcis, iô,
Prodigii geminata creſcit
Tanti voluptas. intuor eminus
Remota longe, tanquam oculis prope
Ingeſta noſtris. cuncta cerno:
Poſſe datur numerare vicos.
O Tybri, ceſſa Pyramides tuas
Jactare Nilo. Roma nihil, niſi
Collata verrucas, & arceis
Exiguas habet: inque ſeptem
Erecta monteis, ſic quoque vincitur.
Nil Adriani proficit, aut Titi,
Magnique, Trajanique moles.
Conde tuos pudibunda nanos,
Quos intuliſti mœnibus Ilia.
Immanè ſtructis alta Gigantibus
Contemnit Ægyptus columnas:
Et trepidis caput invidendum
Immittit aſtris. Quem pedibus premo,
Subjecta late deſpicit, & procul
Auras ab humano receſſu
Mons lapidum fabricatus intrat.
Hinc ſi ſagittam jecero miſſilem,
Labetur intra Pyramidis pedem:
Et quæ cadit projecta cono,
Non feriet tamen umbra campum.
Quocunque mentis lumina quattuor
Intenta Mundi conjicio plagis;
Arcana rerum ſe novarum
Et veterum monumenta pandunt.
En, illud alti nominis eſt mare
Ab uſque Erythro Rege, celebrius
A Mose factum: cum receſſurs
Per medios ſua caſtra duxit.
Hinc molle marmor ſtabat euntibus
Turmis, & illinc: nec refluo priùs
Suſpenſa miranteis per auras
Mœnia detumuere ponto;

Signum

Signum tremendæ quàm Thetis horrida
Virgæ notaſſet. tum vitrei freto
Labente ſubſedere muri:
Inque caput Pharaonis uno
Merſum ruerunt fragmina gurgite.
Viri ſequentes Iſacidum Ducem,
Equique & armati profundis
Fluctibus interiere currus.
En, illa magnæ rudera Regiæ:
Quam LAGUS Auctor, quam DIONYSIUS,
Et vanus AULETES, & ingens
Incoluit PTOLEMAEUS olim.
Hìc, quà tepentes luxuriant aquæ,
Et ripa ſtratos marginibus toros
Inducit, herbarumque molleis
Accubitus; CLEOPATRA quondam
Vixiſſe fertur. Nil opulentius
Sol hujus Aulâ viderat. aurei
Fulſere poſtes? lata craſſo
Trabs ebeni radiabat auro:
Aureûm lacunar. Sparſus in atrium
Greſſus achates impoſitos tulit:
Teſtudo menſas, hæ ſmaragdum.
Tota Domus elephante ſecto
Candebat. eheu! Non iterum fleat
Xerxes, ab alto monte volubilis
Spectator Ævi. quanta nubes,
Omnigenumque hominum procella
Paſſim in plateis volvitur, unico
Perdenda ſeclo! Nunc ubi ſunt opes
Tantæ, renidentiſque bacca
In precium jugulata vini?
Ubi procacis ſunt PTOLEMAIDOS
Villæque & horti? gemmiſeris ubi
Laudata venis priſca COPTOS.
Et veteris facies ABYDI?
Perenne nil eſt. ARSINOE ferax,
Dives SYENE, pulcra DIOSPOLIS,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

BUBASTIS alta, docta SAIS,
In tumulos abiere pulvis.
Chorda ſonantes MEMNONIS, & Magus
Obmutuerunt. Vos quoque TENTYRA
Jacetis in palmis ſepulta.
Vix ſupereſt meminiſſe veſtri.
Franguntur ævi dentibus omnia.
MEMPHIS CAIRO ceſſit. & hæc ruet,
Et URBS ALEXANDRI, per Orbem
Clara tuis, PHILADELPHE, libris.
Quippe & Coloſſis excidium ſua
Decrevit Ætas. innumeræ jacent
Urbes, ſupinatis humatæ
Turribus: antipodeſque ſilvæ
Dejecta cum radice cacumina
Stravere terris. Nulla, Melampodes
Peluſiotæ, non caducis
Ulla fides ſcopulis habenda.
Hæc ipſa Rupes, cui prope ſidera
Inſiſto, vanâ Siſyphiis manu
Exſtructa ſaxis; fracta demum
Mole ſua, Pharios ruina
Inſternet agros. Quis furor eſt, levem
Odiſſe terram, & funeribus grave
Onus ſuperſtruxiſſe, pejùs
Ut jaceas! At enim loquenteis
Audire Bojos, & videor mihi
Videre portam mobilis Iſaræ.
O macte Vates. in Canopo
Tot populos, fluvioſque lataſque
Emenſe terras. Me ſubito mea
MENS ex remotis finibus ultimæ
Reduxit Ægypti MONACUM.
Quàm celereis habet illa pennas!

ODE

ODE XLVIII.

ILLUSIO POETICA.

QUis meum ſupra caput urget auro
Illitus pennas? quis Ephebus aſtris
Concolor, nexam mihi cumque fingit
Ferre coronam?
Ille diductis revolutus alis
Ter quater plaudit: taciteque propter
Verticem lapſus, poſito renidens
Stemmate ſidit.
At ſimul vano manus auſa motu
Tendit in laurum; fugit, &, cachinno
Lenè ſuccuſſo, Puer ales elu-
ctatur in altum.
Quiſquis, ô nequam puer, inficeto
Me joco ludis; quod habes, habeto
Munus, & ſerva! tamen iſta nunquam
Serta petivi.
Non minor Vates ideo canendus:
Si, quod attondent folium capellæ,
Vile contemnam; nec amicta circùm
Tempora geſtem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

JACOBI BALDE

E SOCIETATE JESU

LYRICORUM

LIBER QUARTUS.

Ad ſereniſſimum & potentiſſimum Principem

MAXIMILIANUM

S. R. I. ELECTOREM, COM. PALAT. RHENI, UTRIUSQUE BAVARIAE DUCEM.

ODE I.

Omnia à divina Providentia pendere, & gubernari.

VNde hæc dierum certaque noctium
Viciſſitudo! quis vaga nubium,
Solemque, palanteiſque ſtellas,
Et volucreis moderatur horas?
Hyems tepenti Vere reſolvitur.
Succedit Æſtas & gracilis Ceres,
Quam pulcer Auctumnus racemis
Induit, à Borea fugandus.
Quo tanta motu Machina vertitur?
Quis gyrat axem? quis refluum mare
Seducit, aurigante Lunâ
Oceani docileis recurſus?
Legem ſequuntur cuncta. DEUS, DEUS
Mundo ſupremus præſidet Arbiter;
Et vallat, ó PRINCEPS, abyſſos
Conſilio, tumidoſque librat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Fonteîs aquarum! Providus imperî
Fluenta ripis, littoribus freta
Coërcet. Immetatus idem, &
Acrè tuens, placideque fortis
Humana torquet, numine conſono
Ubique præſens. Ille vel attrahit,
Vel frena ſubterfuſa laxat.
Ille vices & utramque ſortem
Diſpenſat Orbi: Terrigenûm metus,
Curaſque, ſpeſque, & regna vagantia,
Somnumque Chaldæi tyranni
Fatidicum, STATUAMQUE; quanta
Fulgens metallis verſicoloribus,
Deſiderantem ſcire ſuperbiùs
Futura, formoſoque totam
Terruerat Babylona monſtro.
Qui cuncta certis Secula fontibus,
ARGENTEUMque, & FERREUM, & AUREUM
Derivat in terras; ſerenâ
Ille tuos animoſe zonâ,
SEPTEMVIR, annos temperat, ac ſuis
Educit aſtris. Ille recentibus
Antiqua commiſcere ſolers,
Incolumem per acerba rerum
Ac læta duxit. cùm modò proſpera
Parcens ſeverè dilueret: modò
Afflaret aura mitiore.
Ille tuos tremefecit hoſteis.
Eluſit aſtu, turbine reppulit,
Proſtravit armis, obruit ignibus,
Delevit undis, & frementum
Scuta virûm galeaſque merſit.
Æquanda Cannis triſtibus Appuli
VVIMPFENA vici, propulit in putreis
Paludis algas luctuoſa
Turlaciæ monumenta cladis.
Damnata nigris nunc quoque Daniæ
LUTHERA Faſtis, incaluit rubra

Spu-

Spumante Cimbrorum cruore.
Relliquiæ, ſub opaca noctis,
Stagnum remiſſæ viſere patrium,
Formidoloſis horrida matribus,
Natiſque narravere bella,
Et viduis miſeranda lectis.
Hæc dico Vates: magna ſonantibus
Plerumque buccis ſpes tumidæ crepant.
Disrumpit inflatos vapore
Immodico vapor ipſe folleis.
Sed iſta curſu jam medio. fores
Periculoſas vix patefecerat
IANUS Bohemorum: & micabant
Caſtra tuis Alemanna RHOMBIS.
PRAGENSIS ex quo perfida futili
Vexilla faſtu REGULUS extulit:
Sub Martis alternante fluctu,
Quàm varios ſuperare caſus
Virtus adegit! Qualis in Herculem
Noverca Juno, totque ſequacium
Inventor Euryſtheûs laborum
Incubuit, duplicare feſſus
Portenta ſervo. DUX eadem manu
Fudiſſe felix, ordine ſingula;
Neſſumque ſtraviſti, & Leonem
Degenerem, ignivomoſque tauros;
Hydramque, viſaſque ore nocentius
Lernâ venenum ſpargere viperas.
Rupta eſt inæqualis catena
Tot ſcelerum, pereunte nodo.
Quæ ſumma mirer? grandibus excidit
ANTAEUS auſis BALTHICUS, excidit
Terramque maternam negatum eſt
In Lycio tetigiſſe campo.
At CACUS Egræ, bellua ſævior,
Toto momordit pectore lanceam
Porrectus, immanique juſtas
Cæde ruens ſatiavit iras.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Cujus latenti præſcius arſete
Olim monebas IMPERIUM quati,
Fraudeis odoratus coquentis
Dira, ſuperciliique nidum:
Sub quo tepebat molliter abditum
Implume Crimen. donec in aëra
Surrexit ales, & tremendum
Rupit atrox *Baſiliſcus* OVUM.
Tunc certa demum, tunc monitis fides
Delata veris. tunc SAPIENTIA
Calumniantum per procellas
Largior, invidiæque ſpiſſas
Candente nubeis emicuit coma:
Vulgoque prendi ſubſtitit obvia
Ambabus ulnis. Hac eadem
Difficileis ſecuiſſe doctus
Vias reluctantum & cuneos, magis
Inclaruiſti; ſemper ab improbo
Livore, Fortunaque major.
Cos fuerant inimica tela.
Dolore fortis ſæpe premi poteſt,
Quandoque flecti; non tamen opprimi.
Salicta vix contacta cedunt:
Palma ſuos levat alta ramos.
Non negliguntur, quos bene negligit
NUMEN probandos: ſi modò vulnera
Ferant ſilentes, ſeque duris
Non metuant aperire Fatis.
Revolve mecum tempora, MAXIME,
Unáque confer lapſa fluentibus.
Accendit eventu ſecundo
Oppoſitus color ater album.
Declivis ætas jam ſuperaddidit
Bis quinque Luſtris ſex Trieteridas,
Integra, nec ſucco, nec omni
Flore carens. juvenile ſceptrum
Adhuc fatiges, quamlibet improbam
Molem negotî frangere pertinax.

Hoſtes

Hoſtes peremtum, jamque dudum
Exanimem voluere; vivis,
Tantoque vivis lætior, hoſtibus
Miſſis ſub umbras. trudere patria
E Sede tentavere; regnas,
Inque Tuo. ſpoliare victum;
Victoriarum crevit adorea:
Truncare vafris militiam dolis;
Sed cauta bellatrix aperto
Frenigerûm volat Ala campo.
Suecus ſubactum credidit; emines:
Cæſum, triumphas. Qui ſibimet tuam
Præſagiebant nuper Arcem,
Nunc humili tumulantur urna.
Pars fixa plumbo, pars fluvii vadis,
Pars hauſta limo; mortibus impares,
Pares catervatim ſepulcris
Funeream ſubiere foſſam.
Ex his fuerunt, qui violentius
Nefas profeſſi, cuncta paraverant
Miſcere flammis; flamma ſedit:
Quanta patet, populare Terram;
Fecunda turget meſſibus annuis:
Vaſtare cæſis oppida civibus;
Servata, ſplendorem recenti
Congeminant veterique muro.
Emuniuntur diruta fortiùs,
Nova exſtruuntur. protrahimus FOCOS.
Ornamus ARAS. Templa Finnus
Sacrilego temeravit ungui;
Formoſa celſum plura levant caput.
Tutela MAGNAE VIRGINIS in Foro
Acceſſit Urbi. damna proſunt,
Cum Superi ſtatuere lucrum.
Quidam & profundis morſibus erui
BOIAM petebant ſtirpitus ARBOREM;
Accrevit immortale POMUM:
Diminui radios Honoris;

Novo

Novo coruſcas: ſtare Potentiam;
Ultra cucurrit. Ne juveni quidem
Optabat Heidelberga prolem;
Mira fides, novitaſque rerum!
Solatur HERES BISGEMINUS Senem,
Patremque fecit. jam tibi diſcutit
Curas, & ætatem coronat
Viva tener roſa FERDINANDUS.
Jam Frater audit: jam quoque Caſtori
Pollux adhæret. jam lepidi fluunt
In verba riſus: jam pererrat
Parvulus ÆMILIANUS Aulam.

AD MARTEM.

De Sereniſſimi Electoris Aula, & Munitione excitata Monachii.

ODE II.

SUrgamus. umbras veſpere Julio
Sol longioreis projicit occidens.
Qui ſæpe, quanquam non ſagatus,
Bella cano tua, MAGNE DIVUM:
Auſim & refertas ſulphure fiſtulas
Luſtrare tecum, & mœnibus additas
Turreis, coronatiſque vallum
Turribus, & ſcopulos minanteis.
Hàc exeamus MARS, ubi fulgurant
Auguſta ſummi tecta Palatii.
Quam Fama claravit per Orbem,
Hæc Bavari Ducis AULA, Sedes
Regnantis ingens, ſed Domino minor.
Si curioſis in penetralia
Nunc detur acceſſus, pudebit
Te Rhodopes & euntis Hebri:
Altæque poſthac culmina Patriæ
Jactare parces, victus ab æmulo.

Splen-

Splendore Naturæque, & artis
Ingenio variata miro,
Intus coruſcant omnia. crederes
Terreſtre cœlum. ſunt laquearia
Accenſa ſtellis, & comanti
Picta tremunt anaglypta fulvo.
Calcatur album marmor, & Itala
De rupe cæſum: quod ſolido rubet
Cruore, ramoſis virenteis
Quod maculis imitatur herbas:
Juxtaque guttis nobile lucidis
Irritat oſtrum. ſanguineo lapis
Imbri columnarum renidet,
Lana velut medicata tinctus.
Paſſim Myronis ſigna Corinthio
In ære vivunt. plurimus ordine
Stat Mentor, & felix ubique
Parrhaſius ſimulacra fingit.
Squalent & auro ſingula REGIAE
Diſtincta pulcra lege cubilia.
Spectator obtuſus metallo,
Atque acies ſtupet icta flammîs.
Movi ſalivam nempe: refer pedem
GRADIVE. tun' huc protinus ingredî
Tumultuoſo cum fragore
Æripedum! priùs arma pone
Scythamque vultum. forſitan offeret
Occaſionem commodior dies.
Tantiſper extra, donec aër
Lenè favet, ſpatiemur URBEM.
Vides: ut altis cæſpitibus juga
Immanè creſcant: utque coërceat
Farrago decliveis arenas,
Gramineo nemoroſa morſu.
Hîc mollis æqui planities ſoli
Jacebat olim: nunc caput extulìt
Erecta moles, & viarum
E trivio negat una dici,

Cal-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Calcanda ſoli ſemita militi.
Hàc, calle trito rectiùs ad Forum
Ibatur: atqui, ſtante Portâ,
Nunc remoram nociturus hoſti,
Objecit in ſe flexilis ambitus.
Horti feraces hîc olerum forent;
Ni clivus aſſurgens remôſſet,
Arboribus procul eſſe juſſis.
Queis unda vexit mite gelu locis,
Fontis remoto pumice, ſaxeus
Dependet umbo. dic triumphe!
Quanta tuis, Dominator Æmi,
Acceſſit intra tres hyemes opum
Rebus ſupellex! durat adhuc labos,
Et foſſor. ut circùm repertis
Stagna fluant latebroſa venis:
Tentatur humens terra ligonibus.
Sed en Tonanteis urbis aheneos:
Jam fulmen è pinnis minantur.
Quiſque ſua ſtatione certam
Servat feneſtram, prætereuntibus
Torvus videri. vade, age, & ultimis
Hæc nunciaturus Batavis,
Plaude. redux habitabis AULAM.
It, torta qualis fune phalarica
Diſcindit auras. qualis in aëre
Succenſa, curſu tæda longum
Corripuit ſtimulata ſulcum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

ODE III.

QUID EST MONARCHIA NISI TRIA SUSPIRIA?

OBTINENDI, RETINENDI, AMITTENDI.

Auctor politicam ſententiam, in Aula sereniſſimi Electoris Maximiliani, ſuperne tabulato inſcriptam expendit.

HUmana ſi mens arbitrio DEI
Contenta, rebus ſciret in aſperis
Lætiſque caſte ferre ſortem:
Quàm placido frueretur ævo?
Nunc rapta poſtquam pectoris impetu,
Permiſit omni frena licentiæ,
Auſura, quodcunque eſt, & auſa;
Quàm furiis agitatur atris!
Mortalis audax horrida perpeti
Amore lucri, prodigialiter
Laſcivit; impulſuſque Diris
In vetitam ruit uſque prædam.
Suſpiriorum quis modus eſt trium,
Quæ finis? eheu! quærimus omnia
Triſtes, & amittenda rurſus
Sollicito retinemus ungui.
Exempla paſſim ſumma petentium
Veſana ſudant: cum tamen omnium
Menſura Fatorum, & movenda
Stare diu neget URNA ſummis.
Seu more teli jacta Cydonii,
Seu nixa pennis Vota ſupervolant;
Et concupiſcentem ſequuntur
Uſque. ſuis poterat quietus
XERXES & omni tutus ab ambitu
Hærere Medis; ni Lacedæmona

Stul-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Stultis laceſſiviſſet armis;
Plura avidus rapuiſſe, quam quæ
Fortuna poſſet concoquere, & fames
Tanti Leonis. Thermopylas ſupra
Graſſatus, Ægæumque pontum,
Rupit Athon petulante bello:
Marique, nomen quà Nepheleïas
Mutavit Helle, ſuppoſito pedes
Velut pavimento choragus
Inſiluit, numerum quadrigarum
Æquans carinis. fluminibus ſitim
Minatus, eheu, perdidit omnia
Sceptrumque, remoſque, & flagella,
Exſul, & ad Salamina victus.
At quem ſuperbi nominis Hybrida
Superbiorem Bucephalus tulit;
Poſt terga contemti relictâ
Sede Patris, Macedumque terra:
Et Solis extra currere limites
Conatus, omnem vertit ad Æolum
Inflata grandi vela faſtu,
Seque ſequens, fugienſque retro.
Jam Bactra Suſis junxerat ultima,
Taurumque montem Perſepoli: tamen
Ultra tetendit. Sogdianâ
Altior inferiorque Petrâ,
Devexa Mundi, trans Arachoſiam,
Gangemque, & Indum, quærere navigat.
Pulſatur externata Tethys:
Oceani domus ima mugit.
In puppe proſtans ille remugiit:
Suique clauſos Oceani cava
Refudit æſtus, & procellas,
Pectoris immodici vorago.
Fixiſſe metam debuerat, nigro
Cadente Poro. quà fluit, ac jacet
Torpetque, debellarat Orbem:
Non ſatiat tamen unus unum.

Habere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Habere partem non voluit: pudet.
Servare totum non potuit: dolet.
Eheu, volaturum per auras
Teſta premit, cohibetque ſaxum
Ridentis intra ſex figuli pedes.
Hic ille, parvo funere, cogitur
Devicta Perſarum cubare
Purpureus ſuper arma Prædo.
Ferox in omneis, nec ſibi parcere
Libido novit; nec niſi mortua
Pacatur. immenſas habenti,
Semper opes mage ſunt timendæ,
Quàm reſpuenti. mole ruunt ſua
Majora juſto. ſæpius & Ducum
Enſes, adoratique vultus
In mediis crepuere flammis.
Tam dives ullus non, puto, vixerit,
Qui nollet IRO pauperior mori:
Nec pauper optabit ſepulto
Ditior occubuiſſe CROESO.
Cœlone tectus non tegitur ſatis,
Quamvis humetur nudus, & algeat?
Exaggeratâ ſi tropæis
Dedecus eſt caruiſſe terrâ:
Quam CAESAR olim, quam ſubiit ſcrobem
POMPEIUS ingens? inſatiabilis
Uterque poſſeſſis; uterque
Cæde madens, vomuit rapacem
Honoris Umbram. tot coëuntibus
Plagis in unam procubuit Socer:
Gener Photino præda factus,
Proram anima fugiente pulſat.
Utcumque dulci GLORIA perfurit
Venas tumultu, torquet amariùs.
CORONA tot gemmata curis,
Plus aloës habet, anne mellis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD D. VIRGINEM.

DOMINAM AUXILIAREM.

In Campo Augiæ Monacenſis propitiam,

Cum ad eam ſub adulti Veris initium inviſeret.

ODE IV.

INtermiſſa diu redi
    VIRGO, Davidicis edita Regibus.
Longi dedecus otii,
    Brumarumque ſub hac triſte ſilentium
Compenſabimus arbuto.
    Jam Veris comites aëra temperant
Excuſſa nive limpidum:
    Et ſecum volucres in cavea ferunt
Ridenteis Hyemis fugam.
    Sopitæ fluviorum evigilant aquæ,
Pulſis noctibus algidis.
    Rumpit prata tepor: luxuriat ſuis
Emiſſum ſtabulis pecus.
    Jam florent ſalices. ſciſſa recèns tuis,
VIRGO, ſerviet uſibus,
    Exemto viridis cortice fiſtula.
Nam cui ludimus alteri?
    Aut quæ NYMPHA cani dignior altera?
Tu Mundi lepor, & decus,
    Blando concilias omnia fœdere:
Terræque & pelagi potens,
    Semper vota bonos ducis ad exitus:
Nunquam credere quæ ſoles
    Perjuri levibus ludibriis Noti.
O mœſtis columen Reis:
    O tranquilla quies, & pereuntium
Quo te cunque vocant preces,
    Opportuna Salus! Nos quoque cæteri

Tem-

Templis INDIGETES juvant.
Sed non tanta fluit vis ab origine,
Et quandoque trahit vadum.
Apparent mediis tubera rivulis.
Fons, VIRGO, tuus effluit:
Et vaſto pelagus circuit ambitu.
Sunt DIVI, quibus agmina
Conſpectis fugiunt pallida febrium;
Fractæ diſſiliunt fores.
Obſtrictiſque cadunt vincula brachiis.
Hunc ſerpens timet ebria;
Illum funereæ peſtis anhelitus:
Hic & manibus imperat,
Functoſque è tumulo tollit ad æthera.
Metam quiſque tamen ſuam,
Cœli Curſor habet; certaque limite
Arcto jugera contrahit.
Tu commune bonum: tu ſine termino,
Sedi proxima FILII,
Immetatus ager ſufficis omnibus.
Cunctis, tu DEA, publicæ
ARAM Lætitiæ pandis & AUXILI.

Ad ampliſsimum Virum

IO. CHRISTOPHORUM TARGISILIUM,

Regis & Tyranni diſcrimen.

ODE V.

REGEM non ſolito nomine Villicum, &
Hortos REGNA voces, TARGISILI, licet.
Nam fecunda Coronæ
Sunt alvearia Civium.
Cives mella ſub his condere ſeduli,
Fingunt Dædalea divitias manu:
Et, ceu floribus Hyblæ,
Gratis mercibus incubant.

Quan-

Quantus, nonne vides, URBIS APES labor
Exercet: croceum pulcra ſimul diem,
Sparſo rore per herbas,
Mater Memnonis extulit.
Jam tum manè ſtrepunt: jam vagus artifex
Et fervens operarum, involitat thymis:
Jam cum conjuge ceras
Stipat, non ſine fœnore.
In cenſum vigilant omnia. quæritur
Semper dulce lucrum: cujus odor bonus
Ex re qualibet afflat,
Et nareis animas trahit.
Hinc ſugunt precioſum unguen, & allinunt;
Quo poſtquam madidi tecta repleverint;
Plenis annua cellis
Vectigalia profluunt.
Rumpuntur liquidi viſcera glutinis.
Perluſtrata ſuas fundit opes domus,
Flavi jura tributi.
Sceptris excutitur Favus.
Refert, quis laticem nectaris eximat.
Sævus paſtor Apes mactat, & Alveo
Totum diripit aurum,
Sternens mœnibus incolas.
At rerum ſapiens Corycius Senex,
Juſſis in ſobolem vivere poſteris;
Mellis parte relictâ,
Seponit reliquum ſibi,
Conceſſòque Deûm munere veſcitur:
Seu ſpumam indomiti frangere Maſſici
Doctus; ſive lagenam
Menſis addere ruſticis.
Nunc agnoſcere te, TARGISILI, reor,
Diſcrimen gemini nobile Villici.
Primum, jure TYRANNUM;
REGEM dixeris, alterum.

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ad ſereniſſimum Principem

ALBERTUM SIGISMUNDUM, UTRIUSQUE BAVARIAE DUCEM.

ODE VI.

Etiam minima curanda eſſe.

PArvis maxima ſtant principiis, ac pariter jacent.
Primam tolle caſam; & ſuſtuleris mœnia Patriæ.
Qui rivus minimo montis aquas haurit ab oſtio:
Poſt multas hiemes, cum gemitu pontificum ruit.
Arbor vela ferens, virga fuit: nunc maris hoſpita
Nubeis ingreditur. Se cumulant omnia tempore,
Tam belli mala, quàm pacis opes. Qui bene providus
Non ſpernit modicum, ſive ſago, ſive toga; ſapit.

AD LAURENTIUM ADONEM.

Hodie vivendum.

ODE VII.

VIvis, an differs leve munus auræ?
Sed ſpei telam malè texis, Ado:
Fila cum vitæ Lacheſis peractæ
Scindit, & aufert.

Curta ſub terram properatur ætas.
Quæ dies non eſt homini ſuprema,
Alitum ritu volat, & ſagittæ:
Ultima ſtabit.

Durat in Fatis, ſemel interire:
Durat hoc unum, ſubeuntis ipſi
In ſinu cauſſam geniale Mortis
Semen habemus.

Illa naturæ ſociata nexu,
Corpus hoc inſtar comitatur umbræ.
Veſperam vivis? fit & Umbra major:
Denique vera,

Qualis effoſſo graditur ſepulcro.
Qualis & Maneis levis inter errat.
Ter fuit præceps, hiemante barba,
Neſtoris ætas:
Manſit extremùm ſolido rigore
Curva: nec primum potuit reflecti
Neſtor in florem, tremuloque foſſam
Vertice plauſit.
Frangimur tandem puteo frequentes
Urcei. ſi ſum tibi conſul, ADO;
Protinus vives: mala lux ſequetur:
Optima nunc eſt.

AD THOMAM MARINUM,
à Suecis vulneratum & ſpoliatum.

ODE VIII.

NOn ſi Deorum exercitus inſolens
Increvit aſtris, propterea caput
Subduxit Atlas; & gravatum
Queſtus onus, petiit levari.
Ferenda moles: donec in Herculem
Cœli columnam ſidat idoneam.
In te reſiſtentem minaci,
Cuncta licet ferat arma contrà;
Fortuna nullum jus habet improba.
Nam nec beatum, nec miſerum facit:
Sed eſſe, congreſſu repertum
Detegit, opprobriiſque vexat
Tunc, cùm ſubegit. Cui potuit ſemel
Nocere, nunquam magnus erat. potes
Felix haberi; ſi, MARINE,
Quæ tua ſunt, aliena credis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

OMNIPARENTIS NATURÆ IUSTA QUERELA.

Adverſus ingratos Mortaleis.

ODE IX.

NUper ad Fontem Dryadum ſedebam:
Quà virens ſilvis aperit theatrum
Faunus, & ripas ſinuoſus amnis
Iſara plangit.
Heic inumbratum nemus intuentem,
Alloqui motis inopina ramis
Cœpit, humanâ mihi cunque viſa
Major Imago:
Celſa turritum caput, alba crineis
Hinc & hinc ſparſos, inarata vultum
Vomere ætatis ſubigente rugas,
Nuda mamillam.
Scribe BOIORUM mea cura, VATES:
Scribe, clamabat. ſacra te monentis
Jura NATURAE, memorique fago
Sculpe Querelam.
Vox erat, qualis reſonans aquarum:
Cum ſuas Iſter pelago pruinas
Miſcet, & primum gelidi ſalutat
Gurgitis undam.
Stulta Gens: ſemper cupitis negata.
Hic gruis collum petit, ut ſaginam
Latiùs tendat: puer iſte naſum
Rhinocerotis;
Alter & pennas. alius natatum
Dædalo præfert, agilique ceræ.
Ille cornicis tria poſcit annos
Secula paſſæ.
Seu RHEAM dicant Veteres Achivi:
Sive JUNONIS mihi nomen aptent:

Sive Lucinae gravidas levantis,
Sive Cybelles:
Diſplicet, quidquid ſtatui. profanum
Dona faſtidit malè nota vulgus:
Millies dignum ſua, quæ precatur,
Damna mereri.

Si petis collo gruis helluari:
Litteram motis quoque pinge pennis;
Excuba noctu, patiare telo
Denique figi.

Diſce, cervinæ cupidus ſenectæ,
Præda venantis fieri, canumque
Luſus; & ſævas hiemes, ſitimque, &
Cornua ferre.

Quæ ſimul junxi, malè ſeparantur.
Siquis accepto bene novit uti;
Dante me, cunctis licet eſſe lætis,
Eſſe beatis.

Quod genus fingis tibi, quam parentem?
Falſa nimirum lapidum propago
Jacta poſt tergum, gravidæque lactat
Fabula ſilvæ!

Sparſa Getuli ſuper arva campi
Saxa fecundis caluiſſe flammis:
Diſpares quaſſà nemus edidiſſe
Ilice fœtus.

Poſt rates merſas, ego Pyrrha vivas
Imbui rupeis. ego Quercus illa:
Cujus ex vero cecidiſtis omnes
Cortice ventris.

Furta mentitur Scythica Prometheus
Valle confixus: meus Ignis ille.
O mihi quanti, Soboles; ſtetiſti ex
Æthere rapta.

Additus Cœli Superumque fomes.
Ne qua pars veſtri foret impolita;
Principem limum, meliore lima
Ipſa polivi.

Quippe

Quippe ſuggeſtus radiat comarum.
Fronte ſublimis facies coruſcat:
Os & erectum facili tuetur
Sidera motu.

Neſcit, heu, neſcit ſua vota MOMUS.
Quiſquis optabat vitreis videri
Pectus è coſtis, ſua nolit ipſe
Septa patere.

Una mortales data lingua vobis:
Unde ſtridetis ſubito bilingues?
Integros vitæ genui, nec ulla
Fraude nocenteis.

Jam quotus primæ ſimilis farinæ?
Nemo non ſævit, timet, ardet, odit.
Mugiunt tauri, video leones,
Terreor urſis.

Quanta vindictæ rabies ab imis
Æſtuat venis? quid amore pejus?
Aut quid humanas cumulante cædes
Triſtius ira?

Inſuper nullus modus eſt habendi.
Magna vix puſam puerumque parvas
Regna poſt cunas capiunt: nec unus
Sufficit Orbis.

Sciveram coctos nimio vapores
Sole, dum ſplendent, oculis nocere;
Hinc nigris auri radios cavernis
Provida texi.

Tecta foſſores avidi metalla
Scire ſcrutantur; penetrantque ad imas
Montium valleis procul & feri ſub-
urbia Ditis.

Quid furens in me Venus, & Lyæi
Thyades peccent, taceo. pudendas
Ipſa ſpeluncis, aliaque nocte
Obruo nocteis.

Ut genas ſervet, liquidamque vocem,
Floridus Muſæ puer è virili

Truditur ſexu, Phrygii ſub ictu
Victima cultri.
Proh pudor! quo me fero cunque, ſecta
Troas occurſat, Catamitus Aulæ.
Stant anus hirtæ, fidibuſque motis
Molliter hiſcunt.
Virgines ut ſe violenter ornant!
Noſtra vix ullam ſatiat venuſtas.
Pulcra, conceſſam maculat veneno:
Fœda, negatam
Attrahit fuco. Quota, dic, puella
Non emit vultum? Quota me, meaque
Dote contenta eſt? colitur, foraſque è
Pyxide prodit.
Plura laſſatam memorare tædet.
Opprimor monſtris. Quid enim nepotum
Luxus intactum vitio reliquit,
Aut quid inauſum?
Cerno currenteis, velut aſtra, menſas
Volvier circum; madidoſque nardo
Flante convivas, & odoris imbri
Tingere crineis.
Sordet in Majo roſa: quam December
Protulit, fragrat. glacies paratur
Ad ſitim: naſo rubicunda Bacchi
Stiria pendet.
Ore cælato ſalientis hirci
Preſſa Setinis fluit uva prelis.
Quæ Capri libant, cava ſunt & ipſa
Pocula capri.
Faginam nullus ſibi ſumit anſam.
Plenus Auctumno rapitur ſmaragdus.
Cyprium gemmis bibitur merum, gem-
mæque bibuntur.
Altius tectis pumili Laconum
Marmor attollunt. lacus in cubili
Vitreo fumat, volitantque ſupra
Culmina ſilvæ.

Cædit iratus mare Rex flagellis
Tergus urenti ſua tela Soli,
Æoli buccis colaphum minatur,
Et mihi fuſtem.

Quò ruis curvum pecus, ó puſilla
Portio terræ? tibi ſic origo
Excidit teſtæ, cinis, & favilla, &
Ventus, & aura!

Heu, parum tutò vetitis inhæres,
Meque contemnis maleſana proles.
Cur ad occaſum properas ab ortu,
Matre relicta?

Teſtor æquævam THEMIN, & ſequentem
Crimen à tergo NEMESIN: Dolebis.
Has time juſtas, memoreſque fandi
Atque nefandi.

Hæc ubi moto DEA fata luco:
Triſtis in ſeſe penitus receſſit.
Aſt meum canis rigidus caput cir-
cumſtetit horror.

ODE X.

Queritur Auctor, fertiliſſimum Ægypti Regnum Turcis ſervire.

IN Regna Mundi prima Pharos venit,
Peculiari nobilis indole,
Circum jacentem ridet Orbem,
Seque clepit pluvio Tonanti,
Et uſitatis legibus eximit.
Non illa ſupplex ſternere nubibus
Dignetur Aram; quæ caninum
Ante Deos venerata dentem,
Præfert ANUBIM tergemino Jovi.
Certo ſed anni tempore fertilis
Rigatur exundante NILO,
Inque ſoli gremium ſolutis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Lacteſcit undis. jugera crederes
Remis arari. ſpicea mox ſolo
Se fundit ubertas, & agri
Flavicomis ſtrepuere culmis.
Seu magna ventis pabula flantibus,
Colonus Amnis carpit, & æſtuat
Fervente Cancro: ſeu latentem
Multifido bibit ore brumam:
Et rurſus hauſtæ prodigus, evomit
Sciſſo tumenteis divitias ſinu.
Simul recenti ſole ſpira-
menta putris caluere terræ:
Natura vix plus Oceano parens
Indulſit ipſi. Sed, quibus influit
Fecundus humor? cui propinat
Omnigenas, age, Nilus undas?
Ut nulla conſtant Regna ſibi diu!
Olim ferendo ſub Latii jugo
Sudavit, & ſtrictas Canopus
Auſoniæ tremuit Secures:
Donec revulſam Mars Othomannicus
Prædam tributis appoſuit ſuis.
Heu DELTA famoſum Trigonæ
Thracibus aſſeritur Figuræ!
Thraceſque ariſtas nil Jovis indigas,
Et viva ſtirpis balſama colligunt.
EUROPA quanticunque naſi,
Non fruitur tamen hoc odore.
Inſurge tandem Martia Romuli,
Contende Pubes, eripe Barbaris
Opima glebæ: TURCA ſemper
Poſſideat melioris uſum!

AD MATTHIAM CERVUM, TRIBUNUM BELLI, ALSATAM.

Cum Monachium tranſiens, in Belgium tenderet.

ODE XI.

Diſciplina caſtrenſis.

PAucos videmus ſurgere TILLIOS:
Quibus probetur Mars, ſine conjuge
Martis; vel aſternenda ſcuto
Caſta quies, gelidique ſomni.
Pleriſque caſtris agmina vagiunt:
Et qua moventur nocte puerperæ
Portantque, portanturque curru,
Sarcina deterioris ævi.
Atqui rigorem militiæ Venus
Damnoſa fœdis mollit amoribus.
Enervat arcus, & retundit
Blanda mares animos voluptas.
Teſtis mearum & Punicus Hannibal
Sententiarum: quem Capuæ novis
Ultæ cruentavere Cannis,
Luxurie dapibuſque fractum.
Peltata ni ſit femina, ſit procul.
Torvas in armis Turnus Amazonas
De gente Volſca, non puellas
Indecores habuiſſe fertur.
Omen ſecundum, qui pius eſt, habet.
Aruſpicinæ Thuſcus inhæreat,
Chaldæus aſtris: prœlianti
Auſpicium dabit una Virtus.
Fruſtra volabunt, & tibi ſepties
Plaudent olores: ſi malè conſcio
Ferale bubo carmen intus
Occinat, inferiaſque Diræ.

Adverſa Paci vulnera militent.
Subjecta Palmæ lancea floreat:
Urbique, Decretiſque Patrum
Laurigeri famulentur enſes.
Fatale Tempus. quiſquis idoneæ
Occaſioni ſegniùs imminet;
Seu fraude, ſeu pejore faſtu:
Imperii, Patriæque latro eſt.
Heu, quot triumphos perdidit æmulus
Et regna livor: quot lacrymas dedit!
Lugentis Europæ puellis
Ploro nefas, pueriſque notum.
Cunctare velox, ut Fabius. moram
Peritiores aligeram probant.
Matura ſemper poma carpet,
Qui didicit properare lentè.
Duella, Cadmi trade nepotibus
Pugnanda: bellum tu gere publicum.
Furens Arenæ lucta, non eſt
Verus honor, ſed Honoris umbra.
Fas caſtra ſeptis undique muniat.
Gemmis & auro ſit potior Fides:
Famamque, percuſſumque Fœdus
Quo precio, cave, cunque frangas.
Pejurus aſtris Victor, & impius,
Diſtatne victo? ſuccubuit ſibi;
Saxo, quod attrectavit, Aræ
A NEMESI feriendus olim.
Dux ſubjugatis linque jugum. boves
Scindant novales: femina ſurgere
Permitte, Civilis Coronæ
Triticeum meriture ſertum.
Hæc, CERVE, fiunt? currite flumina
Germana retro: tuque bicorniger,
Natalis abrupto meatu,
RHENE, ſubi cava fontis antra.

ODE

ODE XII.

AMOR MARIANUS.

LÆdor? an penna trepidante fibras
Somnio tantùm potuiſſe lædi?
Quidquid eſt, auras aliquid volatu
Movit inaneis.
Et manum noſco moderantis arcum, &
Sentio teli leve pondus. hæret
Aureæ vulnus calidum pharetræ in
Pectore fixum.
O, ubi noſtram ſequeris DIANAM.
Virginum pulcer chorus ambulantum:
Nuncia, gratis bene læſa carpi
Viſcera flammis.

DIALOGUS

AUCTORIS ET MICHAELIS ANGUILLAE, De forma VIRGINIS MATRIS & Pueri JESU.

Cum in pervigilio Aſſumtæ Virginis, ejuſdem Aram, celeberrimi artificis Schwartii manu depictam, in Aula Monacenſis Gymnaſii contemplarentur.

ODE XIII.

A QUàm ſit tota, vides, MATER amabilis?
Collectæ ſpecies viva Modeſtiæ.
Ex ipſo licet ore
Matrem diſcere Virginem.
M INFANS ut bicolor, Candidus & Ruber,
Membris lætitiam ſpirat ab omnibus!
Ignorans quoque dicat:
Qui ſic pingitur, eſt DEUS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

A Virgo cæruleis nubibus inſidet,
Inter pennigeros pulcra Favonios.
Lunæ fixa ſiniſtro
Livent ſub pede cornua.
M Erectus gremium molle premit Puer,
Exſultimque micat. conveniunt bene,
Ac miſcentur in uno
Majeſtas & Amor loco.
A Veſteis virgineas non ego divites,
Sed tinctas viola paupere dixerim,
Ullis abſque corymbis;
Ut tantò deceant mage.
M Inveſtis nebula Pusio non eget,
Tectus luce ſatis: ſic quoque gratior.
Pubeſcentibus altum
Crinitur radiis caput.
A Matris cæſariem carbaſus integit:
Frons auguſta patet. Teutonicam genæ
Potavere pruinam,
Oſtrum quam bene diluit.
M At criſpata riget Filioli coma,
Et ſol in facie ridet eburnea.
Malis lilia vernant:
Et flammas acuunt roſæ.
A Pondus non tetrici dulce ſupercili,
Arcum ſupra oculos flectit ianthinum;
Et quàm pupula vibrat,
Miti lux oleo nitet.
M Hujus luminibus lacte madentibus
Blandus fulgor ineſt, uvaque gemmea:
Quam permiſcuit igni
Electri teretis liquor.
A Virgo, neſcio quid, non tacet, & ſuis
Florem Deliciis porrigit accipi.
Commendare videtur
Inſertura volæ manûs.
M Infans, neſcio quid, vagit, an annuit?
Certè non dubiis geſtit amoribus:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ex mulcente labello
Apricus trepidat color.
A Hanc pinxit TABULAM Parrhaſius NIGER.
Veris quanta fluent gaudia vultibus:
Si tam limpida ficti
Derivant in Imaginem!
M Formoſi quia ſunt, & Puer, & Parens:
An formoſa Parens, anne Puer magis?
Et formoſa parens, &
Formoſus magis eſt Puer.

PUGIO TRAJANI, ſive ORATOR POLITICUS, *Ad informandum Principem.*

Auctor, orationem, quam de Pugione Trajani habuerat; ab Amicis rogatus, Lyræ accommodavit.

ODE XIV.

NUdi loquantur ſi CHALYBES, tace
O JUSTI LIPSI. ferrea prævalens
Mucronis & Romana verba:
Dura quidem, tamen efficacis
Acuta Linguæ. PUGIO Cæſaris,
Effare Verum. jam tibi plurimus
Silet Senatus: pendet Aula
A gladii reſonantis ore.
CUSTOS fidelis Regibus additus
Miteis & æquos præſidio vigil
Defendo. crudeleis, iniquos,
Degeneres, Patriæque noxas
Invado verſa cuſpide. nam memor
PRO ME, VEL IN ME, more Laconico
Dixiſſe ſuccinctum, Gabina
Cum caperet meus arma CONSUL,

Deteſtor illos, quos hominum cruor
Bis purpuratos tinxit. An oſtreis
Veſteis coloratas rubere
Non fuerat ſatis? ergo ſanguis
Debebat addi corpore Civium
Expreſſus! odi nomina Cæſarum
Noctu Senatores citantum
Attonitos, ſpatioque rhombi,
Metuque mortis. Thracia cædibus
Inauguretur. Taurica Biſtones
Aulæa ſuſpendant, ferarum
Terrificis variata formis:
Utatur albis REX MEUS, & ſacri
Cubilis ornet fulcra tapetibus.
Quos intuentem nullus horror
Sævitiæ, vel imago lædat.
Iras tyranni præcipitent, equi
Cruore paſti. REX MEUS, & pium
Librabit, & juſtum dolorem.
Laudo moras, ubi jus ab enſe
Ictuque pendet. quas tamen improbo
Prodeſſe nolim, ſi noceat bonis.
Eſt &, protervos ac rebelleis
Imperio cohibere, virtus.
Scindantur artus immedicabiles:
Ne ducta labes inquinet integrum
Corpus, putreſcentique ſerpat
In populum vitioſa membro.
Ardente Roma; QUOD LIBET, HOC LICET,
Clament NERONES: QUOD LICET, HOC LIBET,
TRAIANE dices. at nec omne,
Quod licet, hoc libeat regenti.
Sui imperator latiùs imperat,
Quàm ſubditorum; quàm Tanaim Pado
Gadeſque jungens. Lege lata,
Ipſe ſibi bene paret Auctor.
Vitentur omnes dedecorum proci,
Qui criminoſis cunque placent modis.

Mordent adulantes catelli
Deteriùs catulo leonis.
Laus, eſt venenum: publica blandius,
Privata pejus, ficta nocentius:
Letale, ſi tantum bibatur;
Quantum animo maleſanus olim
Pellæus hauſit. Tunc etiam furor
Obeſt amicis. Tunc ſubiti Joves
Naſcuntur in menſa, rotantque
Fulmina per pateras ſonanteis.
Innube cœlum frontis, amabile:
Quis thura ſupplex offerat & preces;
Si torva majeſtas ad Aram
Igne tonat, jaculiſque ſtridet?
Non Africanis, non Halyatticis
Europa fervit legibus. India
Truncos adoret, & per annum
Viſa ſemel ſimulacra Regum.
Sol ipſe triſteis, ac pluvia graveis
Vultus decora temperat iride.
Ros unde labens, & metallo
Concha novo precioſa ſtillat.
Currunt ut amnes in mare; ſic fluant
Opes in Arcam, rurſus ut effluant.
Et hic redundet gurges. auri
Larga manus, ſed avara ferri
Vagina clarant. parcite, PRINCIPES,
Munire veſtros excubiis Lares.
Ni terreatis, nil timetis.
Pax animi trepidare neſcit,
Vulgique fluctus tuta natat ſuper.
Molli luparo fortiùs attrahit
Tranquilla ſubjectos Poteſtas,
Quodque monet, jubet: inquieta
Mandat, nec urget. lenè fluit Tagus,
Ditatque ripas: lenè ſuper Pharon
Extendit almam Nilus undam,
Et tepido fovet ore frugeis.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Immanè torrens è nivibus ruit:
Campo ſed idem fertur inutilis;
Ponteſque, clamanteiſque ſilvas
Spumeus, ac ſata læta ſternit.
O quiſquis audes eſſe bonus, meum
Admitte TRAIANUM. Ille metus fugat
Curaſque: & adducit beatum
Imperium ſine fine. DIXI.

AD VIRGINEM MATREM DUNTENHUSANAM.

ODE XV.

VIRGO: cui NATUS faciem venuſtam
Seque conceſſit, mihi cumque ſalve:
Dum precor ſupplex, facioque matu-
tinus ad Aram.
Hîc catervatim quoque te vocatam
Lenè ſentiri miſeris Patronam,
Lingua ſuſpenſis loquitur voventum
Cerea ſignis.
Quem manu mulces, ô Amica, flecte.
Non opus multis, ô Amica, verbis:
MATER arride ſemel, & PUELLUM
Flexeris ore.

Ad clariſsimum Virum BENNONEM SEGARTIUM, INTER CONSILIARIOS ADLECTUM.

ODE XVI.

Deterret illum à more hujus Seculi.

ODi bilingueis, & precio fidem
Dato paratos frangere vitream.
Virtus in illo nulla, cujus
Prima, DEUM timuiſſe, non eſt.

Juſtum,

Juſtum, SEGARTI, conſilium dabis:
Quod atra nullis ſepia fraudibus
  Obfuſcet; aut privata lactet
    Utilitas, aliena ſugens.
Charontis hamum rejice, munera.
Pulcrum, rubenteis ſpernere laminas:
  Et, cum propinatur toreuma,
    Dicere, non ſitio metallum.
Qui blandienteis temnit opes, opes
Supra eſt, & infra ſe tenet omnia.
  Hoc MORUS exemplo Britannam
    Emicuit moderatus Aulam.
Ille in faventis culmine Gloriæ,
Intaminatis major honoribus,
  Sic ſe regebat, ſic tyrannum:
    Ut neque fraus, neque vis ab Æquo.
Regalis unum, nec metus aut amor,
Moveret unguem. Sol citius ſuo
  Dimotus è curſu, quadrigam &
    Munia deſeruiſſet axis.
O iſta noſtro ſi quoque ſeculo
Floreret ARBOS: non, veluti pila,
  Miſſus per auras, huc & illuc,
    Ambiguo fluitaret ictu
Romanus Orbis: nulla faceſſeret
Tumultuantis rixa ſuperbiæ
  Turbas; neque æterno vetaret
    Exſilio remeare Pacem.
Procul rapinis, & procul ambitu
Fovente liteis, quiſque ſua ſedens
  Sub vite, vel ficu, quietam
    Exigeret ſine Marte vitam.
Nunc inſolenteis poſt CAMERARIOS,
Cuniculoſis omnia fraudibus
  Suffoſſa; quadratoque rupit
    Agmine MACHIAVELLUS Orcum.
Cretata vendit ſe ſapientia,
Veramque lucris turpibus immolat.

Pelli

Pelli leoninæ ſcit impro-
visa ſuam ſociare vulpes.
Per, heu, tacendas ACHITOPHEL ſuum
Non unus arteis nobilitat genus.
Argutus incruſtare verba,
Ingenio potiore vincit.
At non triumphis monſtra perennibus
Impunè, nullo vindice, ſævient.
Injurioſæ Larva mentis
Sæpe quidem queat eſſe tecta,
Sed tuta numquam. Sol radios dolo
Inverget olim. defluet allitum
Clauſtris, ab omni parte, gypſum:
Et paries, Animique ſtabit
Structura nudi ſub patulo Jove,
Videnda nullis picta coloribus.
Cum protrahentur purulenta
E trepido Stygis ova nido:
Ut palpitabunt ad medium diem,
Et clara cœli ſpicula noctuæ:
In fraude deprenſas apertâ
Luce palàm feriente pennas!

AD SABINUM FUSCUM
IN INDIAS PROFECTURUM.
ODE XVII.

IBis, quo jubet unica
Toto circumagens æquore *Literæ*:
Sed qua nec violentius
Gaudentem traheret grandis epiſtola.
O ergo faciem, novis
Incoctus rapidæ ſolibus Indiæ,
Augebis precioſiùs,
Pulcrè barbarico more ferocior:
Bis ferrugineus genas
Fulgenteis tenebris: & bis in annulos

Flexam

Flexam cæſariem niger.
Quod ni te Superis ire volentibus
Invito mihi ſuadeas:
Diris Theſſalicam devoveam ratem,
Primum quæ potuit fretum
Audax æriſonis rumpere puppibus.
Cedamus. vocat Hiſpalis.
Per Matris lacrymas, perque ſororios
Imbreis, Navita nobilis
Ridens vela ſui pectoris explicat.
Ah, fruſtra GENITRIX ſinum
Fles percuſſà manu! quid ſcopulum feris?
Lamentis quid inanibus
Perdis verba nihil proficientia?
In ventos abeunt preces.
Curſuri pelago lintea FILII
Tot ſuſpiria promovent.
Tempeſtiva gemens flamina ſufficis.
Non, ſi ſciſſa comam, pares
Tortis femineo crine rudentibus
Injeciſſe moras; ſemel
Inſpirata DEO carbaſa retrahas.
Mens immota ſibi manet.
Jam pulſata ſonant littora: jam fremit
Ventoſi chorus Æoli:
Et frondoſa levans brachia MEXICUM,
Complecti parat Hoſpitem.
Jungamus placidis vota Favoniis.

AD EUNDEM.

Auctoris vaticinium.

ODE XVIII.

QUàm nihil in certas cautum eſt mortalibus horas?
Omnia vota natant.
FUSCE redi. Vatem ſi me quoque maxima dicit
Roma, SABINE redi.

Quid

Quid reditum moneo? nunquam, quo dirigis, ibis:
Huc, age, flecte ratem.
Speraſti extremos mollire profectus ad Indos
Barbara corda virûm.
Fata vetant: Orbis potuit Germania curas
Pellere noſtra Novi.
Non gens dura tibi, ſed cerea PRINCIPIS ætas
Erudienda venit.
Nulla Philippinis obtexerit Inſula clauſtris:
Teutonis AULA vocat.
Qualiter Æaciden Scyro ſubduxit Ulyſſes
Ad fera bella Ducem:
Siſteris æquoreæ divulſus rupibus oræ:
Nec latuiſſe potes.
Educi latebris prohibebat Mater Achillem:
Sed Tua nempe cupit.
Flecte ratem: decus AUSONII nomenque mereri,
ARSENIIque potes.
Tu nunc noſtra quidem præſagia riſeris: at mox
Pondus habere ſcies.
Sic mihi fatidicus noctu prædixit APOLLO:
Sic cecinere NOVEM.
Anne & ego ludor? Quid enim Caducifer Ales
Miſſus ab axe monet?
Ille ter, ille quater vigilanti ſibila virgâ
Edidit ante Lyram.
Et tua ſubduxit ſubitò mihi mobilis ora,
Subſtituitque virum.
Nec tamen alterius monſtrata coloris Imago eſt.
Diſſimilisve tibi.
Iſta quoque incenſum corvi nigredine crinem,
Cætera oloris habet.
Num tua ſit facies, an non tua, neſcio: talem
Turbida vibrat aqua.
Amnis ubi moto reſplendent fragmina vitro,
Frons, gena, naſus hiant:
Atque iterum coëunt, iterum diviſa reſultant,
Ut levis aura movet.

Sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Sed neque conſtantem licuit pernoſcere vultum,
Impediente Deo.
Cumque oculos propiùs vellem defigere, riſit,
Oppoſuitque manum.

AD FLORIANUM VVOLCKIUM.

Malæ Conſcientiæ pœna.

ODE XIX.

NOlis beatum dicere divitem
Quemcunque VVOLCKI; ſub nitida cute
Tormenta geſtantem profunda.
Omne ſcelus furit in ſceleſtum.
Iniqua Mens à ſe prius exigit
Pœnas nocenteis, & Nemeſis ſibi
Fit ipſa. nam quo læta dormit
Culpa toro? quibus aut veneni
Secura menſis aſſidet? hinc jecur
Extendat anſer Thuſcus, & advolet
Guttata Phaſis: Bacchus inde
Vina ſenex generoſa fundat:
Conviva mœſtis criminibus ſatur
Juxta facetos nauſeat Hoſpites:
Aut dente moroſo gelatas
Triſtè dapes, velut Umbra, carpit.
Formidat hoſtem Pacis in Atrio.
Ut ille deſit: non bene conſcius,
Lictoris inſtantem ſecurim,
Conſule ſe Mario, timebit.

Ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ad clariſsimum Virum

JOHANNEM PAVERIAM.

Laus Adami Firmionis, cæci.

ODE XX.

AUdi, PAVERIA. Non adeo malè
Cæcis eſſe, jubet credere FIRMIO:
Felix accola Mortis,
Et clarus ſine lumine.
Seu currum revehit Phœbus ab Indiis;
Seu Tarteſſiacis fluctibus avehit:
Neutrum ſidus adorat.
Formoſiſſimus intimo
SOL eſt ipſe ſibi. MENS gerit Heſperi
Auroræque vices: ac quoties libet,
Feſtino cita motu
Pertranſit duplicem Polum.
Hæc ſecum: vacuo ſtat facies ſinu,
Nec fronti vigilat flamma: quid intereſt?
Tantò plura quieti
Libertas animi videt.
Ut præferre nigris candida neſciam:
Virtus quî vitio diſtet, & utili
Secernatur Honeſtum;
Alter TIRESIAS ſcio.
Orbeis ille cavos percitus, & ſacras
Convertiſſe manus fertur ad æthera:
Eventuraque cunctis
Exploraſſe ſagaciùs.
Vates antra petunt, & nemorum domos.
Qui Diis cunque ſacer Lucus inhorruit,
Denſis reddidit umbris
Obſcurum venerabile.
Sic aſſueſco mori. Manibus integris
Addendus, patior jam mediam necem.

Fatum plenius opto.
Tantùm pars obiit mei.
Ibit ſub tumulum corpus, & Atropon
Fraudabit, ſolitam vellere palpebras;
Supremoque natanteis
Stellas demere funeri.
At liber veteri carcere Spiritus.
Vivas ſeſe oculo lucis imagines,
Vivo fonte fluenteis,
Vivis hauriet amphoris.
O ſpiſſum radiis ac nitidum mare!
O æterna dies, & rapidum jubar!
O caligo ſerena,
LUMEN nobile GLORIAE.

AD BENNONEM ALTORFIUM.

In funere dulciſſimi F. Edmundi.

ANNO MDCXLI.

ODE XXI.

QUod vetant poſtes adamante fulti,
Filius nunquam querulo redibit:
Orpheus plectro licet obſerata
Limina pulſet.
Perdis, ALTORFI, lacrymas. reſiſte
Fortiter, dum ſe dolor ipſe frangat.
Rapta lugenti fuit una, ſed non
Unica Proles.
Reſtat HENRICUS, roſeuſque BENNO:
Cujus octavum trieteris annum
Nuper implevit, puer innocentis
Muſteus uvæ.
Candido primum pede MAGDALENA
Propulit luſtrum; CATHARINA quartum.
ANNA jam Sponſo, celebrique digna
Comitur Aulæ.

At

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

At nec EDMUNDUM periiſſe dicas.
Corpus hic tantùm, luteaſque (membra)
Exuit veſteis, placido daturus
Lumina ſomno.
Vivit, ALTORFI, Tuus ille vivit:
Et ſepulcrali poſitis in Urna
Vinculis, felix alium vagari
Vadit in Orbem.

Ad clariſſimum Virum

ARSACIUM MAMIRODAM.

Cur priſci crediderint, Venerem ex mari procreatam eſſe.

ODE XXII.

UNde ſuos hominum genitrix Citherea ducat ortus,
Me cogis indagare, MAMIRODA.
Argolici natam maris æquora prodidere Vates:
Ornantque cauſſis Fabulam decoris.
Namque & nomen adhuc Aphrodiſia ſervat, & tepenti
Mulcetur ipſa, filiuſque, limpha.
Navigat omnis Amans: & habet ſua, quæ Favoniorum
Vexilla flabris explicet Cupido.
Mittant in Venetum cymbas mare, qui volunt amando
Ludi nocentis crimen experiri.
Forſan & hinc *Flacco* trabs Cypria dicitur Carina;
Quod Diva Cypri navitas gubernet.
Priamides celebrem rapturus adulteram Lacænis,
Tentavit æquor, impulitque claſſem.
Per freta Leander ſpumantia, turbidoſque fluctus,
Suum natavit invenire ſcortum.
Si vitaſſet aquas & littora; non fuiſſet albi
Europa plorans præda facta Tauri.
An fera cæruleis eſt luxurioſior juvencis?
Daturne glaucas inter ulla virgo?

Innan-

Innanteis mediis Nereidas ardor urit undis:
Tritone flagrat inquieta Doris.
Oceano majus non eſt, neque turpius lupanar.
Impunè ſpernunt Najades Tridentem:
Vivit ibi Piſtrix pendentibus exſoluta mammis;
Cantuque Siren blanda fallit aureis.
Jupiter ingenuum prædo quibus abſtulit pudorem,
Mercede pactas juſſit eſſe Nymphas.
Humida ſunt in aquis incendia; quod probat bitumen,
Saliſque thermæ ſulphuriſque fœtæ.
Mulciber, (hæc fama eſt) uxorius, ut placeret ægræ,
(Vexabat ægram Conjugem catarrhus)
Sollicitus morbum depellere, frigidamque tuſſim,
Implevit ora fontium calore.
Durat adhuc, multiſque locis, quibus æſtuant cavernæ,
Telluris uber flammeum liqueſcit.
Balnea Naturæ Vulcania nominamus. illis
Lavat Dione, concolorque ſexus.
Rara vehunt purum jam flumina ſordibus liquorem:
Illime rara trudit urna vitrum.
Sæpe quidem primo Pymplea ferociùs ſcaturit,
Geluque caſtum pollicetur unda.
Fœdo polluitur mox crimine, molliorque Bajis
Enervat artus, feminamque fundit.
Vertitur in fontem poſt fata libidinoſus Acis:
Inceſta Byblis ſolvit ore rivum.
Fonte vel inſpecto Narciſſus amavit inſolenter,
Deſideratum ſe ſibi procatus.
Alpheus fugitiva tuos, Arethuſa, novit igneis,
Antriſque cæca furta ſub Sicanis.
Denique quid Paphium multis opus explicare partum?
Loquatur ipſe, nominetque Matrem.
Nam mala ſi corvus ponit malus ova, furque furis;
Confecta res eſt, & lupam tenemus.
Illius eſt Infans, cujus bibit impudica moreis.
Arteiſque eaſdem poſſidet nocendi.
Ut Thetis è portu placidiſſima remiges in altum
Invitat æquor, neſcioſque mergit:

Sic meretrix oculis ridentibus allicit Juventam,
Sorbetque blandâ naufragam Charybdi.
In Scylla facies pulcerrima: ſed canina ſævùm
Latrat papilla, latrat umbilicus.
Ceu mare, ſalſa Venus, ſua gaudia terminat dolore:
Æſtu marinos æmulatur æſtus.
Innumeros haurit Neptunia, nec redundat, amneis;
Avara ſemper mœcha dicit, *affer.*

PALINODIA.

Rectiùs dici, Venerem ex limo terræ originem traxiſſe.

In gratiam ILDEPHONSI MAMIRODAE, ARSACII MAMIRODAE Fr. *de Adami lapſu, ejuſdemque peccati noxiis effectibus diſputaturi.*

ODE XXIII.

LAmpade ſi dira tantùm Venus ureret phaſelum,
Nullis flagrarent ignibus quadrigæ;
Forſitan orta ſalo credi Dea poſſet irreperta.
Extra ſed undas illa ſævit æquè.
Vtque exempla probant, crudeliùs imperat ſub axe
Torrente Mauros pauperes aquaï.
Deſinat obſcuris Grajûm vetus error involucris
Docere pulcri vim genuſque Monſtri.
Veriùs ac multò ſolertiùs, ILDEPHONSE, pandis:
Et inſitivum Fomitem malorum,
Non Pelagi bullis candentibus imputas, ſed eheu,
Luto rubentis pulverique Terræ.
Qua ſtetit effictus noſtrûm Pater, omniumque Latro,
Auſus ſuperbè velle Numen *eſſe.*
Antiquas retegis ſilvas: ubi concupivit EVA
Fatale pomum, noxiumque carpſit.
Corporis humani qui nunc vagus obſidet medullas,
Accendit ignem primus Eſuritor.
Is ſtimulo culpæ ſacer oſſibus implicatus ardet.
Undantis Ætnæ quantus eſt caminus.

Quod

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Quod mirere tamen; non nititur evolare ſurſum,
Inſtarque plumbi ſemper ima quærit.
Terra Venus: terram ſoboles petit, improbus Cupido.
Levi puello cedit omne pondus.
Interea certis habitare cubilibus videmus,
Seu valle prona, colle ſeu ſupino.
Illi gratus Eryx, Amathuſque dicatur & Cithæra,
Tædæque fabra nuptialis Ida.
Iſte per umbroſum volitat nemus, excutitque mala,
Peccantis heres pertinax ADAMI.
Malo Cydippen deluſit Acontius doloſo,
Aſtum nocentis æmulatus anguis.
Mollis adhuc hodie Laſcivia regnat in viretis,
Lenone ſerta dividente Majo.
Hîc ludit petulans Dryadum chorus, elicitque ſaltu
Faunus latenteis capripes Napæas.
Hîc Erycina quatit terram pede; quaſque læſa tangit,
Rubore ſpinas imbuit roſarum.
Hîc ſuper arboribus ſuſpiria ſentiunt amantes,
Alnove glauca, populove cana.
Hoc neque diſſimulat vel Achaica, vel Latina Clio,
Floreis Amori conſecrans & hortos.
Ipſa ſub occaſum nam funera ſæpe floruerunt,
Ornata miris frondium capillis.
Pyramus & Thisbe teſtes tibi: nunc uterque motus;
Olim puellus hic, & hæc puella.
Myrrha Patri, plus quam licet addere, cara lacrymatur,
Suumque nomen ſtillat uda myrrham.
Flavos in campis Hyacinthus, & indices Adonis
Leti cruentos explicant colores.
Uſque adeo ſiccam potius Venus aſſerit Parentem,
Sororque dici Najadum recuſat.
Sive tamen Terræ gremio ſata, ſeu Maris profundo;
Utroque, quam ſit vana, prodit ortu.
Tam cito quippe levis fugit, & brevis interit Voluptas,
Quam flos in agro, cana ſpuma ponto.

EQUUS

A S. IOB *deſcriptus* C. XXXIX, *&* *ab Auctore cum* GRATIA DEI *comparatus*, *ex illo* THOMÆ KEMPENSIS *oraculo: Suaviter equitat, quem Gratia Dei portat.*

AD FORTISSIMUM HEROEM PHILIPPUM MANDORAM, *ex antiquiſſima familia Wackermannorum, in Cæſareo exercitu militantem.*

ODE XXIV.

ADduco paſtum ſidereis Equum,
PHILIPPE, campis: cui nec Ariona
Adraſtus, Æthonemve Solis
Lucifer æquiparare poſſit.
Huic cedit alæ Cyllarus igneæ,
Flavique Xanthus pulcer Achillei.
Ut ore fulvum mandit aurum!
Ut virideis agitat ſmaragdos,
Candetque ſpumis! ut malè pendula
Ferocit humectare monilia!
Ceu vile dedignetur oſtrum,
Impatiens phalerarum, & auri.
In juſta denſùm colla fluentibus
Erecta cervix luxuriat jubis:
Quas non in Argæi pruinis,
Aut tumidi nive lavit Hebri:
Sed ſparſus altis cædibus, in ſacro
Jordane tinxit. cæruleus color,
Glaucuſque ſpadicem remiſcet:
Quem Pholoë pecoroſa laudat.
Mundi lutoſas ingrediens vias,
Suſtollit argutum ad Superos caput.
Non ille pilentis jugari,
Aut Cyprio patietur arvo

Ver-

Verſare glebas: non ſcelerum jugo
Preſſus pudendam circumaget molam.
Faſtidit indignos labores
Arduus, opprobriumque culpæ,
Undas & igneis per medios fugit,
Ventis & ala fulminis ocior.
Per ſumma camporum, marinæ
Siccus aquæ, ſegeteſque fertur;
Ut nulla culmos proterat ungula.
Hinnitus ejus, viva tonitrua;
Clangorque declamata circùm
Colla datus, ſonitûs acuti.
At non locuſtæ more fugabitur,
Durante pugna. gloria narium
Terrore fumat: nec ſagittis,
Nec facibus gladiove cedit.
Hinc vibret haſtas Ira, vel Ambitus:
Illinc pharetræ tela Cupidinis
Figenda promant, aut veneno
Invidiæ medicata Faſtus:
Subit procellam fortior Alipes,
Fervens fremenſque, & ſorbet anhelitu
Terram, volaturuſque neſcit
Stare loco, remoraſque damnat.
Niſi antecedant claſſica, præfurit;
Sibique factus buccina turbidùm
Lætatur, hoſtilique poſcit
Pabula diripienda campo.
In Chriſtianos bella moventibus
Late tyrannis: ex ſtabulo procul
Sævos odoratur Nerones,
Aure micans: Decioque dicit
VAH! Maximino VAH! ſimul irruit
Flammis, & atrum Ditis Alaſtora
Contemtor, Orphnæumque ſtricto
Calce ferit: ſimul inſidentem
Ad aſtra tollens nubibus invehit,
Scribitque gyros. Victor Olympica

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Donatur, Eleaque palma,
Diis etiam Hippomedon canendus.
O digne tali, magnanimum genus,
Equo, jugalem MANDORA Gratiam
Conſcende. ſecure vehéris.
Non alio tamen uſus olim
Cruenta ſtravit monſtra GEORGIUS.
Neu frena captes: te reget. invia
Permitte ſectari ſuperbo
(Nam labor eſt inhibere) paſſu.

Ad ſereniſsimum Principem

FERDINANDUM CAROLUM
ARCHIDUCEM AUSTRIAE, &c.
COMITEM TIROLIS, &c.

ODE XXV.

ET te canemus: nunc tenui Lyra;
Olim tubarum Mercurialium
Fragore magno, FERDINANDE,
Auſtriadum generoſa cervix.
Quanquam Cybelle patria montibus
Incluſit altis: jam tamen emines
Sublimis; Europamque, & omnem
Intuitu velut ominoſo
Metiris Orbem. jam Sapientia
Canis Juventæ cæſariem tuæ
Ornavit. in matura tendis
Secula, præripuiſſe ſolers
Tantillus ævum. conſcia mens ſui,
Monteis, & annos tranſilit impares.
Sed eſt & ipſa laude forma
Corporis, imperioque digna.
Frontem venuſtis CLAUDIA Gratiis,
Et MEDICEO ſidere miſcuit:
Deditque FLORENTINA vivum
In facie radiare florem.

At

At pectus amplum, & contremere igneum,
Atque incubantem magnam Animam PATER
Poſſedit, implevitque venas.
In roſeo LEOPOLDUS ore
Sedet, videri lætus, & aureo
Fulgore præſens. Ille quidem diem
Exemtus humanum reliquit,
Alterius ſpeculator Orbis:
Tu verò vultu, moribus, indole
Sic vindicatam reddis imaginem;
Nil diſtet ut vivo ſepultus.
O patriæ Pietatis heres
Ex aſſe ſalve. qualiter imbuis
Commune Votum! verba Virum ſonant:
Scis culmen inclinare civi.
Cùm tot Avis, ſerieque longa
Poſſis, & alti fulgure ſanguinis,
Virtute mavis ASCANIUS cani.
Sic itur, ô PRINCEPS, ad aſtra,
Diis genite, & geniture Divos.

AD JOH. ALBULAM.
VIRTUTIS GENIUS.

ODE XXVI.

VIRTUS ætherei conſcia ſanguinis,
Aſtrorumque ſoror: non amat, ALBULA,
Inter ſerpere fungos,
Et declivia vallium.
Semper ſumma petit. quò, neque nubium
Nautam, Romulei flammigerum Jovis,
Pleno concita vento
Transfert penna ſatellitem.
Illius, labor, eſt nobile pabulum.
Acclinis clypeo porrigitur quies:
Accenditque ſoporem
Belli dulce periculum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Jam cum ſidereis otia fratribus;
Jam cum fulminibus prœlia dividit:
Luſtralique Tonantis
Geſtit ſulphure ſpargier.
Supra Fata rapax tollere ſe, domat
Formoſis humilem ſub pedibus metum.
Si Fortuna laceſſit,
Conſtans adjicitur ſibi.
At, cùm pulvereo fumat ab æquore,
Corpus non gelida fluminis abluit:
Sed ſudore lavatur,
Neglectu Dea pulcrior.
Auri nulla fames, nulla ſitis lucri.
Dedignatur humum figere ſpiculis.
Arcûs tota cupido
Metam fertur in arduam.
Promittente necem vulnere gloriæ,
Migrat cum Domino fida comes ſuo:
Heredique ſuperbit
Linqui, ceu ſpolium, pigro.

PANEGYRICON.

De laudibus B. MARIÆ V.

CARMEN VOTIVUM.

ODE XXVII.

UNde deducet tuus orſa Vates,
VIRGO centenis celebrata linguis?
VIRGO centenis celebranda linguis:
Omnia cantant.
Hinc tibi circùm nemoroſa montes
Colla ſubſternunt, ut in aſtra tollant:
In tuas illinc ſaliunt aquarum
Murmura laudeis.
Lucus Hermonis, Sabamæa prata,
Collis Engaddi, Balſamonis hortus,

Alta

Alta Carmeli juga te reclini
Hoſpite gaudent.
Te capillatam velit Aura Cedrum,
Quanta perſultat Libanitis Auſtros:
Te velit molli Platanum fluento
Lambere rivus.
Poſceris flavæ Terebinthe valli:
Poſceris clauſo Cypariſſe campo:
Præripit celſa tamen arce rupes
Sacra Sionis.
Te petunt ſaltus virides Phogori:
Te ſuis Palmæ foliis Cadanæ
VIRGO, ſcripſerunt; Amanæque vertex
Curvus adiri.
Ille Jordanes, tibi tranſeunti,
Hinc & hinc late vitreis in altum
Subſtitit muris, mediæque ceſſit
Fœderis Arcæ.
Stantis immotas Heſebonis undas
Pinxit inſigni Zephyrus figurâ:
Quæ tuos ſummo tibi, Nympha, reddit
Margine vultus.
Vena tu vitæ, puteo ſalutis
Irrigas ſiccos; medicamque vivæ
Lucis infundis ſcatebram, dolore
Mentibus ægris.
Umbra tu creſcens & opaca mali,
Protegis feſſos, reficiſque vireis.
In Rubo ſpargis jubar ominoſæ
Herbida flammæ.
Scala tu cœli, ſuperanda certos
Nexilis fulcri radios ab alto
Ducis in terram, ſolidoque ſignas
Aëre paſſus.
Seu Polo dici Cynoſura mavis;
Clara nocturno regis igne nautas:
Seu diem fauſtum bona nunciare:
Nobilis Eos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Illa captivi Patris è feneſtra
Miſſa poſt triſteis pluvias Columba,
Ore decerptam rediens tuliſti
Pacis olivam.
Hiſpidi quamvis habitemus inter
Saxa Saniri: tamen ex Olympo
Diceris nobis gemuiſſe viſis
Turturis inſtar.
Plumeum læveis bene cujus alas
Pingat argentum: bene præter alas
Cujus & collum, varióque dorſum
Palleat auro.
Nos quidem raucæ gemitu palumbes
Candidas cœli volucres fugamus:
Sunt tamen raucæ tibi digna viſæ
Cura palumbes.
Fixa qui cœlo numerabit aſtra,
Et maris guttas, nemorumque crineis:
Se tuas jactet numeraſſe doteis
Falſus Apollo.
Verna poſt longas hiemes Voluptas;
Dulce poſt nimbos animi ſerenum:
Grata meſſori, medioque in æſtu
Roſcida nubes:
Qualis adverſi rubet icta telo
Solis, & preſſo ſinuatur arcu:
Quæ novos lucis variat repulſu
Mille colores,
Iſta, ſuſpenſo licet orbe, nondum
Floridam denſos animam per imbreis
Iris exhalet, tamen ex amico
Vulnere rorat.
Cæteri flores citò proteruntur,
Et ſenes forma pereunte marcent:
Non timet mortem Roſa, non aniles
Myſtica rugas.
VIRGO. ſed ſummas quis ad umbilicum
Exigat laudeis? niveis & ipſe

Liliis

Liliis venter, gravidoque frugum
Turget acervo.

De Pompejo Magno, Iulio Cæſare, Catone Vticenſi, in Tabula depictis ab Alberto Durero.

CARMEN EXTEMPORALE.

In gratiam clariſſimi Viri Ioh. Targiſilii, qui oſtenderat.

ODE XXVIII.

PArtum tueri difficile eſt, ubi
Colliſa Virtus ipſa ſibi nocet,
Moleſque juſto major. Hi ſunt,
Hi laceri duo fruſta Mundi
Damnoſa. CANUS ferre negat parem,
CALVUS priorem. dividitur ſcelus:
Civilis à belli tumultu
Peliacæ tonuere valles.
Per ipſa Juris viſcera lanceam,
Per & Senatum torſerat æmulus.
Extrema Libertatis umbra
Hoc ſteterat removenda jactu.
At non eadem mente domabilis
Vultum tyranni ſuſtinuit CATO.
Romana Libertas Catoni
Poſthabitâ placuiſſe Româ
Vitáque fertur. carior altera
Non uxor illi. Marmaricas ſimul
Nudi peragrarunt arenas:
Enſe ſimul periere fixo.
Audire CAESAR qui potuit ſua
Manu peremtum, non potuit tamen
Videre ſervum. quanta, JULI,
Funera Theſſalicis humaſti

Veſpillo campis! rectiùs alteri
Impenſus hoſti, Thracibus aut Dahis
Fuiſſet, ulturuſque Craſſum
Aſſyriis cruor ille Carrhis.

PALINODIA.

Non abhorrere ſe à quibuſdam Stoicæ Secta ſcitis.

ODE XXIX.

Sint infecta precor, quæ nuper facta volebam;
Et ventis commiſſa ferantur.
Quod tibi ſacrilego, Vates, ſcelus excidit ore?
Tu VETEREM dimittere SECTAM!
Et profugus ſignis, magnoque CATONE relicto,
Ad vilem decurrere vulgum!
Iſara curre retro: quique in mare volvitur Iſter,
Summa petat cunabula Rheni.
Scilicet offenſus rigida virtute recedis:
Et præceps te ſemita terret.
Audes laudati ſtudiis contrarius ævi
Antiquos turbare Sodales.
Sed quid ad hæc BIRRUS, quid VARNIA dicet amicus,
Et major BASCAUDUS utroque?
Tres iſtos Thraſeæ ſemper conferre ſolebas.
Helvidio par ipſe futurus.
Inſuper evulgas cani ſecreta magiſtri,
Conatu temerata profano.
Ac meritò poſſint tantum conficta videri
Alſaticæ ludibria buccæ.
Transfuga præteritos ut damnes turpiter annos,
Et Cynica de fraude queraris:
Cui noceas! nulla Socii, quos deſeris arte,
Propterea vel voce moventur:
Sed tua ſpernentes recto convitia vultu,
Ut rigido ſtant ære columnæ.

Non

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Non cadit in vere ſapientem injuria: cunctis
Ille malis ſublimior exſtat.
Diſce Stoæ jam nunc præcepta immania, fundo
Virtutem ſolidare tenaci.
Diſce, quod inculcant: Pulcrum eſt, ut marmor ad ictus
Durari, tormentaque frontem.
Pulcrum eſt, in lacrymas nunquam ſubſidere: quamvis
Hinc glacies, hinc torqueat æſtus.
Pulcrum eſt, æternis animos affigere ſignis:
Et nullo terrore domandum
Fortunæ tergum, Fatiſque oſtendere pectus,
Quod ſignet formoſa cicatrix.
Pulcer contemtus mortis. quæcunque citarit,
Seu velox, ſeu tardior hora;
Poſſe loqui faſtos, & ſemper dicere, VIXI.
Vos nati conjuxque valete.
Cur igitur ſacris fugi perjurus ab Aris?
Quis rapidum furor egit in arma?
Me me adſum, qui feci: in me converte, RIVERNA,
Nodoſum, neque deſine, fuſtem.
Peccavi, fateorque nefas: quod cum cane gallus,
Et ſerpens, & ſimia plectat.
Poſthac ſi fallam, ruat omnis *Porticus* in me:
Fracta meum ſit teſta ſepulcrum.
Cochleolas Phrygis aſſiduò verſare paratus,
Et tineas arcere libello:
Omnia quæ verax ructavit Corduba, lingam,
Zenonis juratus Achates:
Et, ſi Fata ferant, ſparſurus ſanguine thermas,
Cum SENECA mittente cruorem.

AD ANDREAM LABIENUM,

M. LABIENI CONSULTISSIMI VIRI STOICI F. PRAECEPTA VIVENDI STOICA.

ODE XXX.

DIſce, quid proſit LABIENE Marci:
Prima dum floreis imitatur ætas:
Dum comæ vernant, per & ora ſerpit
Umbra juventæ.
Decident olim virides capilli
In nivem, canâ ſubeunte Bruma.
Decidet vivax & amœna fiſſis
Purpura labris.
Cuncta labuntur, fugiuntque paſſim
Sole per vaſtos fugiente campos:
Cumque Saturno reditura nunquam.
Tempora currunt.
Ipſa feſtinat mora. qualis unda
Ante ſe motam pede trudit undam:
Talis impellit nova ſemper horam
Hora ſororem.
Una ſtat Virtus, medioque durat
Quo loco greſſum ſolidata fixit.
Cauſſa vivendi perit hac remota,
Vitaque mors eſt.
Mitte cunctari bonus eſſe, nec te
Differ incertum. properas habere
Multa, quæ non es: nec habere te ve-
lociùs ambis?
Culpa vitetur. fluit hæc in omneis
Fertilis pœnas, ſubigitque ſontem.
Teſte ſe ſolo reus, eſt eodem
Judice plexus.
Summa ne quæras, mediis iturus
Tutior campis, propiorve ripæ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Semper aut ventos timet, aut ruinam,
Quiſquis in alto eſt.

Scilicet parvam Boreas phaſelum
Præterit, glaucas prope littus herbas
Ungue carpentem; medioque ſternit
Æquore claſſeis.

Si quid argenti gravis arca perdit,
Parce lamentis onerare cœlum.
Quidquid amittes vitii, vocabis
Utile damnum.

Corporis formam patiens videri,
Laxat aſtrictos humeris amictus:
Ut bonum cernas Animique doteis,
Exue corpus.

Intus eſt, quo ſis opulentus: intus
Gaza Perſarum latet: intus auri
Vena ſublucet penetranda, fruſtra
Quæritur extra.

Vile, Fortunam, LABIENE, dices.
Turpe, promiſſis & amore flecti:
Turpe, mulcenti placidæque lætum
Porgere vultum.

Turpe, cum blandam faciem retorſit,
Flere & iraſci miſeranda queſtum:
More cedentis pueri columnam,
Si caput icit.

Qualis immenſo bibit ore dulceis
Nereus limphas; tamen ipſe nunquam
Dulcè mutatur, ſibi ſemper idem,
Semper amarus.

Talis adverſas SAPIENS procellas
Haurit, & ſorteis, varioſque caſus.
Frontis immotæ facies colorem
Servat eundem.

Pauper infelix, habet unde ſeſe
Jactet: & Fatis, velut exprobrando,
Major oſtendat nitidum ſiniſtri
Pollicis unguem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD CHRISTOPHORUM IMMOLAM, STOICUM.

ODE XXXI.

De ſeipſo.

COntemno quædam, & calco ſuperbia
Laudabili. cur, IMMOLA, ſerviam
Famæ volutanti ſuſurros?
Cur timeam ſine Marte linguas?
Non eſt meum, ſi plebs amat æquior,
Gaudere: ſi plebs odit iniquior,
Dolere. permiſtam lupinis
Dedecorum decorumque mercem,
Quæ piſculento venditur in foro,
Pari moneta ſolvo. quid intereſt?
Contemnar à vili popello,
An celebrer, digito faventis
Monſtrandus, HIC EST. ſeu mihi pollicem
Subutra vertat, ſeu premat; improba
Virtute tantundem rependo:
Meque mea involüo lacerna.

ODE XXXII.

Cantata Feriis natalitiis Chriſti.

SPECULUM SINE MACULA.

ECce Cryſtallus ſine labe pura:
Cui ſuum toto DEUS ore vultum
(FILIUM) impreſſit, ſpeculi nitentis
Captus amore.
Tota jam vere, Dea tota pulcra es.
Tu quidem VIRGO quoque pulcra: ſed cum
MATER & VIRGO celebraris; es te
Pulcrior ipsâ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD ALBERTUM MURRANUM, STOICUM.

ODE XXXIII.

Veræ Divitiæ.

SUnt in tabernis ac ſtabulis opes,
Fœdumque cellis crimen olentibus,
Et in Deorum fulget Ara,
Et cavea meritricis aurum.
Tam latro nummos, quam patriæ pater
Fert in crumena. nec magis integer
Ac caſtus argento ſacerdos,
Quàm fruitur ſceleratus augur.
Quod ſi potentes illecebris forent,
ALBERTE, verum Divitiæ bonum:
Illas haberet ſola Virtus,
Sola daret: neque ſic profanis
Concederentur mentibus, ut ſacris,
Paſſim frequenti ridiculum foro
Plebeja mendicaret æra
Flagitium; vacuuſque culpæ,
Iret per omneis plenus opum vias.
Sic ergo tecum: cur inhio lucris?
Quem magna certatim ferentem
Nunquam animo meliore poſſunt
Donare, quàm ſit: ſed neque reddere
Ablata pejorem? an vacuas manus
MENS plena non compenſet, auro
Nobilior? ſatis eſt agellus
Deſideranti, quod ſatis. unicè
Poſſeſſus à me, ſufficio mihi.
Quid plura quæram? parva ſi ſunt
Optima: ſi bonus ipſe præſto.

AD

AD VIRGINEM MATREM,

In Crypta Monacenſi propitiam.

ODE XXXIV.

TE licet, VIRGO, decuiſſet arcus:
Qualis immani Latiæ coruſcat
Urbis in templo; croceisve pingit
Nubibus Iris.
Heic tenebroſo tamen in receſſu,
Parva contentam facilemque tecti
Ara ſuſtentat: modicæque gaudes
Nomine CRYPTAE.
Quî fit, ô puri ſata luce Solis?
Plurimùm gaudes aditu ſacræ ca-
liginis pleno; bene quem replevit
Entheus horror.
Teſtis OETINGAE celebrata Sedes,
Noctis arcanæ precio verenda:
Quæque famoſum nemus Helvetarum
Reddit EREMUS.
Anne, quod ſicut Cedarena pellis,
Ipſa ſis pulcro quoque nigra vultu;
Decolorantis nimios Olympi
Paſſa calores?
Anne ſervorum domitura faſtum,
Nunc quoque ANCILLAM DOMINI profeſſa,
Culmen Aularum, radioſque, & aurum
Sponte remittis?
Forſan, ut nobis adimas pudorem,
Et ſcelus toto fateamur ore,
Amoves lumen; nebulaque ſepis
Judicis iram.
Quidquid eſt, taleis tenebras amamus.
Dulcis obſcuræ placet Ædis umbra.
Præ palatino mihi ridet iſte
Angulus Horto.

VA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

VATICINIUM
DE AUGIA MONACENSI.
Cum eam ex crepidine propinqui clivi contemplaretur.

ODE XXXV.

SI priſca mecum volvo PALILIA:
Quæ, cum locaret mœnia Romulus,
Dicata Paſtores quotannis
Juſſit agris iterare Paſtor:
AUGIA metam tu quoque proferes
Ultra fluentem longius Iſaram:
Urbique vicinæ ſuperba
Contiguas ſociabis ædes.
Succreſcit altam ſemen in arborem.
A fonte quamvis exiguo, fluunt
Immenſa, per terras, in altum
Flumina, terrificantque claſſeis.
Altricis Infans uberibus lupæ
Paſtus, ferocem ſtravit Amulium:
Duxitque muros, quæque primum
Fratre Remo rubuere foſſæ.
Urbs parva, Mundi facta caput, Patrum
Fœcunda pleno ſidere floruit;
Quando voluptatem Sabinæ
Neſcierant, mediiſque conſul
Quæſitus arvis, ante boves ſtetit;
Qui cras Faliſcos ſub juga mitteret
Boum, Fidenateſque victos
Jungeret, & Gabios Latinis.
Orante Pyrrho divite, ſupplicis
Contemtor auri Fabricius fabam
Coquebat & pulteis: colonus
Hîc ſegetes, alibi rebellem
Meſſurus hoſtem. Pauperies manu
Subegit Orbem. publica ruſticus

Dicta-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Dictator è Vejente curru
Jura dabat, populiſque leges.
O Alba nunquam tota beatior
Scribenda Faſtis. Dii quoque fictiles
Sunt plura conceſſiſſe viſi
In caſula Curibus ſaligna:
Quàm cum Sabæas Jupiter aureus
Oleret Aras. Sed tibi ſanctius
Edico Fatum, Boja Pubes.
Si modico tua tecta ſumtu;
Minore vitam duxeris integram;
Majore Divûm templa refeceris:
Tuas in impenſas avara,
Virgineae tamen inde Matri.
Hinc purpurato prodiga Carolo;
Augia creſces; veraque ſenſeris,
Cum jam ſepultum terra condet,
Alſatiæ ceciniſſe Vatem.

ODE XXXVI.

MELANCHOLIA.

Semper ego incluſus Germanæ finibus Oræ,
In Bavara tellure ſeneſcam!
Triſtibus imperiis ſpatio retinemur in arcto.
Et curtum male perdimus ævum.
Atqui vincla licet rupto diſſolvere nodo,
Et clauſas diducere turreis.
Græculus effugiens aliquis Minoïa regna,
Ceratas ſibi ſumſerat alas.
Sed neque fallaceis ventos tentare neceſſe eſt
Lapſuris ſuper æquora pennis.
Tota mihi quamvis adeo Germania carcer,
Deterius quoque carcere corpus:
Libera Mens tamen eſt. ubi vult, habitatque volatque.
In pelago non impedit Auſter:
In terris non tardat obex. tranſcendit & Alpes
Nubiferas, ac ſidera pulſat.

Accedit Phœbi donum, divina Poëſis.
Hac fretus, velocior Euro,
Euri naſcentis Patriam, cunaſque videbo,
Auroræ rapiendus in ortum.

ODE XXXVII.

Auctor, comite ac ſocio Iodoco Birro, CONSTANTINOPOLIN *perluſtrat.*

ENTHUSIASMUS.

HOc ergo BIZAS, quod video, mare
Extrema Thracum ductus ad oſtia:
Iſtamne CONSTANTINUS olim
Memnoniis habitavit oris
Metatus Urbem! vertere navita,
Remiſque retro pelle liburnicam.
Erramus in portu. ſed alnum
Nec nocet applicuiſſe terris:
Viſamus URBEM. Proh rapidæ vices,
Fatique curſus! heu volucris rota,
Orbiſque Fortunæ per Orbem
Lubricus, ac facilis moveri!
Nempe ille tanti Conditor Imperi,
JODOCE, Romam condidit alteram
Dotalis Auroræ rubenti
In gremio, ſtabilemque fixit:
Ut Turca tantò ſplendidiùs ſuas
Fundaret arceis! Quod poterit fretum,
Quæ ſpuma nitri, vos Achivos,
Teque PALAEOLOGUM lavare!
En: quo rebelleis error, & impia
In Numen egit ſeditio! jacent,
Jacent avitâ ſede pulſi.
Qui tumidos prius ac feroceis
Juſto Gelonos Marte ſubegerant;
Gemunt ſubacti. quos tremuit nigra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Et alba Tethis; jam flagellat
Argolico rubefacta tabo.
Figuntur altis crimina turribus:
Adverſa Soli culmina fulgurant:
Lucent adoratæ per arcus
Innumeros ſimulacra LUNAE.
Eheu! quot annos pulcraque ſecula
Dies nepotum perdidit unicus!
Segnis DRAGOSES quàm verendi
Caniciem violavit ævi!

ODE XXXVIII.

Cantata in modum Chori,

Cum Auctor & Iodocus Birrus, in Foro Conſtantinopolitano, multa indigna cernere cogerentur.

ISto, BIRRE, loco, ſiſtere lacrymas
Poſſis & gemitus! ipſa, licet ſilex,
Heic ploret Niobe, ſi videat malis
Tanto plura ſuis. En miſerabilem
Vincti compedibus proluviem gregis.
Squalent funereis corpora ſordibus.
Vultus horrifici, terribilis pilus:
Ungues in digitis ſunt digitis pares.
Arctati juvenes funibus in globum,
Turbatis feriunt queſtubus aëra.
Captivo mulier vellitur à viro.
Torvæ dejiciunt lumina virgines:
Nudarum nimius penè dolor ſtupet.
In pœnis miſeras profuerat mori.
Letum continuum torquet acerbiùs.
O inculta feræ pectora Thraciæ:
Seu vos paſta nigris bellua viperis
In littus pelagi faucibus exſpuit;
Seu Getula tigris, ſive nocentior
Rupes naufragiis triſtibus edidit:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Certè non hominis vos uterus tulit.
At quàm ſe nitidis, Gens Othomannica,
Pantheræ bipedes veſtibus excolunt!
Pendent ex humeris candida galbana,
Ad talos ſcutulis uſque fluentibus.
Omnes impoſito turbine vertici,
Sudant vile caput tollere celſiùs.
Ecquis cæruleas ingreditur ſenex
Indutus tunicas? turrigeram virens
Sapphyro cidaris cæſariem premit.
Summæ forſan erit Muftius infulæ,
Inter Biſtonios nobilior popas.
Ut torrens rapidus, confluit in Forum
Linguis, ore, coma Natio diſcolor.
Tortis mollis Arabs ambulat, & Cilix,
Et tortis aliter crinibus Æthiops.
Colchis miſtus Iber, Sarmata Teutoni,
Et Peluſiacis mercibus Italus.
Hi geſtant gladios, hi jaculum manu:
Alter geſa ferens, alter acinacem.
Pars fuſcant faciem, pars minio rubent.
Errant heic etiam Suevus & Alſata,
Ambo ſub dominis pluribus exſules.
Ex braccis prior agnoſcitur: has queas
Vaginam potius dicere corporis.
A rhombis varium verſicoloribus
Thoracem religat fibula multiplex.
Qui verò Salii per plateas canunt
Scindentes fatuo brachia vulnere!
Acti ceu furiis, ad Berecynthiæ
Spumant caſtra Deæ. ſcilicet obviis
Vendit ludibrium fraus Machometica:
Nec gratis rabies carnificum dolet.
Sanguis poſt precium. Fallor: an igneas
Sorberi video gutture laminas?
Os impune calens, aſpice, ſibilat,
Scintillaſque vomit. quo, niſi faſcino,
Vulgareis oculos decipit hiſtrio?

Hic

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Hic ſemet vacuo gyrat in aëre.
Auget prodigium fixus aheneis,
Quos portavit equus, tempora calceis.
Emulgere catus Turca pecuniam
Quidvis incipiet, quilibet audeat.
Signant Hippodromon Cæſaris æneæ
Serpentes geminæ. cur ibi plauditur!
Buxo multifori tibia perſonat.
Deducunt aliquem tympana lætiùs,
Sparſis purpureum floribus. Ultimas
O quis nos Aquilo portet in inſulas?
En, JODOCE, virum: qui Venetos tibi
Jactabat proceres, ſeque parentibus
Thuſcis progenitum, callidus hoc Sinon
Mendicare dolo: nunc tamen & fidem
Ejurat patriam, & Romulidum Sacra:
Et cultri patitur crimina ſaxei.
Cur non ut PHINEES irruo turpibus
Bacchantem thyaſis ſternere ZAMBRIUM?

ODE XXXIX.

Auctor indignabundus Conſtantinopolin relinquit, & ad Bojos revertitur.

ENTHUSIASMUS.

AT non ſepulti pulvere Thracio
Manes avorum, dedecus hoc ſua
  Poſt fata ſperarunt: nec ipſe
    Barbaricis, animoſe FLAVI,
Te polluendum credideras notis.
Sacrum profanus ſcurra Palatium
  Inceſtat: & ſervire natus
    In veteri dominatur aula.
Mutata cernas omnia. decolor
Supra feneſtras effigies: ubi
  Sublimis, in cœlum tuenti,
    Sidereum tibi viſa ſignum

CRUX eminebat; vilis, & ultimus
Planeta, ſummis fulget honoribus:
    Tollitque inani plena faſtu
        Cornua, ſupplicibus coronis
Ac ture cultus. cædibus atria
Implentur; & quo dormieras loco,
    Præſepe fœdatum ſolutis
        Hinnit equis, ululantque lixæ.
Et efficacem nullus adhuc manum
Promittit ultor! nullus atrocium
    Contra Gelonorum rapinas
        Dardanius movet arma miles!
Ignava quid non imminuit quies!
Senſum malorum perdidimus mali
    Doloris heredes. pudenda
        Uſque juvat tolerare probra.
Atqui decebat jam Rhodon & Cyprum
Demſiſſe victis: jam juga Boſpori
    Calcare victores, & omnem
        Hungaria pepuliſſe Lunam.
O quiſquis audes, bella Propontidi
Armatus infer. bella mari ſonent
    Terráque. miles, ſtringe ferrum,
        Scande ratem, propera dolones.
Incumbe in iras. dejice, dejice
Pinnis iniquum Sidus, & obrue
    Novis vetuſtatem ruinis.
        Se Geticus Sybarita noſtra
In urbe jactet, rideat exſules!
Sed hæc tenaci, BIRRE, ſilentio
    Cauti premamus: ne catena
        Colla dati laqueove circùm.
Intertrahamur. Qua capimus fugam
Celoce? pontum cras iterabimus.
    Me Phœbus in ſomno quietum
        Corripuit, ſimulatus ora
Nautæque veſteis: & docuit ſacra
Ex fronde lauri fingere nobilem

ARGO. carinam, tranſtra, remos,
Velaque, veliferumque malum
Arbos in uſum ſuggerit unica.
Iô vehamur. ſic placide domum,
Per ſtagna portatura Vatem
Pegaſeæ repetemus undæ.

AD VIRGINEM MATREM.

KALENDIS MAIIS, ANNO M DC XLI,

ODE XL.

O Quàm te memorem DEA,
Vitæ præſidium & dulce decus meæ:
Quæ tandem niveo redux
Lunæ curriculo, priſtina languidæ
Menti gaudia ſufficis.
Jam, quæ tarda pigro torpuerat gelu,
Altùm vena micans ſalit.
Rurſus tento LYRAM, certaque mobileis
Depectit radios manus:
Et carmen tremulum, VIRGO, tibi ferit.
Nil gratum, ſine te, meæ
Reſpondent Citharæ: ſed ſimul halitum
Perſenſere tuum fides,
Vernant Aoniis continuò roſis:
Et fontem prope limpidum,
Luctu depoſito leniùs inſonant.
Auritum nemus aſſilit.
Sic ô ſæpe veni DIVA, decentium
Mater blanda cupidinum:
Et longas reſeca Pieridum moras.
Tecum vivere amem libens:
Et, ſi Fata vocant, non metuam mori.

AMBITIONIS
INGENIUM ET TORMENTUM.

ODE XLI.

VEnata ſummos AMBITIO viros
Simul tenaceis fortiter attrahit
Doloſa chelas: væ, retentam
Uſque manum, licet ejulantum
Conſtringit arcte: ni pueri fleant,
Miſſura nunquam. miſerit: ocius
Redibit ad pœnam libido
Acrior, & cupiet dolere.
Quid iſtud Ævum triſtiùs inquinat,
Quàm glorioſæ rixa cupidinis?
Statura proh quanto labore
Bella placent, precioque mortes!
In hoc tumultu propulit integras
Claſſeis Adolphus; ſeque Alemanniæ
Infudit exſultánte curſu
Nubigenas imitatus amneis.
Hoc Luſitanos, hoc rotat Angliam,
Galloſque torvæ miſcet Iberiæ:
Hoc penè Belgarum Leonem
Sternit, & in ſua frangit oſſa.
In omne præceps itur, & ultima
Tentantur armis. Cattigenæ mari
Terraque decertant, parati
Per medias equitare ſtrages.
Quà rima regni vel tenuis micat,
Furtim lupinum porrigitur caput:
Circumque balatus ovilis
Dens gladiis hebetandus inſtat.
Quivis beatum ſe ſpoliis fore
Deſideratis credit, & æſtuat.
Fruſtra. voluptas, & triumphi, &
Mars, & honor, titulique & aurum,

Non vera noſtri ſunt Animi bona.
Hæc dico Vates: cuncta ſibi bona
Ut quiſque largiatur uni;
Cuncta negat, ſua qui negavit.

AD MARCUM LOSAM NASVVISIUM, BERNARDI LOSÆ NASVVISII Fr. RHETOREM.

M. Tullii Ciceronis orationum Philippicarum uſus, ſive

EXAMEN CONSCIENTIAE, ODE XLII.

Qui verum ſibi dicere
Coram, non timidè, non muliebriter
Vultu Judicis audeant;
Paucos inveniet noſtra ſeveritas;
Plureis copia Zoilos.
Raris ponè latens mantica notior,
Quam frontis rediniculum;
Aut mappa alterius tincta paropſide.
Faſtos excute Dardanos:
Nunquam Momus iners defuit urbibus,
Illum gignere ſi nequit
Infecundus homo, parturient ſues,
Omni ſcropha ſub ilice.
His fungis etiam grandinat & pluit.
Cum ranis caput efferunt.
Moreis & faciem præter euntium
Liventes Animæ petunt,
Hamatiſque cavant unguibus omnia.
Harpyiæ velut improbæ
Phineas ſanie polluerant dapes.
Nolis tu, LOSA, talium
Cenſorum fieri: qui ſibi noctuæ
Sint, talpæque domi; foris
Stricto pervideant omnia lumine,

Ut ſerpens Epidaurius.
Quando exempla virûm fortiter acrium
Te Romana trahunt, age
NASICAM refer, & POMPILIUM NUMAM
Caſtos, moribus integris.
Sis BRUTO gravior, ſis rigidus CATO,
Sis MARCUS quoque TULLIUS,
Verùm, MARCE, tibi. Publica Res nihil
Privatum minuat Bonum.
Cui facunda paras ore tonitrua?
Quis ROMAE nocet, aut faces
Tectis ſacrilegas turbidus injicit?
CONSUL, conſule Patriæ.
Sed parces; CICERO, longa minacibus
Curis oppida verrere.
Quemcunque in ſpeculo videris, hunc time
Infeſtum CAPITOLIO.
Quærentis tacitò *pinnirapus* latet
Fors ANTONIUS in ſinu.
Illi doctè tuas, MARCE, Philippicas
Impendes animoſiùs.
Diſcedente die, ſi malè conſcia
Mens damnet ſceleris reum:
Aude verba loqui grandè ſonantia.
Cur tu patricius pugil,
Perjuris ſocias arma làtronibus?
In me cur gladium geris?
Inſonteis jugulas, civibus invides,
Præponis Venerem Jovi:
Caſtis inſidias virginibus ſtruis.
Tu nudum populo latus,
Et ſimplex hominis pectus, adulteræ
Monſtraſti. bibis ac vomis
Intèr thyrſigeræ brachia Fulviæ.
Exi. ſi renuit, voca
Lictores: meritis utere Faſcibus.
Tum felix (ANIMUS) tua
Stabit ROMA ſuo perpetuùm loco.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

AD D. V. REGINAM COELI

In Coloſſea ex orichalco Statua, ante Palatium ſereniſſ. Electoris venerandam, hac ſubſcriptione:

PATRONA BOIARIAE.

ODE XLIII.

QUi Palatinæ tua ſigna moli,
VIRGO, præfixit; colit eminentem
Non foris tantùm, ſed & intus ipſo in
Pectore geſtat.
Ille, te propter, medios in hoſteis
Vadat exſultans: animamque magnam
Præ ſuis PRINCEPS oculis amatæ
Effundat in ora.
Jure dilecti DUCIS ordinatæ
Præſides Aulæ, moderaris Urbem:
Jure Telluris Bavaræ PATRONAM
Fama ſalutat.
Cuncta te Legum penes eſt poteſtas,
Regnaque & Reges, & opes ſuperbæ:
Quæque ſtellarum vehitur curuli
Gloria tergo.
Sceptra ſe flectunt, nitidæque gemmis
Dulcè te coram trepidant coronæ:
Cum ſacrum præſens acuis ſeveri
Fulgur honoris.

Ad clariſſimum Virum

NICOLAUM LUCEM,

ANTONII LUCIS, FORTISSIMI MILITIS NEPOTEM.

ODE XLIV.

Quid redux è Turcia viderit: deteſtatur Germaniæ bella.

AT verò vidi. Lux, oculum mihi
Utrumque demus. vidi ego Sarmatis

Erepta,

Erepta, delubrique ſummo
Fixa tholo radiare ſigna:
Circùm Polonis illacrumantibus
Probro ſuorum. vidi ego Pannonum
Conciſa loris terga. vidi
Triſtibus irrubuiſſe flagris,
Vinctas gementis Dalmatiæ nurus.
Vidi puellas ac pueros foro
Proſtare venaleis. amarus
Ibat in imperioſa Mango
Pendens adactis verbera taureis.
Laſcivus emtor corpora funibus
Traxit catervatim per urbem,
Utque canes ferus egit antè.
Captiva pubes CHRISTIADUM ſolo
Defixa vultum, ſciſſa rudentibus,
Laſſata mæandris viarum,
In ſtabulis ululavit Æmi.
Sic TURCA noſci gaudet, in omnia
Prælargus iræ: quà Tanais fluit
Niluſque & Iſter, quaque Orontes,
Et medio maria alta tractu.
At nos tot annis egregie geri
Civile bellum credimus, haud parum
Incurioſi, quid tyrannus
Orbis agat, genituſque latro:
Quot ille campos demetat enſibus,
Arceiſque vaſtet. turpiùs (heu pudor!)
In noſtra veſani rotare
Membra globos, calidumque ferrum.
Nondumne finis? ſurgite Teutones:
Sat eſt cruentò dedecori datum.
Sit vita, Germanuſque ſanguis
In precio; neque more vaccæ
Tingat macellum. degeneres ſequi
Negat triumphus. ſurgite viribus
Ad arma conjunctis, & unà
Frenigeras ſociate dextras.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Quam veſtra toti nomina fabulam
Fecere Mundo, nunc melioribus
Delete ſignis. ite porro,
Quò croceo vocat ipſa curru,
Aurora ſupplex. De grege Biſtonum
Orco dicandas mittite victimas.
Omnes ut incumbant ſecuri,
Hanc veniam meruere ſolam.

AD ARBOGASTUM HARPHIUM.

Atheos hujus ſeculi, ſub larva nominis politici latentes, deteſtatur.

ODE XLV.

ENTHUSIASMUS.

AUt ex profundo duxit amyſtides
Obliviosi fluminis otio,
Mortale vulgus: nec ſtuporem
Exiguo bibit ore mentis:
Aut ſtirps caducis arboribus ſata,
Jamque exſecratis, quas Scinis improbi
Scironque latrones, in arcum
Flectere funereum ſolebant;
Primæva rurſum in robora & horridas
Migravit ornos. aut Epimethea,
Certum eſt, ſepulti membra Mundi,
Ex ſolido reparaſſe ſaxo:
Cum ponè jecit ſemina montium,
Truncaſque rupeis; unde novum genus
Surrexit è terra: ſed, eheu,
Marmoreo nimis ore durum,
Nimiſque jactûs & patriæ memor
Propago glebæ. non libet ardua
Virtute niti: non ſereno
Sole frui, faciemque dignam

Præ-

Præbere cœlo. quanquam etiam nigras
Minere ranas, regnaque triſtia;
Non plus movetur, quam Pachyni
Saxa, Caledoniæque ſilvæ.
FIDES avito quæ ſteterat tholo,
Contuſa pugnis & colaphis jacet.
AURICA CURRU, NAUTA REMO,
MILES EQUO PROPERANT AD ORCUM;
Poſt fata, nulla ſe fore creduli
(Veſanus error!) parte ſuperſtites.
Hoc fonte derivata manant
In proceres mala purpuratos.
Non una, ſi fas dicere, pænula
Fœtens eodem ſtillat ab ulcere.
Et NUMEN accenſis tonare
Nubibus, & quatere ima terræ
Miramur HARPHI! nil equidem precor:
Qui cuncta terres ſecula fulmine,
Inſurge Vindex, & triſulcos
Congemina jaculator igneis.
Quod ſi nocenteis non ſatis eſt pati
Civile bellum: tela Tiphoëis
Majora vibra. junge vireis
Odryſias: redeant ab umbris
Primi Bohemæ cædis aruſpices.
Turnus Viennam, Gabor Iazygum
Subnixus armis, turbet omnem
Pannoniam; revoletque Corvus
Mansfeldiani ſignifer agminis.
Et Proditores, & VValeſteinii
Bifrontis œſtrum, & Fas Nefaſque, &
Flante duplex Aquilone Suecus:
Et motæ ab imo grandia Balthidos
Cete, & Batavi rurſus Aquarii
Sævire feſtinent. malorum
In cumulum, recidiva ferro
Europa POMUM FLEBILE mordeat:
His unde, morbique, atque Hecateide.

Peſtes in herba, & ex ſepulto
Sæva Fames oriantur oſſe.
Impune nullum quadrupedum genus
Tangatur. ipſæ jam noceant oves.
Aratra ſubvertat coloni
Taurus, & effugiat ſecurim.
Confuſa rubro ſole parelia
Diem cruentis vultibus inquinent:
Turboque, & inſani Cometæ
Belligeram vehat aura nubem.
Ruant & amnes, & nemora, & juga,
Monteiſque totos præcipitet fragor,
Et grando diverſi coloris:
Et pluviæ picis, ac rudentum
Incocta cano vincula ſulphure:
Cocytioque è gurgite ſpiritus
Tetri procellarum, & frementum
Hinnitus aquarum, Acheronte moto,
Et ſtyx arenas, & Phlegethon truces
Eructet undas. Omnia (ſed juva
O MATER irati TONANTIS)
Jam meriti ſumus, & meremur.

TRIUMPHUS
B. MARIÆ VIRGINIS,
Sub titulo
REFUGII PECCATORUM.

Cum Schleishemii Aram S. GUILIELMI *contemplaretur.*

ODE XLVI.

O Ego qualem feror in triumphum!
Sic ames noſci generoſa VIRGO.
Cincta BERNARDIS liquidi refectis
Ubere cœli,

Tanta Bellatrix videare nondum;
Quanta, cum duri GUILIELMUS oris
Colla ſubmiſit, ſubito tremore
Fuſus humi Dux.

Militem campus probat & duellum:
Mota Tirrheni ſalis unda nautam:
Cum decem monteis ſtruit & propinquis
Nubibus infert.

Facta te laudant. Superi minores,
Ulceris curent levioris ægrum:
Siqua pallorem reditura duxit
Febris in ore.

DIVA DIVORUM, genus omne morbi
Intimo Mentis fugat ex receſſu;
Efficax venis procul inſidentem
Pellere mortem.

Turgidus nummis tibi cedit hydrops.
Supplices faſtum poſuere venti.
Ceſſat amplexu Veneris petulcus
Serpere cancer.

Te nec afflicti pudet ad triremim.
Gloriabundæ ſimilis, ſceleſtos
Inter exſultas lepidam per aſtra
Ducere prædam.

Inter audaceis manifeſta fures,
Inter armatos graderis latrones:
Et Rotæ cultros, placidoque ſignas
Sidere Furcam.

Culeum quinta meritus ſecuri,
Mille nocturnis laqueos rapinis,
Ignibus flammas, tua ſunt ſub ipſum
Gaudia buſtum.

Sæpe, peccantis licet obſtinatam
Percutis frontem, pluviaſque duro
Elicis ſaxo. lacrymis fluit Mar-
peſia Cautes.

Te ſuam, VIRGO, vocat illa Matrem,
Quæ vel excuſſit thalamo forores;

Vel recens turpi mulier luparum è
Fornice prodit.
THAIS exemplo. quoties ab imo
Invidet ſtridens & anhelat Orco
Raptor infernus, bifidoque terram
Ter pede pulſat.
Sibilis at tu nihil ejulantis
Mota, ſubrides: hilarique vultu
Torva, calcatum Nebulonem amaro
Impingis Averno.

ODE XLVII.

Scripturus Hiſtoriam ſui Temporis, VERITATI *nudam Aram ponit*,

ANNO M DC XLII.

QUalem Noëmus montibus altior
Enavigatis, Oceani ſimul
Subſedit æſtus; fertur Aram
Ex rudibus ſtatuiſſe ſaxis:
Heic pono ſupplex, ô Dea pulcriùs
Soluta crineis, ruſtica VERITAS.
Non Atticum promitto marmor
Arte Scopæ variatum, & auro:
Superque eburni pocula Mentoris.
Natura cultu ſimplice gratiùs
Divos honorat, prona far, vel
Viva Focis adolere tura.
Quamvis Sabæo funera miſceas
Odore, fœtent. quidquid in ambitum
Libido cogit, ſeu labore,
Seu precio; minùs eniteſcit,
Metu veneni. Cinnamei quoque
Incenſa libri pagina, proditur
Halare ſuſpectum vaporem.
Difficile eſt, volitante fumo,

Naris

Nareis aduncas demere Poſteris.
Impune Maneis ſubjiciunt ſibi,
Moreiſque cenſendos ſupinant;
Factaque diſcutiunt avorum.
Dicenda pictis res phaleris ſine
Et abſque palpo. Diſcite ſtrenuum
Audire Verum. me ſciente,
Fabula non peragetur ulla.
Non eſt meum, deſcendere ad oſcula
Impura Famæ, & fingere bracteas:
Larviſque luctari ſuperbis,
Aut nimias acuiſſe laudeis.
Adverſa quòd ſi Sors mihi duriùs,
Nunquam ferendis conditionibus
Obſtet; reluctantemque cogat
Non niſi delicias loquaceis,
Et laureatas ſcribere literas;
Sparta relicta, corripiam ſilens
Iniqua tum vindex amaro
Secula, deſpiciamque, riſu.

HELIOTROPIUM,
Sive
MENS HOMINIS AD DEUM VERSA.

ODE XLVIII.

IAmque adeo toti nutu pendemus ab uno,
Alea jacta ſemel.
Numinis imperio commiſimus omnia. tanti
Sit, retinere nihil.
Juſſerit: in Libycis ſtivam ducemus arenis,
Caucaſeove jugo.
Juſſerit: Ionia remos lentabimus unda,
Carpathioque freto.
Obſervent timidi mergum, fulicaſque marinas:
Quid meditentur aves

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Littoreæ; fallax quo vento ſtrideat aër;
Quid nova Luna coquat.
An triſteis vultu portendat lurida nimbos,
Anne ſerena micet:
Dormiat, an refluum veſano concita cornu
Arjetet Oceanum.
Si DEUS ire monet, nunquam retinebit Orion
Nubilus inter aquas.
Ut gladio findat mediæ fundamina navis,
Tutior aſſer erit.
Sed neque Phœbeis ætatem metiar annis,
Pendulus à radio.
Ille meas, quo non alter formoſior, Horas
Temperat, ILLE MEUS:
Sol major, Parvique faber; totoque videndus
Altior axe ſcopus.
Huc deſiderium jaculetur pectoris arcus,
Quanta pharetra patet.
Certior huc pleno, quò Meta remotior, ictu
Noſtra ſagitta volat.

AD VIRGINEM MATREM, PRO EUTHANASIA,

Sive felici morte.

CARMEN VOTIVUM.

ODE XLIX.

O DIVA, vitæ Præſes, & altera
Spes Vatis: olim cui mea, me ſuper
Servum dicavi: da, prius quam
Fata citent, oculoſque claudant;
Da pœnitenteis, & lacrymas ſacro
Dolore lætas, in mare Creticum
Quaſcunque projectura noxas.
Tum tenerâ mea fila dextrâ
Abſcinde, VIRGO. neu fragilem colum
Tres fabuloſæ præcipitent Anus,

Diffiſo.

Diffido. Tu devolve noſtram,
Jure tuam potiore lanam.
Hoc eſto Votum: ſic, precor, ultima
Ex cordis urna VITA fluat: meus
Sic ſtagnet in majoris Ævi
Oceanum, gracileiſque bullas
ÆTERNITATI miſceat ISARA.
Sic elabora, ſic bene præpara
Perambulandum luctuoſæ
Mortis iter; placidoque ſomno
Compone Maneis. Hi voveant opes,
Ædemque ponant: cædat hic impares
Agnos, pavimentumque ſparſis
Viſceribus linat hoſtiarum:
Aſt ipſe ſupplex, ipſe ego tæniam
Geſtabo, vittaſque: ipſe tibi cadam,
Evincta circùm fronde lauri
VICTIMA, procubitura ad Aras.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

JACOBI BALDE
E SOCIETATE JESU
LIBER EPODON.

ODE I.

CLASSICUM

AD ORDINES S. R. IMPERII.

Ut inteſtini Belli ſedem è Patria in Turciam transferant.

QUid juvat in proprium corpus ſævire, Quirites,
Hoſtiſque nil parcentis, heu, fungi vice?
In Patria morteis, & veſtras perditis iras:
Efferte dignis commodandas ſtragibus.
Finibus Imperii ſonteis efferte triumphos,
Nocentiori diluendos ſanguine.
Ire decet, quà Thraces arant: ubi Boſporus ingens
Ad ſumma tollit aſtra nimboſum caput.
Hîc habitat cervix toto mucrone rotanda.
In hujus omnis ſæviat fibras chalybs.
Iſte odium Mundi, Mundo ulciſcente, meretur
Cum ſtirpe tota totus exſcindi nepos.
Quis neſcit, quo ſe Gens hæc promoverit ortu?
Ut illa veſtris læta damnis creverit!
E tenui nido pennas Osmannus in Orbem
Late tetendit, & volando latiùs:
Romanis Aquilis infra ſua ſceptra relictis,
Spretoque vani Fulminis bitumine.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Heu, ubi nunc florens mutato GRAECIA vultu:
 Mœret probroſo ſub Gelonorum jugo.
Et campi, & montes, & ſilvæ, & flumina lugent,
 Populique & Urbes, & tenaces Inſulæ.
Lugent THESSALIAE ſaltus, & Pindus & Othrys,
 Athoſque & Oſſa, cumque Hymetto Pelius.
Te quoque barbaries HELICON doctiſſime ſepſit:
 Quod forſan unum Phœbus haut præſenſerat.
Quaſque feras nutris; nunquam, licet Orpheus alter
 Cantet, ſonantis voce manſueſcent Lyræ.
Perditus Eurotas, liquidique Alphæus amoris,
 Luctante puppes Thracias tergo ferunt.
Inache, quæſita eſt olim tibi filia: ſed nunc
 Amiſſus ipſe, gemina defles funera,
Herculeis frangi malles, Acheloë, lacertis;
 Libidinoſo quàm ſubeſſe Concano.
Addidit & Lemno Scyron, Lesbonque, Rhodonque:
 Qui Chia vina, potat idem Cypria.
His fruitur Prædo, cujus Bithynia tota eſt;
 Et quidquid inter funditur Chalcedona.
Indomitos idem Piſidas parere coëgit.
 Paret ſubactus Cappadox, paret Cilix.
Nil penè ex toto ſupereſt ORIENTE decoris,
 Quod non recenti Thrax rapina polluit.
Ivit in amplexus turpeis AURORA Tyranni,
 Deſerere caſtum juſſa Tithoni torum.
Non tam mane gemens occiſum Memnona plorat,
 Quàm parricidæ vim, ſuumque dedecus.
Prima dies, noſtris modice libanda feneſtris,
 Infecta diro prodit hujus halitu.
Unde per Europam corrupto ſidere peſtes,
 Centumque eodem fonte fluxerunt mala.
At neque devexo petulans amentia Soli
 Parcit, nec ulla raptor exſpirat mora.
PANNONIAM quoties ferro populatus & igni,
 VENETUMque fineis Marte cuncta miſcuit!
Eheu, raſa caput famulatur Buda Tiaræ:
 Regalis Alba periit, & Strigonium.

Auſus

Auſus & Auſtriacam ſubter penetrare VIENNAM,
Quantum minarum foſſor ejecit ſolo!
Servorum lamenta querar, triſteiſque cataſtas,
Infraque ſcalam vincla captivi gregis?
Mors miſeris optanda quidem, ſed amata negatur:
Et mœſta magnis vita mactatur malis.
Ergo homines ritu pecorum, terraque marique,
Sparis aguntur, aut trahuntur cannabe.
Paſſim Nicopoli reſonant immanè catenæ,
Et Chriſtianus influit ſanguis foro.
Antiochi muros intra caulaſque Damaſci,
Merx flenda vænit atque flens, & vapulat.
Delectu rabies gaudet. formoſior ætas
Mollita cultris, non amare cogitur.
Deformis, tanto pulcris felicior annis,
Graveis frementis tolerat inſultus Heri.
Scinditur, & talo ſic caſtigatur ab imo;
Ut macerante plaga verminet ſale.
Femina nobilior, ſervata in pellicis uſum;
Caveis ut olim bella clauditur fera.
Deterior pellis, prædæ in faſtidia cedit,
Formamque præſens ſexus abſentem luit:
Damnatuſque famę, duris aut ſudat aratris,
Aut diſcit ovibus invidere paſcua.
Servi in tranſtra cadunt. illos roſtrata triremis,
Medioque ponto durus exercet labor.
Vixque fatigati reſpirant: cum malè nautas
Terribilis ultor multat, ac remos ciet:
Fortiter impacti ſtrident in terga cameli,
Crepante ventris tauriformi tympano.
TEUTONIAE Proceres, voſque ô, quicunque cruore
Gauderis uti perditorum Teutonum.
Iſta, precor, veſtram moveant ſpectacuſa mentem:
Cur (heu pudendum!) civis in civem ruit?
Si fera bella placent, placeant & opima, ſuaſque
Meritura laudeis ac ſecundos auſpices.
Cædibus Odryſiis juſtum ſatiate dolorem.
Mergatur avida fonte Strymonio ſitis.

Pars

Pars autem veſtri petitur quotacunque Gradivi,
Ut Turca toto pereat expulſus die?
Non opus eſt Geticæ vires adhibere ruinæ,
Cum ſcelere quantas veſtra clades exigit.
Sufficit immodici centeſima portio belli,
Et ita deſes, nullius cotis memor.
Hoc, quem fuderunt quatuor jam ſanguine Luſtra,
Quoties Eoüm potuit acquiri caput!
Vos CONSTANTINI ſumma jam ſede locati,
Regeretis uno duplicem nutu polum
Iret ab Occaſu ROMANUM NOMEN ad Ortum:
Et ubique CAESAR diceretur FLAVIUS.
Veſter Halys, veſter Tigris foret: Aulide portu,
Jam veſtra ſtaret claſſis in Bœotia.
Ultra Caucaſeas, & Tauri clauſtra, pruinas
Spoliis ſuperbus miles iſſet barbaris.
Qui nunc mentis inops, Patriæque in finibus hærens,
Seu vincat hoſtem, ſive vincatur, furit.
Stultitiæ genus eſt peilis opponere peila;
Et avis nepotes, atque natos patribus:
Spicula cum poſſent aliena in viſcera mergi,
Laudante cœlo teſte ferientis manum
At neque militiæ tali ſua laurea conſtat;
Nec digna ferrum nundinatur præmia.
Pro veteri clauſtro, vilis pro cæſpite glebæ,
Sterilique ſaltu tanta ſudant crimina.
Pinguius ô quantò daret uber ACHAÏA: quantò
Fertilior illis naſcitur campis ſeges!
Vitibus arva rubent: pleniſque canalibus exit,
Et navigando ſpumat Auctumnus lacu.
Innumeris auri venis ſecreta coruſcat,
Partuque tellus geſtit exſolvi ſuo.
Arma modò in diros convertite Biſtonas, arma.
Opulenta nullam præda deſtituet famem.
Irruite, & Fatis, & veſtro credite Vati:
Ne diffidenteis occupet prior Scytha.
Inferiis totam, ſociis ſolatia cæſis,
Tot liberorum millibus gentem date.

Effetas

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Effetas Veneris pecudes, recutitaque Lunæ
Armenta, lætis ſubmovete paſcuis.
Alcides veros Othomannica ſentiat Hydra:
Ne viperino colla trunco pullulent.
Si pelagus tentare placet; fluitantia venti
Jam bella ſpirant, & petunt ſtipendium.
Spondet opem Boreas, & mobilis Africus alis:
Notuſque & Eurus littore accincti ſedent,
Immenſam Oceano ſtragem renovare parati:
Qualem CORINTHUS vidit olim territa,
Cùm ſuper Hiſpanas acies VICTORIA ſedit,
Siderea pulcræ ſimilis ora Virgini.
Threicioſque canes in gurgite Naupactæo
Oppreſſit altis, ſuſque deque, fluctibus.
Ite alacres, plenaſque viris infundite puppes.
Præſtabit ipſe tuta Nereus æquora.
Jam buccas inflat toto patre turgidus Auſter,
Siccaſque pennas ſpargit ingenti ſalo.
Deſuper armatis in Turcas nubibus æther,
Piceiſque tædis atra tempeſtas ruet.
Vobis (omen enim pronum eſt deducere cœlo)
Manifeſta dextro ſigna fulgent Caſtore;
Hortanturque viam. Vadant, proclamat ORION:
Et acuta primus aſtra vagina eripit,
Ut juvet; & ſtrictos tantiſper commodat igneis.
Arripite fulgur militaris baltei.
Quanquam etiam ſi nulla foret ſuper haſta, vel enſis;
Adhuc in hoſtem rectà eundum cenſeam.
Quid petitis gladios? odio pugnetur & ira:
Manuumque majus ipſa ſit telum manus.

NEMESIS SANCTA,

SIVE

Modus vindicandi ſe Chriſtianus.

ODE II.

AT, ô ſceleſte, qui meos Verſus ſecas,
Mordeſque nigris dentibus:

Ego

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ego te domabo, & memet ulciſcar probè.
Ades cruente ZOILE!
Te criminoſum dulcis Ultor omnibus
Devoveo primùm Gratiis:
Quæ te volentem flere, ridentem velint,
Amoſſe cepas ſedulæ:
Et, ne trucem ructare poſſis ſpiritum,
Pellita demant allia.
Riget caduci flumen ora nectaris,
Quod elaborarint apes.
Tibi, nefande, quod mereris, imprecor:
Ut mane nunquam dormias.
Placidoque noctem tranſigas merſam Deo,
Cum pura ludunt ſomnia:
Vigilique vota res in omneis tranſeant,
Quaſcunque concupiveris.
Ut in caniſtris ſponte naſcatur Ceres
De flore candidiſſimo:
Et imputatam Formiano vineam
Humore Bacchus impleat.
Mereris, importune, Tuccii famem,
Lautaſque Luculli dapes:
Sitim Catonis pervagantis Africam,
Et Manlianas amphoras.
Dii facite, ut oris inverecundus Theon,
Multoque turpis polypo,
Cogatur eſſe lætus, ac felicior
Auctore, quem diverberat.
Ut vilis illi de patella gobius
Vertatur in mollem ſcarum:
Et ex olente putidoque pinguior
Muræna fiat gammaro.
Fallatur, opto, denſque deceptus fremat
Turdum dari pro paſſere.
Et, cum palumbum credet immorſum gulæ,
Premat volucrem Phaſidis.
Cur lentus iræ NASO, non velociùs
Ibin necandum permolo?

Ubi eſtis albæ Furiæ, & Aſtra mitibus
Flammis nihil nocentia?
Ubi lene fulmen ſtans Iuli vertice,
Et læva ſunt tonitrua?
Te Vere Zephyrus afflet, & Bruma Notus,
Et Eurus Auctumno ferox:
Tuamque circa murmuret Peſtis domum,
Portas inaudax ingredi.
Te cura ſemper fugiat, & lites tori,
Et plena linguis Iurgia.
Habeasque, quidquid imprecatus eſt ſuis
Naſica Romæ civibus:
Suoque Flacco multa Mecænas vovens,
Et Flaccus Auguſto ſuo.
Servet tenorem Vena: pectus vividis
Exulceretur gaudiis.
Proculque leſſo, præficis pulſis procul,
Infeſtet aureis Orpheus.
Indigne Mome, quem triſulco Iupiter
Æſtivus urat ſulphure:
Pontove Nereus mergat, aut movens cavo
Tellus hiatu ſorbeat:
Quid, ut ſtupens me turpis inſtar bubali,
Et intonatus aſpicis?
Satiſne noſtris palpitas DIRIS bene
Confoſſus ominantibus?
Ni mox faceſſas hinc, & in cœlum voles;
Enitar implacabilis,
Benignioreis jacere carbones ſuper
Hoc multa riſurum caput.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ad nobiliſsimum Iuvenem

BENNONEM CHUSIUM DE CHUSIIS,

Secundùm natalitias Christi ferias, in Deo dicatam Familiam migraturum.

ODE III.

CHusi: nihil te, ſicut antea, juvet
Quærere divitias,
Amore perculſum novo.
Amore, quo te præter omneis expetit
In ſtabulo pecudum
Algens Puellus urere.
Ingreſſus antrum, non opes inveneris,
Ex radiante Tago
Nec una ſtillat guttula.
Ubique, Chusi, ſemper errant pauperes,
More fluentis aquæ:
Hîc ipſa Paupertas jacet.
En, ut reclinis preſſet hinc fœnum Puer,
Inde manu ſtipulam!
Aulæa nent araneæ:
Hiems cubile præbet, & cunas feræ.
Membra fovet Boreas
Crudo tenella ſpiritu.
Egere, Chusi, nunc beatius putem,
Quam ſuper Arſacii
Dormire ſegmentis tori.
Hoc vagit Infans, lacera clamat faſcia,
Tota ſpecus loquitur,
Stratæ perorant belluæ.
Compendio nos mutus aurum ſpernere
Bos Aſinuſque docet.
Tacete Graji Rhetores.
Doctis Athenis ruminat facundiùs
Corniger iſte *Plato:*
Mugitque, vende prædia.

Ac-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Accurre ROMA: gratiùs Bethlemio
Tullius Arcadiæ
Auritus in foro rudit.

AD CHRISTOPHORUM SONNAM, LUDOVICI SONNAE Fr.

ODE IV.

Aulam eſſe ſcholam Patientiæ.

COMPESCE vota latius palantia
AMICE Fortunæ rudis.
Promittit annus multa Jano Præſide,
Pulcriſque Sol exordiis:
Sed plura grando, cumque Saturno ſene
Nimboſus Auſter diſſipat.
Perſtare ſummo vix datur diu loco,
Quem raptor occupaverit.
Enata ſubitò colla, quo fungi caput
Surſum extulerunt impetu,
Humant eodem Fata. feſtinat mori
Ortus repens cucurbitæ.
Creſcente luna, LUNA crevit ALVARUS,
Famoſa fax Iberiæ:
Idemque decreſcente decrevit ſimul
Ad uſque demtum verticem.
Ergo hoc agendum, SONNA: ſperandum bene,
Sed cum labore fortiter.
Properare nolis. capere ſelectam licet
Occaſionem de die.
In matris AULAE ventre turgenti lates
Recens Honoris *Embryo.*
Communis alter, quemque Natura educat,
Novem moratur menſibus.
At te priùs quàm Partumeja Servitus
Enixa ſiſtat GLORIAE:
Totidem latebis forſan annis, infimo
Scalæ repoſtus angulo;

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Excocta proles improbis laboribus:
Ut partus Alcmenæ fuit.
Quippe generando maxumi Alcidæ Jovis
Nox una non ſuffecerat.
Jam mane ſummo ſe ſtupebat Heſperum
Adhuc vocari Lucifer;
Nondum ille fortis liquerat terras Pater
Junonis in torum redux.
Nutus herileis fixus obſerva, vigil
Percurre lynce plurima.
Standum eſt: velut ſi Iupiter *Stator* Deus
Olim ſedere neſcias.
Standum eſt: in alta donec immoti pedes
Tellure radices agant.
Nec, ſi moleſtus humor in nervum cadens
Varicoſa crura torqueat,
VESPASIANI deſeres STANTIS ſitum.
Decebit & ſtantem mori.
Sic invidendas lætus, & multo oblitas
Splendore clitellas ſubi:
Ipſo onere felix, ſicut alis alites.
Sunt grata quædam pondera,
Emancipatos aſſeclas decentia,
Spe pinguioris ſportulæ.
Auſis nitere veſte, cujus fimbriam
Sarranus imber tinxerit.
Auſis ſuperbo celſus ire mannulo
Plebeja ſupra pilea.
Vultum virilem poſco. pectini parum,
Sed nil aratro debeat:
Sit abſque ſulcis. improbos ut terreas,
Licebit eſſe nubilo.
Molleis adiri comis ornat gratia,
Placet rotunda Veritas:
Non vacua rebus verba, non caſſæ nucis
Promiſſa ſcintillantia.
Præmoneo: jam nunc diſce fortis æmulum
Et notum, & ignotum pati.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ingens per omneis ſævit Aulas, nec novum
INVIDIA. tormenti genus:
Pejus metalli mugientis ignibus,
Pejus pio Buſiride.
Virtute gratas dividente teſſeras
Doloſus adſtat Ambitus;
Et inquieto fluctuat mens alveo,
Curaque cura nititur.
Heic tu memento, ſemper humanas vices
Cæco rotari turbine.
Prenſare criſtas certus altæ CASSIDIS,
Fit ſæpe vilis *ocrea*.
Exterge bilem, candidos tibi dies
Sol craſtinus fors annuet.
Ut audiaris, applicabis regio
Submiſſus ora popliti.
Iſthic feruntur, quæ vetus Parœmia,
Aureis habere PRINCIPES.
Felicitatis frena poſt hæc attrahe:
Ne contumax recalcitret.
Sed, ſive ſcandis ſumma, more capreæ
Hærentis in faſtigio:
Seu, qualis urſus ninguido excuſſus jugo,
Præceps ad ima volveris:
Te vince, Fatis cede, Fortunæ mala
Forti cachinno decoque.

ODE V.

Cum ad D. VIRGINEM OETINGANAM *ſup-plex inviſeret* ANNO M DC XL.

TE, MEA LUX, video! ſalve dulciſſima rerum.
Te video proprium
Enixa Patrem Filia!
Exclamare libet. Deus hîc Deus, ô Dea certè:
Nam ſacer horror ineſt,
Et Numen arcanum patet.

O verè Tutela Ducum: populique fluentis
Huc, in aquæ ſpeciem
Motantis extremum mare.
Cæſaribus bene nota Domus: queis una voluptas,
Mente genuque tenus
In ſupplices procumbere.
Regna tibi, Natoſque ſuos, urbiſque Quiriteis,
Sceptraque cum gladiis,
Accline ſuſpendunt onus.
Tu ſtatio nautis: medio tu portus in alto,
Corpora cæruleis
Mergenda phocis eripis.
Tu morbos mortemque fugas. tibi ſibila ponit
Anguis, & in viridi
Natat veneno ſanitas.
Fata jubes, pronoſque gradu conſiſtere Caſus:
Membraque vulneribus
Disrupta rurſus integras.
Tu nitidos oculum languentem accendis in uſus:
Corporis & calidi
Secreta pellis frigora.
Sternaces placantur equi, te frena regente:
Te cohibente Notos,
Eliſa tempeſtas cadit.
Horrida ceu vitreæ rumpuntur fulmina bullæ:
Nec ſatis ipſa ſibi,
Aliſque fidunt flammeis.
Pinguia tu ſterili maturas ſemina campo,
Vere pigræ Cereri
Feſtina calcar addere.
Tu melior noſtris volitas VICTORIA bellis
CASTRA viroſque ſuper,
Terrere Suecos efficax.
TILLIUS hinc vireis, animoſque accepit & iras,
Armaque ſanguineis
Infecta truncis hoſtium.
Ipſe tibi, qui nunc Bavaras moderatur habenas,
Se minor, inque ſolo
Lætùm gemens aſternitur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Da niveos illi cum CONIUGE vivere Soles:
Deque tuis radios
Dulceis ocellis imprime.
Da geminam PROLEM. cani ſolatia PATRIS,
Patris & in ſegetes
Æquante culmo creſcere.
Me quoque. quàm cuperé quædam tibi dicere in auré;
Sed properante rota
Auriga ſævus avocat.
Siſte gradum: Dux ipſe manet. cras, quando remittet
India Solis equos;
Et tu reduces quattuor.

ODE VI.

De veneranda Icone B. V. & Sacrario Oetingano.

IUverit interea Dilectæ VIRGINIS Ædem,
Donaque cum titulis
Luſtrare circùm pendula.
Non aurata nitent fulvo laquearia cœlo:
Praxiteliſque nihil,
Nil delicati Zeuxidis.
Cætera compenſant artem. placet ANTONINO
Cæſare ſtructa Domus:
Squalor placet fuliginis.
Scilicet antiquo talem RUPERTUS ab ævo
Vindicat, & mediam
Flammis & Hunnis eripit.
Ille PLANETARUM ſeptem diſcrimina luſtrans,
Et ſcelerum tenebris
Nixum Cubile Siderum:
Indignatus ibi Romana piacula ſedem
Figere, cumque ſua
Sorore Titanem coli:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Cur noſtras inceſtat, ait, Diis turpibus Oras
Priſca ſuperſtitio,
Aris ab uſque Dardanis?
Cede profane PHANES, & cum IOVE LUNA, VENUSque,
MARTIS, AVIque probrum:
Mentite cede MERCURI.
Dixit, & ejectis purgavit limina monſtris,
Nobiliore tholo
Sacram locans IMAGINEM.
Hæc te, DIVA, refert: qualem modò cernimus intra
Septa, duumque pedum
Anguſtias mirabilem.
Sceptrum læva gerit: caput eſt diademate cinctum:
Suppoſitæque DEUS
Dextræ Puellus inſidet.
Ex quercu lenis ſpecies ac blanda rogari:
Lumina mitè pia,
Et dulcè conniventia.
Nigra quidem, formoſa tamen. neglecta renidet
Pulcriùs Effigies,
Creſcitque ſimplex gratia.
De rudibus ſpirat majeſtas ardua ſulcis:
Nox quoque grata decet,
Miſtumque præſtringit diem.
Mole carens, virtute valet. tam parva Coloſſos
Deprimit; & cubitus
Videtur eſſe pyramis.
His manibus, credo, ſerpens eliſus; & hoc eſt
Preſſus ad ima pede,
Orcoque virus inſpuit.

ODE VII.

Origo arboris Tiliæ, ante Sacellum Oetingæ ſtantis.

Eſt aliquid, lepidam poſt funera vivere vitam.
Rem canto dignam Vatibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Quæ viret Oetingæ, ſpatioque indulget, & auram
Inumbrat ARBOR frondibus;
Non habet enatum nemorali ſemine ſtemma,
Ut fagus, ilex, fraxinus.
Funus erat quondam teneræ non vile Puellæ,
Denſam renodantis comam.
Illa, per ALSATIAE celebreis pulcerrima terras,
(Ferunt TABERNIS editam)
Vicerat inſigneis formæ certamine Nymphas:
Pomum dediſſet & PARIS.
Acceſſit Romana decus facundia pulcræ,
Pectuſque plenum Palladis.
Nam Pater & Genitrix Latio ſermone ſolebant
Miſcere verba Teutonum.
Qualiter & MORUS datur aſſueviſſe Britannus
Muſis dicare filias.
TULLIOLAE Marci poterat par Nata videri,
Materque par TERENTIAE.
Dicta tamen lepidæ *Tilia* eſt, non *Filia*, Matri,
Totique poſt viciniæ.
Id vitium linguæ, quia molle, decebat utramque,
Ludentibus præſagiis.
FILIA, mutatum fecit cui litera nomen,
Silvas amabat unicè.
Hoc quoque de Divis viſa eſt habuiſſe novenis,
Novena di[illegible]dignior:
Cruda maritalis flammæ, glaciataque voto
Quaſcunque contra nuptias.
Sæpe Parens dixit: quando dabis ire nepotes
In noſtra pronos oſcula?
Sæpe reluctanti veſtitus detulit auro
Non grata leno munera.
Perſtitit, ut rupes: vimque averſata virilem
Vergente fugit Sidere.
Fugit, ut intonſum juvenem Peneïa Daphne,
Ceu Naxio furens Deo.
Ignoto demum longinqua per avia calle,
Per ſaltuum diſcrimina,

Siſtitur OETINGAE: quo tempore Phœbus Eois
Evolvit axem fluctibus.
Hîc almum perfuſa diem, ſimul ignibus arſit
Viſo Deæ ſacrario;
Tota ſimul STATUAE claris admota tenebris
Cœleſte lumen imbibit.
Hæc ſecum: me nulla loco divellet ab iſto
Ferri procella Norici:
Nullus ab Hyrcana nutritus tigride miles,
Potorve equini ſanguinis.
VIRGO, decus rerum, minimos dignata receſſus
Implere blando Numine;
Adſpira, trepidique fugam miſerare pudoris.
Stat heic jacere, & emori.
Exin, per nemorum tractus hortoſque vagata
Aram coronavit roſis:
Populeaque coma, fagiſque inſtravit opacis,
Faunos latere callida.
Ah! quoties voluit fieri quoque munus & ipſa,
Donanda ſumtuoſius.
Ah, quoties, utinam fierem modo cerea, dixit,
Arſura jugi lumine.
Invideo violis fragrantibus. ô ego nardus,
O thymbra ſertis inſerar!
Quàm tua, VIRGO, libens redolenti tempora nexu
Crinalis optem lambere!
Quod vires quia poſſe negant, & Fata reſiſtunt
Iniqua voto ſupplicis.
Hoc ſaltem nequeunt, etiam obluctata, negare:
Ut non avara ſerviam.
Talia dicentem PIETAS advertit, & unà
Severus ædilis LABOR.
Structa caſa eſt: in qua zephyris laxantibus annum
Se devoventeis advenas,
Aut æſtu rapidos, aut tempeſtatibus actos
Textis recepit cratibus.
Mox pedibus feſſis limpham manibuſque lavandis,
Et oris annonam dare.

Tum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Tum jurata ſequi ſocialis ſigna catervæ,
    MAGNAM ſonantis VIRGINEM.
Ibat ovans, varia pratorum ex iride, gratum
    Odoris imbrem ſpargere.
Sternebatur iter calthis: miſtoque hyacinthis
    Vexilla pingebat croco.
Sic tribus exactis, non longo tempore, luſtris
    Ad fila venit ultima.
Fata vocaverunt. veniam citò, dixit, & aſtris
    Soluta maneis inferam.
Da modò, DIVA, meum nullis tabeſcere ſeclis,
    Si nemo corpus polluit.
Quaque licet, vitare putris contagia terræ:
    Et ſtare functum te prope.
Succeſſum meruere preces. Mens aëra tranat,
    Vernare funus incipit.
Atque aliquis tumulo properans componere membra,
    Miratur infuſum nemus.
Cœpit & erectum ſubito frondere cadaver:
    Coramque veſpillonibus
Planta pedes fiunt; truncuſque immobilis hæret
    Tellure congeſta ſuper.
Tentavere viri caput attrectare: ſed illud
    Repente ſurſum germinat;
Tacturaſque manus longe fugit, intima molli
    Cingente libro viſcera.
In ramos digiti parvos abiere minores;
    Mutata magnis brachia.
Ora cacumen habent: quæ, ne credantur ademta,
    Loquuntur Euris flantibus.
Servat adhuc TILIAE nomen ſpectabilis arbos,
    Cœlebs, ut ante, & unica.
Quod fecit ſub pelle, facit ſub cortice, ſexus
    Tenacis aſſuetudinis.
Nam velut ante ſacram Dominæ mirabilis Ædem
    Ancilla florens excubat.
Seque ſuoſque movet vento pectente capillos,
    Pronoque nutat vertice.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ac, ſi cæca queant audiri murmura, noto
Heram ſalutat ſibilo:
Officiique memor Virgo frondoſa prioris
Invitat ad ſe ruſticos.
Grata peregrinis ſubter fugientibus umbra
Solis calorem mitigat.
Nulla magis placidas reddant tentoria nocteis,
Minuſque ſomnum noxium.
Dum reſonant laudeis, his conſentire videtur
Anhela ab imis unguibus.
Nec minùs ipſa ſuo, quàm turba canora, ſuſurro
Pæana Matris perſtrepit.
Jamque etiam Lauro certat ſecura Tonantis,
Et rauca temnit fulmina.
Omnis quod circùm novit clamator Iolas,
Et Oenus undarum pater,
Hinc aliquis folium, ne fumet ab æthere, raptum
Prætendit irato Iovi.
Fabula finitur celeberrima. Vos quoque BOII
Hirſuta ruris pectora;
ALSATICAE poſthac (fas eſt meminiſſe) PUELLAE
Veſtris Camenis plaudite.

FONS PARTHENIUS
ANTE SACELLUM VIRGINIS.
ODE VIII.
Ad ſocios.

ET hinc bibamus. qualè limpha proſilit
Demiſſa frigenti pede!
Non aliqua Mauri turpis hoc liquens vitrum
Manus propinat oſſea:
Sed Genius alti candidique marmoris,
Et ſanguinis Caryſtii.
En: ut columnam ſtat ſuper cum limpido
Aquoſa Mater Parvulo!

Ut ſena madidum concha derivat diem:
Ut lenè cryſtallus fluit!
Bibamus. ô Fons virgines trudens aquas,
Nullo ſopore languidas:
Quem nec loquacis mite Blanduſiæ gelu,
Nec ros Lycormæ vicerit:
Ladonque nunquam ſiccus, & nihil ſui
Langia debens nubibus.
Sic ô pudicis ſemper undis emices.
Sed quid? bibamus denique.
An tam profana poſt Iacchi pocula
Tam ſacra nos arcet Thetis?
Cras igitur omnes afferamus integram,
Caſteque purgatam ſitim.

PROPEMPTICON,

Amico datum, deſerto melioris vitæ propoſito, ad profanam redeunti.

ODE IX.

Ergo, proterve, te tuoſque deſeres,
Mutatus ut Chamæleon?
Qui nervus, eheu, quod ligavit faſcinum,
Quæ nigra rhombi licia!
Non revocat ille; cui Cometæ militant,
Et ſidera arcanùm pavent!
Non ille: qui te fixus infami trabe
Clavis in altum ſuſtulit!
Nec illa: cui votivus audebas cliens
Jurare verba ſplendida!
Revolve noctem: cum Sodalium comes,
Aut junctus uni dixeras:
En! quàm ſerenis ſe figuris explicat
Mundi volumen igneum!
Claris ut ÆTHER litteris ſcriptus patet,
Stellis relucens aureis!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Volat SAGITTA: VULTUR in lyram cadit:
Hinnit per aſtra PEGASUS.
Cerno ligatas dulcis ANDROMEDAE manus,
Cerno coronam THESEOS.
Pavidoque LEPOREM vix micantem lumine
Subter pedes ORIONIS.
Armatus hujus ſplendor, & rurſum illius
Delectat imbellis nitor.
Hic ille PYTHON, ſquamei qui fluminis
Inſtar per URSAS labitur!
Quàm fixus albam ſervat ARCTOPHYLAX feram,
Ne proluat caput mari!
At nec minoris eminet curæ vigil
Cuſtos caprarum MYRTILUS.
O ambulantis pulcra Scena Patriæ,
O monſtra nil terrentia!
Salvete facili circino ductæ faces,
Pictæque Naturæ croco.
Hæc quantus olim nocte ſuda, quàm ferox
Jactante monſtrabas manu.
Nunc totus oculis ille deceſſit decor
Poſcentibus collyria.
Præfers Olympo ſeu Citheronis jugum,
Seu montis Idæi nemus
De cujus atro fluxit ore viperæ
Furoris iſtud poculum?
Mœrimne vidit obvium prior lupa
Quod ſuſpicamur; an lupus?
Si nuptiale forma philtrum miſcuit,
Dic: qua cales Ogulnia?
Hæc me loquente, ter quaterque ſternuis.
Fortaſſe non ab alliis,
Sed ex honoris fervidi naſturtio
Sublimè commotus gemis.
Placent tiaræ: gemmeus vertex placet,
Magnique turbo Nominis.
Et tam videri, quàm videre juverit
Alto reclinatum toro.

Jam

Jam mente ſorbes pulverem, ſonantibus
Rupturus Aulas ungulis.
Jam pictus extra ducitur currus fores,
Manditque frena quadrupes.
Imaginoſo tinctus erras ſomnio,
O nauta ſicci littoris:
Interque vota cor tuum ſcindentia
Immanè quantùm falleris!
Incide venam, ſpeſque putreis ejice,
Quæ pectus exſurdant tuum.
Ventoſus, atque ad ultimum Anticyris tribus
Diceris inſanabilis.
Demus potiri qua voles CANARIA,
Et apparatu Perſico.
Te JUNO nummis, PALLAS ornet artibus,
VENUSque Ledæ filiâ.
Poſſeſſa qualem munera ætatem ferent,
Quam portionem ſeculi!
Vitæ fugacis una ſolſtitialibus
Urgetur hora lineis.
Tandem perimus. Cum tui concuſſerit
Capitis nives Proſerpina:
Eheu, dolores ingruent, & anxium
Rubigo triſtis exedet.
Transfumat omnis culpa, & Auctorem petit
Armata pœna crimine.
Tunc ſemet ipſam vidua quæret palpebra:
Ubi faſtus es, marite mi.
Pulſabit ille fronte dejectus ſolum,
Impreſſus ora gramini.
Tunc & cupido nabit abſque cortice,
Languens inani tædio.
Ah, qua Carina noſtra, dices, alitè
Portum Salutis exiit!
O blanda Circe: ſic meum poteras jecur
Furiare ſuccis mitibus!
Lætabar? an me frigidus vinxit ſtupor
Captum voluptatis dolo!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Quidvis agenti, vera ſemper defuit
Caſti medulla gaudii.
Diſcede luxus. huc mihi ſimplex olus,
Cauliſque laternas olens.
Huc olla farris aphronitro cæruli,
Et ova putiſcentia.
Fabis patellas ingementes reddite,
Cœnumque vappæ defrutum.
Queréris iſthæc ſerò coram fontibus,
Coramque ſilvis fontium:
Siliquamque porcis invidebis, ut ſacri
Subulcus aſſis prodigus.
Ergo beatus ille, quem funis ſuo
Spartanus adſtringit Deo.

CORONA REGIA

TEGUMENTUM HUMANAE MISERIAE.

Cum, Anno MDCXLI, *ex Hiſpania, Italia, Anglia, Scotia & Hibernia crebræ Regnorum Seditiones nunciarentur.*

ODE X.

ESſe quid hoc dicam? laceri quod fragmina Mundi
In ipſa Regum torqueat
Martius ora furor!
Inde cicatrices diadematæque reſultant
Moleſta frontis tubera,
Purpureæque notæ.
Quæ licet à gemmis, Indorum more, coruſcent:
Non & minoris ſaucio
Cauſſa doloris erunt.
Ut video, non ad ſplendorem inventa CORONA eſt,
Neceſſitatis vinculum
Vulnera facta tegit.
Impoſito Reges exorna Jupiter auro:
Tu, Phœbe, lauro molliùs
Tempora cinge mea.

AD

AD GEORGIUM STIVONEM.

Amico Alſatæ, Philoſophiam prælecturo,

PROPEMPTICON PERIPATETICUM.

ODE XI.

IBis Stagiræ, STIVO, doctum pulverem
Colligere plenis curribus;
Paratus omne corporis periculum
Subire, ritu militis.
Revocare mentem velle, dementis foret
Et exſecrantis pulpita.
Quanquam ipſe morbos quereris improbiſſimos,
Vitamque penè evanidam.
Quod pallor oris, quodque gypſatum jecur,
Et lanceæ pleuritidos,
Pulmoque læſus, & ſpuentis indicant
Conchyliata vellera;
Æſtuſque cerebri nuper ad Platonicum
Tumultuantis ſomnium:
Tamen rotabis AMBULATOR Machinam
Annis tribus verſabilem.
I, ſed fideleis ultimùm ſaltem accipe
Timentis affatus tibi:
Ut ſana Mens ſervetur; excubiis caput,
Pluteoque pectus libera:
Opiniones parce moliri novas,
Contentus *anteiqua* Lyra.

AD LÆVINIUM TRAGAM.

CAROLI BRISONII POETAE
TESTUDO NUPTIALIS,
SIVE
Exemplar optimæ Conjugis.

ODE XII.

ACcipe LAEVINI: tædas cur noſter Amicus
Spernat, & impatiens
Vivat toti BRISONIUS.

Ad-

Admonitus Sponſæ, (Genitrix Genitorq; monebant,)
Exagitante Deo
In hanc ruit ſententiam.
Quid mihi vobiſcum eſt LAMIAE, nepteſque METELLI,
Auſoniæque Nurus,
Togata Romæ emblemata.
Nolo tuam, nolo, Gracchi CORNELIA, dotem:
Nam precioſa nimis
Crepas avorum prœlia.
Non mihi vertigo hæc: ut pictæ venditus Arcæ
Jurgia mille ferens
Tuis triumphis ſerviam.
Nec vos, quæ formam longo jactatis in auro
Ore pares Triviæ,
Tanti LACAENAS fecero.
Quot fallunt mentita viros promiſſa puellæ,
Lapſa ſimul viduas
Ceruſſa malas liquerit:
Sithoniaſque nives, & lac ungentis aſellæ,
Et Veneris panaces
Carbone nox deterſerit.
Finge tibi pulcram BRISEIDA: quanta decoris
Atque pudicitiæ
Quàm pertinax diſcordia!
Gliſcit, & ancipiti pugnat diſcrimine vultus:
Semper alunt oculi
Periculoſa incendia,
Atque leveis jaciunt atomos. ſed finge pudicam:
Litibus indubito
Et unguibus CALPURNIAE.
Femina ſic nata eſt, ut ſæviat: optima quævis,
Mente ferox tacitâ
Diſcerpſit unum Penthea.
Quare adeo jam nunc thalamis abſiſtite noſtris:
FILIA, quas petitis,
Prævenit una nuptias.
Gratior eſt nobis *è buxo ſutilis* uxor,
Orpheos Eurydice
TESTUDO magni nominis. Non

Non adeo formoſa quidem: neque enim ſata CEDRO,
Vertice de Libani
Deducit excelſum genus.
Nec de plebe tamen communis filia ſilvæ eſt.
Collibus Aoniis
Nutavit inter Arbores.
Quam ſimul audivi, ſimul hauſi pectoris igneis.
Sunt in amore duces
Non ſola ſemper lumina.
Continuò duxique domum PENEIDA noſtram;
Sertaque Pierides
Sparſere non mortalia.
Jamque tribus luſtris, ſine crimine vivimus una;
Diſſidiiſque ſine
Libamus auratos dies.
Quod querar, haud habeo: tanta eſt concordia morũ.
Ipſa regi facilis
Priſcas Sabinas provocat.
Non invita ſilet: mittit reſponſa roganti,
Indole, qua tetricis
Occurrit Echo rupibus.
Sed neque, ſi ferio, crudelè remurmurat; ut tu
Torva tuens Hecube:
Nec ſtridet, hirrit, ringitur.
Quin pulſata canit, gratoque agnoſcit in ictu
Verberis eſſe rea:
Rurſuſque mulceri ſinit.
Ac niſi percutiam, Scythicæ de more maritæ,
Seria conqueritur
Algere pectus conjugis.
Ergo manu rapio crineis chordaſque ſiniſtra;
Innumeriſque modis
Infringo dextrum pollicem.
Quò magis increpito, digitiſque micantibus erro
Colla per & faciem;
Majore ridet gaudio.
Docta, velut Sappho, ſed caſtior. illa ſuorum
Comis ad obſequia
Delenit aureis hoſpitum.

At

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

At non & metuo, ne ſit me carior alter
Advena, zelotypis
Suaſurus arma *Cornibus*.
Duxi Penelopen. mediis licet uſque procorum
Cœtibus involitet,
Modeſta neſcit fallere.
Nec minus Heroum choreis conceſſa ſonandis,
Intemerata fidem
Fideſque ſervat integras.
Quodque omnem ſuperat famam; non ære maritum
Degravat, ac modicis
Contenta vivit ſumtibus.
Faſtiditque epulas, & ſola veſcitur aura.
Uncta genas oleo
Exſtinguit arentem ſitim.
Scilicet eſt ſterilis, nunquam factura parentem:
Nec gremium CITHARAE
LUCINA donat pignore.
Imò, velut NIOBE. ſcropha fecundior albâ,
Ventre ferax gravido
NUMMOS & ODAS parturit.

AD MATREM JESU
SUB CRUCE.
ODE XIII.

INfanda pateris, VIRGO: ſtas vel ſic tamen,
Crucemque fulcis pectore.
Amicus, hoſtis, vir, puer, juvenis, ſenex,
Et NATUS ipſe ſauciat.
Viſam ac videntem, viſus ac videns premit
Mœrore ineluctabili.
Tormenta vireis ipſa conſumunt ſuas,
Dum triſtis Ubertas ſtupet.
O ad dolendum MATER olim non rudis,
Nunc *Mulier*. hoc deerat malis.

Ah,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ah, quæ procella ſe maris ſalſi tibi
Contrita Virgo comparet!
Amara vivæ plangis invidiam neci.
Fert terra corpus debile:
Sed MENS in alto fixa pendet Stipite,
Sugitque mortem FILII.
O mœſta luctum DOMINA mecum divide:
Nec parce multùm ſupplici.
Per vulnus ANIMAE, quod ſinu ſub intimo
Præſagus enſis condidit;
Vivoſque ſtantis oro maneis Funeris,
Mei doloris numina.

DIRÆ.

Deteſtatur Auctor ſanguinarium facinus Iudæorum, in morte Chriſtiani Pueri peractum.

ODE XIV.

SÆvis licebit ergo Sabbatariis
Impune nos occidere!
Non conqueror, quod aurum & immenſas opes
Avara Gens emulgeat.
Nec, quòd fluentem nauſeam vultu creet
Fœtente flavos aſpides.
Accuſo ferrum: quale fratri prandium
Cocturus Atreus ſtrinxerat.
Audite Matres facinus, & vel Colchicæ
Veſtris timete liberis.
Quà ſe Tyrolis ultimo pandit jugo
Stat Crypta ſubter porticum:
Fornix receſſum noctis anguſtum premit,
Et lux maligna temperat:
Penetrale cæcum MOSIS antiqua fide
Serpens coronat æneus.
Illud paternis ſæpe fœdabat ſacris
Olens APELLARUM tribus.

Hor-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Horrore totus ſqualet ingrato locus,
Ut officina febrium.
Huc rapitur, eheu, qualis aut Gyges fuit,
Aut pulcer Hylus, Puſio.
Cui Fauſta Criſpi, cui pepercisſent trucis
Phædræ novercales acus:
Ipſique torvùm flere dignentur Getæ,
Mucrone ſtricto ſupplices.
Jam Noctiluca, fratre verſo, junxerat
Currus Soporis obvios:
Quum clam doloſo capta *pomo* victima
Inſons ad Aram ſiſtitur.
Mox illigata ponitur ſaxum ſuper,
Juxtaque pelvim fuſcina.
At conſpicatus hinc & hinc cultros PUER
Plorat trementi gutture.
Placaſſet iras, & ferarum, & anguium:
Molliſſet enſeis Thracios.
Vocem querentis lacteo coërcuit
Injecta collo faſcia.
Juvat ordinare rite juratum ſcelus,
Annoque luſtrali ſacrum.
Stat pone SAMUEL, ante cretatus MICHAS,
Devotus Orco Pontifex:
Per cujus obſoleta crineis infula
Limbo cucurrit raſili.
In tenera totâ membra membratim manu
Sævitur ad faſtidium.
A calce cuſpis ad cruentum verticem
Surſum deorſum ducitur.
Ceu ſtella demto Sole tabeſcit, duæ
Expalluere pupulæ.
Ne pereat ulla pars voluptatis, ſinunt
Tandem Puellum plangere.
Ille moribunda voce cæſpitat gemens,
Et murmure incerto abſilit.
Tremuere poſtes: tota ſuccuſſit domum
Teſtudo ſubterranea.

Bis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Bis terque moto culter illapſus ſolo
Manus refugit impias:
Atroque lampas concitata limite
Abrupit obſcurum diem.
Nihil hi moveri. quas dolor peragat vices,
Avidè tuentur cominus:
Quo ſciſſa flexu motet ora, quid loquax
Singultet aër hoſtiæ.
Jamque à lacertis diſſoluto corpore,
Fit vulnus unum ex omnibus.
Conſumta vita eſt, non tamen totum nefas;
Dictat furor nocentius.
Scrutantur exta, pallidæ omentum necis,
Et fata fibris abdita.
In fruſta ſectos denique artus differunt,
Novo incoquendos ferculo.
Exin caninum balbus & denteis niger
Abſiſtit in chorum ſenex:
Pateramque vergens ſanguinis ſpumam ciet,
Additque verba noxia.
Hoc ultioni Gentis infuſum meæ
Litetur, inquit, poculum.
Sic quiſque in orbem purpuram libat, ſcyphi
Plenus Thyeſtei mero.
Et tanta pœnis, CHRISTIANI, debitis
Dicemur ulti crimina:
Judæa porci ſiquis ora ſumine
Inungat, aut lucanicis!
Aut parricidam ludibundus obvium
Præbere cogat aleas!
Huc venditure mille verpos unico
Cæſar redi teruncio.
Tu potiùs imi ſeſſor Erebi, juſtior
Antioche tortorum redi:
Unà ſub imo quidquid eſt Erebo triplex,
Canis, Sorores, Judices:
Genus omne monſtri turpius monſtrum ferat,
Infanda proles Iſaci.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Tityum relinquat ales, & phlegyæ pater
Gyrare ceſſet orbitam.
Suumque montem Siſyphus liber jugo
Miretur, & Lethen bibat:
Aliaſque rabidą migret in fauces ſitis
Fameſque pomis inſidens.
Quæ pœna Mundi ſontis eſt, & omnium;
Sit pœna Gentis unius.

ODE XV.

Deſcriptio Virginis, qualem in mentis exceſſu viderat.

SEptima poſt cædem GUSTAVI fluxerat æſtas
Bojorum in Urbe principe.
Cum regeret Romam ſacris OCTAVUS habenis,
Sacris Viennam TERTIUS.
Tempore, quo ſecum certans GERMANIA Belli
Civilis augebat nefas.
Cum privatus adhuc, modò DORSTENSONIUS hoſtis,
Captivus eſſet HORNIUS.
Nondum bis quatuor luſtris ſuccinctus adibam
Silvas, Kalendis Juliis.
A tergo cantabat avis, lucumque ſonantem
Mulcebat aura lenior.
Antè, toro ripæ, Nymphis innixa loquaceis
Trudebat undas Iſara.
Heic ego rem miram vidi, aut vidiſſe putavi,
Eoa poſt crepuſcula.
Virgo ſerenati circumdata Solis amictu
Lunam premebat calcibus,
Os humeroſque Deæ ſimilis; quantamque referre
Auguſta Majeſtas poteſt.
Regia frons, acres oculi, lux vivida: vultus
Caſtis renidens gaudiis.
Hinc atque hinc vigiles exſultavere pyropi
Formoſa circùm tempora.

Ipſa,

Ipſa, caput nitido riſu ſurgentibus aſtris
Cinctum modeſtè ſuſtulit.
Cingebant bis ſena: comam diffundere vento
Vetabat alba tænia.
Pars tamen in lævam, quòd erat neglecta decorè,
Undare viſa gratiùs.
In manibus portante Dea formoſior infans,
Florebat inſtar ſideris.
Ecce autem inſidias huic formidabile monſtrum
Tendebat, immanis draco?
Prodigiis ſeptem capitum ſuſpenſus in auras,
Et dena tollens cornua:
Agmine membrorum longe poſt terga relicto,
Et implicatis nexibus.
Si molem expendam; quantus, qui corpore vaſto
Arctoa plauſtra ſeparat.
Tertia ſtellarum pars caudâ tracta deorſum
Serpebat in veſtigia.
Vipereus thorax: facies tot mortibus horrens
Carbone gliſcit igneo.
Cocytum fauces ſpirant, nebulamque rogumque,
Et ſpiſſa fumi flumina.
Jamque minax tenerum propere ſorbere Puellum
Criſtatus aſſurrexerat.
At mulier paſſis ſuper æthera grandibus alis
Librare corpus fulgidum:
Attractoque genu procul evitare ſiniſtro
Os multiformis Cerberi.
Ipſe etiam, ceu ſe ſciat evaſiſſe periclum,
Lætatur ingens PARVULUS.
Et micat, & MATREM juvat, & connititur ultrà
Geſtu triumphali ferox:
Sanguineaſque jubas, & ahenæ verbera ſquamæ,
Et vana ſpernit ſibila.
Deſuper armipotens GENIUS quoque fulminat Hydram
Ferro nocentem flammeo.
Detruncata vomit ſaniem, atque iraſcitur hoſti,
Ipſaque in ira ſupplicat.

Sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Sed varios maculis fruſtra torquetur in orbeis,
Viruſque ſpumat lividum.
Perſonat interea toto VICTORIA cœlo,
Sternitque palmis ſemitas.
Ut vidi, ut ſtupui: ut me metuenda voluptas
Horrore ſacro perculit:
O DEA dicebam(neque enim mortalia cerno
Mortalis) ô certe DEA!
O quæcunque fugam per candida nubila carpis,
Sontemque calcas belluam:
Si non deludor, minimis ſi Vatibus eſſe
Dignaris adſpectabilis:
Da quoque clara meis oculis te, DIVA, videndam:
Ut mente nunc permetior.
Audiit: & læva de parte rubentis Olympi
Amœna nubes intonat.
FRISINGAM verſus fax unà clara cucurrit,
Vibrans colores Iridis.
Poſt ea fortè illuc ſummam delatus in Ædem
ARAE fruor ſpectaculo.
Objectos animo vultus, habitumque, coloremque,
En, penicillus exhibet.
Qualiter artifici radio miracula ducit
RUBENS Apelles Teutonum.
Protinus exclamo: talem ſuſpeximus olim
Divina paſsi Virginem.
Tune ergo prædulce decus, Naſareïa Virgo,
Alata Bellatrix eras!
Vive, vale. Sed, cum Serpens antiquus ab Orco
Redibit illætabili;
Eripe nos etiam, manſuriſque inſtrue pennis
Tecum volaturum Gregem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

DIALOGUS
VOLUPTATIS & CONTINENTIÆ.

Exemplo Horatii in lib. Epod Od.XII. inter eumdem & Canidiam. AUCTOR *theatrali Scenæ accommodavit. Eſt autem hæc ipſa lucta Carnis & Spiritus in* D. AUGUSTINO, *quam deſcripſit l.*VIII *Confeſſ. c.*XI.

ODE XVI.

Retinebant me nugæ nugarum, & vanitates vanitatum, antiquæ amicæ meæ: & ſuccutiebant veſtem meam carneam, & ſubmurmurabant; Dimittiſne nos, *&c.*

VOLUPTAS.

INgrata primùm (nam quis audacem neget?)
Moliris, AUGUSTINE, degenerem fugam?
Et hæc, & iſta, & illa demum gaudia,
(Quæque ipſe noſti) pariter elabi ſinis,
Unoque jactu mentis æternùm abdicas?
Fruſtra reſiſtis. ipſa genialem torum
NATURA ſuadet. dulce, NATURAM ſequi.
Nolens traheris. neſciant ſanè truces
Amare ſcopuli; quoſque Caucaſea nive
Perpetua monteis durat obſeſſos hiems.
Sed terra mollis peperit humanum genus.
Nunquam ſeveri vena marmoris tepet:
At tua caleſcit, conſcioſque ſanguinis
Argutat igneis. cùm tuis (age, exue
Si potes, amorem patris) ADEODATUS
Infunderetur brachiis, rupes eras?
Cum reſpuenti pellices ALIPIO
Saltem probares nuptias, ſilex eras!
O te repentè duriorem cautibus,
Quem molliorem nuper hœdo vidimus!
Quid reſtitas, abductus orbeis luminum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Tergumque furis inſtar obvertis mihi?
Curas fugavi, depuli triſteis metus:
Iam me relinques, qualis Ægides ſuam,
Vanus Ariadnam! tu pudicus, tu probus!
Sed non inultam riſeris, nec deſerar
Onuſta probris. Semper hærebo comes:
Fatalis Umbra ſemper invitum ſequar.
Impune ut orbem crimine impleris tuo.
Confeſſus illud crimine impleris meo?
Dignis ut uſque profuge pœnis ſuppetas:
Pacem diei, turbidæ nocti ſuum
Adimam ſoporem, & mille formas ingeram:
Quibus perire ut non velis, pereas tamen.
Figam medullis abditas imis faces.
Damnatus alter cordis *Ixion* tui,
Volves amoris flebilem volves rotam.
Faxoque, ut alter *Tantalus*, Cyprii maris
Medijs in undis, inter ipſa ſomnia,
Amplexuumque, corporumque imagines,
Feras dolores, & novum ſitis genus.
Liquida adnatabit Nympha: non tamen bibes.
Lepida advolabit forma: non tanges tamen,
Nunquam mederi vulnerato pectori
Auſurus: abſens ſemper & propior mihi.
Poteriſne nobis hoſpes antiquus ſine
Noctem vel unam ducere? *ah, id non potes.*
Periere mores. illa libertas tua
Neceſſitatis in catenam tranſiit.
Diſſolve nodum: vincla rumpe ferrea;
Quos fecit uſus ex tot annis annulos,
Poteris vel unum rumpere? *ah, id non potes.*
Sed finge poſſe: cur velis? tamen juvat
Sævitia facilis, & madentes lacrymis
Rudibus timores, & decens licentia,
Gratuſque pallor, atque jucundi metus.
Huc huc Sorores, quotquot eſtis, GRATIAE!
Inſtemus operi, ludicrumque transfugam
Byſſi recentis vinciamus compede.

AGLAIA

AGLAIA myrto necte crineis uvidos :
THALIA collum cingat, EUPHROSYNE latus.
Super ipſa totam mollis infundam Cyprum.

CONTINENTIA.

Aperiebatur enim ab ea parte, qua intenderam faciem, & quò tranſire trepidabam, Caſta Dignitas Continentiæ, ſerena, & non diſſolute hilaris, &c. *Et irridebat me irriſione exhortatoria, quaſi diceret :* Tu non poteris, quod iſti & iſtæ? an verò iſti & iſtæ? *&c.*

CANIDIA turpis, publicum Mundi malum,
Effrons VOLUPTAS, parce vocibus ſacris
Infixa cœlo devocare ſidera.
Spargis venenum, quod nec Alcides bibit
Veſtitus atro munere uxoris ſuæ:
Neque aut Iolcos miſit, aut Iberia.
CIRCE valenti carminum ſono potens
Induere ſetis remiges Ulyſſei;
Abſiſte tandem, teque luci ſubtrahe.
Huc noſter AUGUSTINE, converſos refer
Huc triſtis oculos, & per ætherium mare
Puerûmque cœtus ac Puellarum vide,
Anuſque viduas, & verecundas nurus:
Quas nulla turpis cepit inſolentiæ
Cupido. *Tu non poteris*, heu timidum genus,
Quod iſti & iſtæ? An iſti & iſtæ ferrei,
Aut, quæ tremiſcis, viribus nixi ſuis
Vicere fragilis blanda Naturæ mala?
DEUS DEORUM me volentibus dedit
Morum Magiſtram; meque præfecit choro
AGNUM ſequenti per Sionis paſcua,
Quocumque paſſu laneo figit pedem.
Dignos & ipſa mentis igneis excito,
Caſto decore ſobrioque pulcrior:
Nec verò ſterilis. ſigna Mundi ſuſpice:
Quot aſtra cernis, pura cum nox albicat

Tot pario natos de marito NUMINE
Fecunda MATER, Liberos ſimileis mihi,
Serena frontem, ſparſa florenteis comas,
Et virginali vincta zonâ GAUDIA.
Pars in virenti colle vellus aureum
Pectunt liguſtris, & protervia roſæ:
Pars aſtra nectunt, & capillis illigant.
Invito: ſequere, ſi coronari cupis.
Expando plenas liliis ad te manus.
Quid turbulentas fluctuans trahis moras?
Laſcivientem mitte ſectari lupam.
Fallit VOLUPTAS, brachiiſque vinculum
Incantat ore Theſſalo venefica.
Mihi fide: poſthac lætiùs vives DEO.

AD ANDREAM GARSTIUM, MARIAEMASTIGA.

ODE XVII.

QUid tibi vis, GARSTI, balatronum digne cataſta,
Afrâ animos immitior angui?
Cui ſuris indomitæ monſtrum memorabile buccæ,
Non æquet quam plumbeus Auſter.
NYMPHAM canto meam. Niſam canat alter, & alter
Uſque ſuam Pholoën. quis Amyntæ
Invidet argutâ reſonanti Phyllida cannâ?
Quis Mopſum vetat eſſe Poëtam?
Atqui noſtra Deas forma ſupereminet omneis,
Ut cedrus deſpectat ariſtas.
Ambroſio talos à vertice nullus ad imos
Nævus ebur vitiat Marianum.
Purpureus ſedenim radiet quòd MATRIS in ore
FILIUS: hæc ſimilem ſibi NATUM
Apprimat, ut lentis hederis adſtringitur ilex;
Pænè crepas: utinamque crepares.
Malles ſcurra tuam cantari Deïaniram.
Perge ſcelus miſer eſſe: dolere

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Si cupis, augebo ſtimulis inamabile votum:
Nam DOMINAE plus laudibus addam.
Et modò populeis mandabo nomina truncis,
Vere novo creſcentia latè.
Aurifluis modò lemniſcis encomia cingam,
Aſtra ſuper ducentibus Horis.
Nec prius abſiſtam tactis ad carmina nervis
Virgineas percurrere dotes:
Quam tua præ rabie rumpantur, & ilia latrent,
Sicanios imitata moloſſos.

AD VVOLFGANGUM MIRISIUM.

De Gymnoſophiſtis Indorum, quos Brachmanas vocant.

Ex Bardeſane Hiſt. Babyl. & aliis.

ODE XXIII.

DUlcis MIRISI, ſuavis Artium lepor,
Feſtive MUSARUM pater:
Quem blanda in auras ipſa Virtus edidit,
Multique ſplenis Gratia.
Mirare mecum mollis INDIAE Sophos,
Regnique Athenas barbari.
EUROPA non eſt ſola, quæ doctos creat,
Trojanus ut forteis Equus.
Quandoque dignus æmulator SOCRATIS
Cœlo ſub omni naſcitur.
CANGOXA ſtellis clarus, IZAFFO mari,
XACOTTUS uſu germinum,
Indi fuere. Fama BRACHMANAS canit
Late per Orbem didita.
Student et iſti curioſam ponere
In fonte Naturæ ſitim.
Hos mirus æquè nodus in ſcirpo juvat,
Et muſca cum proboſcide.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ordoque rerum nexus, & gaudens rapit
Indago VERI tortilis.
Sed enim laborant fodere cauſſarum abdita,
Dieſque jungunt noctibus.
Non ut protervæ BONZII ſuperbiæ,
Et intepentis ingenî:
Qui capitis ingens quamlibet negotium,
Et crebra curarum agmina,
Tonanſque cerebrum jam fatiſcentes crepant
Præ copia Scientiæ:
Vigileiſque Lunas tetra poſt inſomnia
Triſti querantur jurgio:
Hæc inter omni diſſoluti fibulâ
Utramque in aurem dormiunt.
STAGAIA princeps Factionis horridæ
Moroſus arcet Otium:
Oſorque fuci, pellit ignavum pecus
Flavis apum præſepibus.
Lycæa quovis Sole luſtrat ſingula,
Dignoſque mactat præmio:
Seu parte clavi, merce ſeu novaculæ,
Seu dente plumbêi pectinis,
Acuve, qualem fuſus efformat chalybs,
Figente crineis virginum.
Lebete primum quemque donat æneo,
Tripodisve fruſto ferrei:
Aut orbe rapto de catenis annuli
Ex Luſitano carcere.
Immane precium rebus his novitas facit,
Et æſtimans penuria.
Accedit Artis expolitæ cos, HONOR;
Majorque, quam Noſtratium.
Quos longa poſtquam macerarunt tædia,
Contemtus occidit prope.
Perſæpe doctæ flagitant buccæ ſtipem,
Turpique tabeſcunt fame.
Ergo, aut monentur cum vagis tonſoribus
Lippiſque cœnam ſumere:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Aut fœda ſubeunt antra textorum, neque
Terrentur à prurigine.
Latrante ſtomacho, pars canunt ad pulpitum,
Et ſceptra quaſſant ulmea.
Pars templa purgant, & metalla turrium
Tractis fatigant funibus.
Pars ad gementeis deſtinantur Præficas
Poſcente curam funere:
Putrisve curant mœſta Libitinæ ſacra,
Ac ſe ſepulcris elocant.
Deteſtor omnem, quà patet, GERMANIAM.
Hoc eſt fovere Literas!
Heu, ſæva neſcis Terra, quid SAPIENTIAE,
Quid debeatur ARTIBUS.
Id diſce ſaltem, ſi Poëtam reſpuis,
A ſole toſtis civibus.
Aſſurgit omne vulgus Indorum Sopho,
Pedumque lingit pulverem.
Quicunque propiùs aſtra vidit, eſt ſacer:
Nutritur ex ærario.
Diis par habetur, dividenſque oracula
Capit voventum munera:
Barroque vectus per plateas candido
Plebem ſalutat cernuam.
Hoc nempe cupidos, hoc capaceis gloriæ
Gratis fodit calcaribus.
Adeoque dulcis Fama divinis prope
Titillat INDOS laudibus.
Exin cupido fervet inſtar cacabi
Ebullientis ad focum.
Sudant mereri nomen ac Divûm jubar,
Seque æmulantur ſplendide.
Macies in uſu: rara ſunt convivia:
Mens omnis eſt in æthere.
Ariete cœli janitore, florida
Pandente Veris atria:
Quo prœliantur, ac ſedere neſcii
Furunt jocoſis cæſtibus:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Mos eſt, in AULAM convenire PUBLICAM,
Belli loquacis aream.
Dant ſpecimen illic, quotquot urget ambitus
Inter SCHACODAS evehi.
Scandit ſalignam MACCASAIUS exedram,
Cudone defenſus caput.
Diverſa fingit ora primùm in pergula.
Ut taurus olim nubilus.
Rugoſa cedit fronte paullatim fera,
Boviſque bella torvitas.
Poſt, diſputanti rite facturus moram
Sermone Martem proluit.
Dum *laureatas* ventilant Zephyri *Theſes*
Hinc inde flabris mollibus;
Mordebit ungueis interim, aut vellet pilos;
Aut erudite tuſſiet.
Eſt, qui ſuſurro ſolvit hærenteis aquas,
Scaphamque diſtinguit ſcapha.
Plerique plenam GANGE palpant Clepſydram,
Ut ſtillet humor largius.
Quòd *Gange* potiùs repleant; ditiſſimi
Dant hoc honori Fluminis.
Jucundus error ac ſuperſtitio vetus
Demulſit alba pectora.
Credunt ſecundo pulcriùs ſic omine
Certamen auſpicarier.
At non ab AZOA MACCASAIUS vincitur,
Utcumque fauceis increpet.
Obliquius ſophiſma rumpit cornibus,
Ut cervus obſtanteis plagas.
Rubiginoſis ſin premens haſtilibus
Dilemma ſpiſſum torqueat:
Exibit arte, qua poteſt, qua non poteſt.
Ictus quis omneis caverit?
Panthera qualis capitur, & ſaltu tamen
Fertur ſupra venabula.
Semel negatum, contumaci cymbalo
Negabit imperterritus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Ab uſitata ſi recedit ſemitâ,
Mulus tenetur auribus.
Aut in patentis atque nodis hiſpidi
Dumeta *Sacci* truditur.
Stridere non ceſſabit anſer, ni prior,
Qui provocavit, deſinat:
Circumque denſos ſpineæ litis rubos
Amiſſa ploret ſpicula.
Ne vel jacens credatur eſſe ſub pede,
In ore verſat grandinem.
Quin in triumphum ductus, infeſti tamen
Decerpit hoſtis ſibila;
Adhuc ſeverus, & minarum turgidus,
Plenuſque bellis Thraciæ.
Mox more Parthi tela vibrantis fugit,
Vel murmur, his abſentibus:
Exaudiendus, ceu ſoporandum mare,
Quod ultimo fluctu ſalit.
Aut qualè frangunt nubis impulſæ ſono
Extrema ſe tonitrua.
Utrique donec ravis imponat modum,
Et ſcamna riſu palpitent.
VVOLFGANGE, ceſſas? rideamus nos quoque;
Torpor nocet pulmonibus.

AD JOHANN. BAPT. MUFELINUM,

In celeberrimam Congregationem Macilentorum admiſſum.

ANNO M DC XL.

ODE XIX.

Servanda Tironi.

ERgo dies illa eſt, in qua videoque proboque
Te mea caſtra ſequi;

Ergo

Ergo tibi MACIES placet, admirabile donum,
Lurida viſa priùs!
O felix, MUFELINE, genus, tua ſi bona noſti,
Quæque AGATHYRSUS habet.
Fer modò conſtanteis animos; neque cede labori:
Et ſuperabis onus.
Ardua prima via eſt, (nil diſſimulamus) & omne
Sentibus horret iter.
Cruda rudimenta, ac plureis terrentia CRASSOS
Sunt ſubeunda tibi.
In vallem donec facies ſubſidat, & ulcus
Detumuiſſe ſcias:
Hoc opus. integro vix tantum evicerit anno
Imperioſa fames.
Quo certe toto nil apponetur edendum,
Flebile præter olus:
Intritaſque alicæ glandes, cancrique rubenteis
Coctilis exuvias.
Certiùs ut vacuos penetrent jejunia vultus,
Permaneatque color:
Interdum rodes putrefactæ ſegmina quercûs
Pumice miſta cavo.
Lævigat iſte cibus: crebroque iteratus omaſum
Extenuare valet:
Et tandem abdomen plena ab radice revellit,
Diminuitque gulam.
Perfer & obdura. ſequitur Victoria pugnam:
Aſpera mollit amor.
Cùm venti poſuere, genæque immanè dehiſcent,
Parta tropæa feres.
Et levis, & velox, & opaci pondere ventris
Liber, ut ales, eris.
Ceſſabunt gemitus: iterum cœnare licebit.
Aggredieris aprum
Tutior Alcide. natura ſubacta negotî
Nil, MUFELINE, facit.
Interea miſeros convivas riſeris hoſpes,
Quos ſua maſſa premit.

Felici

Felici tamen ut vitæ nil deſit, HONESTI
Stoicus eſto tenax.
Inter aqualiculos culpam vitare memento.
Cætera trade Notis
In mare Tyrrhenum portanda: & vive beatus,
Perpetuumque tuus.
Quod prohibere nequis medio torrentis in æſtu.
Ne prohibere para.
Spem cupidam voti, nec citra mitte, nec ultra:
Utraque meta nocet.
Craſtina quid latura dies, ſine lætiùs ullo
Omine neſcieris.
Hoc curſu placidum MACIES tua verget in ævum,
Carmine digna cani.
Qualis noſtra placet, ſolidis pellucida coſtis,
Jam ſibi fida ſatis.
Hanc neque VVeſtphalici terrent immania porci
Tergora, ſumen, adeps:
Nec bos Helveticus ſurgens in cornua. virtus
Cuncta domare poteſt.
Impleat accenſum Phalaris pinguedine taurum:
Nulla tyrannis obeſt.
Secta vel *uſta* furens ponat: tormenta ſit inter
Fortior iſta MACER.

ATAXIA NOSTRI SECULI.
SIVE
Mundi ad occaſum vergentis ſigna.

ODE XX.

ULtima jam venit Fatis urgentibus Ætas,
Suoque pronus Orbis impulſu ruit.
Me non vana queri, teſtis diſcordia rerum:
Quæ turbat hujus prima molis fœdera,
Inſuper immanem portendunt omnia caſum,
Priuſque nulli monſtra viſa ſeculo.

Vidimus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Vidimus ardenteis mediis in nubibus haſtas,
Lateque cœlum flammea incenſum juba.
Vidimus adverſam Soli concurrere Lunam,
Thebana fratres ſiccut olim ad mœnia.
Vidimus in ſtabulis vitulos ſaltare marinos,
Junctumque damis & capellis Protea.
At loca Tritonum Satyri petiere bimembres:
Quà ſe Sicano Scylla committit freto.
Atque adeo in ſilvis cantare auditus Arion:
Delphinas inter flere carmen Orpheus.
Latravere boves: humano more locuti
Canes feruntur cum lupis: hi cum grege.
Intremuit vocale nemus migrantibus ornis:
Cecinere volucres, quæque voce non ſuâ.
Oceanus tumuit nullo maria ima movente,
Et abſque cauſſa didicit iraſci Thetis.
Incubuere ſimul Boreaſque, Euruſque, Notuſque;
Nulloque potuit unda fluctu ſurrigi.
Ipſi etiam patrem venti ſprevere rebelles,
Sortemque flandi ſede mutarunt nova.
In pluviam ſiccæ ſolverunt vellera nubes:
Cœlo tonanti nullus inſedit vapor.
Sparſus ſanguinei tetro Phaëthontis odore
Rubræ viator monſtrat exta grandinis.
Sunt, qui de curru narrant cecidiſſe Booten,
Urſamque vetito ſe laviſſe gurgite.
Æſtas vel calvos monteis, vel frigida canos
Hinc fronde verna nudat, hinc tegit nive.
Pluribus in templis ſudantia marmora plorant;
Eburque ſalſo rore maculoſum gemit.
Diſſona in Herzinio ſtrident oracula luco:
Moravas per urbeis æra ſponte tinniunt.
Turribus Alſaticis viſus conſiſtere bubo,
Medium ſereni Solis irritans diem.
Enceladum moviſſe latus Trinacria ſenſit:
Non una reducem Sponſa raptorem timet.
Sulphureos cineres: piceataque ſtagna Veſevi,
Afflata quoties jam bibit Neapolis!

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Se quoque ſubductis fugitiva Calabria campis
Amiſit, exſul orbis, & ſui prope.
Turba ſupra pinnas, veluti per plana, cucurrit:
Toto recedens vanuit fundo lacus.
Nec procul Elyſia repererunt paſcua valle
Armenta ſurdis merſa cum paſtoribus.
Crudaque non unus tulit Amphiaraus ad Orcum,
Et impolita, nec vocata funera.
Ut viſis primùm, ſubque antra labantibus Umbris,
Attonita vitæ Parca ſtamen ruperit.
Iſta tamen dirus prædixerat ante COMETES,
Impune nunquam crine promiſſo rubens:
Qui quatuor retro luſtris invaſerat Arcton,
Spicamque demum pepulit Erigones manu.
Nam pòſt horribiles, facto velut agmine, Formæ,
Letum, laborque, & mille venerunt Striges.
Haud aliter, quam ſi ruptis Titania pubes
Clathris Averni cuncta traxiſſet mala.
Turpè fames ringens, & nata cadavere Peſtis,
Et cæterorum Cura morborum parens:
Sævaque paupertas, & luxus pejor Opum vis,
Livorque flavus, & decemplex Ambitus:
Quæque referre mora eſt, quanquam tolerare neceſſe,
Exin quietis tædet ac vitæ viros.
Ad cædes properant, & ſtrages ſtragibus addunt.
Exacuit in ſe tela Deſperatio.
Portitor infernus plenis laſſatur acervis,
Reficitque cymbam, & exſecratur advenas:
Hic quoniam toties urgent examina, conto
Faſtidioſus nauta Maneis verberat.
Non mors una ſatis. paſſim disjecta per agros
Hebetant aratrum triſtis oſſa ruſtici.
His hominum fraudeis, & fraudibus adjice noxas:
Et quæ tacendo mutus accuſat dolor.
Nam ſcelus eſt, non eſſe malum, Superoſque negare:
Se perditurus, ante perdit & DEUM.
Nomina mutantur. Virtus, Fortuna vocatur:
Natura, culpa: clara, faſtus, indoles.

Arma ferunt legeis, mutataque Curia caſtris;
Strictumque jus diſtrictus enſis dividit.
Conſpicuis equitat torquata Calumnia gemmis:
Damnatus inſons trahitur ad reſtim Pudor.
Utque foro merces; medio ſic cauſſa Senatu
Emenda proſtat, venditore Judice.
Pro mercede nocens, fortis tenet Herculis arma;
Defenſor æqui, delicatus eſt Paris.
Vænit honos precio, vænit provincia nummis:
Vænit poteſtas, væneunt & virgines.
Tam crudelis amor, quam nunc miſerabilis ira eſt.
Pendent ab uno ſæpe vultu prœlia.
Paullatim fracti didicerunt fallere riſus:
Mandatur illis militaris ultio.
Sed neque de lacrymis eadem ſententia conſtat.
Pietatis humor hiſtrioniam facit.
Jamque & fictilibus plebeia aconita bibuntur,
Viſuntque cœnas magna Fata pauperes.
Uſque adeo nihil eſt ſinceri. rarus amicus
Juvare verſo ſtabilis afflictum cado;
Rara fides. quiſquis mentitur veriùs, omne
Punctum ſuperbi gratiâ erroris tulit.
Dira patres ſtatuunt: faciunt pejora nepotes,
Ovo daturi peſſimum rupto genus.
Naſus habet pueros duplex, & corpore major:
Brevior virilis eſt ſupercilio coma.
Prona (quid hoc!) quatiũt juga, me cantante, Triones;
Plagis tumultus ex quaternis ingruit!
Romanæ titubant teſtacea ſecula plantæ:
Vix aliquod imo robur ex ferro trahunt.
Si modò non vano Chaldæi ſomnia Regis
Explicuit ore Juvenis, Hebræum decus:
Inſtat SUMMA DIES, & ineluctabile tempus:
Mediumque ſciſſa nube jamjam proſpicit
Dum citharas, ſpeculum, thalamos, unguenta, puellas,
Hilareſque vino poſcimus roſas; adeſt.
Intonat. heu tumuli, motique ad claſſica Manes:
Heu ſqualor Orbis, heu repens Cataſtrophe!

Fulmi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Fulminat. ô cautes atque acroceraunia ponti:
O mugientum quaſſa ſaxa rupium.
Heu mihi! non pacis, ſed belli flebile ſignum
Iris curuli fulta nimbo protulit.
Scilicet idcirco radians ſpectabitur *Arcus*,
Ut plura JUDEX vibret illo ſpicula.
Ecce tyrannorum ſparſos fuligine vultus!
Palleſcit aurum: livet omnis purpura.
Alte conſurgit capitum crinalis echinus,
Rectiſque vertex hiſpidus ſetis riget.
Quoquo venturam flexu vitabimus iram?
An ejus ulla perditis datur fuga?
O ſcopuli, veſtras late diducite coſtas.
Quis fulgurantem nubis adſpectum ferat?

CARMEN SECULARE
DE SOCIETATE JESU,
ANNO M DC XL.
ODE XXI.

DIVA mortaleis miſerata caſus:
Prima quam parvis MINORESSA cunis
Cepit, HISPANI PATRIS ex flagranti
Vulnere natam.
Pulcer IGNATI MARIAEque ſanguis:
Inde diffuſum ſociale fedus,
Ordinis longa ſerie, Nepotes
Fluxit in omneis.
Dic iô pæan, ter iô triumphe,
Fertilis Mater, generoſa Virgo:
Cui roſæ dignum pariterque miſcent
Lilia ſertum.
Rebus adverſis animoſa, lætis
Sautacreviſti. Zephyro cadente,
Flexit ad portum Boreas ſub ipſo
Turbine ſalvam.

Profuit, quiſquis voluit nocere.
Te ſuis hoſtes aluere bellis:
Fœda tempeſtas tibi lac & almum
Præbuit uber.
Qualis illiſo ſonat icta ponto
Herculis Calpe, neque dimovetur:
Montibus ſubter tumidis aquarum
Mole tua ſtas.
Me tibi veras ceciniſſe laudeis,
Luſtra bis deno revoluta curſu
Invehens Orbi rota SECULARIS
Approbat ANNI.
Te decent Muſæ, virideſque lauri:
Te decent aræ, Pietaſque alumna
Turis incenſi, Superumque cura, &
Myſticus horror.
Tu feros cultus hominum reformas.
Voce tu tigreis trahis, & minarum
In parum caſtas inimica mittis
Fulmina nocteis.
Quæ tibi rupes, quod iter ferarum
Eſt inacceſſum? quis inhoſpitalis
Trans nigram Thulen, niveamque Peucen,
Angulus oræ?
Mons ubi nidum poſuere venti:
Bruma jam flava glacie ſeneſcit,
Excubant Gryphes; tamen ambulatur
Æquoris inſtar.
Cuncta ſubſidunt Sociis. ubique
Exſules vivunt, & ubique cives.
Cui ſatis Virtus, habet unde ſolâ
Sit ſibi dives.
Unico navim quatiente nutu,
In ſalis ſpumas jacietur aſſer:
Et tribus diſtans digitis marino
Funere corpus.
Ad Magellanas aliquis Molucas
Pinea vadet trabe deſtitutus.

Ille Mœotin bibet, & Niphaten
Præferet OEno.
Nulla non remis freta verberantur.
Vela jam late tua trudit Auſter
Oris afflatu; tua trudit Eurus,
Trudit Iapyx.
Cognitam mundo quoque fabuloſo
Concinunt Seres: ſimilique Japon
Concolor nobis, alioque vultu
Decolor Indus.
Munus inverſæ tibi pellis ater
Æthiops debet, niveoſque moreis
Fonte luſtratus; pluviæque pauper
Flumina vitæ.
Dic iô pæan, ter iô triumphe:
Cujus in cauſſam veniunt tyranni:
Qui peregrina tibi nexuerunt
Fronde coronas.
Quà patet tellus pelaguſque latè,
Inter extremas, mediamque zonam:
Pulcra certatim tibi miſſa Divûm
Purpura fulget.
Clauſtra Sinarum, Braſilæque cannæ;
Africæ ſaltus, Alemanna caſtra,
Angliæ pingues maduere noſtro
Sanguine campi.
Sternimus vincti; ſuperamus imi;
Surgimus plures toties cadendo.
Rubra majoris metimur futuri
Semina meſſis.
Iſta præſentis facies: ſequenti
Quam Deus ſeclo dabis? utriuſque,
Sacra cum COSMAE, ſacra DAMIANI
Aſtra recurrent.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

FACULTAS R. P. PROVINCIALIS SOC. JESU per Superiorem Germaniam.

EGO NICASIUS VVIDNMAN, *Societatis* JESU *per ſuperiorem Germaniam Præpoſitus Provincialis, facta mihi poteſtate ab Admodum Reverendo Patre noſtro* MUTIO VITELLESCO, *Præpoſito Generali, Quatuor Lyricorum libros, & Epodon librum unum, compoſitos à* JACOBO BALDE, *ejuſdem Societatis Sacerdote, & à Patribus ad id deputatis cenſos probatoſque, typis vulgari permitto à* JODOCO KALCOVIO, *cive & Bibliopola Colonienſi, eique jus Cæſarei privilegii uſurpandi hactenus indulgeo, ut eo, Auctoreve invito, libros eoſdem, altera hac editione emendatiores, nemo recudere, nemo intra S. R. Imperii fines, & hereditarias S. Caſ. Majeſtatis provincias importare, aut venum exponere audeat. Roborandæ facultati, ſigillum officii mei appreſſi, & nomen meum ſubſcripſi. Monachii*, XIV *Martii*, ANNO M. DC. XLV.

(*Locus ſigilli.*)

NICASIUS VVIDNMAN.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
224 B 13 [1]